

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

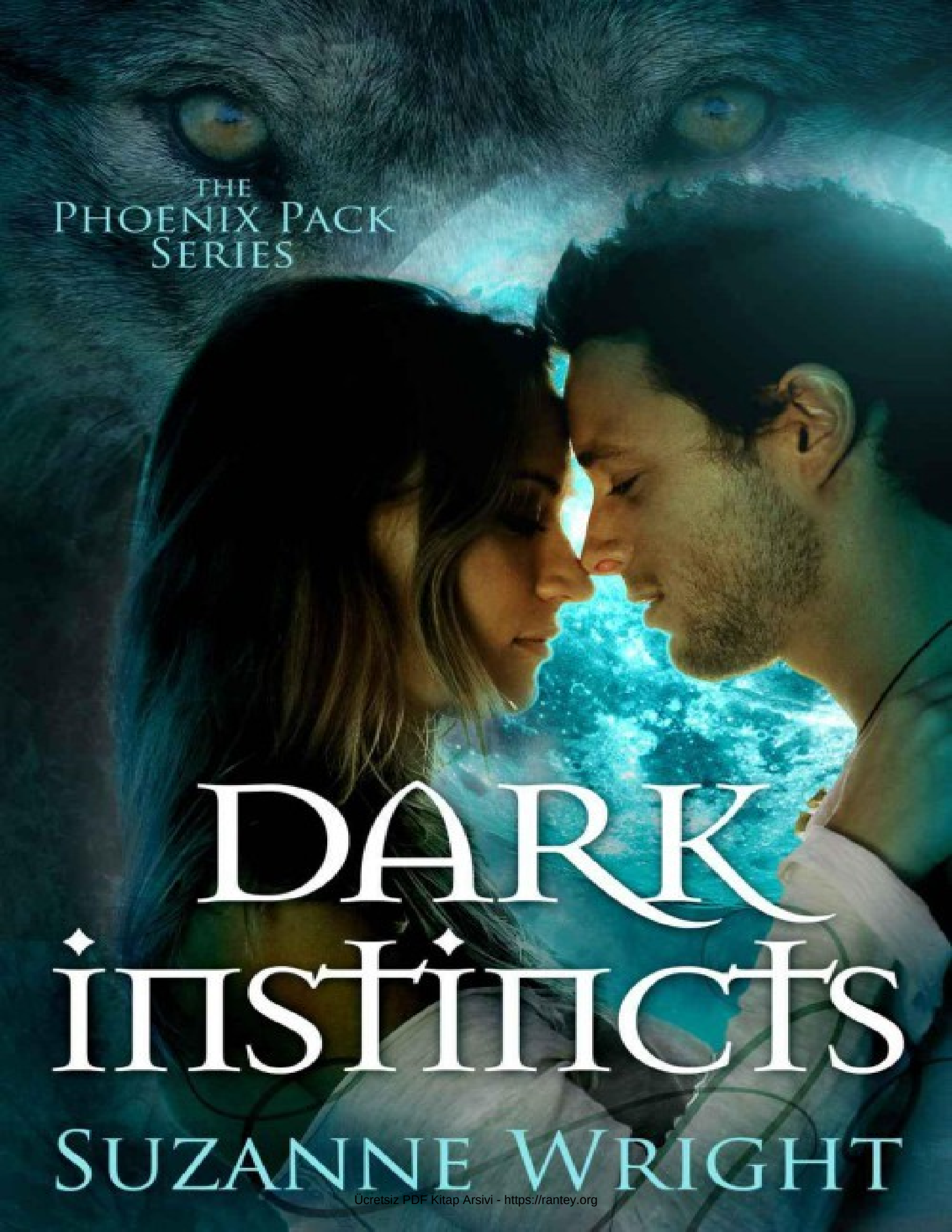
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE
PHOENIX PACK
SERIES

DARK ♦ instincts ♦

SUZANNE WRIGHT

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

DARK INSTINCTS

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

SPzAMMk WRtGHT tarafından da

Rags'den

DAMARLARINIZIN DERINLIKLERINDE SERISI
İşte Cinsiyetçi Vampirler
Bağlayan Isırık
Tüketilen Eziyetin Tadı

ANKA SÜRÜSÜ SERISI
Vahşi
Günahlar Kötü
Arzular Şehvetli
Sırlar

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

DARK Instincts

THE PHOENIX PACK SERIES

SUZANNE WRIGHT

[OceanofPDF.com](https://oceanofpde.com)

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, kuruluşlar, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır.

Metin telif hakkı © 2015 Suzanne Wright Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Montlake Romance tarafından yayınlandı, Seattle

www.apub.com

Amazon, Amazon logosu ve Montlake Romance, Amazon.com, Inc. veya bağlı kuruluşlarının ticari markalarıdır.

ISBN-13: 9781477828748

ISBN-10: 1477828745

Kapak tasarımı Jason Blackburn

Kongre Kütüphanesi Kontrol Numarası: 2014955194

OceanofPDF.com

İçin: _____
(Lütfen adınızı yazarak imzalayın)

Bu kitabı aldığınız için çok teşekkürler. Cidden,
harikasın.

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

[BİRİNCİ](#)
[BÖLÜM İKİNCİ](#)
[BÖLÜM](#)
[ÜÇÜNCÜ BÖLÜM](#)
[DÖRDÜNCÜ](#)
[BÖLÜM BEŞİNCİ](#)
[BÖLÜM](#)
[ALTINCI BÖLÜM](#)
[BÖLÜM YEDİ](#)
[BÖLÜM SEKİZ](#)
[BÖLÜM DOKUZ](#)
[BÖLÜM ON](#)
[ON BİRİNCİ](#)
[BÖLÜM ON İKİNCİ](#)
[BÖLÜM](#)
[BÖLÜM ON ÜÇ BÖLÜM ON](#)
[DÖRT BÖLÜM ON BEŞ](#)
[ON ALTINCI BÖLÜM](#)
[BÖLÜM ON YEDİ BÖLÜM](#)
[ON SEKİZ BÖLÜM ON](#)
[DOKUZ BÖLÜM YIRMI](#)
[TEŞEKKÜR YAZAR](#)
[HAKKINDA](#)

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM

O Gözlerinizi açtığınızda baş aşağı olduğunuzu görmek iyi bir şey olamaz, değil mi?

Roni Axton, zihnini kaplayan örümcek ağlarının arasından baş aşağı duranın sadece kendisi olmadığını fark etti. Araba devrilmişti.

Bu berbattı. Belli ki berbat perisi ortaya çıkmıştı.

Garip bir şekilde, Roni hiçbir panik ya da korku hissetmedi. Başının kanadığından oldukça emin olmasına rağmen, hiç acı hissetmiyordu. Sadece bir ağırlıksızlık hissi vardı. Kurdunun çılgına dönmüş olması bile bu rüya gibi anda Roni'yi rahatsız etmedi.

Beyni, sanki bir şey onu sürekli çekiyormuş gibi, arabanın sürekli yana yattığını uzaktan fark etti. Ama zihnindeki sisi dağıtan çeşitli seslerdi: kısık iniltiler, çalan bir telefon, ağlayan bir çocuk ve tartışan garip sesler.

Zil sesinin ve iniltilerin solundan geldiğini hisseden Roni başını çevirdiğinde sürücü koltuğunda gözleri kapalı bir erkek kurt değiştiriciyle karşılaştı. Tao. Hah. Anka Sürüsü'nün Baş İnfazcısı'nın onunla birlikte olması garipti. Sürü dışından biriyle nadiren takılırdı. Gerçekte, Roni çok az insanı arkadaş olarak sayardı.

Ne yazık ki, kısa süre önce kurdukları Mercury Sürüsü'nün Alfa'sı olan ağabeyine çok benziyordu ve sosyal ortamları rahatsız edici buluyordu. Nick'in durumunda bunun nedeni çoğu insandan hoşlanmamasıydı. Roni'nin durumunda ise bunun nedeni çoğu insanın ondan hoşlanmamasıydı. Çocukken bile arkadaş edinmekte zorlanırdı, özellikle de okulda. Öğretmenlerinden daha yüksek bir IQ'ya sahip bir erkek fatmayken uyum sağlamak biraz zordu.

Kendi cinsiyetini "anlamaması" muhtemelen işleri daha da kötüleştiriyordu. Ama sürekli dedikodu yapmanın, durmadan alışveriş yapmanın, derin kişisel sorular sormanın ya da farklı vücut bölgeleri için farklı losyonlar kullanmanın ardındaki çekiciliği göremiyordu.

Roni erkeklerin, özellikle de iki erkek kardeşinin ve Beta erkeği Derren'in yanında daha rahattı. Erkekler onun insanları memnun etmekten hoşlanmamasını, sosyal nezaket kurallarına uymayı bilmemesini ya da çikolatayı herhangi bir türden canlıya tercih etmesini umursamıyordu. Arkadaş olarak gördüğü tek dişi, Alfa dişisi Shaya'ydı.

-

Arka arkaya gelen anılar Roni'ye aniden sert bir şekilde çarptı: Shaya arka koltukta yürümeye başlayan bir çocuğa şarkı söylüyor, Tao şakacı bir şekilde gürültü hakkında homurdanıyor, lastiklerin gıcırdama sesi, aracın yan tarafına beklenmedik bir darbe, kafasına aldığı ve her şeyin kararmasına neden olan bir darbe.

Roni bu anılara tutunarak, iki aylık hamile olan Shaya'nın vaftiz oğlu Kye ve koruması Tao ile birlikte hayvanat bahçesine yaptıkları gününbirlik gezide Shaya'ya nasıl eşlik ettiğini hatırladı. Alfa dişisi Nick'ten ve onun aşırı korumacılığından uzaklaşmak istemişti. Phoenix Sürüsü'nün bölgesine dönerken bir araba onlarınkine çarpmıştı.

Sonra da gidip bir kız gibi sızmıştı. Ne kadar utanç verici.

Hızla gözlerini kırpıştırarak başını döndürebildiği kadar döndürdü. Başına saplanan keskin acıyla irkilmiş olabilirdi.

Shaya'nın arka koltukta, hâlâ ağlamakta olan Kye'in yanında olmadığı gerçeği dikkatini dağıtmıyordu, boynundan içeri girecekti. İşte o zaman Roni aracın birkaç metre ötesinde çimlerin üzerine bir bez bebek gibi yayılmış kadın bedenini fark etti. Hay sikeyim.

Gerçeklik Roni'nin üzerine çöktüğünde anın rüya gibi niteliği kayboldu ve kurdu korku ve öfkeyle uludu. Roni'nin düşüncelerine tek bir kelime hükmediyordu: dışarı. Dışarı çıkmak zorundaydı.

Güvenlik koltuğunda kıvranan ve ona doğru uzanan Kye'a güven verici bir gülümseme vermeye zorlayarak mırıldandı, "Sorun yok küçük adam. Bana bir saniye ver ve ben-"

Araba tekrar yana doğru yalpaladı. "Bu levye bir bok parçası!" diye bağırdı yabancı bir ses.

"Acele edin!" diye emretti aynı derecede tanıdık olmayan bir ses. "Biri gelmeden önce fazla vaktimiz yok. Coleman ve Axton sürü bağlantıları aracılığıyla kurtlarında bir sorun olduğunu hissedeceklerdir."

Yabancı bu konuda haklıydı: Nick'in öfkesini ve endişesini hissedebiliyordu. Sürü bağlantısı aracılığıyla Shaya'yı da hissedebiliyordu; yaşıyordu ama bilinci yerinde değildi.

"Kapıyı açamıyorum, sıkışmış."

Bir hırıltı. "Çekil. Ben yaparım." Araba tekrar sallandı. Roni o zaman neler olduğunu anladı. Birisi arka kapı kollarından birini çekiştiriyor, umutsuzca içeri girmeye çalışıyordu... ..ona ulaşmaya çalışıyordu... . Kye'a. Olamaz.

Roni emniyet kemerini açmak için beceriksizce mücadele etti. Sonunda kemer açıldı ve camdan bir yatağın üzerine düşme hissiyle haykırdı. Kendini toparlayıp yüzüstü arka koltuğa doğru kaymaya başladığında acıyı bir kenara bıraktı. "Tao, uyan! Shaya'ya git!" Aldığı tek cevap bir inilti daha oldu.

"Kahretsin! İçlerinden biri uyandı!" Yabancılar kaçmak yerine kapıyı açmak için çabalarını iki katına çıkardılar.

Çabalarının karşılığını aldılar.

Roni'nin vücudunun üst yarısı koltukların arasındaki boşluktan kıvrılarak geçerken kapı çekilerek açıldı ve bronzlaşmış bir kol Kye'a uzandı.

Roni pençelerini açtı ve uzvu keserek ürkmesine neden oldu. Kurdu onaylarcasına hırladı. "Yemin ederim, eğer vücudunun herhangi bir parçası ona bir daha dokunmaya kalkarsa, onu bir daha sağlam olarak geri alamazsın!"

"Seni kaltak!" Bu kez içeriye iki kol uzandı, her ikisinin de pençeleri vardı. Pençelerden biri Kye ile arasında bir barikat görevi görürken, diğeri Kye'ın güvenlik koltuğunu arabaya sabitleyen kemeri kesti. Kollar şimşek hızında bir hareketle onu koltuğuyla birlikte yere çakılmadan yakaladı.

Roni pençelerini uzun, kaslı bir kola, kemiği geçerek arka koltuğa sapladı ve kolu yerinde sabitledi. Adam acı içinde inledi ve ona küfürler savurdu. Kadın onu uyarmıştı ama adam onu görmezden gelmeyi tercih etmişti, o yüzden bu tür bir dile gerçekten gerek yoktu.

Roni boştaki eliyle Kye'ın kemerini açmaya çalıştı. Küçük bedeni güvenlik koltuğundan Roni'nin uzattığı kolunun üzerine devrildi. Eğer kurdu rahat bir nefes alabilseydi, alırdı. Roni kolunu onun etrafında kıvrarak onu vücuduna doğru çekti. Ancak o zaman çocuk hırsızını pençelerinin pençesinden kurtardı.

Biri arkadan saçlarını avuçladığında bir parça zafer hissediyordu. Güçlü tutuşun izin verdiği ölçüde başını çevirdiğinde, ikinci erkeğin arabanın diğer tarafından kendisine doğru geldiğini fark etti. Diğer şekil değiştiren, Kye'ı onun elinden kurtarmak için çılgınca çabalarken, onu saçlarından tutarak yerinde tuttu. Yeni yürümeye başlayan çocuk feryat ediyor ve ona sıkıca yapışuyordu, kesinlikle dehşete düşmüştü. İki büyük el onun küçük belini sıkıca kavradığında, panik onu ısırdı. Hayır, hayır, bırakmayacaktı-

Saçları aniden serbest kaldı ve Shaya'nın kurt formuna geçtiği anlamına gelen tanıdık bir hayvan hırıltısına karışan bir çığlık duyuldu. Roni rahatlamıştı ama

Roni, acımasız olsun ya da olmasın, hamile bir dişinin bir erkek şekil değiştirenle dövüşmesini istemiyordu.

"Vites değiştirmeyin!" diye bağırdı diğer erkek. "Bir araba geliyor!"

İki erkek gözden kaybolurken ayak sesleri yerde gümbürdüyordu. Saniyeler sonra, hızla uzaklaşan bir arabanın sesi duyuldu ve Roni'nin içine ağır bir rahatlama duygusu yayıldı.

Shaya'nın kurdunun aracı pençelediğini ve sızlandığını duyan Roni, "Biz iyiyiz," diye güvence verdi. Ama aslında Roni iyi değildi. Başı zonkluyor, vücudunun çeşitli yerleri ağrıyor ve görüşü bulanıklaşıp kararmaya başlıyordu. Eğer tekrar bayılırsa, ciddi şekilde mutsuz olacaktı. Dominant dişiler bayılmazdı, lanet olsun.

"Roni, ne kadar kötü yaralandınız?" Shaya insan formuna geri dönerek sordu.

Roni Alfa dişisine cevap vermek istedi; Shaya'ya ne kadar yaralı olduğunu sormak ve ona her şeyin yoluna gireceğine dair güvence vermek istedi. Ama Roni'nin ağzı aniden pamukla dolmuş gibi hissetti, göğsü sıkıştı ve gözlerinin önünde siyah noktalar dans ediyordu. Daha da kötüsü, başının daha da fazla çarpmasına neden olan korkunç bir çınlama sesi vardı.

Konuşmak için ağzını açtı ama hiçbir şey çıkmadı. Çınlamalar sağır edici bir hal alırken ve Roni'nin görüşüne karanlık bir perde inerken kurdu bir kez daha paniklemeye başladı.

Sonra sadece siyahlık vardı.

OceanofPDF.com

İKİNCİ BÖLÜM

S Yarım saat sonra Phoenix Pack bölgesindeki revir yatağında yatan Roni, Grace cımbızla Roni'nin avuçlarından bir cam parçası daha koparırken irkildi. Sessizce, kendine kızarak homurdandı. İki erkek kardeşini de geride bırakabilen, insan formundayken bir kurdu yenebilen ve bir keresinde bilek güreşinde yendiği bir Alfa erkeğini neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlatan baskın bir dişiydi o-bayılmıştı. İki kez.

Dünyanın nesi vardı?

"Bitti," diye duyurdu Grace. "Yaptıkların için sana tekrar teşekkür etmeliyim. Eğer onu güvende tutmasaydın Kye'ın başına neler gelebileceğini düşünmek bile istemiyorum."

Roni çilek aromalı lolipopunu ağzından ancak cevap verecek kadar çıkardı: "Herkes böyle yapardı."

"Bunu küçümsemeye çalışmayın. Bir başkasını hayatın pahasına korumak asla küçük bir şey değildir." Esmer kadın gözlerini kısarak Roni'nin alnındaki kesiği inceledi. "Daha iyi görünüyor." Bir şekil değiştirenin hızlandırılmış iyileşme hızına sahip olmanın faydası buydu. "Peki ya geri kalanınız?"

"İyileşmek." Şekil değiştirenleri incitmek kolay değildi, Roni'nin olaydan sadece kesikler, morluklar ve kırık bir kaburgayla kurtulmasının nedeni de buydu. Neyse ki Tao ve Kye

sadece birkaç sıyrık ve çürük ile uzaklaştı. Roni neredeyse tamamen iyileştiği için Anka Alfa dışisinin kendisini iyileştirme teklifini geri çevirmişti. Ancak Shaya'nın kırık bir bacağı ve çatlak bir bileği olduğu için Taryn'in iyileştirme becerilerine ihtiyacı vardı. Nick ve Derren geldiğinde Shaya'nın durumu iyiydi. Yine de Nick çılgına dönmüştü; Shaya umutsuzca onu sakinleştirmeye çalışırken, Roni onun mutfakta bağırıp çağırdığını revirden duyabiliyordu.

Tünel ağında ilerleyen ağır ayak sesleri Roni'yi düşüncelerinden uzaklaştırdı. Saniyeler sonra uzun boylu, esmer, geniş omuzlu, cinsel tatmin yemini etmiş biri odaya girdi. İki elektrik mavisini havuz Roni'ye kilitlendi ve farkındalık aralarında zonklarken atmosfer gerildi - her zaman aynıydı.

Marcus Fuller seks, özgüven ve etrafındakilerin dikkatini çeken zorlayıcı bir karizma yayıyordu... Bu yüzden Phoenix Pack infazcısı onun her X-rated fantezisinin yıldızıydı. Performansı ile bir Oscar'ı hak ediyordu.

Ondan yayılan öfke ve endişeyle, "Ne kadar kötü yaralandın?" diye sordu.

Sanki her şeye hakkı varmış gibi, bakışlarını Roni'nin vücudunda gezdirerek onun kişisel alanını yiyip bitirdi. Karanlık kokusu ona çarptı ve Roni bir kez daha kendini bu kokuyu şişeleylebilmeyi dilerken buldu. Topraksı, baharatlı ve biraz da deri kokan bu koku hem onu hem de kurdunu baştan çıkarmayı asla başaramadı.

Onun üzerindeki etkisini görmesine izin vermemeye kararlı olan Roni, kendisine bakan bir metre boyundaki saf erkek gücüne karşı kayıtsızca omuz silkti. "Ben iyiyim."

Açıkça ikna olmamıştı, cevap için Grace'e döndü. Hain kanarya gibi öterek ona güven verdi: "Bir saat içinde tamamen iyileşmiş olur. Şimdi kızımın yanına dönmeliyim. Her an uyanabilir."

Grace gittikten sonra Marcus'un bakışları yeniden Roni'ye kilitlendi. Artık ondan öfke fışkırmıyordu ama Roni onun hâlâ orada, yüzeyin altında kaynadığını biliyordu. Belki diğer herkes onun rahat tavırlarına aldanıyordu ama Roni bu kurdun herhangi bir yırtıcı hayvan kadar karanlık ve tehlikeli olduğunu biliyordu.

İnfazcıyla tanıştığı anda, kurdu ondaki tehlikeyi, yoğunluğu ve gücü hissetmişti ... ve sonra neredeyse yuvarlanmış, nefes nefese kalmış, tamamen şehvet içinde kalmıştı. Bu çok onursuzcaydı.

"Nasıl hissediyorsun, güzelim?"

Gerçekten mi? Sanki her hareketini ve ifadesini algılayan o delici gözleri oyup çıkarmak istiyordu. Bu bir avcının bakışıydı ve Roni tüm dikkatini ona odakladığında kendini av gibi hissediyordu. Bu onun sık sık yaptığı bir şeydi ve bu da aralarındaki cinsel gerilimi daha da artırıyordu; Roni'nin onun çıktığı ilgi orospularına hiç benzemediği düşünülürse bu beklenmedik bir gerilimdi.

Başlangıçta, ona karşı duyduğu güçlü temel çekime rağmen, çapkın doğası Roni'yi rahatsız etmişti. Muhteşem güzellikteki insanlar gözünü korkuturdu, özellikle de tipik "tatlı dilli" erkekler - sadece konuşarak kadınları kıyafetlerinden ayırma sanatında ustalaşmış erkekler. Roni, sadakatten yoksun ve hayatta istediklerini elde etmek için görünüşüne güvenen bir oyuncuyu değil, özü olan bir erkeği severdi.

Ancak kızgınlığı kısa sürede yerini meraka bırakmıştı çünkü Marcus Fuller'ın etrafında ne kadar çok zaman geçirirse, "tatlı dilli" rolünün sadece bir rolden ibaret olduğunu o kadar çok anlamaya başlamıştı. Cazibesinin ve dünyaya yansıttığı kaygısız tavrının arkasına saklanıyordu.

Bu adam bir şeyi çok derinden önemsiyordu. İçinde buz gibi bir öfke vardı ama kimse bunu görmüyor gibiydi. Kimse onun sırları olan bir kurt olduğunu görmüyordu.

Ayrıca can sıkıcı bir şekilde sevilmemesi imkânsız bir kurttu. Onun insanları nasıl bu kadar kolay

Kolaylık. Başkalarıyla iyi geçinme ve herhangi bir sosyal çevreye anında kabul edilme yeteneğine imreniyordu. Buna karşılık Roni, başkalarının duygularına ve sosyal beklentilerine ne kadar uyumsuz olduğu için insanları rahatsız etme eğilimindeydi.

Onun sabırsız ifadesi karşısında lolipopu ağzından çıkardı. "Sana söyledim, ben iyiyim." Kadın yataktan kaydı ve adam ayağa kalkarken ona destek olmak için dirseğini kavradı. Basit bir ten tene temas, sinir uçlarının canlanmasına neden oldu. Kolunu adamın kavrayışından kurtardı. "Yardım almadan gayet iyi yürüyebiliyorum."

Her kadının kızarıp bozarmasına ve ona ulaşmak için kendini paralayıp durmasına neden olacak o meşhur gülümsemesini takındı. "Bu ilkel öğretmen ses tonunun beni tamamen tahrik ettiğini bilmelisin."

Eğer adi bir gülümseme olsaydı, Roni'nin bu gülümsemeye karşı bağışıklığı olurdu. Ama hayır. Kendinden emin, muzip, "Seni bütün gece boşaltabilirim," diyen bir gülümsemeydi bu. Bunu yapabileceğine dair bahse girebilirdi. Gerçi bunu asla öğrenemeyecekti. Marcus onunla flört ediyordu elbette, ama bunun tek nedeni başka türlü iletişim kurmayı bilmemesiydi. Ayrıca, erkek fatmalar onun tipi değildi.

Kurdu tüm bu ham cinselliğin ve baştan çıkarıcı cazibenin kendisine yöneltilmesine bayılıyordu ve Roni'yi sürekli olarak ona olan arzusunu gerçekleştirme için zorluyordu. Bu zorlayıcıydı, çünkü kurduyla o kadar yakınlardı ki insan tarafı ile hayvan tarafı arasında var olan çizgi bulanıklaşmıştı. Bu, kurdu üzerinde tam kontrole sahip olmadığı anlamına gelmiyordu ama kurdunun duygularının Roni'nin insani tepkilerini etkileyebileceği ya da tam tersi anlamına geliyordu. Bu nedenle, kurdunun ona duyduğu arzu kendisinininkini besliyor ve ona karşı koymayı daha da zorlaştırıyordu.

Hem ona, hem kendine, hem de kurduna sinirlenen Roni, lolipopunu tekrar ağzına tıktı ve ona boş boş bakarak, cazibesine karşı diğer dişilerden daha dirençli olmadığını görmesine izin vermedi.

Hiçbir şey. Karşısındaki kadın ona en ufak bir tepki vermedi, bu da Marcus'un gülümsemesini daha da artırdı.

Beta erkeği Dante'den kazayı haber vermek için bir telefon aldığında kız kardeşini ziyaretten eve dönüyordu. Eve varmak ve herkesin iyi olduğunu, Roni'nin iyi olduğunu kendi gözleriyle görmek için manyak gibi araba kullanırken her türlü yasayı çiğnemişti. Ve şimdi buradaydı, yine o soğuk davranışı sergiliyordu. Ve Roni hiç eğlenmemiştir.

Başlangıçta, Roni'nin görünürdeki kayıtsızlığı onu kızdırmıştı. Manyetizmaya varan bu yoğun çekimi hisseden tek kişinin kendisi gibi görünmesinden hoşlanmamıştı. Ne zaman yakınlaştılar, hava cinsel enerjiyle çatırdıyordu ve bunun tek yönlü bir yol olabileceğine inanmamıştı. Yine de, ellerini o baştan çıkarıcı kıvrak vücudun üzerinde gezdirmeye ve o esnek bacakları beline dolama fikri düşüncelerini sık sık tüketirken, Roni her zaman tamamen kayıtsız görünüyordu. Bu hiç mantıklı değildi.

Marcus zorlamak yerine geri çekildi. Onu yakından izlemiş, kendisine verdiği her tepkiyi incelemiş ve kısa süre sonra onun kendisine karşı o kadar da kayıtsız olmadığını fark etmişti. Aralarındaki çekime neden karşı koyduğunu bilmiyordu. Bunu öğrenmek, onu anlamak istiyordu, böylece zırhında bir çatlak bulabilirdi. Roni inanılmaz derecede zeki; onu fiziksel olarak baştan çıkarmak için önce zihinsel olarak baştan çıkarması gerekiyordu.

Sorun, Roni'nin tanınması zor bir insan olmasıydı. Kendi küçük çevresi dışındaki herkesten uzak duruyordu: kardeşleri, Beta'sı ve Shaya. Ama eski Alfa'sı Marcus'a boşuna "inatçı küçük pislik" dememiştir.

Marcus bir şey istediğinde, onu elde edene kadar peşini bırakmazdı. Ve Roni Axton'ı yatağında istiyordu; aralarındaki bu şeyi, tüm o cinsel gerilim tükenene, Roni artık düşüncelerine ve fantezilerine hükmetmeyene kadar keşfetmek istiyordu.

Onda bir şeyler vardı.

Belki de genelde çıktığı kadınlardan çok farklı olmasıydı. Belki de onun egosunu okşamıyor, ona tatsız bulmaya başladığı şekilde yaltaklanmıyordu. Ya da belki de hayatında gördüğü en tatlı kalçaya sahip olmasıydı.

Muhtemelen üçüydü.

Tabii ki, Roni Axton gerçekten nefis ve olağanüstü yetenekli olmasının yanı sıra düpedüz ölümcül de olabilirdi. Çok sayıda önyargılı insan onun bölgesini işgal ettiğinde onun nasıl dövüştüğünü görmüştü; keskin, hızlı ve acımasızdı. Ve çok da ateşliydi.

Kurdu da Roni'den hoşlanıyordu, özellikle de onun hırçınlığından. Tıpkı Marcus gibi o da bu baskın dişiye öyle arzuluyordu ki, hızla bir saplantı haline gelmeye başlamıştı. Onun kayıtsız, ele avuca sığmaz havası hem erkeği hem de kurdu kendine çeken bir meydan okumaydı.

Normalde Marcus, sıradan bir seksten fazlasını istediği izlenimini vereceği korkusuyla bir kadını bu kadar sıkı takip etmekten kaçınırdı. Ama Roni'nin ona bağlanacağından hiç endişe etmiyordu. Duygusal yakınlık konusunda ondan daha iyi görünmüyordu. Yapışkan ya da muhtaç olmayacak ya da onun uzun zaman önce bıktığı türden oyunlar oynamayacaktı.

Pek de iyi bir üne sahip olmadığı düşünüldüğünde, Alfa dişisinin onu Roni'den uzak durması için uyarmasını beklerdi. Shaya onun eşinin kız kardeşine nasıl baktığını görmüştü ve onu ne kadar çok istediğini biliyordu. Shaya onun yakın bir arkadaşı olmasına rağmen, Roni'ye karşı da çok korumacıydı. Ama şaşırtıcı bir şekilde, Shaya onlara tuzak kurmaya çalışıyor gibi görünüyordu. Taryn de yardım ediyor gibi görünüyordu.

Bu gerçekten de iyi bir şeydi, çünkü herhangi bir uyarının onu uzak tutacağından şüpheliydi - özellikle de en başından beri bir sahiplenme unsuru olduğu için. Bu yeni duygu onu şaşırtmış, hatta Marcus'u biraz ürkütmüştü. Ama gerçekten, birine sahip olmak için bu kadar kararlı olup da sahiplenici olmamayı bekleyebilir miydi?

bir seviyede? Cinsel gerilim hafiflediğinde, sahiplenme duygusunun kesinlikle azalacağını düşündü.

Roni'nin uyarıcı bakışlarını görmezden gelerek elini kızın beline koydu ve onu ileriye doğru yönlendirdi. "Tatlım, Grace'i duydun; beyin sarsıntısı geçirme ihtimalin var. Ağırdan almakta ve biraz yardım kabul etmekte yanlış bir şey yok." Ona kibirli bir şekilde burnunu çekti. Gerçi baskın bir dişi şekil değiştirenden farklı bir şey beklemeydi. Onların bağımsızlık çizgisi bir mil uzunluğundaydı. Yine de sırf onu iğnelemek için zoraki bir iğ geçirdi.

Elindeki lolipop çubuğunu çöp kutusuna attı. "İç çekmenin aslında fizyolojik bir sınırlama düğmesi görevi gördüğünü biliyor muydunuz?"

Marcus, Roni'nin bunu çok sık yaptığını fark etmişti - tamamen gereksiz bir gerçeği aniden ağzından geçiriyordu. İlk başta bunu arkadaşça davranmak ve sohbet etmek için garip bir çaba olarak yaptığını düşünmüştü. Ama bunu insanları uzaklaştırmak için yaptığını kısa sürede anlamıştı. İşe de yaramıştı. Onu hemen tuhaf ve sıkıcı biri olarak görüyorlardı ya da onun kadar rahatsız hissediyorlardı.

Marcus buna kanmayacaktı. Ayrıca, tüm bu zekâ biraz ateşliydi, özellikle de onu bununla tokatladığında. "Gerçekten mi?" Uzun kül sarısı saçlarının uçlarını parmaklayarak doğal, gevşek buklelere hayran kaldı. "Beynin bir sünger gibi. Bunu sevdim."

Roni ona tuhaf bir bakış attı. Neden ona ilginç biriymiş gibi bakıyordu? Roni ilginç biri değildi. Ve şimdi yine ona gülümsüyordu. Kurdu onun her santimini yalamak istiyordu ki bu düpedüz sinir bozucu ve acınası bir durumdu. Tamam, Roni yanında savaşıyor bu erkeğin güçlü, sağlam ve lezzetli bir şekilde baskın olduğu konusunda hayvanla hemfikir olabilirdi. Ama Marcus'un bunu hissetmesine izin vermek? Hiç şansı yoktu.

Omurgasını dikleştirdi ve ona küçümseyici bir el hareketi yaptı. "Neden gidip Betty Boop ile oynamıyorsun?"

"Betty Boop mu?" diye kıkırdadı. "Eğer Zara'dan bahsediyorsan

."

Evet, Zara'dan bahsediyordu. Kıvrımlı, zarif, zarif, Roni'nin olmadığı her şeydi. "-bu iş çoktan bitti."

Sadece bir kadın vardı

O istedi.

"Peki, o zaman... git şu anda tadına baktığın ikramla oyna ve-"

"Çok tatlı bir burnun var." Parmağıyla hafifçe dokundu.

Beklenmedik iltifat karşısında dengesi bozulan Roni omuz silkerek yanından geçip gitti. Ve burnu hiç de sevimli değildi. Marcus ona kolayca yetişti ve Phoenix Sürüsü bölgesini oluşturan tüneller ağında ilerlerken onun yanında kaldı. Eski mağara konutu güzel bir şekilde modernize edilmişti ve Alfa dişi uzun zaman önce buraya "Bedrock" adını vermişti. Bu nedenle Taryn eşine sık sık "Çakmaktaş" diye hitap ederdi.

Roni kalabalık yaşam alanına sadece bir adım atmıştı ki, aniden narin bir beden etrafını sardı. Roni sarı saçlarının çeşitli tutamlarını ağzından dışarı üfledi.

"Oğlumu almalarını engellediniz," diye burnunu çekti Taryn. "Teşekkür ederim." Bu ona üçüncü kez teşekkür ediyordu.

Trey, Taryn'in arkasında duruyordu. Kutup mavisi gözleri vahşi ve manikti ve iri bedeni öfkeyle titreşiyordu. "Eğer bir şeye ihtiyacın olursa -herhangi bir şeye- senindir." Anka Sürüsü'nün geri kalanı başlarıyla onayladı.

"Size borçluyuz," dedi Greta, ama bu konuda mutlu görünmüyordu. Aslında, Marcus'un Roni'ye ne kadar yakın durduğunu fark edince bakışları tehlikeli bir şekilde daraldı.

Trey'in biraz nevrotik büyükannesi "oğullarına" karşı çok sahipleniciydi - bunlar Trey, Tao, Dante ve dört infazcı, Marcus, Trick, Ryan ve Dominic'ti. Çiftleşmemiş her dışının onlardan birini sahiplenmeye kararlı olduğuna inandığından, onları korkutmak için ayrı bir çaba sarf ediyordu.

onları uzaklaştırdı. Elbette Taryn ya da Beta dışı Jaime'de işe yaramamıştı ama Greta onların hayatını zorlaştırmaya çalışmakta ısrar ediyordu.

Tüm bu ilgiye ve hâlâ etrafında kıvrılan bedene karşı ne yapacağını bilemeyen Roni, Marcus'a yalvaran bir bakış fırlattı.

Marcus gülümseyerek Roni'ye acıdı ve onun kendisinden yardım istemesinden memnun oldu. "Taryn, neden Roni'ye oturacak bir yer bulmuyorsun? Beyin sarsıntısı geçiriyor olabilir."

"Elbette." Taryn, Roni'yi Dominic'in oturduğu koltuğa doğru götürdü. "Çekil şuradan."

"Ben de yaralıyım, unutma," diye yakındı. "Kavga eden iki kurdun arasına girdiğim için hiçbiriniz beni övmediniz bile."

Taryn gözlerini devirdi. "Trick ve Ryan'ın dövüşürken kendilerini kaptırmaları pek de alışılmadık bir durum değil. Sadece birkaç çürüğün vardı. Sen kapıdan girdiğinde çoğu iyileşmişti."

"Birkaç çürük mü?" Dominic sandalyeden kalktı. "Göğsümde o kadar çok siyah nokta vardı ki Holstein ineğine benziyordum. Ve ne dediğiniz umurumda değil, iç kanama geçirdim."

Trick başını Dominic'e doğru salladı. "Daha dramatik olabilir miydin?" Marcus'un Roni'nin sandalyesinin koluna oturduğunu fark edince Trick kaşlarını çatı. Sonra alaycı bir gülümseme belirdi ve Trick'in yanağındaki pençe izlerini derinleştirdi. Marcus kendini bildi bileli Trick'in en sevdiği eğlence insanlara eziyet etmektir. Marcus'a Roni'nin ona karşı olan ilgisizliği konusunda takılmaktan büyük keyif alıyordu. Pislik.

Shaya, Nick ve Derren odaya girdiğinde Roni kaskatı kesildi. Ağabeyinden bir azar işiteceğinden şüpheleniyordu.

Birkaç saniye içinde Nick'in burun delikleri Roni'nin kokusunu alınca alevlendi. Sonra gözleri Roni'ye sabitlendi ve karardı. Evet, bir ders geliyordu.

Nick Roni'ye doğru yürüdü, yüzü gök gürültüsü gibiydi. "Shaya'yı böyle tehlikeye attığına inanamıyorum!" İçinden öfke sızıyordu; öyle siddetli bir öfkeydi ki bu, havayı

kalınlaştırıyor gibiydi. Bu öfke Roni'nin ayağa fırlamasına ve kurdunu alarma geçirmesine neden oldu. Anka kurtları hemen onun arkasında toplandı ve

Marcus onun yanına bastırđı. Bu da neydi böyle?

Shaya, her zamanki barışçı tavrıyla usulca arkadaşının önüne geçti. "Şimdi, Nick ..."

Shaya'nın omzunun üzerinden Roni'ye ters ters baktı. "Emirleri sırf eğlence olsun diye mi verdiğimi sanıyorsun, öyle mi?"

Roni sakince, "Hayır, bilmiyorum," diye cevap verdi. Soğukkanlı tavrı onu daha da kızdırmış görünüyordu.

"Shaya sizin Alfa dışınız, yeğeninize hamile ve siz onları tehlikeye attınız!"

"Bu adil değil Nick," diye azarladı Shaya. "Ne olacağını bilmesine imkân yoktu. Ondan beni oradan çıkarmasını istedim; nefes almaya ihtiyacım vardı. O kadar aşırı korumacısın ki, boğuluyorum!"

Roni bunun nasıl bir his olduğunu çok iyi biliyordu, çünkü her gün annesi ve Nick'ten bunu duyuyordu. Ağabeyini seviyor, ona saygı duyuyor ve herkesten çok güveniyordu. Ama onun aşırı korumacı tavrı kendisini incinmiş, kırılmış ve boğulmuş hissetmesine neden oluyordu. Baskın bir dişi için, ona kendi başının çaresine bakamayacakmış gibi davranmaktan daha aşağılayıcı ya da saygısızca bir şey olamazdı.

"Ben sadece seni ve bebeğimizi güvende tutmaya çalışıyorum. Ve sen Roni bana itaatsizlik etmeseydi güvende olacaktık!"

"Peki senin sözünün Shaya'nınkinden daha önemli olmasının nedeni ne?" Roni sormak zorunda hissetti.

"Affedersiniz?" Nick'in sesi sessiz ve tehditkârdı. Derren irkildi.

"Ona hem Alfa dişi deyip hem de kendi hayatında hiçbir söz hakkı tanımayacak şekilde herkese emirler yağdırarak onun altını oyamazsınız."

"Yaptığım şey bu değil!"

"Öyle." Shaya'nın sesi nazik ama sertti. "Patlamaya hazırdım; bu ne benim ne de bebek için iyi bir şey."

"Araba kazası geçirmenden iyidir!"

Roni kızgınlıkla hırlamaktan kendini güçlkle alıkoydu. "Ne benim ne de Shaya'nın söylediklerinin tek kelimesini bile dinlemiyorsun." Nick

dişlerini göstererek ona doğru ilerledi.

Marcus Alfa'nın yolunu kesti. "Ona dokunma."

Nick geri çekildi, öfkeyle bakıyordu. "Bunun seninle ne ilgisi var? Herhangi birinizle?"

"Roni oğlumu korudu," dedi Trey. "Artık bu sürüdeki herkesin sadakatine sahip. Onu her şeyden koruyacaklar, buna sen de dahilsin."

"Ona asla zarar vermem! O benim kız kardeşim!"

Roni iç çekti. Şekil değiştiren erkeklerin tavırları çok sıkıcıydı. "Kendi adıma konuşabilirim."

Ağzı küçük bir gülümsemeyle kıvrılan Marcus, omzunun üzerinden Roni'ye çok kısa bir süre baktı. "Evet yapabilirsin tatlım, ama kardeşin şu anda seni dinlemekle ilgilenmiyor. Roni'yi suçlamak adil değil Axton ve bunu sen de biliyorsun."

Nick'in gözleri öfkeyle parladı. "Eğer yapmasaydı-"

"Gerçekten 'eğer' oyununu oynamak istiyor musun?" Marcus başını öne eğdi. "Tamam, eğer eşinin endişesini görmezden gelmeseydin - ve bana çiftleşme bağlantın sayesinde onun nasıl hissettiğini tam olarak bilmediğini söyleme - Shaya'nın bir molaya ihtiyacı olmazdı. Öfkeni hak edenler onun arabasına çarpan şekil değiştirenler."

Bu Nick'in içindeki sıcak havayı biraz olsun dağıtmış gibiydi. Shaya kollarını ona doladı ve kulağına yatıştırıcı bir şeyler fısıldadı. Tekrar Roni'ye odaklandığında nefes alış veriş düzene girmiş ve öfkesi kontrol altına alınmıştı. Ama Shaya onu sakinleştirenin sadece eşinin kokusu ve hissi olduğunu biliyordu.

Shaya nazikçe, "Roni de yaralandı," dedi.

"Ne?" Nick dikkatle Roni'yi inceledi. Gözleri Roni'nin alnındaki kesiğe takılınca alçak sesle homurdandı. Harika, yine aşırı korumacı davranmaya başlamıştı. Onun öfkesini tercih ederdi.

"Ama neyse ki," diye araya girdi Taryn hemen, "herkes iyi. Hepimiz otursak nasıl olur?"

Roni koltuğuna dönüp Marcus tekrar sandalyenin koluna yerleştiğinde birini fark etti

kayıptı. "Tao nerede?"

Marcus başını eğerek ağzını kızın kulağına dayadı ve kızın kokusu etrafını sararken neredeyse inleyecekti. Tanrı yardımcısı olsun, kız sıcacık tarçınlı çörek ve balkabağı turtası gibi kokuyordu. "Bir yerlere gitti, kendine acıyor. Bayılması ve yardım edememesi gururunu incitti."

Roni bunu anlayabilirdi. "Neden başımda dikilip duruyorsun?" Ve tam olarak neden onu Nick'ten korumuştusu? Yanında ya da arkasında durmak bir şeydi, ama ona kalkan olmak bambaşka bir şeydi. Kız onu kovaladı ama Nick sadece gülümsedi.

"Seni sinirlendiriyor muyum?"

Evet. "Tabii ki hayır."

"O zaman burada kalmam senin için sorun olmaz." Kız gözlerini kısınca gülümsedi ve omuz silkti.

"Grace oldukça kötü kesikleriniz olduğunu söyledi." Derren yanına geldi ve incelemek için Roni'nin ellerini kaldırdı. Marcus içgüdüsel olarak kolunu sandalyenin arkasına attı ve sahiplenici bir eli onun omzuna koydu. Bu hareketi fark eden Beta eğlenerek gülümsedi.

Roni Derren'in elinden kurtuldu. "Gerçekten, ben iyiyim."

"Kesinlikle iyi görünüyorsun." Dominic çapkınca gülümsedi. "Yemin ederim, seninle deli gibi yatağa girebilirim." Herkes homurdanırken Jaime güldü. Haksız yere seksi olan sarışının, baştan çıkarıcı tekniklerden çok itici olması gereken sevimsiz sohbet cümleleri kurma alışkanlığı vardı. Yine de bir şekilde onun işine yarıyorlardı.

Roni aldığı kadarını vermek gerektiğine inanıyordu, bu yüzden her zaman yaptığı şeyi yaptı: ona başka bir cümleyle vurdu. "Sen bir su çeşmesi misin Dominic? Çünkü beni ıslatıyorsun."

Huysuzca kaşlarını çattı. "Kes şunu! Sevimsiz sözler söylemek benim işim!"

Marcus iç çekti. "Senin sorunların var, Dom." Roni'yle böyle konuşmaya devam ederse o pisliğin de gözü moraracaktı.

Sevimli bir kıkırdamayı, çiftleşmiş dişilerden biri olan Kye ve Lydia'nın girişi izledi. "Ro!"

Kye ona doğru koşup küçük bir kamyonet uzatırken Roni gülümsedi. Kye Coleman gelmiş geçmiş en şirin şeydi ve şaşırtıcı bir şekilde ondan hoşlanıyor gibiydi. Normalde Roni'nin nefes alan hiçbir şeyle arası iyi değildi. "Vay canına, bu senin mi?"

Gururla başını salladı ama kız oyuncağa dokunmak istediğinde kaşlarını çatı. "Benim." Belli ki babasının sahiplenici tavrını miras almıştı. Diğer eliyle ikinci bir kamyonu uzattı. Ama kız onu almak için hamle yapınca yine kaşlarını çatı. "Benim."

Ooooookay.

"Bu onun yeni favori kelimesi," dedi Jaime, uzun samur örgüsüne vuran tombul kızıl kediye okşayarak. "O ve 'hayır'. Roni'yle paylaşmayacak mısın?"

"Hayır."

Jaime iç çekti. "Ne demek istediğimi anladın mı?"

Kye Roni'ye gevezelik ederken Marcus gülümsedi, o da başını sallayarak ona eşlik etti. Kye'in yanında her zaman yumuşar ve tüm dikkatini ona verirdi. Marcus onun ara sıra kimsenin bakmadığını düşündüğü anlarda Kye'a gizlice küçük ikramlarda bulunduğunu fark etmişti.

Öfkesini güçlükle kontrol edebilen Trey, Taryn yanında olduğu halde odanın ortasında yerini aldı. Koluna rahatlatıcı bir el koydu ve gerginliğin bir kısmı onu terk etti. "Olanlar hakkında konuşmak istiyorum, Roni. Shaya ve Tao'nun anlattıklarını zaten duyduk. Her şeyi bir araya getirmemiz gerekiyor."

Herkes beklenti içinde Roni'ye döndü ve yoğun ilgi onu gerdi. Marcus'un omzunu destekleyici bir şekilde sıkması onu şaşırttı. "Araba aniden ortaya çıkmış gibiydi ama kaza değildi. Bayılmışım" -dişlerinin arasından söyledi- "ve uyandığımda iki erkek Kye'a ulaşmak için kapıyı açmaya çalışıyordu. Onlara iyi bakamadım."

Taryn ona, "Sorun değil," diye güvence verdi. "Shaya bize ayrıntılı tarifler verebildi."

Dante öne doğru eğildi. "Ondan ne istediklerini söylediler mi?"

Roni başını salladı. "İsim kullanmadılar ya da herhangi bir sürüden bahsetmediler. Ama kurt olmadıklarını biliyorum."

"Onlar çakaldı." Çoğunlukla dilsiz ve huysuz görünen Ryan'ın konuştuğunu duymak her zaman sarsıcı olmuştur. "Arabada kanlarının kokusunu aldım."

"Çakallar mı?" Greta alay etti. "Sinsi küçük şeyler."

Jaime'nin kardeşi Gabe, "Hiç sevdiğim bir çakalla karşılaşmadım," dedi. Arkadaşı Hope da aynı fikirdeymiş gibi bir ses çıkardı. "Hemen hemen her türlü yasadışı faaliyetin içindeler ve kendi kurallarına göre yaşıyorlar. Bu kurallar temelde şunlar: Bir, yakalanma. Ve ikincisi, yakalanırsan her şeyi inkâr et."

Lydia'nın bebek yüzlü arkadaşı Cam konuştu. "Sanırım en yakın çakal sürüsü en az üç saat uzaklıkta."

"Evet ve onlarla konuşmamız gerekiyor." Trey "konuşmak" kelimesini daha çok "yok etmek" gibi kullandı.

Grace kucağında Lilah bebekle ayağa kalktı. "Çocukları mutfağa götürmeme ne dersiniz? Ne söylendiğini anlamayacaklarını biliyorum ama ..."

"Ben de tam bunu önermek üzereydim." Taryn Grace'e minnettar bir gülümseme attı.

"Ben de geleceğim." Lydia, Kye'in elini tutarak onu kurabiye vaatleriyle odadan dışarı çıkardı.

Onlar gittikten sonra Marcus Trey'e baktı. "Söz konusu çakalların onların sürüsünden olduğundan emin değiliz."

Trey umursamazca omuz silkti. "Sorana kadar bilemeyiz." Marcus'u endişelendiren şey, Trey'in birine "sorma" zahmetine girmeyecek kadar öfkeli olabileceği ve basitçe saldırmaya başlayıyordu. Alfa'sının ne kadar huysuz olabileceğini biliyordu. Taryn'in onu sakin tutma becerisi olmasaydı, Trey şimdiye kadar çoktan patlamış olurdu. Öfkeli olduğunda vahşileşmeye meyilli olan kurdu deliriyor olmalıydı.

"Aranızda hiç çakallarla sorun yaşayan oldu mu?" diye sordu Jaime. "Temel Reis'in deneyimlerinden biliyoruz ki terk edilmiş bir kız arkadaş bile sorun yaratabilir."

Dante lakabını duyunca kaşlarını çatı ama kaslı yapısı nedeniyle bu lakap ona çok yakışıyordu. "Glory benim kız arkadaşım değildi; tek gecelik bir ilişkiydi."

"Beni öldürmeye çalışan tek gecelik bir ilişki, yani sanırım haklı olduğum konusunda hemfikiriz."

Trey bakışlarını odada gezdirdi, tek kaşını sorgulayıcı bir şekilde kaldırdı. Herkes başını salladı.

Dominic duvara yaslandığı yerden konuştu. "Pekâlâ, birini kaçırmak için olağan nedenler nelerdir?"

Dante uzun bir nefes verdi. "Fidye, haraç ya da şantaj. Diğer zamanlarda sebep çok daha karanlıktır, insan ticareti gibi-" Taryn elini kaldırdığında nazikçe, "Her şeyi göz önünde bulundurmaliyiz. Çakalların bir nedeni vardı ve bunu bulmamız gerekiyor."

Trey, Grace'in arkadaşı ve bilgisayar uzmanı olan Rhett'e döndü. "En yakın çakal sürüsü hakkında bulabildiğin her şeyi bulmanı istiyorum."

Rhett başıyla onayladı. "Sabaha kadar bilgiyi almış olurum."

Nick Trey'le konuştu. "Avda size katılacağım."

"Ben de." Shaya, Nick'e onu durduramayacağını söyleyen uyarıcı bir bakış fırlattı.

Nick şakayla karışık kıkırdadı. "Hayatta olmaz."

Arkadaşı dik oturmuş, öfkeyle bakıyordu. "O piçler yavrumuzu tehlikeye attı ve vaftiz oğlumu kaçırmaya çalıştı!"

"Aynen öyle. Çakallar senin kim olduğunu biliyor olacaklar, Shay."

-Taryn ve Trey'in oğlunu kaçırmaya çalışırken hiçbir şey düşünmedikleri gibi, hamile eşimin hayatını riske atmayı da düşünmediler. Bu ciddi anlamda dengesiz bireylerden bahsediyor."

Taryn düz bir gülümseme verdi. "Bizler pek de sıcak kanlı insanlar olarak bilinmeyiz."

Shaya en iyi arkadaşına aval aval baktı. "Umarım bu konuda onun tarafını tutmuyorsundur, çünkü güzel saçlarını kesmek zorunda kalmaktan nefret ederim. Geride kalma şansım yok." Hemen ardından bir "Ben de" korusu geldi.

"Göz önünde bulundurmamız gereken bir şey var," diye araya girdi Dante. "Dengesiz olsun ya da olmasın, çakallar her iki Alfa çiftinin de içgüdülerinin Betalarını ve infazcılarını bir araya getirip tek bir birim olarak onları takip etmek ve böylece iki sürünün geri kalanını -özellikle de yavruları-savunmasız bırakmak olduğunu biliyor olacaklar. Belki bu nevrotik planlarının bir parçasıdır, belki de değildir. Ancak sürülerden herhangi birini savunmasız bırakmak her halükarda iyi bir fikir değil."

Taryn başını salladı. "O haklı. Bu konuda akıllı davranmamız gerekiyor."

Trey bakışlarını odanın içinde gezdirdi. "Dante, Marcus, Ryan-Üçünüzün de avda bize katılmanızı istiyorum."

Jaime tartışmak için ağzını açtı ama Trey elini kaldırarak onu susturdu. "İşe yaramadığın için seni geride bırakmıyorum Jaime. İşe yaradığın için geride kalmaya ihtiyacım var. Sen bizim Beta dışımsın, tüm infazcıların geçtiği eğitimin aynısından geçtin ve bu dünyada sana sinsice yaklaşabilecek tek bir kişi bile yok. Tao, Trick ve Dominic sert adamlardır. Ben burada olmadığım zamanlarda oğlumun ve sürümün etrafının sert adamlar tarafından sarıldığını bilmem gerekiyor."

Jaime sakinleşerek başını salladı. Dante onun elini kendi eliyle sıktı ve kızıl kedinin tıslamasına neden oldu.

Arkadaşının konuşmak üzere olduğunu gören Shaya, "Bana kalmamı emretme-" diye söze girdi.

"Ben değilim."

Nick'in yüzüne baktı, ifadesi kuşkuluydu. "Sen değil misin?"

"Eğer bunu yapman gerektiğini düşünüyorsan hayır." Derren'le tuhaf bir bakış alışverişinde bulundu ve o da neredeyse belli belirsiz bir baş sallamayla karşılık verdi.

Derren'in koyu renk gözleri Shaya'yı buldu. "Yarınki toplantı ne olacak?" Kaliforniya sürülerinin şekil değiştiren arabulucusu olarak Shaya, savaşların önlenebilmesi umuduyla sürülerin anlaşmazlıkları çözmesine yardımcı oluyordu. Nick ona hamileyken geçici olarak bu görevi bırakması için baskı yapıyordu ve Shaya da bu özel durum çözüldükten sonra bunu yapmayı kabul etmişti.

Shaya nefesinin altından küfretti. "Yerime başka bir arabulucu bakabilir mi diye bakacağım."

"Bu kadar kısa sürede mi?" Derren'in bakışı "şüpheli" diyordu.

Nick onun kırmızı buklelerini kulağının arkasına sıkıştırdı. "İki taraf hâlâ savaşa yakın mı görünüyor?" Eğer Shaya'nın endişeli ifadesi bir şey ifade ediyorsa, cevap evetti. "Merak etme bebeğim. Eğer gelemiyorsan, bu sevdiğin insanları ihmal ettiğin anlamına gelmez. Başka bir yerde sana ihtiyaç olduğunu anlıyoruz."

Toplantıdan kaçmaya çalışma fikrinden dolayı açıkça suçluluk hisseden Shaya sonunda içini çekti. "Peki. Toplantıya gideceğim." Nick ve Derren gizlice gülümsediler. "Ama benimle oynadığınızı bilmediğimi ya da bunun bedelini daha sonra ödemeyeceğinizi sanmayın." Kendini beğenmiş bakışları kayboldu.

"Peki ava kimi dahil ediyorsun?" Taryn Nick'e sordu.

"Kurtlarımın çoğunu dahil etmeyi göze alamam; Shay'in iyi korunmasını istiyorum. Ben Derren ve Eli'ı alacağım. Bu şekilde, Roni, Jesse, Bracken ve Zander-"

"Dur bir saniye," diye tersledi Roni, koltuğunda öne doğru sürünerek. "Beni arka koltuğa itemezsin."

"Shay'in ve sürümüzün güvende olduğundan emin olmam gerekiyor ve bunu sağlamak için sana güveniyorum."

"Saçmalık. Beni korumaya çalışıyorsun."

"Hadi ama Roni, başkalarıyla iyi çalışmadığını kabul etmelisin."

"Bu da ne demek şimdi?" Gözlerinin kısa süreliğine kurt gibi parladığını biliyordu. Hayvanın artık tahammülü kalmamıştı.

bu saçmalık için ondan daha fazla.

"Son derece sadık olmanıza rağmen, kimseyi yönetmek ya da takip etmekle ilgilenmiyorsunuz. 'Roni'nin işini' yapıyorsun ve buna engel olan her şeyi reddediyorsun. Bir yandan, seni iyi bir uygulayıcı yapan şey bu - beni körü körüne takip etmiyorsun, kendin için düşünüyorsun. Ama bu insanlarla çalışma konusunda berbat olduğun anlamına geliyor.

"Ava katılmak ciddi bir iştir. İz sürmek, kovalamak, yakalamak; bunların hepsi beceri, sabır, azim ve ekip çalışması gerektirir. Birbirimize güvenebilmeliyiz. Muhtemelen kaynaklarımızı genişletmek için birkaç kez ayrılacağız. Seni bir konuda Bracken'la ortak yaptığımda dört kez onu toz içinde bıraktın."

"Çünkü ayak sürüyor. Bana daha iyi bir ortak atayın ve bir sorunumuz kalmasın."

"Marcus'la takım kurabilirsin." Taryn'in önerisi üzerine herkes merakla ona baktı.

Roni onu yanlış duymuş olmalıydı. "Bu da ne şimdi?"

Taryn kayıtsızca omuz silkti... biraz fazla kayıtsızca. "Eşit statüde biriyle birlikte çalışman daha iyi olur. Daha yüksek mevkide olan herkes seni yanlış yola sürükler. Marcus'la böyle bir sorun yaşamayacaksın." Roni'nin omzunda sahiplenici bir şekilde duran erkek eline anlamlı bir bakış fırlattı; kurdunun bu hareketi hiç yadırgamamış olması, onun yanında rahat olduğunu gösteriyordu.

"O orospu erkekle çalışmıyor," diye çıkıştı Nick. "Şahsen ben bunun iyi bir fikir olduğunu düşünüyorum." Shaya değildi

Nick'in bakışlarından etkilendi. "Eğer ona iyi uyan bir partneri varsa, kaçıp gitmesinden endişe etmene gerek kalmaz. Marcus onu boğmayacaktır, ama her tarafına girmesine de izin vermeyecektir."

"Roni gitmiyor!" Roni tartışmak için ağzını açtığı anda Nick uyarırcasına hırladı. "Hayır. Alfa'nız olarak karar nihayetinde bana ait."

Nick'in küstahlığından hoşlanmayan Marcus, müdahale etme zamanının çoktan geldiğine karar verdi. Nick'e saygı duyabilirdi.

Roni'nin Alfa olduğunu ve kız kardeşini korumak istemesinin çok doğal olduğunu, ancak Roni gibi baskın birini bastırmanın büyük bir hata olacağını söyledi. "Senden neden geride kalmanı istediğini anlamalısın, Roni."

Marcus'un üzerine yürüdü. "Senin fikrini soran da kim?"

"Sadece kararının mantıklı olduğunu söylüyorum."

Adamın yüzünü tırmalayabilirdi ama sonra gözlerindeki hesapçı parıltıyı gördü. Onunla birlikte oynamaya karar vererek, "Bu berbat sonuca nasıl ulaştın?" diye sordu.

"Derren ve Eli'yi yanına alıyor - Beta'sını ve Baş İnfazcısı'nı. Bu da sürüdeki en baskın üç erkeğin Shaya'nın iyiliğinden başka bir şeye odaklanacağı anlamına geliyor." Marcus bir dakika boyunca bunu düşündü ve Nick'in düşünceli bir şekilde kaşlarını çatmasını memnuniyetle izledi. Alfa'nın kararını yeniden düşünmesini sağlayacak bir şey varsa o da bu kararın hamile eşini nasıl etkileyeceği fikriydi.

"Her ne kadar bugün onun emirlerine uymadın ve işler biraz sarpa sardı," diye devam etti Marcus, "sanırım bunu bir daha yapmayacağından emin olabilirsiniz." Nick'in kaşları daha da çatıldı ve Marcus adamın "Roni'nin işini" nasıl yaptığını düşündüğünü ve Shaya'nın çıkarına olduğunu hissederse onun emirlerine itaatsizlik edeceğini biliyordu. "Sana bu kadar güvendiği için gurur duymalısın."

Roni bu kurdun aklının çalışma şeklini seviyordu. Nick'in yüzünde yanıp sönen bir dizi duyguyu izlerken bir gülümsemeyi bastırdı. Belli ki bununla mücadele ediyordu.

Sonunda Nick derin bir nefes aldı. "Pekâlâ Roni, sen gelebilirsin. Eli'nin geride kalmasını sağlayacağım. Belki Marcus'la iyi bir takım olursunuz, onun da senin kadar kurnaz olduğunu düşünürsek."

Trey ona alaycı bir şekilde sempatik bir bakış attı. "Bir Alfa olabilirsin ama ailen her zaman seninle oynamanın bir yolunu bulacaktır."

Nick kaşlarını çatarak ona baktı. "Bunu eğlenceli bulmana sevindim, Denizci Joe."

Kelimelerin kafasında yer etmesi birkaç saniye almış gibi görünüyordu ama yer ettiğinde Trey dönerek Taryn'e hırladı, "Ona söyledin mi?"

Garip bir şekilde güldü. "Tabii ki ona söylemedim." Kısık bir sesle ekledi, "Shaya'ya söyledim."

Diğer herkes eğlencesini gizlemek için elinden geleni yaparken, Dante kıcıyla gülüyordu. "Bir denizci, ha? Rol yapmanın sana göre olduğunu düşünmemiştim."

Trey ona ters ters baktı. "Komik bir şey mi var, İtfaiyeci Sam?"

Gülüşmeler aniden kesildi ve Dante arkadaşına doğru döndü. "Ona söyledin mi?"

Jaime sıçradı. "Hayır!" Boğazını temizledi. "Gerçi Taryn'e söyledim. Ve Shaya'ya. Ve Roni'ye. Ama onlara senden bahsetmedim-" Büyük bir el ağzını kapattı.

"Yaklaşık olarak . . ?" diye dürttü Nick, sırtarak.

Jaime avucunu ısırırken yüzünü buruşturan Dante başını salladı. "Bir şey yok."

Shaya Nick'e ters ters baktı. "Gerçekten yargılayacak biri değilsin, seni düşünürsek-" Adam onu sertçe öptüğünde sözleri kesildi.

Trey'in bakışları altında kıvranan Taryn belli ki konuyu değiştirme zamanının geldiğini hissetti çünkü Nick, Roni ve Derren'e döndü. "Sizi de aramızda görmek güzel. Hepinizi yarın sabah erkenden burada görmeyi umuyoruz."

OceanofPDF.com

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

B Roni ertesi gün erkenden kahvaltı etmek için sürüsünün ana kulübesine girdi. Devasa Av köşkü Nick'in istediği şekilde yenilenmişti ve kesinlikle harikaydı: lüks mobilyalar ve geniş açık plan oturma alanı, yemek odası ve mutfak rustik bir tonda yapılmıştı. Bölgelerine dağılmış olan kulübelerin her biri benzerdi ama çok daha küçük ölçekteydi. Roni kulübesini çok sevdi, ev hissini sevdi ve arazideki tüm kulübeler arasında en izole olanı olmasına bayıldı.

Sevmediği şey ise anne tarafından teyzesinin uzun masada oturuyor olmasıydı. Karamel sarısı saçları ve sinsi gözleriyle minyon Janice zarif bir şekilde yaşlanmayı reddediyor ve kısa etekler, yüksek topuklu ayakkabılar, yığınla makyaj ve göğüs dekoltesini ortaya çıkaran ince yelekler giymekte ısrar ediyordu... Sanki yirmi yaşında biri gibi giyinmek yaşlanma süreciyle savaşıyormuş gibi. Hey, bu iyiydi-herkes kendi için. İyi olmayan şey, Janice'in kendini daha iyi hissetmek için başkalarını küçük düşürmeyi sevmesiydi ve Roni onun favori hedefiydi.

"Günaydın Roni," dedi teyzesi zoraki bir şefkatle.

Roni'nin selamlaması da aynı şekilde sahte bir tatlılıktaydı. "Umarım iyi uyumuşsundur, Janice."

Kathy masaya bir tabak dolusu krep koydu ve kardeşi Eli neredeyse saldıracaktı. "Roni, ye. Gücünü toplaman gerek." Kathy sanki Roni sekiz yaşında yetersiz beslenen bir çocukmuş gibi konuşuyordu. Birbirlerini sevdikleri ama aralarında çok mesafe olduğunda daha iyi anlaştıkları o anne-kız ilişkilerinden birine sahiptiler. Örneğin okyanuslar gibi.

Roni, Derren ve Eli'nin arasına oturdu ve tabağını yemekle doldurdu. Nick'in köpeği Bruce, nefes nefese kalmış ve ağzını yalayarak onun yanında belirdi. Roni her sabah yaptığı gibi ona bir dilim pastırma attı.

"Ne zaman sürü içinde düzgün bir rol oynayacaksın, Roni? Kadınların infazcı pozisyonunda olması alışılmış bir şey değil." Janice onaylamadığını saklamadı.

"Düşündüğünüzden daha yaygın." Shaya Roni'ye destekleyici bir gülümseme attı. "Ve Roni işinde mükemmeldir."

"Hmm. Sanırım erkeksi bir rolünüz olmasına şaşırmamalıyım. Erkek Fatma evresinden hiç çıkamadın. Bu sadece cinsiyet değiştirmek istediğine dair teorimi destekliyor."

Zander'dan şok edici bir kahkaha patladı ve neredeyse ateşli, keskin zekâlı sarışının kahvesinde boğulmasına neden oluyordu. Caleb aval aval Janice'e bakarken, aynı derecede şaşkın Kent onun sırtını sıvazladı.

"Bazı insanlar etekleri ya da elbiseleri sevmiyor." Shaya'nın tedirginliği sesine sız mıştı.

"Hmm." Janice burnunu çekti. "Belki de en iyisi budur, çünkü sahip olmadığın bir şeyle gösteriş yapamazsın."

Roni, teyzesine küfretmemek için ağzına bir çatal dolusu çırpılmış yumurta tikiştirdi. Roni kim olduğundan, tarzından, hayatını nasıl yaşadığından memnundu. Bunların hiçbirini kimseye karşı savunmayacaktı.

Kathy her zaman onu değiştirmeye çalış mıştı, sanki Roni'nin "düzeltilmeye" ihtiyaçı var mış gibi. Daha küçükken Kathy onu Janice'in kızlarıyla vakit geçirmeye zorlamış, onların kızsı tavırlarının Roni'ye de bulaşacağını ummuştu. Kaltaklar onunla oynamak yerine dalga geçmiş ve alay etmişlerdi. Bu yüzden

Barbie bebeklerinin tüm kafalarını koparmıştı. Bu yüzden teyzesi onun ümitsiz vaka olduğunu düşünüyordu.

"Özel günler için çaba harcıyor." Kathy onu mu savunuyordu? Bu yeni bir şeydi. "Nick ve Shaya'nın çiftleşme töreninde biraz makyaj bile yapmıştı. Çok farklı görünüyordu. Çok güzeldi." Ters bir iltifat.

O anda Jesse, bir dargın bir barışık kız arkadaşı Eliza ile mutfağa girdi. Şekil değiştirenleri temsil eden bir avukattı, bu kadar sığ ve yüzeysel olmasaydı bu onu sevimli kılabilirdi. Cidden, kadın bozuk para gibiydi, iki yüzlüydü, çoğunlukla değersizdi ve düzenli olarak farklı insanlar tarafından idare ediliyordu. Hatta aralarında Marcus'un da bulunduğu birkaç Anka kurduyla bile yatmıştı. Roni midesindeki hissin kıskançlık olduğuna inanmayı reddetti.

Jaime'ye göre, Eliza başlangıçta Beta dişi Jaime ve Taryn'le arkadaş olmaya çalışmış, onların sürüsüne taşınmakla ilgili ipuçları vermişti. Taryn bunun olmayacağını açıkça belirttiğinde, Eliza Jesse'ye geçmişti. Roni dışının şimdi Mercury Sürüsü'nde kendine bir yer edinmeye çalıştığından şüpheleniyordu.

Masada oturan Eliza herkese hoş bir şekilde gülümsedi . . . hırlayan Roni hariç. Evet, bu hoşnutsuzluk karşılıklıydı, çünkü Eliza Roni'nin baskınlık seviyesinden tehdit alıyordu. Ayrıca, tepeden tırnağa bakımlı olan Eliza'nın aksine, Roni'nin dış görünüşüyle gurur duymadığına, kaprisli ve kolayca dikkati dağılan biri olduğuna inanıyordu. Gerçekte, Roni son derece odaklanmış bir insandı... konuyu teşvik edici bulduğunda. Eğer bulmazsa, ya dikkati dağılır ya da uzaklaşırdı.

Kathy, "Keyifli halinizden dünkü davayı kazandığınızı tahmin ediyorum," dedi.

Eliza ukalaca gülümsedi. "Tabii ki."

"Çok vaka alıyor musunuz?" diye sordu Janice.

"Ne yazık ki, giderek daha fazla sayıda şekil değiştiren, insanlara karşı temsil edilmeye ihtiyaç duyuyor. Şekil değiştiren karşıtı gruplar, mahkemeden geri çevrilecek kadar zorlama ve asılsız suçlamalarda bulunmaya devam ediyor. Ancak bu her zaman istenen etkiyi yaratıyor - şekil değiştiren topluluğunu üzüyor."

Janice başını salladı. "Kısa bir süre önce olanlardan sonra, aşırılık yanlılarının dikkat çekmemeye çalışacağını düşünebilirsiniz."

Aşırılık yanlıları daha önce şekil değiştirenleri kendi bölgelerine hapsedecek, onları çocuk tacizcileri gibi kayıt altına alacak ve insanlarla çiftleşmelerini engelleyecek kısıtlayıcı yasaların yürürlüğe konması için başvuruda bulunmuşlardı - çok vahşi ve tehlikeli olduklarını iddia ediyorlardı. Ancak, bu sözde şiddet yanlısı olmayan grupların, insanların şekil değiştirenleri avlamasına, işkence etmesine ve öldürmesine izin veren bir av koruma alanının parçası olduğuna dair kanıtlar ortaya çıkınca, aşırılık yanlılarının görüşleri gözden düştü ve reddedildi.

"Nüfusun çok yaygınlaşmasını önlemek için şekil değiştiren çiftlerin yalnızca bir çocuk sahibi olmasını kısıtlamak için bir kampanya başlattılar." Eliza Nick'e döndü. "Arizona'da aşırılık yanlılarıyla büyük bir çatışma yaşadın, değil mi?"

Nick gerildi. Nick'in hapsedildiği şekil değiştiren çocuk hapishanesinde gardiyan olan grubun lideri tarafından hedef alınmıştı. Gardiyan, Nick'in kendisini taciz etme girişimlerine karşı koyduğunda onu ağır yaraladığı için Nick'e kin besliyordu ve bunu ona ödetmek istiyordu.

Radikallerin Nick'i hedef aldığı bir sır değildi, ancak söz konusu radikallerin gizemli bir şekilde "ortadan kaybolduğu" düşünüldüğünde, bunun nasıl sona erdiği konusunda hala spekülasyonlar vardı. Bu spekülasyon diğer aşırıları uzakta tutan şeydi. Anka Sürüsü topraklarını işgal ettiklerinde aslında insanları yok ettiklerini açıkça kabul etmek aptallık olurdu. "Evet. Bu yüzden buraya taşındık.

Neyse ki bu son oldu." Bu bir yalan değildi, ama tam bir gerçek de değildi.

Shaya'nın karnına masaj yaptığını fark eden Janice onun elini okşadı. "Umarım bebeğini doğurtmama izin vermeyi tekrar düşünürsün."

Shaya boğazını temizledi. "Teklifin için tekrar teşekkürler ama Grace'in de orada olmasını çok istiyorum."

"Ailenin yardım etmesini tercih etmez miydin? Birbirimizi iyi tanımadığımızı biliyorum ama doğumdan önce bunu düzeltmek için bolca vaktimiz var."

Kathy başıyla onayladı. "Janice yaptığı işte çok iyi, Shaya."

"Eminim öyledir. Ama ben Grace'i istiyorum."

Kathy tatlı tatlı gülümsedi. "Eğer kararın buysa tatlım, buna saygı duyarım."

Roni bu yüzsüz yalan karşısında neredeyse homurdanacaktı. Sinir bozucu bir şekilde, Kathy çocuklarının hayatına anne olmasından başka bir nedenle müdahale etme hakkı olduğuna inanıyordu ve bu oğlunun eşine kadar uzanıyordu. İnanılmaz derecede inatçı olan bu kadın kendi istediğini yaptırmakta son derece başarılıydı ve asla savaşımadan pes etmezdi.

"Biliyor musun, Shaya, düşünüyordum da," diye söze başladı Kathy, hâlâ tatlı tatlı gülümseyerek, "bugün Janice ve benimle alışverişe gelmelisin. Birlikte biraz zaman geçirmek hepimiz için çok güzel olur."

Nick itiraz edecek oldu ama Shaya ondan önce davrandı. "Teşekkürler, ama yapacak işlerim var."

"Ne utanç verici." Janice Roni'ye baktı. "Peki ya sen, Roni?"

Eliza'nın gülümsemesi biraz nefret doluydu. "Kesinlikle bir makyaj yapabilirsin."

Roni'nin kurdu hırladı ama bunun nedeni Eliza'nın yorumu değildi - dişi o kadar önemsizdi ki, radarında bir bip bile değildi. Hayır, kurdu uyanık ve tetikteydi çünkü çok tanıdık, çok lezzetli bir koku almıştı

Koku. İrkilen Roni, Marcus'un Bracken'la birlikte mutfağa girdiğini görmek için yönünü değiştirdi.

Odadaki tüm kadınlar anında canlandı.

Önce Shaya ayağa kalktı ve Marcus'un yanağına dostça bir öpücük kondurdu, bu da Nick'in homurdanmasına neden oldu. Sonra Kathy, Marcus'u Roni'nin karşısındaki sandalyeye oturttu ve önüne kocaman bir tabak pastırma ve yumurta koydu. Eliza boş yere saçını ve giysilerini düzeltti. Roni'yi dehşete düşüren şey, çiftleşmiş teyzesinin yüzüne çapkın bir gülümseme yerleştirmesiydi.

Marcus Roni'ye geniş bir gülümseme verdi ve aralarındaki o garip, neredeyse elektriksel bağlantı anında yerine oturarak kurdunun memnuniyetle hırlamasına neden oldu. "Merhaba güzelim." Camo yeşili tişörtündeki "Sessiz ol, beni sıkıyorsun" logosuna neredeyse gülecekti. Gardırobu çoğunlukla antisosyal ifadelerle markalanmış kıyafetlerden oluşuyor gibiydi.

Roni sevecenlik karşısında kaşlarını çattı. "Burada ne işin var senin?"

Gülmekten kaçınarak -Marcus kaşlarını çatmanın sevimli olabileceğini düşünmezdi- erkekleri selamlamak için bir an durdu . . hatta Zander'dan bile hoşlanmıyordu, çünkü Zander'ın onun güzel küçük kurduna karşı bir şeyler hissettiğinden şüpheleniyordu.

Tanımadığı kadın Marcus'a doğru eğilerek, "Ben Janice, Kathy'nin kız kardeşiyim," dedi.

Marcus gülümsedi. "Tanıştığımıza memnun oldum. Ben Marcus." "Anladığım kadarıyla Nick'in arkadaşısın?"

"Hayır." Nick'in ifadesi "yabancı" diye bağırıyordu. "O bir Anka Sürüsü infazcısı."

"Seni tekrar görmek güzel, Marcus," diye mırıldandı Eliza.

Roni, Jesse'nin kız arkadaşının çapkın ses tonundan rahatsız olmasını beklerdi ama Jesse bunu umursuyor gibi görünmüyordu. Yine de, asık suratlı infazcı çoğunlukla ifadesiz olduğu için bunu söylemek zordu. Eliza ve Janice, Marcus'un onları selamlayan gülümsemesi karşısında kızardılar. Yaşları ne olursa olsun tüm kadınlarla iyi anlaşıyor

gibiydi.

"Roni'nin sorusuna cevap vermedin: Neden buradasın?" diye homurdandı Nick. Çatalını pastırmasına sertçe sapladı ve Roni onun Marcus olmasını dilediğini hissetti. Shaya gözlerini devirdi, eşinin antisosyal tavırlarına alışkındı. Adamın vücudu son derece sahiplenici bir hareketle neredeyse onunkiyle kaynaşmıştı. Roni bunun Alfa dışısını kızdırmasını beklerdi ama Shaya bundan hoşlanıyor gibiydi, sanki bu ona kendini güvende ve değerli hissettiriyordu. Roni kendi eşinin ona değer verdiğini hayal bile edemiyordu. Zavallı adam büyük ihtimalle kısa çöpü çekecekti.

"Bracken'a bir şey iade ediyordum." Aslında Marcus, "Roni'nin savunmasını kırma" planına erkenden başlamak istiyordu.

"Eğer en yeni Call of Duty oyununu kastediyorsan, tam zamanı." Roni kahve bardağını yeniden doldurdu. "Bir hafta içinde tamamladım."

Bracken başını salladı, şakacı gözleri parlıyordu. "Acayip derecede iyi. Erkek gibi oynuyor."

"Erkek gibi de dövüşüyor," diye kıkırdadı Eli. Nick kadar geniş ya da uzun olmasa da, küçük kardeşi hâlâ güçlü bir yapıya sahipti. Ayrıca tamamen acımasızdı.

Kathy, "Siz ikiniz birbirinizi kum torbası olarak kullandığınıza göre bunu biliyor olmalısınız," diye mırıldandı.

Eliza tiksintiyle homurdandı. "Belki de erkek olmalıydı."

Kathy Marcus'a, "O her zaman erkek fatmaydı," dedi. "Pembeden, bebeklerden ve baleden nefret ederdi. Maviyi, arabaları ve erkeklerle futbol oynamayı severdi. Ve her zaman çok rekabetçiydi, kaybetmekten nefret ederdi."

Nick boş tabağını kenara itti. "Babam bize ikinci en iyinin sayılmayacağını öğretti."

"Evet ve küçük kızının bu kadar 'sert' olmasından gurur duyardı. O zamanlar hayatta olsaydı, Eli'ye sataşmaya çalışan büyük bir çocuğu dövdüğü için okuldan beni çağırıldıklarında eminim gülerdi - bu kız dokuz yaşındayken olmuştu." Kathy başını salladı. "Buna ek olarak,

Eli daha sonra müdahale etmek için harekete geçen çocuğun arkadaşını dövmüştü. Ve bu son olay da değildi."

Eli kız kardeşiyle komplocu bir gülümsemeyi paylaştı. "Ah, eski güzel günler."

"İkisi de sürekli kavga ederdi," diye devam etti Kathy. "Sadece fiziksel olarak değil. Sadece kendi eğlenceleri için birbirlerine sürekli şakalar yaparlardı. Ama Roni başkasının ona zarar vermesine asla izin vermezdi, tıpkı Eli'nin de başkasının ona sorun çıkarmasına izin vermediği gibi. Bugünlerde çok daha olgun olduklarını söylemek isterdim ama kavgalar ve şakalar hala devam ediyor."

"Evet, birbirimizi kızdırmaktan inanılmaz keyif alıyoruz," diye itiraf etti Eli sırıtarak.

Kathy kısa bir süre Roni'ye baktı. "Öyle görünmediğini biliyorum Marcus, ama o kadar zeki ki gözünü korkutuyor." Yine el altından bir iltifat daha... Annesi iyi gidiyordu. "Gerçi zeki olması hiç umurunda olmadı. Akademik hiçbir şeyle ilgilenmezdi. Spor yapmak, dövüşmeyi öğrenmek ve kendisine ait olmayan arabalarla şehirde hızla dolaşmak isterdi."

"Tamam, artık benim hakkımda konuşmayı bırakabilir miyiz?" Roni'ye annesinin istediği gibi bir kız olmadığının hatırlatılmasına gerçekten de gerek yoktu. Fiziksel aktiviteleri seviyor ve rekabetçi olabiliyordu, ne olmuş yani? Roni, zeki insanların inek, takıntılı, sosyal açıdan beceriksiz insanlar olarak kalıplaştırılmasının haksızlık olduğunu düşünüyordu - dürüst olmak gerekirse, sosyal açıdan beceriksiz olma durumu onda da vardı.

Eliza, Roni'nin rahatsızlığından memnun görünüyordu. "Kadın bedenine hapsolmuş bir erkek olmadığına emin misin?"

Roni başını eğdi. "Birçok rujun içeriğinde ezilmiş parazit böcekler olduğunu biliyor muydunuz?" Eliza ve Janice hemen parmaklarını rujla kaplı ağızlarına götürdüler, mideleri bulanmıştı. Ne eğlence ama. Marcus'un bakışlarının yoğun bir şekilde kendisine odaklandığını fark edince kaşlarını çattı. "Ne?"

Marcus omuz silkti. "Sana bakmayı seviyorum."

Roni yanaklarının yandığını biliyordu. "Bok ye, Fuller." Gerçekten de kıkırdadı. Nick ise oturduğu yerde dimdik durdu ve kız kardeşinin namusunu korumaya niyetli olduğu her halinden belli olan bir tavırla hırladı - Roni'nin koruyacak bir namusu olduğundan değil. Shaya'dan gelen karanlık bir bakış dikkatini tekrar kahvaltısına vermesini sağladı.

Roni'nin dengesini bozduğu için memnun olan Marcus içten içe gülümsedi. Onu telaşlı görmek hoşuna gidiyordu, tıpkı onun hakkında daha fazla şey öğrenmekten hoşlandığı gibi. Kişiliğinin pek çok farklı yönü ilgisini çekiyordu. Hoşuna gitmeyen şey ise Kathy, Janice ve Eliza'nın onu aşılamaktan zevk alıyor gibi görünmeleriydi.

Oldukça eğlenceli bir şekilde, yemeğe devam ederken onu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı. Ama Marcus onun dikkatini nasıl çekeceğini çok iyi biliyordu. "Av partisi için bir araya geldiğimize göre, benimle birlikte benim bölgeme de gelebilirsin."

Bu, Roni'nin kupasını yarısına kadar ağzına götürerek duraklamasına neden oldu. "Seninle gelmek mi?" Dün gece rüyasında onu can evinden siken adamla yalnız kalmak mı? Hayır.

Marcus onun yüzündeki panik ifadesine gülmemek için kendini zor tuttu. İsteddiği kadar inkâr etsin, Marcus onu sinirlendiriyordu. "Evet, benimle gel."

Nick yine kaskatı kesildi. Ama sonra irkilerek sarsıldı. "Ow!"

Bu ne içindi?" diye hırladı Shaya'ya.

Burnunu çekti. "Hormonlarım var, bir nedene ihtiyacım yok." "Gerçekten gerek yok," diye teminat verdi Roni Marcus'a. "Yapabilirim

Nick ve Derren'le gez."

Marcus başını eğdi. "Yapabilirsin ama birlikte gitmemiz daha mantıklı." Kaşlarını kaldırdı. "Tabii her şeye rağmen bir ortakla çalışamayacağını düşünmüyorsan . . . ?"

Onu orada yakalamıştı, değil mi? Ağabeyinin "Roni kimseyle çalışamaz" teorisinin yanlış olduğunu kanıtlamaya kararlıydı. Kaybetmeyi ya da hiçbir şeyde eksik kalmayı sevmezdi.

"Bunu günü delicesine ateşli bir kurtla geçirmek olarak düşün." Kent, Marcus'a takdirle bakıyordu. Caleb erkek arkadaşına kaşlarını çatarak alaycı bir bakış attıktan sonra çırpılmış yumurtayı ona doğru fırlattı. Kent yumurtayı sildi ve ona intikam vaat eden bir bakış gönderdi.

Kahve fincanının kenarından Marcus'un bakışları Roni'ye kilitlendi. "Biliyor musun, daha iyi bilmesem, benim etrafımda olmanın zor olduğunu düşünürdüm." Gülümsemesi alaycı bir hal aldı. "Belki de bana karşı o kadar da kayıtsız değildir."

Derren -Roni'nin Marcus'a olan ilgisini uzun zaman önce tahmin etmişti- yemeğini yerken boğulmaya başladı. O da onun boğulmasına izin verdi. Ne yazık ki Caleb onu kurtarmaya geldi ve sırtını sertçe sıvazladı.

Shaya Marcus'a acıyan bir bakış attı. "Bunu sana söylediğim için üzgünüm ama Roni sana karşı tamamen bağışıklı." Destekleyici sözler, ama Shaya'nın gözlerinde Roni'yi temkinli kılan garip bir parıltı vardı. "Senin yanımdayken kesinlikle iyi olacak. Değil mi, Roni?"

Ve başka ne diyebilirdi ki... "Tabii ki."

"Kızın lezbiyen olup olmadığını merak ediyorum." Janice'in sözleri herkesin ağzını açık bırakmıştı. "Marcus gibi muhteşem bir erkeğe karşılık vermiyorsa, hiçbir erkeğe karşılık vermeyecektir."

"Umarım yanılıyorsundur Janice," dedi Marcus, "çünkü bu erkek nüfusu için çok kötü olur." Roni ona bir kaş çatma hareketi daha yapınca, Marcus yatıştırıcı bir hareketle ellerini kaldırdı. Roni yemek yediği süre boyunca kaşlarını çatarak ona odaklandı ve gülmemek için kendini zor tuttu. On dakika sonra gitmeye hazırıldılar ve Roni hâlâ kaşlarını çatıyordu.

Janice, "Daha sonra bizimle alışverişe gelmeyeceğine emin misin, Roni, ve kendine bir makyaj yaptırmayacak mısın?" diye sordu.

Marcus sinirlenerek, "Roni'nin durumu iyi. Hadi güzelim, gidelim."

Marcus'un onu tekrar savunmasına şaşırان Roni odadan çıkmaya devam etti.

Eli'in adını bağırdığını, öksürdüğünü ve bocaladığını duydu.

Sonra annesinin sesi duyuldu. "Oh, Roni, bana yine kahvesine tuz koymadığını söyle!"

"Bunu hak etti!" diye bağırdı Roni. Piç herif yepyeni spor ayakkabılarının içine krem şanti koymuştu. Onun büyük bir misilleme yapmasını beklediğini biliyordu, bu yüzden birçok basit şakasından birini yapmıştı. Küçük bir şey için tetikte olmazdı.

Marcus keyifle gülümseyerek mutfaktan çıkan Roni'yi takip etti ve istemeden de olsa kışkırtıcı bir şekilde sallanan küçük poposunu izledi. Shaya onu ön kapıda durdurdu ama Roni duyma menzilinden çıkana kadar konuşmadı.

"İnsanlar Roni'ye baktıklarında ne kadar kendine güvenen ve içine kapanık biri olduğunu görüyorlar ve otomatik olarak onun soğuk ve mesafeli olduğunu düşünüyorlar. Gerçek şu ki, bu kızın gerçek bir duygu derinliği var ve öyle görünmese bile sevdiklerine karşı tam bir yumuşak başlı. Kuşkusuz, toplumun geri kalanına karşı oldukça kararsız. Çok şey yaşadı. Ona karşı dikkatli olun."

Başından beri öyleydi, çünkü o çelik çekirdeğin ardındaki kırılganlığı hissetmişti. Roni bazı açılardan inanılmaz derecede sert, bazı açılardan ise yumuşak ve güvensizdi. Ona yalnız bir vahşi hayvanı hatırlatıyordu; özgürlüğü ve boşluğu seviyor, yabancılara karşı güvensiz ve temkinli davranıyor, yakınlaşmak için zaman ve sabır gerekiyordu. Sabırlı olması iyi bir şeydi. "Ona zarar vermeyeceğim, Shaya."

Kızıl saçlı kadın bir dakika boyunca onu inceledi. "İyi, çünkü o güzel yüzünü mahvetmek istemem."

Kıkırdadı. "Roni bunu kendisi de yapabilir." Sürüsünün Toyota Highlander'ına ulaşan Marcus, Derren ve Nick'in SUV'larına doğru ilerlediklerini fark etti ve onları takip etmeye niyetlendi. Toyota'nın içinde Marcus, yolcu koltuğuna oturmuş ve hâlâ kaşlarını çatan Roni'yi görünce gülümsedi. "Söylemeliyim ki, sen sürekli bir güneş ışığıydın, Roni."

Gözlerini kısmıştı. "Isır beni, Fuller."

Güldü, motoru çalıştırdı ve park yerinden geri geri çıktı. "Baştan çıkarıcı, tatlım, baştan çıkarıcı."

Phoenix Sürüsü'nün bölgesine doğru ilerlerken, Roni yanındaki kurda tekrar tekrar bakmaktan kendini alamadı. Marcus diğer her şeyi nasıl yapıyorsa öyle sürüyordu; yumuşak, kendinden emin ve tamamen kontrollü. X-rated rüyası sırasında da kesinlikle öyle olmuştu. Rüyadan kesitler aklından geçerken neredeyse kızaracaktı: Marcus'un dili meme ucunun etrafında kıvrılıyor, dişleri göğsünün kıvrımını ısıyor, eli içine kayıyor-

"İnfazcı olmayı seviyor musun?"

Bu soru onu hayal dünyasından çekip çıkardı. "Evet." Gerçekte, hayır. Nick'in de belirttiği gibi, Roni'nin liderlik etmek ya da takip etmek gibi bir derdi yoktu. Çok bireyci bir insandı; sadece olmaktan mutluydu ve sınırlayıcı taahhütler olmadan istediğini yapmaktan hoşlanıyordu.

"Yalan söylemek günahdır, tatlım."

Başını çevirip ona baktı. "Neden yalan söylediğimi düşünüyorsun?"

"Söyleyeceğin bir şey var."

Bu sefer dikkatli olmalıydı; adam inanılmaz derecede sezgiseldi. "Ne söyleyeceğim?"

"Bunu sana söylersem, daha iyi yalan söylemene yardımcı olur. Söylesene, hoşuna gitmiyorsa neden infazcı oluyorsun?"

Çünkü Nick'e borçluydu. Kendisine tecavüz etmeye kalkışan bir insanı öldürmekle kalmayıp Nick'i zapt etmeye çalışan iki kişiyi de ağır şekilde sakatladığı için çocuk hapisanesine gönderildiğinde henüz on üç yaşındaydı. Gençlik hayatının büyük bir kısmı, insan gardiyanlar için şekil değiştirenlere işkence etmenin, tecavüz etmenin ve onları öldürmenin normal sayıldığı bir yerde geçmişti.

Elbette, entelektüel düzeyde bunların hiçbirinden doğrudan sorumlu olmadığını kabul ediyordu ama bu suçluluk duygusunu silmiyordu. Nick'in daha on üç yaşındayken onun için cinayet işlemiş olması ve hayatının büyük bir bölümünü

hapishanedeki genç hayatı. Birini öldürmek iz bırakırdı ve bu iz onu işaretlemişti; onu o berbat yerde her ziyaret ettiğinde bunu görmüştü.

Bir insan böyle bir şeyin karşılığını nasıl öder? Ondan tek istediği sürüsünde bir infazcı olmasıydı. Nasıl reddedebilirdi ki?

Nick'in hapsedilmesine neden olan olaydan kısa bir süre sonra, uzun süreler boyunca kurt formunda kaybolmaya başlamıştı. İnsanlar bunu travma sanmış, başına gelenlerle yüzleşemediğini, kırılğan ve yaralı kaldığını düşünmüştü. Nick'in ona infazcı pozisyonunu teklif etmesinin nedeni de buydu: ona bir amaç duygusu vermenin bunu yapmasını engelleyeceğini düşünmüştü. Onu "yola getirmeye" çalışıyordu.

Anlamadığı şey, onun hiç de kırılğan ya da travmatize olmadığı idi. Elbette duygusal yaralar taşıyordu ama kim taşımazdı ki? Roni'nin hiç yapmadığı tek şey kendine acıydı. Hayır. Saldırı korkunç olsa da, başkaları çok daha kötülerini yaşamışken bunu yapmaya ne hakkı vardı? Ailesi de olanlardan kötü bir şekilde etkilenmişken, nasıl her şeyi kendisiyle ilgili hale getirebilirdi? Hayır, Roni saldırıyı kabullenmişti; o kimsenin kurbanı değildi. Ama sonrasında başa çıkmak... bu farklı bir hikâyeydi.

Kurt formunda kalmak onun için ezici suçluluk duygusundan, acıyan bakışlardan, utançtan, güçsüzlük hissinden ve saldırının geri tepmesinden kaçış yolu olmuştu. Dedikodulara, olayın yanlış versiyonlarına ve Nick'in hapsedilmesinden onu sorumlu tutan sürüsündeki insanların nefretine karşı mücadele etmişti.

Alfa'nın oğlu Nolan ona en çok sorun çıkaran kişiydi ve bu olay şekil değiştiren karşıtı radikallerin dikkatini çektiği için çok kızgındı. Aşırılık yanlıları babasının geçmişini araştırmış, kirli çamaşırlar aramış ve bulmuşlardı da.

Görünüşe göre Alfa Mitchell eski sürüsünden kendi isteğiyle ayrılmamıştı; uyuşturucu parası akladığından "şüphelenildiği" için sürgün edilmişti. Şekil değiştiren dilinde bu, söylentinin doğru olduğu ama sürünün yaygara koparmak istemediği, aksi takdirde dikkatleri üzerlerine çekecekleri için onu sürgün ettikleri anlamına geliyordu. Bu durum, şu anda Alfa olarak görev yaptığı sürüde pek hoş karşılanmamış ve anlaşmazlık hızla yayılmıştı.

Roni ve ailesi sürüden ayrıldıktan kısa bir süre sonra Mitchell'a meydan okunmuş ve konumunu kaybetmişti. Yeni Alfa'nın onu, eşini ve Nolan'ı sürünün dışına sürdüğü söyleniyordu.

Hayatının o döneminde, etrafındaki her şey dağılıyormuş gibi hissetmişti. Ancak bu bile onu kurt formunda bu kadar çok kaçmaya itmezdi. Hayır, gerçekten kaçmaya ihtiyaç duyduğu şey ailesiydi. Sonrasında yaşananların en kötü yanı, onu şımartmak ve kozalamak istemeleriydi. Annesi her zamankinden daha da baskıcı olmuş, Roni'nin attığı her adımı izlemeye başlamıştı. Bu aşırı korumacılık onun için hiç iyi olmamıştı. Hayatına devam etmesine yardımcı olmamıştı; saldırı sırasında hissettiği çaresizlik duygusunu uzatmıştı - hiçbir baskın kadının iyi başa çıkamadığı bir duygu. Roni'yi boğmuş ve kurdunu çılgına çevirmişti.

Taşınmak, yeni bir başlangıç yapmak istiyordu ama onları nasıl bırakabilirdi? Onun için öldürmüş bir erkek kardeşi, eşini kaybetmek de dahil olmak üzere çok şey yaşamış bir anneyi ve ailelerinin başka bir sürüye transfer olmasının doğrudan bir sonucu olarak yasadışı bir dövüş ringinde dövüşmeye zorlanmış bir erkek kardeşi nasıl bırakabilirdi? Onun için yaptıkları bir transfer. Ayrılamazdı; hepsine borçluydu.

Kaçmanın tek bir yolu vardı: Kurt formunda kalmak. Bu yüzden ne zaman çok fazla gelse, yaptığı şey buydu. Yine de, ruhunu ortaya koymak onun listesinde değildi.

Bu yüzden Marcus'un sorusuna basitçe şu cevabı verdi: "Kolay sıkılırım; bu iş beni meşgul ediyor."

Marcus buna bir an bile inanmadı. Ama zorlamamaya karar verdi. Çok fazla baskı Roni'nin açılmak yerine kapanmasına neden olacaktı. "Can sıkıntısıyla savaşmak için başka ne yapıyorsun?"

İç çekti. "Bak, bu işte iyi değilim, tamam mı?"

Ona şaşkın bir bakış fırlattı. "Hangi konuda iyi?"

"Havadan sudan konuşmada. İşe yaramaz sohbet."

Bunu vurgulamak için ağzına bir lolipop soktu.

"Havadan sudan konuşmayacağım. Seni tanımak istiyorum."

Lolipop aniden ağzından çekildi. "Hey!"

"Bunu benimle yapamazsın, tatlım." Sesi nazikti ama aynı zamanda saf çelik gibiydi.

"Ne yapmak?"

"Konuşmadan kaçın." Dişi neredeyse sürekli lolipop emiyordu ve bu görüntü onu kot pantolonunun içine boşalma riskiyle karşı karşıya bırakacak kadar erotikti. Bunu rahatsız ya da endişeli olduğu zamanlarda yaptığını fark etmişti. Bunu savaştan önce yaptığını da görmüştü, sanki odaklanmasına ve daha iyi düşünmesine yardımcı oluyormuş gibi. Ama bunu konuşmak istemediğinde de yapıyordu. "Konuşma tek taraflı olduğunda birini tanımak zor oluyor."

"Neden beni tanımak istiyorsun?"

Kızın yüzündeki şaşkınlığa neredeyse gülecekti. "Sen . . . ilgimi çekiyor."

Onu sürekli şaşırtıyordu ve bundan hoşlanıp hoşlanmadığından emin değildi. Kurdu bundan çok hoşlanıyordu, onun hınzır çizgisini seviyordu ve oynamak istiyordu. "Ama ... neden?"

"Senin hakkında bir şeyler öğrenmek için seni yeterince yakından izledim. Sert, zeki, yetenekli ve sadıksın - hoşlandığım ve hayran olduğum tüm nitelikler. Ancak kendine çok güvenen bir insan olarak kendini çok tutuyorsun ve sosyal ortamlarda oldukça rahatsız olabiliyorsun. Bazen de çok utangaç olabiliyorsun." Çok

şirindi.

Biraz savunmacı hissetmekten kendini alamadı. Keyifli bir gülümseme taklidi yaparak, "Ooh, bugün kusurları mı sıralıyoruz? Eğer öyleyse, senin için de birkaç tane var Romeo."

"Öyle mi?" Onunla oynadığının farkında olup olmadığını merak ediyordu. Kurdunun aksine, Roni genellikle oyun oynamak için fazla ciddiye. "Bana onlarla vur."

"Yumuşak ve sevimli bir flört gibi görünüyorsun. Ama gerçekte, sadece çok güzel bir cazibeyle giyinmiş tehlikeli bir piçsin."

"Yağcılıkla bir yere varamazsın, Roni. Tabii bir öpücüğün eşlik etmesi dışında."

"Cazibenin arkasına saklanıyorsun, sürekli flört ediyorsun, herkese o kötü çocuk gülümsemeni gösteriyorsun ve 'karşılıksız' kuralına göre yaşıyorsun. Ama bunu yaparken kendini bir seks oyuncağına indirgiyorsun." Neden ve neyi saklamak istediğini merak etti. Acı mı? Suçluluk mu? Utanç mı? Kayıp mı? Adam tam bir bilmeceydi ve bu da onun doğasındaki meraklı tarafa hitap ediyordu.

Onun hakkındaki hayal kırıklığı havada ağır bir şekilde duruyordu ve Marcus bundan hoşlanmamıştı. "Eğer benim hakkımdaki düşüncelerin gerçekten bu kadar düşükse, bu seni baştan çıkarma hedefimi daha da zorlaştıracak."

İki kez baktı. "Bu da ne şimdi?"

"Hadi ama Roni, gerçekten de son birkaç aydır etrafında döndüğümü hissetmemiş gibi mi davranacaksın?"

Ağzından kaçırdı. "Bu sadece senin her zamanki çapkın halindi. Ben senin tipin değilim. Sen foo-foo kadınlardan hoşlanıyorsun."

"Foo-foo?" diye kıkırdadı.

"Çok bakımlı, mükemmel görünümlü, kaplıcalara düşkün, sürekli takviyeye ihtiyaç duyan ve - aman Tanrım - hiç susmazlar mı?" Kadın onun alınmasını bekliyordu ama adam güldü. "Tüm o cazibeni ortaya koyuyorsun, onlara dikkatini veriyorsun ama kendini onlara adamıyorsun. Sadece etraflarında süzülüyorsun."

Buna itiraz edemezdi. Marcus'un geçmişteki tüm ilişkileri kısa, basit ve tatlı olarak tanımlanabilirdi. Ama ciddi bir ilişkiyle başa çıkabilecek donanıma sahip değildi.

ya da başkalarının duygusal ihtiyaçlarını karşılamak için. Bildiği tek sevgi örneği çarpık ve çarpıtılmışken nasıl olabilirdi?

Roni omuz silkti. "Ama belki de bağlılığını gerçek eşine saklıyorsundur."

Aslında çiftleşme düşüncesi Marcus'u kesinlikle korkutuyordu; yetiştirilme tarzı ona çiftleşmenin bir lütuftan çok bir tuzak olabileceğini göstermişti. Trey, Dante ve Shaya'nın eşlerini bulmalarını izledikten sonra, bu bağın nasıl korunmaya değer bir şey olabileceğini görmüştü. Yıllar önce kız kardeşinin sürüsündeki Kahin'le yaptığı konuşma olmasaydı, bu ona umut verebilirdi.

Ona eşini bulacağını söylemiş, hatta onu ona tarif etmişti -küçük, ince, çilek sarısı saçlar ve kocaman bebek mavisi gözler. Ama Kahin ona kız hakkında başka şeyler de söylemişti, onları nelerin beklediğini anlatmıştı ve böyle bir geleceğe sahip olma düşüncesi onu çok korkutmuştu.

Odak noktasını konuşmaya döndürerek, "Benim sorunum, yapışkan kadınları çekiyor gibi görünmem," dedi. Yalan söylemiyordu; bu gerçekten de sorunlarından biriydi ama ana sorunu değildi. "Sadece fiziksel yapışkanlıktan bahsetmiyorum, demek istediğim-"

"Sürekli ilgiye ihtiyaç duyan, aşırı kıskanç, her şeyi kişiselleştiren ve kendi duygularının sorumluluğunu kabul etmeyen kadınların mutsuzluğu, öfkesi ve kıskançlığı sizin suçunuz mu?"

Çok zekice. "Evet."

"Zara klasik bir örnekti. Güçlü ve yetkin kişileri tercih ettikleri için sizin onları çekmeniz o kadar da şaşırtıcı değil. Bilirsiniz, muhtaç davranışları bazı durumlarda bir kontrol ve manipülasyon biçimi olabilir; partnerlerini onların bakıcısı olmaya ve her ihtiyaçlarını karşılamaya zorlar."

Bu beyni gerçekten seviyordu. "Benim güçlü ve yetkin olduğumu mu düşünüyorsun?" Kadın sadece gözlerini devirdi. "Öyleyse, işleri neden sıradan tuttuğumu anladık. Peki ya sen?" O

onun dürtüklemelerine cevap vermedi. Anka Sürüsü bölgesinin dışında durduğunda, güvenlik görevlisi her kimse kapıları açmasını beklerken bakışlarını ona çevirdi. "Konuş benimle, Roni. 'Paylaşmak' o kadar da kötü değil. Bir dene. Hoşuna gidebilir."

Onun gözlerindeki cüretkârlık, bu konuyu detaylandırmasına neden oldu. "İlişkilerde iyi değilim çünkü nasıl 'biz' olunacağını bilmiyorum. Dokunaklı biri değilim ve bir erkeğin egosunu şefkat göstererek besleyecek biri değilim." Erkek şekil değiştirenler kendilerine ihtiyaç duyulduğunu hissetmekten hoşlanırdı ve Roni kimseye ihtiyaç duymaktan hoşlanmazdı. "Bir erkek benim ne kadar baskın olduğumu hissettiğinde, içgüdüsel olarak 'patron' olduğunu kesinleştirmek için beni kontrol etmeye çalışır. Umalım da eşim bunu yapmasın."

Roni'nin söylemediği şey, muhtemelen eşini bile hissedemeyecek kadar kafasının karışık olduğuydu. Jaime bir keresinde annesinin çiftleşme bağına bir frekansa benzettiğini söylemişti. Şüphe ya da korku gibi şeylerle sıkışırsa, alınamazdı. Roni onun temkinli olduğunu, insanları içine almakta son derece zorlandığını biliyordu. Hayatına yeni insanların girmesine izin vermekte zorlanan biri eşini nasıl hissedebilirdi?

Marcus artık açık olan kapılardan geçerken Cam'i selamlayarak başını salladı ve "Eşinin seni olduğun gibi kabul etmesi mantıklı," dedi. "Seni her şekilde elde etmek isteyecektir." Gerçi bu her zaman iyi bir şey değildi; anne babasının çiftleşmesi bunun kanıtıydı. Ama havayı karartmakla ilgilenmiyordu, bu yüzden ona bir gülümseme daha attı. "Ve o nefis kışın kusurlarını tamamen telafi ediyor."

Kaşlarını mı çatacağını yoksa iltifat için teşekkür mü edeceğini bilemedi. Kaşlarını çatmayı tercih etti, bu da onu yine güldürdü. Marcus kadar gülmeyi seven biriyle daha önce hiç karşılaşmadığından emindi. Yine de bu şakacılığa rağmen, onda son derece baskın erkek kardeşlerinin bile eşleşemeyeceği bir yoğunluk vardı.

"Kurdum ondan bir ısırık almak istiyor. Bu fikre karşı olduğumu söyleyemem."

"Ben senin tipin değilim," diye tekrar ısrar etti.

Bunu inkâr etmedi, çünkü bu sadece onun zekâsını aşılamak olurdu. "Yine de seni çırlçıplak soymaktan ve seninle kötü bir şekilde birlikte olmaktan başka bir şey istemiyorum." Kadın hiçbir şey söylemedi. "Sen de beni en az benim seni istediğim kadar istiyorsun, Roni." Gizli park alanının içinde durarak ona doğru eğildi. Aralarında titreşen ham ihtiyaç onu daha da yaklaştırdı. "İtiraf et. Sana meydan okuyorum."

Roni korkak değildi. Başka biri olsaydı, gerçeği itiraf ederdi. Ama Marcus söz konusu olduğunda, bunun sadece zararsız bir flört olmadığından emin olamıyordu. Marcus'un kendisine bakmasından rahatsız olunca bakışlarını kaçırdı ve Marcus'un ağzına takıldı. Büyük olasılıkla çok yetenekli olan o günahkâr, erotik ağız.

Cevap vermeyince Marcus ısrar etti. "Roni?" "Özür dilerim, ben de tam elbisene bir güve koyduğumu hayal ediyordum.

Ağız. Bir keresinde bir filmde görmüştüm."

Gülümsemek zorunda kaldı. Arabadan çıktıklarında ona, "Biraz daha inkâr içinde yaşamana izin vereceğim," dedi - gerçi kardeşi ve Beta birazdan otoparka girecek olmasalardı, bu kadar iyi davranmayabilirdi. "Ama ikimiz de tam olarak bunu yaptığını biliyoruz."

Uçurumun yüzüne oyulmuş basamakları çıkarken onu takip ederken oflayıp pufladı. "Kendinden çok eminsin, değil mi?"

Kapıyı ardına kadar açarak ona gülümsedi. "Hoşuna gitti." Haklıydı, hoşuna gitmişti.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

O Tüm av partisi mutfak masasına oturduktan sonra, Rhett konuşmaya başladı.
bir yığın kağıt arasında.

"Tamam, söz konusu çakal sürüsünün adı Glacier, sadece on çakaldan oluşuyor. Alfa Sergio Milano'dur ve meşhur evrak kayıtlarına göre otuz beş yaşındadır, sahibi olduğu başarılı İtalyan restoranının üstünde yaşamaktadır - ki bu da sürüsünün sahip olduğu tek bölgedir - ve gümüş rengi bir Lexus kullanmaktadır. Ayrıca çiftleşmemiş, çok güçlü ve çakal değiştiricilerin en saygı duyulanı. Daha derine indiğinizde, boş zamanlarında insanlar için silah kaçakçılığı yapmaktan da hoşlandığını göreceksiniz."

"Kulağa hoş geliyor," dedi Taryn kuru bir sesle, söz konusu Alfa'nın elden ele dolaşan fotoğrafına bakarak. "Onu tanıdın mı?" diye sordu Trey'e.

Onu yakından inceledi. "Onu daha önce hiç görmedim." Şaşırtıcı derecede sakindi ama Roni bunun daha çok "fırtına öncesi sessizlik" durumu olup olmadığını merak etmek zorundaydı.

"İnsan kaçakçılığı yaptığına dair bir belirti var mı?" diye sordu Dante.

Rhett başını salladı, bu Taryn'i biraz rahatlatmış gibiydi.

Sergio'nun fotoğrafını incelerken Marcus bir kolunu sandalyesinin arkasına atıp omzunun üzerinden sarkıtınca Roni kaşlarını çatı. Marcus'un ağzı kulağının arkasındaki hassas noktaya yakın olduğundan ve sıcak nefesi bu noktayı tahrip ettiğinden, bu yakınlık Roni'nin duyularını alt üst etmişti.

"O zaman gidip Sergio'yla konuşalım."

Marcus kaskatı kesildi. Alfa'sının sesi çok soğukkanlı ve rahat çıkmıştı ama Marcus'un bu numarayı yutmasına imkân yoktu. Trey'in kötü bir öfkesi vardı ve kurdu savaşlar sırasında vahşileşme eğilimindeydi. "Oraya silahlarımızı ateşleyerek gidemeyiz."

"Biliyorum."

"Çok sakinsin. Bu hoşuma gitmiyor."

Trey'in gülümsemesi vahşiydi. "Elbette öyle. Kye'i kaçırmaya çalışmaktan sorumlu olan herifin kan kaybından ölmesini izlemek üzereyim."

İşte herkesin tanıdığı ve sevdiği Trey buydu.

Dante içini çekti. "Bu adamın sorumlu olduğunu bilmiyoruz. Söyleyebildiğimiz kadarıyla ortada bir neden yok."

Rhett onlara, "Alfa beş ay önce sürü ağı üzerinden bir ittifak talebi gönderdi," diye bilgi verdi. Sürü ağları sosyal ağlardı. Tıpkı bir kişinin Facebook sayfasının sadece arkadaşlarına özel olması ve sadece onların "duvarına" yazabilmeleri gibi, bir sürünün web sayfası da sadece o sürünün üyelerine özeldi. Ve tıpkı insanların başkalarının Facebook profillerine göz atabilmesi gibi, sürüler de web sayfaları aracılığıyla diğer sürülerin profillerini görüntüleyebiliyordu. "Belki de Sergio bunu reddettiğimiz için pek mutlu olmamıştır."

Ryan homurdandı. "Herkes çakallarla ittifak yapmayı reddediyor. Diğer çakallar bile onlara bulaşmak istemez çünkü kendi türlerinin ne kadar güvenilmez olduğunu bilirler."

Derren, "Bir ittifakı kabul etmediğiniz için çocuğunuzun peşine düşmek biraz aşırı görünüyor," dedi.

"Ben de aynen öyle düşünüyorum." Taryn kollarını göğsünde kavuşturdu. "Ryan'ın dediği gibi, çakallar nadiren

ittifak yaparlar. Teklifi geri çevirmemize şaşırmazlardı."

"Ama kendilerini kırılmış hissetmiş olabilirler," diye belirtti Nick. "Alfaların gururları incindiğinde şok edici şeyler yapabildikleri bilinir. Yine de Kye'ın peşinden gitmenin bu bağlamda aşırı görüldüğüne katılıyorum."

"O zaman sanırım Glacier Sürüsü'nü ziyaret etmeli ve Alfa ile konuşmalıyız" -Marcus Trey'e sert bir bakış attı-"dedi."

Trey oturduğu yerden kalktı, sırtışı biraz ... şeytaniydi. "Şimdiki zaman gibisi yok."

Birkaç saat sonra Phoenix Pack'in altın rengi, dokuz koltuklu Chevrolet Tahoe'suyla Milano'nun İtalyan restoranının önüne geldiklerinde Roni sinirlenmenin ötesindeydi. Tüm zamanını Marcus'la pencere arasında sıkışarak geçirmişti ve Marcus da tüm zamanını ince dokunuşlar, şehvetli gülümsemeler ve ateşli bakışlarla onunla alay ederek geçirmişti.

"Güzel kokuyor." Marcus restorandan sızan aromayı içine çekti. "Sence daha sonra burada yememize izin verirler mi? Ben acıktım."

Roni homurdandı. "Sen her zaman açsın." Bu kadar çok yediği halde bu kadar iyi görünen birini daha önce hiç tanımamıştı.

Roni ağzına bir lolipop atarken Marcus gülümsedi. Bu onu küçük bir kız öğrenci gibi aldatıcı bir şekilde savunmasız ve zararsız gösteriyordu.

"İşler kötüye gidebilir," diye uyardı Ryan, etrafta dolaşan çok sayıda farklı türden şekil değiştireni işaret ederek. "Çakallar olsun ya da olmasın, bu şekil değiştirenler çıkabilecek herhangi bir kavgaya karışmaya karar verebilirler."

Nick'in yüz ifadesi "Kimin umurunda?" diyordu. Adam eşinin başına gelenlerden sonra kana susamıştı ve Marcus onu suçlamıyordu. Her ne kadar onu bulmayı dört gözle beklemese de, eğer biri eşiyle uğraşırsa, göz açıp kapayıncaya kadar ölürdü.

Nick, Trey ve Taryn'in çift kapıdan girişleri, Derren ve Dante'nin onları, Roni, Marcus ve Ryan'ın da arkalarını kollaması neredeyse koreografiye uygun görünüyordu. Bu herkesin dikkatini çeken bir manzaraydı ve müessesedeki her bir şekil değiştiren dondu kaldı.

Nick ve Trey'in her ikisi de güçlü ve tehlikeli olarak ün yapmışlardı. Her ikisinin de kudurmuş gibi görünürken birleşik bir cephe sergilediklerini görmek . . . belanın habercisiydi. Onlara, hepsi de son derece sinirli görünen, son derece baskın altı kurdun eşlik etmesi, herkesin "savaş ya da kaç" içgüdüsünü harekete geçiren son derece korkutucu bir manzara oluşturdu.

Birkaç saniye içinde, birkaç çakal dışında tesis boşalmıştı. Marcus hemen Sergio Milano'yu fark etti. Köşedeki bir masada oturuyordu ve etrafı büyük olasılıkla sürü üyesi olan insanlarla çevriliydi. Şaşırtıcı derecede zayıf olan Alfa kayıtsız görünüyordu ama kurtlar önünde durmaya başladığında kehribar rengi gözleri kızgınlıkla parladı. "Benim kim olduğum hakkında bir fikriniz var mı?"

Nick gülümsedi. "Tabii ki. Bu yüzden buradayız."

"Bölgelerindeki bir Alfa'ya karşı böylesine cesur ve düşmanca davranışlar sergilemek akıllıca bir hareket değil."

Trey kaşlarını kaldırdı. "Oğlumu kaçırmaya çalışmak da öyle." Yanıt gelmedi. "Şaşırmış görünüyorsun."

"Biz değildik."

Taryn'in elleri yumruk oldu. "Ama sen bunu biliyordun."

"Şekil değiştiren topluluğundaki her çakal bunu duydu. Kulaklığımız yüksek hızda çalışıyor."

"O zaman kim olduğunu da bildiğinizi varsayıyorum."

Sergio, alçak sesle hırlayan Taryn'e boş gözlerle baktı. Eşinin öfkesine karşılık veren Trey ellerini masaya vurarak Sergio'nun sürüsünün ayağa fırlamasına neden oldu. Ancak Marcus, Alfa'larından bir işaret gelmeden hareket etmeyeceklerini biliyordu.

"Bu bir sorgulama değil, Sergio. Öyle olsaydı, Beta'm senin uzuvlarını dal gibi kırar, dostum da onlarla seni kanlı bir şekilde döverdi. Oğlumu kimin kaçırmaya çalıştığını bana açıkça söyle."

Sergio tırnaklarını inceledi. "Sürülerimiz arasında bir ittifak önermiştim, hatırlarsın Trey. Kabul etseydin, tüm bu dramadan kurtulabilirdik."

"Bilgi karşılığında ittifak mı istiyorsun?" Sergio'nun gülümsemesi sinsiydi. "Bu sadece iş."

Roni kardeşinin yanına sokuldu ve elindeki lolipopu Sergio'ya doğrulttu. "Adamın hakkını vermelisin Nick: Taşakları var. Tabii bunu her zaman paslı bir kaşıkla çıkarıp boğazına tıkarak düzeltebiliriz." Sonra Sergio'yla konuştu. "Eminim bu ağzında tanıdık bir tat bırakacaktır."

"Sürtük, sen-" Nick'in onu oturduğu yerden boğazından tutup kaldırması ve diğer çakallar bağırıp kıkırdarken duvara çarpmasıyla sözleri aniden kesildi.

Sergio, Nick'in tutuşuna karşı mücadele etti. "Ne oluyor lan!" "Bir şeyi açıklamama izin ver," diye gürledi Nick, güç ve

içinden öfke akıyordu. "Buraya sohbet etmeye, pazarlık yapmaya ya da sorgulamaya gelmedik. Gerçekleri öğrenmek için buradayız. Bize istediğimizi vereceksiniz. Eğer vermezseniz, sizi ve bu binadaki her bir çakalı yok edeceğim."

Sergio şimdi uygun bir şekilde korkmuş görünüyordu. Nick gözlerinde cinayet dürtüsüyle ona bakarken korkmaması imkânsızdı.

Taryn gözlerini kısarak ona baktı. "İyi ki yukarıda ben değilim. Yüksekte burnum kanıyor. Ya senin?"

"Hâlâ konuşmuyorsun." Trey öne doğru tehditkâr bir adım attı.

"Akrep Sürüsü olduğunu duydum," diye ağzından kaçırdı Sergio. "Devam et," diye Nick'i dürtükledi.

"Beni yere bırakabilir misin?" "Hayır."

Sergio teslimiyet içinde içini çekti. "Emin değilim; onlarla temas halinde değilim. Birkaç yıl önce kara listeye alındılar."

Bir sürü, genellikle suçla ilgili olmak üzere çeşitli nedenlerle kara listeye alınabilir. Bu durumda çoğunlukla şekil değiştiren toplumundan izole edilirler, bölgelerini ve ittifaklarını kaybederler ve şekil değiştiren konseyi tarafından artık bir sürü olarak tanınmazlar.

"Onlardan öğreniyor gibisin," diye gözlemledi Dante. "Öyleyim. Tanrı aşkına, kara listeye alındılar."

Taryn homurdandı. "Sürünüzün tertemiz olduğu söylenemez." "Ama kimsenin beni suçlayabileceği bir şey yok. Bir sürünün, aleyhine kanıt getirilecek kadar özensiz olması

öğrenmeye değer."

"Madem onlara bu kadar az saygı duyuyorsun, onları nerede bulabileceğimi söylemenin bir sakıncası olmaz." Nick, Sergio'nun boynunu uyarıcı bir şekilde sıktı.

"Bilmiyorum," diye hırıldadı. "Kara listeye alındıktan sonra yollara düşmek zorunda kaldılar, bu yüzden hiçbir zaman bir yerde çok uzun süre kalmıyorlar."

"Sürü neden kara listeye alındı?" Marcus sordu.

"Şekil değiştirenler için yasadışı bir dövüş ringi işletiyorlardı. Yıllarca devam etti. Bir noktada, insanları da dahil etmeye başladılar. İnsanlar istekliydi ama çok kötü yaralanıyorlardı. Sonra bazıları kaybolmaya başladı. Aşırı uçların dikkatini çekmeden önce, birisi konseye haber verdi ve onlar da sürüyü kara listeye aldılar."

Taryn'in kaşları çatıldı. "Vay canına, harika bir hikâye. Hangi bölümde bize nerede olduklarını söyleyeceksin?"

"Sana söyledim, nerede olduklarını bilmiyorum." "O zaman ne biliyorsun?"

Bir an sessiz kaldı. "S. N. M." derken gözlerini kapattı.

Dante'nin kaşları çatıldı. "Ne?"

Sergio gözlerini açarak detaylandırdı. "Bir web sitesi: snm.com. Orada bazı cevaplar bulabilirsin. Ama gördüklerin hoşuna gitmeyebilir."

Nick, Sergio'nun duvardan aşağı kaymasına izin verdi. "İşte oldu. O kadar da zor değilmiş, değil mi?"

Sergio boğazını sıktı. "Hepiniz buradan defolun. Ve bir daha benim bölgeme tek bir adım bile atmayın."

Nick gerçekten de gülümsedi. "Bana doğruyu söylediğin sürece endişelenmeni gerektirecek bir şey yok. Kız kardeşime sinsice yaklaştırmaya çalışan kadın meselesi dışında. Söz konusu kadının ölmesini istemiyorsanız, onu geri çağırın."

"Nick," diye sızlandı Roni, çakalın kendisini gafil avlamaya çalıştığını kolayca sezmişti. "Neden onu uyarmak zorundaydın ki? Onunla biraz eğlenmeyi dört gözle bekliyordum."

Marcus'un dişi çakalın ona dokunmasına izin vermesinin hiçbir yolu yoktu ama ona müdahale etmeyi ve onu korumayı planladığını söylemenin kendisi için iyi sonuç vermeyeceğini de biliyordu.

Sergio başını dişiye doğru hafifçe salladı ve dişi durdu ... ama Roni'ye dişlerini göstermeden önce değil. Küçük kurdu güldü.

"Çok tatlı değil mi?"

Yeni doğmuş bir tavşandan bahsederken kullandığı ses tonunu kullandığı düşünülürken, çakalın Roni'nin üzerine atlaması tamamen anlaşılabilir. Marcus bunun geldiğini görmüştü ve aralarına atlamak için hareketlenirken hızlıydı. Ama Roni daha hızlıydı. Şimşek gibi hızlıydı, çırpınan dişiye boğazından yakaladı ve onu yere çarparak orada sabitledi. Ve mücadele sırasında lolipopunu bile kaybetmemişti. Kurdu onaylarcasına hırladı.

Roni başını üzgün bir şekilde çakala doğru salladı ve lolipopunu salladı. "Vay, vay, vay, bugün çok aptalca davranıyoruz, değil mi?"

Erkek çakallardan biri öne çıktı. "Bırakın onu!" Marcus onun yolunu kesti.

"Artık bu ona bağlı." Roni başını dişiye doğru eğdi. "Seni bırakırsam sahip olduğun birkaç beyin hücrelerini kullanıp uslu bir kız olacak mısın?" Çakal başını salladı,

Gözleri korku doluydu. "Kendi iyiliğin için, benimle kafa bulmasan iyi edersin." Dişi hızla kaçtı.

Anka ve Merkür kurtları hep birlikte çakallara sırtlarını dönerek korkmadıklarını gösterdiler. Kapıya ulaştıklarında Sergio'nun sesi onları durdurdu.

"Unutma, buraya geri gelme."

Taryn kırılgan bir ifadeyle başını salladı. "Ah, işte bu çok kaba."

Roni başını salladı. "Kesinlikle."

Chevy'nin arka koltuğunda oturan Roni kendini bir kez daha pencere ile o anda cep telefonuna odaklanmış olan Marcus arasında sıkışmış buldu. Sinir bozucu bir şekilde, yan tarafına bastırılan o katı, son derece erkeksi bedenin her bir santimetresinin farkındaydı.

Kendini kapana kısılmış hissetmeliydi. Adam çok saldırgan, baskın ve onun kişisel alanını işgal eden bir erkekti. Yine de tek hissettiği başını çevirip onun kokusunu daha fazla içine çekmek için duyduğu delice dürtü oldu. Ama biri onu gerçekten suçlayabilir miydi? Adam seks, güç ve tehlike saçıyordu. Bu, baskın bir dişi şekil değiştiren için ölümcül bir kokteyldi. Bu onu kurt gibi sarhoş etmişti.

"Web sitesine giremiyorum," diye açıkladı Marcus, cep telefonunu cebine geri koyarken.

"Ben de öyle." Dante önlerindeki koltukta hafifçe döndü. Beta ile aynı sırada oturan Trey ve Taryn de onun hareketini taklit ettiler. "Üye olmanız gerekiyor."

Taryn omuz silkti. "Üye olmak için birkaç kurgusal bilgi girmeniz yeterli."

Marcus başını salladı. "Yapamam. Sorular oldukça spesifik, sürü adınız, konumunuz ve Alfa'nız gibi şeyleri belirtmenizi gerektiriyor - çapraz referans alınabilecek şeyler. Siteyi her kim **oluşturduysa**, ki sanırım

Scorpio Pack, üyelerini önceden onaylamayı seviyor. Neden bu kadar dikkatli davrandıklarını merak ediyorum."

Trey'in çenesindeki bir kas gerildi. "Dante, Rhett'e haber ver." Beta hemen cep telefonunu çıkardı ve Rhett'i aradı.

"Sorular bize tek bir şey söylüyor," diye başladı Taryn. "Bu açıkça şekil değiştirenlere özel bir durum."

"'SNM' ne anlama geliyor?" diye sordu Roni.

"Yazmıyor." Her şey Marcus'un iç huzuru için fazla gizemli ve sır doluydu.

Taryn alt dudağını sıktı. "Bundan hoşlanmıyorum." Trey onu daha yakına çekti ve Taryn onun içinde eridi.

Alfa dişisi eşinin dokunuşuyla rahatlarken, Roni sahneyi merakla izledi. Başkalarına duygusal olarak yaslanmanın insanı zayıflattığına, o kişiye karşı savunmasız bıraktığına inandırılarak yetiştirilmişti. Kathy Axton her yerde zayıflık görüyor gibiydi, özellikle de çaresiz bir çocuk gibi davranmakta ısrar ettiği Roni'de.

Roni'ye karşı her zaman duygusal olarak çekingen davranmıştı. Kathy'ye göre bir kadının duygusal geribildirime ihtiyaç duyması bir zayıflıktı ve kızının zayıf olmasını istemiyordu. Bu yüzden Roni'yi fiziksel şefkate ihtiyaç duymaması, hatta şefkat gösterme ihtiyacı bile hissetmemesi için eğitmek amacıyla fiziksel şefkati esirgemişti.

Kathy de bu şekilde yetiştirilmişti ve belki de duygusal yakınlık aslında bir zayıflıktı. Ama Taryn o anda zayıf görünmüyordu. Aynı şekilde Shaya da Nick'ten teselli alırken hiç zayıf görünmemişti. Sadece mutlu görünüyorlardı.

Büyük, sıcak, nasırlı bir el Roni'nin elini nazikçe kaldırarak onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. Marcus elini onun elinin üzerine koyup her açıdan incelemeye başlayınca kaşlarını çatı. "Ne yapıyorsun?" Ona cevap vermek yerine elini aşağı kaydırarak bileğini kelepçeledi ve başparmağını avucundaki sivri bir yara izinin üzerinde gezdirdi. Bunda cinsel bir şey yoktu ama ten tene temasta midesi sıkıştı.

"Bunu nasıl aldın?"

Roni elini geri çekmeye çalıştı ama Roni onu sıkıca tuttu. "Bir puma ile kavga ettim."

"Şekil değiştiren mi?"

"Hayır, tam kan. O sırada kurt formumdaydım." Marcus onun elini ters çevirerek uzun, ince bir yara izini ortaya çıkardı.

"Peki ya bu?" Gerçekten merak ediyordu ama aynı zamanda dokunma engelini aşmaya da niyetliydi. Roni'yle bunu yavaşça ve kurnazca yapmak zorundaydı, öyle kurnazca ki Roni onun niyetini fark etmedi bile.

"Eli'nin eski kız arkadaşı geri adım atmıyor ve onu rahat bırakmıyordu. Bu durumdan hoşnut değildim. İşler biraz kanlı bir hal aldı."

"Onun üzerinde kendi izlerinizi mi bıraktınız?"

Gülümsemesi biraz vahşiydi. "Elbette. Hafıza kaybının geçmiş olduğunu ve motor becerilerinin normale döndüğünü duydum." Gülüşü tamamen hınzırcaydı. Ön kolundaki uzun pençe izlerini fark ederek, "Bunu nereden aldın?" diye sordu. Adamın tüm tavırı birden değişti. Kaygısız, şakacı ifadesinin yerini, kendisinden yayılan karanlık enerjiyle tamamen tezat oluşturan boş bir maske aldı.

Bakışları sanki bir anının içinde kaybolmuş gibi odaksızlaştı. Tepkisi onu endişelendirmişti çünkü baskın erkekler yara izlerinden asla rahatsız olmaz, onları onur nişanı olarak görürlerdi. Sesini yumuşak tuttu. "Hey." İki kez göz kırptı, gözleri tekrar odaklandı.

Elini bırakan Marcus boğazını temizledi. "Özür dilerim, tatlım. Yün topluyorum."

Anında eski haline dönmüş, ona rahat bir gülümseme sunmuştu ama Roni onun sesinde bir parça acı sezdi. Tamam, kendi sorularına cevap vermesini beklerken onunkilere cevap vermeye hazır olmaması pek de adil değildi. Adamın gözlerindeki bakışı görmeseydi kızabilirdi. Karanlık bir şeyle boğuşuyor, onu sıkı sıkıya saran acı verici anılarla mücadele ediyordu. Bunu anlayabiliyordu. Yine de, ona karşı bir şey hissetmediğini bilmesini istiyordu.

kandırdı. Cebinden bir şey çıkardı ve ona uzattı. "Lolipop mu?"

Marcus Roni'den şekere baktı ve gülmeye başladı. Mesajı almıştı: Endişeli olduğu zamanlarda kullandığı bir şeyi ona ikram ederek, onu rahatsız eden bir şey olduğunun farkında olduğunu gösteriyordu. Başıyla teşekkür ederek lolipopu aldı.

Tam o sırada Nick'in ön sıradan ona şüpheyile baktığını fark etti. Kurdu bundan hoşlanmamıştı ama Marcus adamı gerçekten suçlayamazdı. Eğer Alfa'nın Marcus'un aklından geçen ve Roni ile onun emmesini istediği başka bir şeyi içeren fanteziler hakkında en ufak bir fikri olsaydı, Nick onun boğazını kesip açardı.

Marcus, Roni'ye dönerek sessizce konuştu. "Kardeşin senin için iyi olmadığını söyleyecek."

Bu yorum karşısında şaşkına dönen kadın gözlerini kırıştırdı. Nick'e doğru gizlice başını salladı. Eğer kaşlarını çatması bir şey ifade ediyorsa ... "Evet."

"Benim bir sürtük olduğumu düşünüyor." "Evet."

"Bir noktada benimle bu konuda yüzleşecek ve senden uzak durmamı emredecek."

"Evet."

"Ama yapmayacağım." Marcus gözlerindeki kararlılığı kaçırmamasını istemeyerek bakışlarını onun üzerinde tuttu. "Sadece bilmen gerektiğini düşündüm."

Parmağının ucuyla kızın çenesine dokundu. Bu kurt gerçekten pürüzsüzdü ve o ... değildi. Geri çekildi. "Dur, tamam. Senin tarzında oyunlar oynamam." Bu tür oyunları nasıl oynayacağını bilmiyordu, flört etme konusunda deneyimli değildi. Bu ona kendini savunmasız hissettirdi, kendini aşıyordu.

"Bunun benim için bir oyun olduğunu sana düşündüren nedir?"

Kadın homurdandı. "Herkesle flört ediyorsun, Marcus. Benimle bu şekilde oynanmasından hoşlanmıyorum."

"Flörtün eğlenceli ve şakacı olması gerekir, tatlım. Bu ciddi olmadığım anlamına gelmez." Daha yakına eğildi,

alçalttı

Sesini sadece onun duyabileceği şekilde çıkararak her Şeyi acı verici bir samimiyete dönüŐtürdü. "Seni istiyorum. Seni o kadar sert boŐaltmak istiyorum ki anısı beynine kazınsın ve içinde hissettiklerimi asla unutamayacaksın."

Roni sertçe yutkundu. O kadar doğrudan, özür dilemeden konuŐmuŐtu ki, bir yandan da ihtiyaçtan kararmıŐ gözleriyle onun bakışlarını tutuyordu. Aralarındaki cinsel gerilim zonkluyor, onları daha da yakınlaŐtırıyordu. Kurdu ona doğru hamle yaptı.

"Neredeyse acıtıyor, değil mi?"

Öyle de oldu. Gerilim yoğun, ezici ve srkleyiciydi. Neredeyse bir dürtü gibi onları birbirine çekiyordu.

"Sana sahip olacağım, Roni," diye gürledi. "Beni ldrse bile, sana sahip olacağım." Bu bir söz d.

Phoenix Sürüsü bölgesine vardıklarında Nick, Phoenix kurtlarına ertesı sabah geri döneceğine dair güvence verdi ve bu arada Roni'yi doğruca arabasına çağırdı. Onunla Marcus'un arasına mesafe koyduğu çok açıktı ve Roni bir kız için erkek kardeşi tarafından bir erkekten uzaklaŐtırılmaktan daha utanç verici bir Şey olmadığını çabucak keŐfetti.

Nick'in arabasının içinde, kardeşine sessizce kfrederken kemerini bağladı. Gözüne bir hareket iliŐti ve Marcus'un Toyota'sının yanında kıpırdamadan durduğunu ve doğrudan ona baktığını gördü. Yüz ifadesi tamamen donuktu ama o dikkatli, düşünceli gözleri yoktu. Cinsel bir enerji ve bakışlarını onunkilere hapseden manyetik bir yoğunlukla canlıydılar ve Derren yavaşça otoparktan çıkana kadar göz temasını kesememesine neden oldular.

"Onun saçmalıklarına kanma, Roni." Nick'in sesi kırbaç gibiydi. "Onun gibi adamlar... bir dişiyi nasıl emeceklerini ve nasıl kandıracaklarını iyi bilirler."

"Onunla sorununun sadece Shaya'nın onu iyi bir arkadaş olarak görmesi olmadığına emin misin?" Kardeşi o kadar

Shaya'nın diğer erkeklerle olan arkadaşlığını kıskanıyordu.

"Bu onunla ilgili, benimle değil. Adam her zaman cazibesini ortaya koyuyor ve bunu yem olarak kullanıyor-"

"Ama senin deyimle Nick," diye araya girdi Derren, "Roni cazibeye karşı dayanıklıdır. Yani endişelenmene gerek yok."

"Evet, ama-"

"Vazgeç, Nick." Roni'nin sabrı hızla tükeniyordu. "Beni Marcus'un kollarına itmek istemezsin, değil mi? Baskın kadınların sırf aykırı olmak için ne kadar ısrarcı tavsiyelere karşı çıktıklarını bilirsin."

"Ben sadece sana göz kulak oluyorum. Sen benim küçük kardeşimsin." "Eli senin küçük kardeşin, ama sen burnunu

hayatının her alanında. Sadece bana karşı bu kadar büyüklük taslamakta ısrar ediyorsun."

"Roni, ben-"

"Hayır, yeter, aynı konuşmayı tekrar tekrar yapmaktan bıktım." Annesi ve ağabeyinin koruyucu olmalarının doğal olduğunu anlıyordu, çünkü ikisi de çok baskın kurtlardı. Ama kahretsin, o da çok baskın bir kurttu. Ona baktıklarında her zaman korkmuş on iki yaşında bir çocuktan başka bir şey görmeyecekler miydi? Belki de kısmen hatalı olan kendisiydi, çünkü davranışları yüzünden onları hiçbir zaman sorumlu tutmamıştı. Ama onlara bu kadar çok şey borçluyken nasıl yapabilirdi ki? Bütün bu durum çok berbatı.

Birkaç saat sonra yatağında tek başına uzanmış film izlerken cep telefonuna bir mesaj geldi. Yatağının başucundaki masadan telefonu alıp tanımadığı numaraya bakarak kaşlarını çattı. Mesajı açtığında neredeyse gülümseyecekti.

Azgınım ve hepsi senin suçun.

Marcus'un numarasını nasıl aldığından emin değildi. Muhtemelen Taryn'den, diye düşündü. Garip bir şekilde Taryn'i bulmak istiyordu.

Roni bu açık oyun davetine cevap olarak şunları yazdı:

Nasıl hatalı olduğumu açıkla.

Cevabı anında geldi.

Tek düşünebildiğim sikimi içinde kaydırmak.

Ve şimdi o da bunu düşünüyordu. Bir yanı oynamaya devam etmek istiyordu - her ne kadar tuhaf hissettirse de, bundan zevk de alıyordu

-Ama bir yanı da kendini korumak için geri çekilmek istiyordu. Nick haklıydı: Roni cazibeye karşı dirençliydi. Ama bu çekicilik ham cinsellikle, tehlikenin baharatıyla ve bir güç aurasıyla karıştığında, Roni Marcus Fuller'a karşı o kadar da dirençli değildi. Onu uzakta tutmak en iyisi olacaktı.

Yoksa olur muydu? Adamın teklifini kabul etmeli miydi? Ne de olsa seksten hoşlanıyordu ve görünüşe göre adam bu konuda çok iyiydi.

Sorun, kurdunun Marcus'a karşı biraz sahiplenici hissetmesiydi. Onu eski sevgilisi Zara'yla birkaç kez gördüğünde, kurdu o kaltağı parçalamak istemişti. Hayvan ayrıca Trick'ten de hiç hoşlanmıyordu, çünkü geçmişte Marcus'la zaman zaman araları açılmıştı. Marcus'un teklifini kabul etmek bu sahiplenme duygusunu daha da kötüleştirebilirdi. Bu nedenle Roni ne yapacağından emin değildi. Her halükarda, bu şekilde oynamak gerçek bir zarara yol açmayacaktı. Öyle değil mi?

Karmaşık düşüncelerini bir kenara bırakarak sonunda yazmaya başladı:

O yüzden soğuk bir duş al ve beni rahatsız etmeyi bırak.

Saniyeler içinde cevap verdi:

Yavaş mesaj atıyorsun!

Küçük kararsızlık anını açıklamak yerine, biraz kötü bir şey yazmaya karar verdi. Hey, eğer oynayacaksa, bunu doğru yapmalıydı.

Kusura bakmayın, tek elle mesaj yazıyorum. Diğer elim biraz ... meşgul

Telefon hemen çalmaya başladı ve yüksek sesle gülmekten kendini alamadı. Sesini yutkunarak geri çeken Roni, "Evet?" diye cevap verdi.

Selam vermeye bile tenezzül etmedi. "Peki o el tam olarak ne yapıyor?"

Sesindeki gülümsemeyi gizlemeye çalışarak boğazını temizledi. "Yok bir şey. Sadece şu anda meşgulüm. Daha sonra arayabilir misin?"

İnledi. "Bu çok zalimce, tatlım. Burada kaya gibi sertim."

"Ben bir şey yapmadım."

"Hiçbir şey yapmana gerek yok. Seni düşünüyorum ve sertleşiyorum. Bu kadar basit." "Daha önce Dante'nin masasında çalışıyordum ve tek düşünebildiğim seni masanın üstüne yatırıp çiğ çiğ sikmekti." diye eklerken sesi bir oktav düştü. Kahretsin, bu ses sıvı baştan çıkarma gibiydi. Ve kesinlikle işini yapıyordu. "Şimdi... klişe gibi görünme riskini göze alarak, ne giyiyorsun?"

Gözlerini devirdi. "Tahmin et."

"Hmmm. Erkek şortu ve atlet."

Vücudu dik bir pozisyona geçti. "Neredesin lan sen?" Bu küçük pislik onu gözetliyor muydu?

Şimdi histerik bir şekilde gülüyordu. "Yatağımda, benimle olmanı dileyerek."

"O zaman ne giydiğimi nereden biliyorsun?"

"Seni tanıyorum. Ama biraz daha paylaşmazsan seni tam olarak tanıyamayacağım tatlım. Bunu benim için yapabilir misin?"

"Ne zamandan beri erkekler bir kızın kişiliğiyle bu kadar ilgileniyor?"

"Bilgi güçtür, benim güzel küçük kurdum. Ve eğer kendimi sizin küçük çemberinizin bir parçası haline getireceksem alabileceğim her türlü yardıma ihtiyacım var. Şimdi, ben soğuk bir duş alırken senin biraz uyumana izin vereceğim. Rüyanda beni gör."

Onun bir süredir rüyalarının ana unsuru olduğunu düşünürsek, bu bir sorun olmamalıydı. Bunun iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğundan emin değildi.

OceanofPDF.com

CHAPTER PIVK

TErtesi sabah Roni için hemen hemen aynı şekilde geçti. tartışıldı ile onu Anne, Teyze, ve Eliza Kahvaltıda, o oynadı a Şaka üzerinde Eli, ve o Marcus beklenmedik bir şekilde ona katıldı ve daha sonra onu Phoenix Sürüsü bölgesi ve tüm yolculuk boyunca onu sorguladı.

Çok geçmeden, av partisinin geri kalanı, Trick ve Dominic ile birlikte mutfak masasına oturdular. İki şey onu rahatsız ediyordu: Birincisi, Trick onu çok yakından izliyordu; aralarında bir düşmanlık yoktu ama bu onu rahatsız ediyordu. İkincisi, Marcus ona dokunmayı bırakmıyordu. Tamam, iyi, onu rahatsız eden dokunma kısmı değildi, onu rahatsız etmemesi gerçeğiydi. Tanrı aşkına, saçlarıyla oynarken neredeyse onun yanına yapışmıştı ve kız kılını bile kıpırdatmıyordu.

"Ne demek hackleyemedim?" Trey homurdandı.

Rhett bu konuda Trey'den daha sinirli görünüyordu. "Yaptığım şey görüldüğü kadar kolay değil, tamam mı? Bu web sitesi, her ne ise, daha önce hiç karşılaşmadığım şifrelemelere sahip. Elimden geleni yapıyorum ama birkaç saat daha sürecek."

Trey biraz rahatladı. "İyi. Çakallar hakkında ne biliyorsun?"

Rhett'in gülümsemesi kendini beğenmişti. "Millet, Scorpio Sürüsü'nün Alfa'sıyla tanışın." Dante'ye bir fotoğraf uzattı, o da fotoğrafı uzatmadan önce dikkatle baktı. "İşte karşınızda Lyle Browne. Sürü, bölgeleri ellerinden alınana kadar San Diego'da bulunuyordu. Kara listeye alınmadan önce Browne pek çok sürüyle iş yapıyordu ve güçlü Alfalarla çok sayıda ittifakı vardı." Rhett birden garip bir ifadeyle Taryn'e döndü. "O ... babanla çok iş yaptı, Taryn. Özür dilerim."

Taryn yumruğunu sıktı, ancak ifadesi boş kaldı. Babasıyla gergin bir ilişkisi olduğunu söylemek hafif kalırdı. Taryn, Kye'a hamile kalana kadar gizliydi -değişemiyordu- ve babası Lance, hayatının büyük bölümünde ondan utanmıştı. Daha da kötüsü, onu görücü usulü bir çiftleşmeye zorlamaya çalışmış, Trey de neyse ki bunu sabote etmişti.

Rhett hemen ekledi: "Lance'in hâlâ onlarla iş yaptığını gösteren bir şey yok." "Ama görünen o ki çakallar hâlâ eski müttefiklerinden bazılarıyla iş yapıyorlar: Samuel Redford, Morgan Johnson, Jackson Griffiths ve Quinn McGee. Dördü de Alfa kurtları."

Dante, "Hepsini sorgulamamız gerekiyor," dedi.

Nick Trey'e baktı. "Ayrılma vaktimiz geldi. Johnson'ı iyi tanırım; benim eski sürümle müttefik. Bize söyleyebileceği bir şey varsa, senden çok benimle konuşacaktır."

"O zaman onu ziyaret etmeniz mantıklı olur." Trey öne doğru eğildi. "McGee'yi tanıyorum ama Griffiths'i çok daha iyi tanıyorum; annesi ve benim annem yakın arkadaştı, çocukken birlikte oynardık."

Roni, Marcus'un Trey'in annesinden söz edildiğinde nasıl gerildiğini fark etti ve nedenini merak etti.

"Sence Griffiths seninle konuşur mu?" Nick ona sordu. Trey başını salladı.

"Kardeşim Redford'un müttefikisi," dedi Dante. "Beta'sıyla birkaç kez karşılaştım. Ryan'la birlikte gidip onunla konuşabilirim,

Çünkü Taryn'den ayrılmanızın mümkün olmadığını tahmin ediyorum." Trey homurdandı. "Çok doğru."

Taryn gülümsedi. "Tamam o zaman. Çakmaktaş ve ben Griffiths'i görmeye gideceğiz. Nick ve Derren Johnson'la konuşabilir. Dante ve Ryan Redford'la konuşacak. Marcus ve Roni McGee'yi ziyaret edebilir." Quinn, Phoenix Sürüsü'yle gevşek bir ittifak içindeydi ve Trey'in şimdi ölmüş olan amcasıyla birlikte bir sürü savaşı sırasında onlarla birlikte savaşmıştı.

Trey Marcus'a, "Quinn'in ketum biri olabileceğini unutma," dedi, "ve oyunları sever. Ama senin insanları konuşturmak gibi bir yeteneğin var, bunu kullan."

Roni kıs kıs güldü. "Adamla flört etmesini mi istiyorsun?"

Trey'in kafası karışmış gibiydi ama Trick açıkladı. "İnsanlar Marcus'u sevmeye eğiliminde, bu yüzden onunla konuşma eğilimindedir. Ama konuşmadıklarında ... Marcus onların fikirlerini çabucak değiştiriyor."

Roni'nin meraklı bakışlarını görmezden gelen Marcus, Rhett'e döndü. "Browne ve McGee birlikte ne tür bir iş yapıyorlardı?"

Rhett elindeki kâğıtlara tekrar göz attı. "Sahtecilik, antika çalmak, çalıntı ve sahte tablolar satmak gibi yasadışı işlerle uğraşıyorlardı-" Yaklaşan sesler herkesin dikkatini çekince durakladı.

"Dante'min sende ne bulduğunu asla bilemeyeceğim," diye hırıliyordu Greta tünellerde.

Jaime düşünceli bir ses çıkardı. "Sınıf. Eğriler. Parlak bir zeka. S-" "Yeter!" için mükemmel olduğuna yemin ettiği bir ağız.

"Ben de tam 'gülümsemek' diyecektim. Gerçekten, Greta, çukurda bir kulübe inşa etmelisin -aklın sürekli orada." Jaime parlak bir gülümsemeyle mutfağa girerken, Greta onun arkasından bakakaldı; Dominic'in kızıyla güldüğünü görünce daha da derinleşen bir gülümsemeyle bu.

Greta, Marcus'un yanında durakladı. "Eş olarak bu iki aptaldan daha iyi bir seçim yap." Trey ve Marcus'u işaret etti.

Dante. Marcus'un Roni'nin saçıyla oynadığını ancak o zaman fark etti. Ve bundan hoşlanmamış gibi görünüyordu.

Jaime, şimdi boynuna sokulan ve halinden memnun olduğu her halinden belli olan Dante'nin kucağına uzanmış, Greta'ya baktı. "İstediğin kadar sızlanabilirsin yaşlı kadın, ama bana gizliden gizliye taptığını biliyorum."

Greta kamburunu çıkararak Tao'nun yanına oturdu. "Sen benim Dante'm için yeterince iyi değilsin. Tıpkı o şıfıntının benim Trey'im için yeterince iyi olmadığı gibi."

Taryn başını eğerek Greta'ya sahte bir acıma duygusuyla baktı. "Senin sorununun ne olduğunu anlayamıyorum. Ama lavabonun altındaki kimyasalları yutmanın düzeltemeyeceği bir şey olmadığına eminim. Denemek ister misin?"

Trey yorgun bir iç çekişle, "Büyükannemi en iyi nasıl zehirleyebileceğimizi konuşmayı sonraya ertelese nasıl olur?" diye önerdi. "Gitmemiz gerekiyor."

Artık ciddi olan Taryn sandalyesinden kalktı. "Evet. Birileri oğluma ne olduğu hakkında bir şeyler biliyor ve ben bunun ne olduğunu bilmek istiyorum."

Nick ayağa kalkarak Roni'ye döndü. "Dikkatli ol."

"Roni her zaman dikkatlidir."

Marcus'un sözleri -kendinden emin, destekleyici ve savunmacı- Roni'yi tamamen şaşırtmıştı. Nick'in onu şımartmaktaki ısrarından Roni'den daha mutlu görünmüyordu. Hatta Marcus onun adına gücenmiş görünüyordu.

Nick dişlerini gıcırdatarak Marcus'la burun buruna geldi. "Kız kardeşime dokunmasan iyi edersin, Fuller." Anka kurtları o kadar kolay Marcus'un arkasındaydı.

"Nick," diye uyardı Roni.

"Ona nasıl baktığını gördüm ve bundan hoşlanmadım. Bu işi profesyonelce halledin."

Marcus'un gülümsemesi tam bir alaydı. "Fark etmemiş gibi görüldüğüne göre, Roni'nin büyük bir kız olduğunu belirtmek isterim." Eğer Alfa'nın Marcus'un kendisine boyun eğeceğine dair garip bir fikri varsa, kafayı bulmuş olmalıydı.

"O hâlâ benim küçük kardeşim ve sen onun için yeterince iyi değilsin."

"Nick, kes şunu," diye ısırıldı Roni, Trey'in infazcısını ve arkadaşını savunmak için araya girmemesine biraz şaşırmıştı. Ama Trey, Marcus için en ufak bir endişe duyuyor gibi görünmüyordu ve o zaman Marcus'un Nick'in bakışlarını kolayca üzerinde tuttuğunu fark etti. Kendisini tehdit eden güçlü bir Alfa olmasına rağmen en ufak bir sarsıntı geçirmiş gibi görünmüyordu. Hatta biraz da eğleniyordu.

"Roni'nin bebeksi bir yanı yok. Onu şımartarak tek yaptığın onun gücünü zayıflatmak. Gerçekten yapmak istediğin bu mu? Bunun için sana teşekkür etmeyeceğine dair bir his var içimde."

Kısa ve gergin bir sessizlikten sonra Nick bir adım geri çekildi. "Ne dediğimi unutma Fuller. Sikini pantolonunun içinde tut, anladın mı?"

"Bilmiyorum. Kulağa karmaşık geliyor." Marcus, Nick'in gürleyen yüz ifadesine neredeyse gülecekti ama sonra Roni dirseğini onun kaburgalarına sapladı.

"Durumu daha da kötüleştirmeyi bırak," diye tısladı Marcus'a. "Nick, git artık."

Alfa, Marcus'a tehditkâr bir bakış fırlattıktan sonra topuğunun üzerinde döndü ve yanında eğlenen Derren'le birlikte odadan çıktı.

Anka kurtları ancak o zaman rahatladı. Hepsinin ona ve Marcus'a ilgiyle baktığını görünce, odadan çıkıp onların dikkatinden kaçma isteği duydu. O da öyle yaptı.

"Hey, bekle." Beklemedi ama Marcus aralarındaki boşluğu üç adımda tüketti. İleride Nick omzunun üzerinden baktı ve Marcus'a alaycı bir bakış fırlattı. Kurdu da alayına karşılık verdi -kendisiyle hayranlık duyduğu nesne arasına girmeye çalışan Alfa'dan hiç hoşlanmamıştı. Marcus sadece gülümsedi.

Park alanında Marcus onu arabasına doğru götürdü ve Nick cipiyle yanlarından hızla geçip giderken kıkırdadı. "Bence bana ısınıyor."

Dişlerini gıcırdatarak yolcu koltuğuna atladı. "Kardeşimi gaza getirmeyi bırak."

Arabanın içinde, "Ona gülümsedim, bunda yanlış olan ne?" dedi.

Gibi o satın al ve masum hareket. "O durdu Orada seni tehdit ediyordu ve sen de onu dürterek durumu daha da kötüleştirdin."

"Onu fazla dürtmüyordum. Seni savunuyordum." Evet, onu savunmuştu. Üçüncü kez. Her ne kadar Roni'nin kendisi adına konuşacak birine ihtiyacı olmasa da, birinin gerçekten konuşmuş olması güzeldi. Kathy ve Nick ona sık sık saldırıyordu; savaşlarını tek başına vermeye alışkındı. "Onun aşırı korumacılığının gereksiz ve sinir bozucu olduğunu biliyorum, ama iyi niyetli."

"Öyle mi?" Marcus'a göre Nick'in davranışı Roni'yle ilgili değildi.

Ses tonundaki şüpheciligi duyunca onu sorgulamak üzereydi. Ama sonra erkek şakil değıştiren oyunlarına dahil olmak istemediğı için başını salladı. "Bak, ne düşündüğün önemli değil. Sadece dur-" Adam parmağını ağzına götürdüğünde sustu.

"Ben düşman değilim, Roni." Sesi alçak, yumuşak ve yatıştırıcıydı. "İnsanların senin gücünü reddettiğini duymak beni sinirlendiriyor."

"Neden?"

"Bu seni incitıyor. Bundan hoşlanmıyorum." Nick ve Kathy'nin yaptıklarının yanına kâr kalmasından da hoşlanmıyordu. Söylemek istediklerini geri almak gibi sinir bozucu bir alışkanlığı vardı ve gözlerinin etrafındaki gerginliği her gördüğünde kanı kaynıyordu. Bir paketin hisırtısını duyunca cık cık etti. "Hayır, tatlım. Benimle olmaz, unutma."

Roni oflayıp pufladı ve şekerini ağzına attı. Pislik herif şekerini geri aldı ve bardak tutucusuna attı. "Hey, kes şunu!"

"Hafta sonları ne yapmaktan hoşlanırsın?"

Öylesine sorulan bu soru onun tekrar oflamasına neden oldu. "Bunun konuyla ne alakası var?"

"Hadi ama Roni, soruma cevap vermenin ne zararı var?" Sesi ikna ediciydi.

Bıkkın bir halde aceleyle konuştu. "Nick'in içinde bar, La-Z-Boys ve Xbox olan kocaman bir oyun odası var. Çoğu Cumartesi gecesi çocuklarla orada buluşuyorum. Pazar günleri kurt formumda koşuya çıkıyorum. İşte. Şimdi mutlu musun?"

Gülümsedi. "Mest oldum." Kırmızı ışıkta durduklarında ona baktı. "Cumartesi gecesi Grace için bir doğum günü partisi düzenleyeceğimizi biliyor muydun?"

"Shaya bahsetti."

"Geliyorsun, değil mi? Bir sürü bira olacak. Tavuk kanadı. Pizza. Pasta." Roni'nin sevdiğini bildiğı her şey.

"Partileri sevmiyorum." Çok fazla insan, sosyal görünmek için çok fazla baskı.

"Ama çikolatalı pastayı seviyorsun."

Çikolatalı pasta mı olacaktı? "Neden daha önce söylemedin?"

Kıkırdadı ama bu kıkırdama çabucak kayboldu çünkü tüm bu yemek konuşmaları bir sorun yaratmıştı. "Ben açım."

Kıs kıs güldü. "Yeni olan başka ne var?"

İleride bir McDonald's tabelası görünce, "Şu anda gerçekten bir hamburger yiyebilirim," dedi.

"McGee ile konuştuktan sonra yemek yiyeceğiz."

"İki saatlik bir yolculuk. O kadar bekleyemem." Arabaya servis şeridine girdi ve menü panolarının yanında durdu. "Ne istiyorsunuz?"

Omuz silkti. "Sen ne yiyorsan ben de ondan biraz alayım."

Gözlerini kırptırdı. "Tatlım. Ben yemek paylaşmam." Gözlerini devirdi, adamın ne kadar ciddi olduğunu anlamamıştı. "Hayır, gerçekten, ben yemek paylaşmam."

Kendine rağmen eğlenen Roni, "Birkaç patates kızartması bile mi yok?" diye sordu.

"Hayır."

"Bir soğan halkası bile mi yok?"

"Hayır." Marcus onun yüzünde sabırsızlığın titreşmesini izledi, sanki onun mantıksız davrandığını düşünüyordu - işte bu hiç adil değildi. "Bir yemek sipariş et."

"Ama o kadar aç değilim."

"O zaman atıştırmalık bir şeyler söyle."

"Neden sadece seninle paylaşamıyorum?"

"Çünkü söz konusu yemeğim olduğunda bölgeciyimdir." Kaşlarını kaldırdı. "Bölgeci mi yoksa açgözlü mü?"

"İkisi de." Ve bu konuda hiç özür dilemiyordu.

"Tamam. Ben çizburger alacağım."

Marcus siparişlerini verdi ve arkasını döndüğünde Roni'nin ona aval aval baktığını gördü. "Ne?"

"Neredeyse bütün bir ineği sipariş ettin. Birazını benimle paylaşamaz mıydın?"

Tüm dürüstlüğüyle, "Hayır," diye yanıtladı. Marcus siparişlerini aldıktan sonra otoparka park etti ve hemen yemeğe daldı. Roni bitirdiğinde yemeğini yarılamıştı ve onun imrenen bakışlarla patates kızartmasını izlediğini hissetti. Kızın eli kızartmalara uzandığında, adam kutuyu hızla açılmış bacaklarının arasına yerleştirdi. "Hayatta olmaz, güzelim." Kadının gözleri hesaplayarak kısıldı ama hiçbir şey söylemedi. Sonra, son kızartması kaldığında, onu kutusundan kaptı. "Hey!"

Roni, adamın dehşete düşmüş yüz ifadesine gülmek üzereyken hemen ağzına tıktı.

"Geri ver onu." Onun yerine hızla çiğnedi. Sonra ağzını açarak yuttuğunu gösterdi. Ve o dilin görüntüsü ...

Adamın ağzı aniden onunkine kilitlenince Roni'nin nefesi kesildi. Sanki geri çekilemeyeceğinden emin olmak istercesine, diliyle alt dudağının kenarını izlerken çenesini kavradı ... ve duyusal kaydırma, bu dilin vücudunun diğer kısımlarında nasıl hissedeceğini merak etmesine neden oldu.

Onu uzaklaştırmalı, değil mi? Elbette itmeliydi. Ama yapmadı, çünkü o yumuşak, şehvetli ağız, dili içeri girerken diğer tüm düşünceleri aklından uzaklaştırdı,

onunkine karıştı. Öpücük ıslak, durgun ve ateşli bir şekilde şehvetliydi. Ve vücudunun canlanmasına neden oldu.

Kadının elleri saçlarında düğümlenip pençeleri kafa derisini tırmalarken Marcus inledi. Kadının kalçasını kavradı ve tüm vücudu sertleşirken onu kendine doğru çekti. İhtiyaç, sahiplenme ve ezici bir alma dürtüsü içinden akıp geçti - hepsi o kadar ilkeldi ki onu sarstı. Kadının uyarılmışlığının kokusu, bu ilkel içgüdülere yakıt görevi görerek sistemine çarptı.

Normalde Marcus acele etmezdi; bir kadınla zaman geçirir, onu eğitir ve onunla alay ederdi. İşleri ağırdan alma sabrı Roni'de yoktu. Elini kabaca tişörtünün altına soktu, parmakları bir damga gibi karnında gezindi. Bu sahiplenici hareket karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı ama geri çekilmedi. Adamın eli yukarı kayarak aynı derecede sahiplenici bir hareketle göğsünün etrafına dolandığında da itiraz etmedi. Onu arabaya bindirmezdi, bindirmezdi ama kızın ihtiyacının kokusu aklını başından alıyordu.

"Bununla savaşmayı bırakmaya hazır mısın, Roni?" Sütyeninin üzerinden meme ucunu çimdikledi, inlediğinde memnun oldu. "Ben içindeyken de bu sesi çıkaracak mısın?" Kızın gözleri şaşkın, ateşli ama aynı zamanda ihtiyatlıydı. Aralarındaki yoğunluğun onu tedirgin ettiği açıktı. Kahretsin, onun da sinirini bozmuştu. Ama bu hiçbir şeyi değiştirmede. "İlk seferimiz McDonald's'ın otoparkında olmayacak. Ama olacak, Roni. Ve yakında." Roni'nin göğsünü bırakırken meme ucunu okşadı.

Marcus geri çekildiğinde kurdu itiraz edercesine hırladı ama Roni bu ertelemeden memnundu. Ona verdiği tepki dengesini bozmuştu. "Kendini beğenmiş pislik."

"Ukala değilim," dedi ona atıkları kahverengi kâğıt torbaya doldururken. "Sadece istediğimi elde etmeye kararlıyım."

"Bir sikiş."

"Sen," diye düzeltti. Otoparktan çıktıklarında arabayı durdurup camı indirdi ve elindeki poşeti büyük çöp konteynerine attı. "Seni ilk günden beri istiyordum."

"Sana ikinci kez baktım tatlım ve bu değişmeyecek."

"Belki de sadece kendimi sana atmadığım için beni istiyor olabileceğin aklına geldi mi?"

"Kadınların kendilerini bana atmalarından hoşlanmıyorum." İnanılmaz bir kahkaha attı. "Evet, doğru."

"Bir zamanlar yapmadığımı söylemiyorum ama artık yapmıyorum."

"Kovalamacayı mı tercih ediyorsun?"

"Bir kovalamaca eğlenceli olabilir" -bu kovalamacadan kesinlikle keyif alıyordu- "ama hayır, sadece görünüşümü beğendikleri için beni isteyen sığ, yüzeysel insanların etrafında olmaktan bıktım. Yani, burada gördüğünüz şey yaralı, yara izli ya da şekilsiz olabilir. Derimin altında, diğer erkeklerle hemen hemen aynı görünüyorum."

İşte yine gitti, onu şaşırttı. Tamam, belki de ukala değildi, ama ... "Sen hala bir pisliksin."

"Kız kardeşim bana sık sık böyle söyler. Gerçi bu genellikle bebek bakıcılığı yapmayı reddettiğimde olur. Beni yanlış anlamayın, yeğenlerimi seviyorum . . . Sadece onları küçük dozlarda tercih ediyorum."

"Kız kardeşinle yakın mısınız?"

Ona kişisel bir soru sorduğu için memnun olan Marcus, "Üçüyle de oldukça yakınım," diye cevap verdi. Kötü bir deneyim yaşamak insanları birbirine bağlıyordu.

"Yani birbirine sıkı sıkıya bağlı bir aileniz mi var?"

Adamın gülümsemesi solup vücudu kaskatı kesilince kızın tüyleri diken diken oldu. Her zamanki şakacılığından eser kalmamıştı. "İşte bu tam bir hikâye." "Çarpık bir hikâye, tatlım. Senin için daha iyi olacak bir hikâye. duymuyorum."

Tamam, eğer onun sorularını sürekli geçiştirecekse, bu can sıkıcı olabilirdi. Ama gerçekten, onun sırlarını bilmeye ne hakkı vardı? Ayrıca, dürüst olmak gerekirse, ona hiçbir zaman derinlemesine kişisel bir soru sormamış, onu açmanın acı vereceği açık olan bir yarayı kendisine açmaya zorlamamıştı.

Yolculuğun geri kalanı sessizlik içinde geçti ama garip ya da gergin değildi. Yanındaki erkeğin varlığı onun dağınık sinirlerini yumuşatıyor gibiydi. Marcus'a duyduğu çekim onu sinirli yapsa da, adamın kendisi onu rahatlatmanın bir yolunu bulmuştu.

Quinn McGee'nin bölgesinin sınırında durduklarında, Roni buranın çoğu kurt-şekil değiştiren bölgesinden pek de farklı olmadığını gördü - her tarafa dağılmış kütük kulübelerin olduğu bir sürü arazi. İki infaz memuru onlara geniş bölgenin ortasına kadar eşlik etti ve orada büyük bir kulübeye geldiler. Yaşam alanında Quinn, odanın en ucundaki uzun kanepede platin sarısı bir kadın ve kanepenin yanında duran koyu tenli erkeğe çarpıcı bir benzerlik gösteren koyu tenli bir kadınla birlikte oturuyordu.

Kanepenin önünde durduklarında Quinn gülümseyerek ayağa kalktı. Gülümsemesi samimiydi ama yine de gergin bir seğirme vardı. "Marcus, seni görmek güzel, uzun zaman oldu."

"Öyle. Bu Roni; Merkür Sürüsü infazcısı." Quinn ikisine de başını salladı, yüzünde endişe okunuyordu.

Sarışına eliyle işaret etti. "Bu benim eşim, Lola. Yanındaki dişi infazcılarımdan biri ve şuradaki de Beta'm."

Beta'nın gözleri Marcus'un hiç hoşlanmadığı bir şekilde Roni'nin üzerindeydi. Kaşlarını kaldırarak, pişmanlık duymadan gülümseyen erkeğe baktı. Belli ki kışının tekmelenmesini istiyordu.

Quinn yerine döndü ve karşısındaki kanepeyi işaret etti. Ne Marcus ne de Roni oturdu ve odadaki tansiyon yükseldi. "Pekâlâ, sizin için ne yapabilirim?"

Marcus'un sesi sessiz ama ciddiydi. "Neden burada olduğumuzu biliyorsun."

Başını eğdi. "Alfa çiftinizin oğlunu kaçırma girişiminden sorumlu olanları arıyorsunuz ve izler sizi buraya getirdi."

"Bunu medeni bir şekilde sürdürmek istiyorum Quinn. Eminim sen de bunu istiyorsundur. Sonuçta, bu işin daha fazla uzamasına gerek yok."

düşmanca. Tek yapmanız gereken işbirliği yapmak ve sorularımıza cevap vermek. Bu kadar basit."

Roni daha önce Marcus'un bu ses tonunu kullandığını hiç duymamıştı; karanlık, tehditkâr ve tam olarak istediğini elde edemezse misilleme yapacağına dair bir vaat içeriyordu. Aslında, onu daha önce hiç böyle görmemişti; orada öyle bir enerji, yoğunluk ve karanlık vardı ki. Quinn'in koltuğunda doğrulmasına neden oldu.

"Scorpio Sürüsü'nün sorumlu olduğunu biliyoruz," diye devam etti Marcus. "Kara listeye alınmış olmalarına rağmen onlarla bir ittifakınız olduğunu biliyoruz."

Quinn sanki mesele önemsizmiş gibi omuz silkti. "İş iştir. Kara listeye alınıp alınmamaları beni ilgilendirmez, yeter ki anlaşmanın kendilerine düşen kısmını yerine getirsinler."

"Neredeler Quinn?"

"Eğer bunu sana söylersem, Trey onları öldürür."

Evet, öyle. Roni hafifçe Marcus'a yaslandı ve teatral bir fısıltıyla konuştu. "Bu kurdun yanında rahat değilim; geleceği görüyor."

Her şeye rağmen Marcus kendini eğlenirken buldu. "Sen Trey'in yerinde olsan ne yapardın Quinn?"

"Ben sadakatten başka bir şey değilim ve Scorpio Sürüsü benim korumam altında."

"Bu onları kurtarmayacak. Çok büyük bir çizgiyi aştılar ve bundan geri dönüş yok. Bir taraf seçin ve akıllıca seçin."

Quinn iç çekti. "Çakalları üç aydan fazla bir süredir görmedim ya da onlarla konuşmadım. Şu anda tam olarak nerede olduklarını bilmiyorum-"

"Bu saçmalık," dedi Roni her zamankinden daha hoş bir sesle. Adam hırladı, açıkça gücenmişti.

"Sözümünden şüphe mi ediyorsun?"

"Onların hayatlarını korumakla ilgilenmiyor olabilirsiniz, ancak işinizi korumakla ilgileniyorsunuz - bu da onları bizden gizlemek anlamına geliyor."

"Ve bu çok kötü olurdu, Quinn." Marcus başını öne eğdi. "Çok kötü ve çok aptalca."

"Bir savaşta sürünüze katıldım. O günkü desteğiniz olmasaydı Trey'in oğlu asla doğmayabilirdi."

"Bunu benim sürüm için yapmadın. Trey'in amcasını vurmak istedin ve o da bunu sana verdi."

Quinn'in burun delikleri alevlendi. "Benden çakalları ölüme mahkûm etmemi istiyorsun. Bu benimle ya da onlarla ilgili değil. Bu onurla ilgili ve- O ne yapıyor?" Merakla Roni'ye baktı.

Evet, Roni ne yapıyordu? Marcus kaşlarını çatarak onun odanın diğer tarafında yavaşça bir daire çizmesini izledi.

Roni aniden durdu ve Quinn'e hırladı. "Buradaydılar. Kokularını alabiliyorum."

Beta aniden Marcus'un üzerine atladı, pençelerini serbest bıraktı, tıpkı kadın infazcının kendini Roni'ye fırlattığı gibi. Bu bir saldırı değil, onları zapt etme girişimiydi -Marcus bunu hemen anladı. Ama kimse ikisini de zapt edemiyordu.

Roni'nin kendi başının çaresine bakabileceğinden emin olan Marcus, Beta'ya odaklandı. Kendisine uzanan kolun bileğini kavradı ve sertçe yana doğru büktü; acı dolu bir hırıltı, bir kemiğin çatlama sesiyle karıştı. Marcus kolu Beta'nın arkasına sıkıştırdı ve ayakları üzerinde sallanmasına neden olacak kadar sert bir kafa darbesi indirdi. Sonra da kanepeye düşen erkeği geriye doğru itti. Quinn oturduğu yerden fırlayarak Marcus'a doğru yöneldi ve-

"Yemin ederim boynunu kıracağım."

Roni'nin sözleriyle herkes dondu kaldı, Quinn'in infazcısının yerde sızlandığını ve Lola'nın kafasına kilit vurulduğunu görünce şaşırdılar. Teslim olmak için ellerini kaldıran Quinn hemen geri çekildi. Onun işareti alan Beta ve infazcı da teslim oldu ama Roni Lola'yı bırakmadı.

Marcus gülümsedi. "Şimdi, belki gerçekten-"

Kapı pat diye açıldı ve iki erkek kurt odaya daldı. Quinn'in "Hayır!" sesiyle içlerinden biri kayarak durdu. Ancak diğeri Roni'ye doğru hamle yaptı. Hiç sinirlenmeyen küçük kurt, boştaki kolunu kullanarak erkeğe bir yumruk indirdi.

Çenesine hızlı ve sert bir darbe indirerek onu yere serdi ve bayılttı. Lütfen sakın olun, dedikten sonra Quinn'e döndü.

Marcus ve kurdu onun hırçınlığını seviyordu ve Marcus tamamen tahrik olduğunu itiraf etmek zorundaydı. Quinn'e bakarak üzüntüyle iç çekti. "İşlerin bu noktaya gelmeyeceğini umuyordum."

"Bırak gitsin. Bırak gitsin." Roni Lola'yı tutmaktan vazgeçmeyince Quinn ona doğru ilerledi.

Marcus hızla onun yolunu kesti. "Ona dokunmayacaksın. Asla." Quinn'in baskın hisleri aniden Marcus'a çarptı ve onu bunaltıcı bir çöl sıcağı gibi boğdu. Bu onu korkutmak, boyun eğmeye zorlamak için bir girişimdi - Trey tarafından öldürülmesine neden olabilecek bir hakaret. Marcus bu hislere omuz silkti. Quinn doğuştan bir alfa olsaydı belki işe yarardı. Ne yazık ki Alfa'nın baskınlık seviyesi Marcus'unkini geçmiyordu. "Oyun bitti mi?"

Şoktan gözleri faltaşı gibi açılan Quinn geri adım atarak endişeyle dudaklarını yaladı.

"Eşine ulaşmak istiyorsun. Anlıyorum, gerçekten. Nick'in de Shaya'nın kazadan sonra darp edildiğini ve morardığını duyduğunda aynı durumda olduğunu biliyorum. Roni aynı zamanda Nick'in kız kardeşi, dolayısıyla onun bu konuda ne hissettiğini tahmin edebilirsiniz, özellikle de o da kazada olduğu için."

Quinn tekrar dudaklarını yaladı, gözleri Lola'dan Marcus'a kaydı ve ne yapacağına karar vermeye çalıştı.

"Neredeler McGee?" Marcus sordu.

Quinn'in bakışları Marcus'un kararlı **bakışlarıyla** buluştu. "Marcus . . ." Ama başka bir şey söylemedi.

"Onlardan korkuyorsun," diye fark etti Marcus. "Sen korkmuyor musun?" Bunun çakalları korumakla hiç ilgisi yoktu. Quinn cevap vermedi. Sonra Lola ciyaktı.

"Ah, özür dilerim," dedi Roni. "Acıttı mı? Benim hatam."

Marcus bir adım öne çıkarak, "Onlardan korkuyorsun, değil mi?" diye tekrarladı.

Alfa sertçe yutkundu. "Evet, sen de öyle olmalısın."

"Neden?"

Sözcüklerin üzerinde tökezledi. "Onlar normal değil, Marcus. Hiçbir şeyden korkmuyorlar. Hayatlar onlar için hiçbir şey ifade etmiyor. İncitecekler, öldürecekler ama umursamayacaklar."

"Nerede. Nerede. Neredeler?"

"Onları snm.com adresinde bulabilirsiniz."

Toyota'da otururlarken Marcus cep telefonundan Trey'e her şeyi anlatırken Roni ona bakmaktan kendini alamadı. Tek kelimeyle, afallamıştı. Tamamen ve tamamen sersemlemişti. Roni, Marcus'u tanıdığı kısa süre içinde üç şeyi sezmişti: Şakacı olabilirdi, çekici olabilirdi ve tehlikeli olabilirdi. Ama aslında ne kadar tehlikeli olabileceğini tahmin edememişti.

Marcus'u baskın hisleriyle bastırmaya çalışan bir Alfa ile karşı karşıya kalan Marcus boyun eğmemişti. Aslında güce karşı koymuştu ki bu hiç de az bir şey değildi. İddialı, güçlü ve emrediciydi. Ve dehşete düşmüş bir hayranlıkla tamamen tahrik olmuştu.

Trey'in, Marcus'un insanları konuşturmanın bir yolunu bulduğunu söylerken ne demek istediğini şimdi anlıyordu. Onları ürküten şey ne kadar güçlü olduğu değil, aslında bunu gizlemesiydi. Şekil değiştirenler doğaları gereği atılgan ve cesurdu, özellikle de baskın olanlar. Güçlerini bir pelerin gibi üzerlerinde taşırlar, kendilerine meydan okuyabilecekleri uyarırlardı.

Marcus gibi doğal olmayan bir şekilde baskınlıklarını küçümseyenlere gelince, sessiz olanlar . . herkes onlara karşı dikkatli olması gerektiğini bilirdi. Sessiz olmalarının bir nedeni vardı: kendilerine meydan okunmasından korkmuyorlardı ve hatta bunu hoş karşılıyorlardı -çoğu zaman biraz deli oldukları için. Eli'nın bir keresinde söylediği gibi, "Size bakmaktansa boğazınızı kesmeyi tercih ederler."

Görüşmeyi sonlandıran Marcus cep telefonunu cebine geri koydu ve motoru çalıştırdı. "Her şey o lanet web sitesine geri dönüyor. Rhett güvenliği neredeyse kırdı, bu yüzden herkes benim bölgemde yeniden bir araya gelecek." Kadının tuhaf ifadesine kaşlarını çatarak, "Ne?" diye sordu.

"Az önce seni bir Alfa'nın titreşimlerine dayanırken izledim ve hakimiyet seviyeni ne kadar küçümsediğin çok açık bir şekilde ortaya çıktı." İnanamayarak başını salladı. "Nasıl oluyor da sürünün çoğu senin bu kadar rahat ve yumuşak başlı olduğunu düşünüyor? Demek istediğim, elbette çok baskın olduğunu biliyorlar, ama orada gizlenen tüm o yoğunluğu ve gücü görmüyorlar."

Omuz silkti ve otoyola çıktı. "İnsanların başkalarını etiketleme eğilimi vardır. Hayattaki asıl amacı düzenli olarak birileriyle yatmak olan çekici biri olarak etiketlendiğinizde, kimse daha derine bakmaya zahmet etmez çünkü başka bir şey bulmayı beklemezler." Bu onu bazen rahatsız ediyor, bazen de etmiyordu.

Evet, Roni bunun nasıl bir şey olduğunu biliyordu. İnsanlar ona baktıklarında sessiz, beceriksiz bir erkek fatma görüyor ve tüm özelliklerinin bundan ibaret olduğunu düşünüyorlardı. Son derece yüksek bir IQ'ya sahip olabileceği ya da onların yüzlerini yere serebileceği akıllarına gelmiyordu. Bu nedenle, varsayımlarda bulunmaması gerektiğini daha iyi bilmeliydi. "Özür dilerim."

Bu şimdiye kadar duyduğu en garip özür olmalıydı. "Ne için?"

Rahatsızca kıpırdandı. "Seninle ilk tanıştığımda seni yanlış değerlendirmişim."

Özrü beklenmedikti. Kendisine gerçekten üzölmüş görünüyordu. "Hey, bunun için endişelenme. Bu her zaman olur. Dominic için daha da kötü. İnsanlar onun sadece tek bir seviyede çalıştığını düşünüyor." İnfazcıda çok daha fazlası vardı ama insanlar bunu görmüyordu ... çünkü Dominic görmelerini istemiyordu. "Tamamen konunun dışında, Alfa dışısını ele geçirdiğinde inanılmaz derecede ateşliydi. Kurdum buna bayıldı."

Roni gülümsemeye karşı koydu. "Quinn'in titreşimlerinden sıyrıldığın zaman da aynı derecede ateşliydi," diye itiraf etti. Kurdu tahrik olarak hırlamıştı.

Güldü. "Bir an savunmasız görünüyordun, sonra Alfa dışisini kafasından yakaladın. Bir saniye önce şirin, bir saniye sonra vahşi. Bayıldım buna."

Alınarak kaşlarını çattı. "Ben sevimli değilim." Kaç yaşındaydı, beş mi?

"Sen pek çok şeysin, Roni. Ve kesinlikle çok tatlısın- özellikle de gülümsediğinde."

"Gülümsemiyorum."

"Gülümsediğini gördüm." Nadir bir manzaraydı ama güzeldi.

"Hayır, yapmadın."

"Evet, öyle. Muhteşem bir gülümseme, hatta küçük sevimli gamzeler bile var." Kadının yüzündeki dehşet ifadesi karşısında neredeyse kahkahalara boğulacaktı.

"Gamzelerim yok, çok teşekkür ederim!"

"Oh, işte yine o ilkel öğretmen sesi. Kendimi dersini almak üzere olan kötü bir çocuk gibi hissettiriyor."

Yanağının içini ısırarak zorunda kaldı çünkü lanet olsun ki gülümsemiyordu. "Buna verecek hiçbir cevabım yok."

"O zaman onun yerine beni öp."

Onun yüzündeki muzip ve neşeli ifadeyi görünce bir şey fark etti. "Beni oynamaya ikna etmeye çalışıyorsun." Çoğunlukla erkeklerle takıldığı için şakalaşmaya alışkındı. Ama bu farklı bir oyun türüydü; daha samimi, daha kişiseldi ama aynı zamanda ... kolaydı.

"Sen oynadın." Ve Marcus bu konuda kendini beğenmişti. Roni'yi yavaşça dışarı çekiyordu, tıpkı onun da yavaşça içeri girmesine izin verdiği gibi.

"Tam bir pisliksin, Fuller." Sinir bozucu bir şekilde, sadece güldü.

Birkaç dakika sonra iç çekti. "Acıktım." Kız bıkkınlıkla gözlerini devirdi. "Ne?"

Yanında Roni'yle birlikte Rhett'in odasına giren Marcus, Alfa çifti Dante ve Ryan'ı beklerken buldu. "İşi bitmek üzere mi?" Marcus, bilgisayarına tamamen dalmış olan Rhett'i kastederek Trey'e sordu.

"Neredeyse."

"Jackson'dan herhangi bir bilgi aldınız mı?"

Taryn içini çekti. "Jackson'a göre Lyle Browne iyi bir adammış. Aslında Kye'in kaçırılma girişiminin arkasında Lyle'in olduğunu duyunca şok olmuş. Lyle'in yerini bilmemesine rağmen, onunla düzenli olarak temas halinde olduğunu itiraf etti."

"Jackson'da Lyle için bir irtibat numarası var mıydı?"

Hayal kırıklığı Taryn'in yüz ifadesini gölgeledi. "Görünüşe göre

Lyle tek kullanımlık telefonları seviyor, bu yüzden sabit bir numarası yok."

Marcus Dante'ye döndü. "Peki ya Redford?"

"Bir yıl önce Lyle ile iş yapmayı bıraktığını söyledi."

"Ona inanıyor musun?"

"Hayır, ben de en iyi yaptığım şeyi yaptım." Beta'nın sorgulayıcı olarak ünü çok iyi biliniyordu; çözmeyi başaramadığı kimse yoktu.

"Redford bundan sonra ne dedi?"

"Jackson'ın Trey-Lyle'a söylediğinin aynısı, tek kullanımlık hücreler kullanıyor, ayda bir kontrol ediyor."

"Pek çok yasadışı faaliyete karışmış biri için alışılmadık bir şey değil." Roni, dalgın dalgın saçlarıyla oynayan Marcus'tan neden uzaklaşmadığını merak ediyordu. Muhtemelen neden hoşuna gittiğini de kendine sorması gerekiyordu.

"Jackson, Lyle'la olay hakkında konuşacağına ve onu beni araması için ikna edeceğine söz verdi," dedi Trey.

Marcus kaşlarını kaldırdı. "Peki ya onu ikna edemezse?"

"O zaman Jackson ondan vazgeçer. Kendisinin de yavruları var; o

durumun tersine dönmesi halinde nasıl hissedeceğini bilir."

Marcus haklı olduğunu umarak Roni'nin saç tellerini parmağının etrafında döndürmeye devam etti. Vanilyalı şampuanının kokusu kendi lezzetli kokusuna karışıyor, onu ve kurdunu kızdırıyordu. Tünellerden yaklaşan ayak sesleri herkesin yüzünü kapıya dönmesine neden oldu. Birkaç dakika sonra Nick ve Derren içeri girdi. Nick bir an Marcus'a hırladıktan sonra Trey'e döndü, o da olan biten her şeyi hızlıca anlattı.

"Johnson'ın söyleyecek ilginç bir şeyi var mıydı?" Taryn Nick'e sordu.

"Karışmak istemedi ama yüzünü duvara çarpmamı da istemedi, o yüzden oldukça bilgilendiriciydi. Redford ve Jackson'ın söylediklerinin aynısını söyledi. Ama başka bir şey daha vardı."

Trey "Ne?" diye sorarken Anka Alfaları ona yaklaştı.

"Her ne yapıyorlarsa işin içinde sadece çakalların olmadığını söyledi." Nick'in yüzü sertleşti. "Kendi şekil değiştiren türümüze daha yakından bakmamızı söyledi."

Marcus nefesinin altından küfretti. Irklar birbirlerine bağlı kalmaya eğilimliydi ve kendi ırklarından bir sürünün onlara karşı çalıştığını duymak her zaman bir darbe olmuştur.

"Her kimse," diye gürledi Trey, "öldü. Onları bulacağım ve öldüreceğim." Marcus'un kurdu kendi hırıltısıyla onu destekledi.

Nick derin bir nefes aldı. "Shay'i arayacağım, neler olduğu hakkında onu bilgilendireceğim." Tam odadan çıkmak üzereydi ki Rhett konuştu.

"Çocuklar, biz varız."

Bunun üzerine herkes bilgisayarın etrafında toplandı. Roni şekil değiştiren sitesinin adını yüksek sesle okudu. "Merhamet Gösterme." Siyah bir zemin üzerine serpiştirilmiş kan kırmızısı harfler içini ürpertti.

Kafası karışmış bir şekilde başını salladı. Ancak siteye yüklenen çeşitli videolara göz attığında bu kafa karışıklığı hemen giderildi: "Tiger parçalanıyor"

"Ayılar kurt yavrusunu futbol topu olarak kullanıyor", "İki aslan sürüsü ölümüne savaşıyor", "Çakallar uyuşturulmuş dişi puma ile eğleniyor"- çok tanıdık bir tema ile devam etti: şiddet.

Trey'in sesi öfkeden boğuk çıkmıştı. "Yani çakallar yasadışı bir dövüş ringi işletmekten, kendilerinin ve üyelerinin şekil değiştiren dövüşlerinin ve cinsel saldırılarının videolarını yükleyebilecekleri bir web sitesi kurmaya geçtiler."

"Giriş bölümünü okuyun. Bunu temelde şekil değiştirenler için porno olarak görüyorlar," diye yorumladı aniden kötü görünen Rhett. "Şiddetin bizim için bir yaşam biçimi olduğunu, ancak insanlara uyum sağlamak için bu yönümüzü bastırdığımızı söylüyorlar. Onlara göre, tüm bunları yaparak hayvanın oynamasına izin veriyorlar."

"Bunun içlerindeki hayvanla hiçbir ilgisi yok," diye itiraz etti Dante. "Burası sadece hasta orospu çocuklarının toplandığı bir web sitesi."

Her klibin altında videonun kaç kez izlendiği, ne kadar yüksek puan aldığı belirtiliyor ve izleyiciler tarafından bırakılan yorumlar gösteriliyordu. İğrenç bir şekilde, bu izleyiciler gösterilen şiddet miktarını övüyorlardı. Görünüşe göre ne kadar şiddetli ve kanlı olursa reyting de o kadar yüksek oluyordu. Cinsel saldırı izleyiciler arasında özellikle favori gibi görünüyordu ve genç şekil değiştirenlerin dövülerek veya vahşice öldürüldüğü videolar bile yüksek puan alıyordu.

Rhett, iki yavru kurdun acımasızca dövüştüğü, insan kılığındaki ebeveynlerinin ise arka planda durup onları teşvik ettiği ve ne yapmaları gerektiğini söylediği bir videoya çift tıkladı. Roni'ye öyle geliyordu ki, yavrular etraflarındakileri eğlendirmek ve videonun amacı için dövüşmeye zorlanıyordu. Midesi bulandı, elini karnına götürdü.

"Top olarak kullanılan o kurt yavrusu kolaylıkla Kye da olabilirdi." Taryn'in sesi kararsızdı. "Sence onu bu yüzden mi istediler? Bu videolardan birinde kullanmak için mi?"

Hırlayarak, Trey onu kendisine doğru sıkıca tuttu.

Rhett, "Bu konuyla ilgili olarak konseye gitmemiz gerekiyor," dedi.

Derren dudaklarını büzdü. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum." Rhett'in sorgulayan bakışları karşısında devam etti, "Bunu konseye anlatırsan iki şey olur: Birincisi, meseleyi tamamen elimizden alırlar ve kendilerinin halletmesine izin vermemizi emrederler." Trey bunun üzerine homurdandı, intikam şansını kaçıracağı fikrinden hoşlanmadığı belliydi. "İki, tanıdıkları kurbanların ailelerini bilgilendirmekle yükümlü olacaklar. Sonra ne olacağını biliyorsun."

Dante, "Bu, bir dizi sürünün bir araya gelerek çakallara savaş ilan etmesi riskini doğuracaktır," diye sözlerini tamamladı. "O zaman çakallar sadece daha derinlere saklanmakla kalmaz, aynı zamanda başka bir alan yaratırlar ve her şey yeniden başlar."

Derren başını salladı. "Şekil değiştiren topluluğunun ihtiyacı olan son şey insanların bunu duyması. Bir savaş ilanı kesinlikle dikkat çekecektir."

Roni hem Derren'in hem de Dante'nin haklı noktaları olduğunu biliyordu. Aşırı insan grupları, şekil değiştirenlere karşı yürüttükleri kampanyaları asla durdurmayacaklardı. Böyle bir şekil değiştiren web sitesinin bilinirliği kesinlikle daha fazla başvurunun yapılmasına zemin hazırlayabilirdi - ya da daha da kötüsü, şekil değiştirenler ve insanlar arasında bir savaş başlatabilirdi.

"Çakalların saklanmasına şaşmamalı," diye gürledi Marcus. "Böyle bir şeyi açıkta kalarak yürütemezsiniz."

"Ama IP adresini takip edebilir ve piçlerin yerini bulabilirsin, değil mi?" Dante Rhett'e sordu.

Adam soru karşısında aşağılanmış gibi görünüyordu. "Elbette. Ama muhtemelen IP adreslerini maskelemek için önlem almışlardır - böyle bir web sitesine sahip olduklarına göre almamaları aptallık olur. Eğer almamışlarsa, bu iş otuz dakikadan fazla sürmez."

"Peki ya maskelemişlerse?"

"Birkaç gün. En fazla bir hafta."

"Başla," dedi Trey. "Sonra da siteyi çökert."

Nick başını salladı. "Bence kaza yapmamalıyız. Henüz değil. Tüm bu saldırıları gerçekleştiren piçlerin yaptıklarının hesabını vermeleri gerekiyor." Rhett'e döndü. "Videoları yükleyen herkesin IP adreslerini bulabilir misin? Donovan'ın yükü hafifletmesine yardım edebilirim." Donovan Nick'in ana bağlantısıydı.

"Bunu yapabilmeliyim. Ama bunu anonim olarak yapmak için bir proxy kullanmışlarsa, Donovan'ın yardımıyla bile olsa biraz zaman alacaktır. Ve eğer bir şey yükleyen her bir kişinin IP adresinin izini sürmemizi bekliyorsanız, bu aylar sürebilir. Yani, bakın, bu kliplerden oluşan koca bir kütüphane var." Rhett yüzlerce videonun listelendiği bir sayfayı aşağı kaydırды. "En iyisi abonelerin listesine ulaşmaya çalışmak ve onları bu şekilde takip etmek olabilir."

"Bekle," dedi Nick, "bir saniye geri git. İşte orada." Belli bir klibi işaret etti. Meraklanan Roni, "İnsanlar kurtlar tarafından parçalanıyor" başlıklı videonun dondurulmuş görüntüsüne daha iyi bakmak için öne doğru eğildi. Rhett'in tıklamasıyla görüntü büyüdü ve genç bir dişinin yaşlı bir insan çocuğu tarafından zapt edildiğini açıkça gösterdi. Dişi vahşi, taşlaşmış ve öfkeli görünüyordu. O ... o Roni'ydi.

cHAPTkR StX

Hmidesi düştü ve beyni ... sanki çalışmayı durdurdu.
Roni herkesin

Nick'in aklını kaçırmak üzere olduğunun ve muhtemelen onu sakinleştirmesi gerektiğinin farkındaydı. Ama Roni yapamadı. Öfke içinden akıyor, onu içten içe ısıtıyor ve bir çıkış yolu arıyordu.

Kurdu ne olduğunu anlamadı ama Roni'nin öfkesine karşılık verdi; yüzeye doğru hamle yaptı ve göremediği tehdidi ortadan kaldırmak istedi.

O odadan çıkması gerekiyordu.

Topuklarının üzerinde dönen Roni, tünellerden geçerek mağaralardan çıktı ve çevredeki ormana doğru koşmaya başladı. Ne kadar koştuğundan emin değildi ama sonunda durdu. Ne yazık ki, koşu öfkesi için yeterli bir çıkış olmamıştı. Hâlâ oradaydı, fokurduyor, dışarı çıkmak istiyor, ciğerlerinin ağrmasına ve nefesinin kısa, endişe dolu pantolonlarla vücudunu terk etmesine neden oluyordu. Kurdu harekete geçme, koruma, savunma ihtiyacıyla çılgına dönmüştü; vahşi tedirginliği sadece Roni'nin öfkesini beslemeye yarıyordu.

Parmak eklemleri kanayana kadar en yakın ağacı defalarca yumrukladı ama öfkesi hâlâ dinmemişti. Kurdunun yer değiştirme çabaları da öyle. Bir elini saçlarında gezdiren Roni, başının geriye düşmesine izin verdi.

Nefes alışını kontrol altına almak için çaba sarf ediyordu. Roni çabuk öfkelenen biri değildi ama böyle bir şey olduğunda sakinleşmesi son derece zor oluyordu, özellikle de kurdunun duyguları kendisinininkilerle bu kadar iç içe geçmişken.

Roni videodan haberdardı elbette. Kayıt, Nick'in insanlara soğukkanlılıkla cinayet işlemek yerine hem kendisini hem de onu savunmak için saldırdığını kanıtlamak için ihtiyaç duyduğu kanıttı. Kanıt olarak etiketlendiği için bir yerlerde kilitli olduğunu düşünmüştü. Görünüşe göre birileri bunu ele geçirmenin bir yolunu bulmuştu, çünkü şimdi tüm dünyadaki şekil değiştirenlerin görebileceği bir web sitesindeydi. İçindeki öfkeye utanç ve dehşet de eklenince, bir kez daha ağacı yumrukladı.

"Roni."

Birkaç adım ötede duran Marcus'la yüzleşmek için döndü. "Yalnız kalmak istiyorum." İnatçı kurt kıpırdamadı. "Git."

"Hayır." Sanki böyle bir zamanda yalnız kalmasına izin verecekmiş gibi. Bunu bilmiyordu ama bir saniye bile yalnız kalmamıştı. Marcus onu tünellerden geçerken ve mağaralardan çıkarken takip etmiş, koşarken arkasında güvenli bir mesafede durarak ona teselli vermiş ama yakınında kalmıştı. "Yalnız kalmak istediğini düşünebilirsin ama istemiyorsun. Ve bu bir zayıflık değil."

Yumuşak ses tonu Roni'nin üzerinde gezinip onu yatıştırırken içinden bir titreme geçti ... ama aynı zamanda hislerini de büyük ölçüde harekete geçirdi. "Şu anda etrafta olmak için iyi bir insan değilim." Gidecek hiçbir yeri olmayan karanlık enerjiyle huzursuzlanarak ileri geri volta atmaya başladı.

Marcus ona doğru yavaş adımlarla ilerledi. Onun sınıra ne kadar yakın olduğunu görebiliyor, gözlerinde kurdunun kısa anlık parıltılarını görebiliyordu - bu da şu anda hayvanın duygularının onunkileri yükselttiğinin bir göstergesiydi. Daha önce kurduna bu kadar yakın olan biriyle hiç karşılaşmamıştı. Bunun zaman zaman nasıl bir lanet olabileceğini şimdi anlayabiliyordu.

Kendi kurdu sıkıntı içinde volta atıyor, Roni'nin yanına

gidip onu yatıştırmak istiyordu. Aynı zamanda o pisliği parçalamak istiyordu.

ve Marcus o anda hem kendisinin hem de kurdunun bu dişi için adam öldürebileceğini biliyordu. Şimdi ona yaklaşan Marcus elini nazikçe onun koluna koydu. "Roni? Bana bak, tatlım."

Adımlarının ortasında durakladığında Marcus'un karşısında durduğunu gördü, çok erkeksi, katı ve sinir bozucuydu. Bakışları onun haksız yere erotik olan ağzına yerleşirken, yardım edebilir, diye düşündü. Ne söylediği hakkında hiçbir fikri yoktu; söylediklerine konsantre olamıyordu çünkü düşünebildiği tek şey o ağzın tekrar kendisinde olmasıydı. Kurdu da aynı fikirdeydi. Evet, bu erkek ona ihtiyacı olan şeyi verecekti - bir çıkış yolu, öfkesini dindirmenin bir yolu. Ama bu onu bir insan Valium'u gibi kullanmak anlamına geliyordu ve Roni bu konuda rahat değildi. Gözlerini onun ağzından zorla ayırdı ve geriye doğru tek bir adım attı. "Gitmen gerekiyor."

Dünyadaki hiçbir şey onu terk etmesine neden olamazdı. Marcus istese bile koruyucu içgüdüleri buna izin vermezdi. Yapmak istediği şey ona sarılmaktı ama Roni'yi fiziksel şefkatin onu rahatsız edeceğini bilecek kadar iyi tanıyordu. Ona nasıl yardım edeceğini bilmiyordu ve bu onu çıldırtıyordu -içgüdüleri ona bir şeyler yapmasını söylüyordu. Kadının aralarında yarattığı mesafeyi kapattı. "Ben kalıyorum, tatlım."

O yavaş, durgun ses tonu istemeden de olsa baştan çıkarıcıydı.

-Onu rahatlatmak ve sakinleştirmek için oradaydı, Roni biliyordu. Ama o anda istediği şey bu değildi, kurdunun istediği şey de bu değildi. Roni'nin gözleri bir kez daha onun ağzına takıldı, ne kadar yetenekli ve aç olduğunu hatırladı. Bu düşüncelerden sıyrılmayı umarak başını hızlıca salladı. "Gerçekten Marcus, gitmen gerek."

"Neden?"

İçinden gerçek fışkırdı. "Çünkü kızginken sevişmeyi severim!"

İşte böyle, atmosfer değişti, yoğunlaştı ve o eski cinsel gerilimle yüklü hale geldi.

hiç uzak görünmedi.

"Bunun normal olmadığını biliyorum," diye devam etti. "Çoğu insanın kucaklanmaktan ve diğer şeylerden hoşlandığını biliyorum. Ben öyle değilim. Hayır. Ben sert, hızlı, kaba ve derin sevişmeyi severim. Bu durumda, gerçekten gitmen gerekiyor." Ya da onu kullanacaktı, tıpkı daha önce pek çok kadının onu kullandığı gibi ve sonra bunu yaptığı için kendinden nefret edecekti çünkü o, sandığı gibi sığ ve tatlı dilli biri değildi. İyi görüldüğünü biliyordu ve istediğini elde etmek için bu ham karizmayı nasıl kullanacağını biliyordu. Ama kibirli, küstah ya da yüzeysel değildi. Onun sandığından çok daha fazla duygusal derinliğe sahipti. O ... iyiydi.

Yüzündeki aç ifadeyle kurdunu da heyecanlandırıyordu. Roni de ondan daha az etkilenmemişti; o tembel, kukuletalı, şehvetli bakışlar onunkilere sabitlendiğinde sinir uçları canlandı - avcı yeniden uyanmıştı. "Yapma."

Ağzı kıvrıldı. "Ne?"

"Bana öyle bakma." Geri çekildi.

"Sana nasıl bakıyorum?" Marcus ona doğru ilerledi ve kız hemen geri çekildi. Onun daha fazla geri çekilmesini istemeyen Marcus durdu. O da öyle yaptı. Ve böylece ikisi de orada durdular, her ikisini de oldukça nefes nefese bırakan tırmanan bir cinsel gerilimin pençesine yakalandılar.

"Sadece git." Ama gitmedi. Kıpırdamadan durdu, elektrik mavisi gözleri tamamen ona odaklanmıştı ve daha önce hiç yaşamadığı bir cinsel tatmin vaadiyle parlıyordu. Temkinliliğinin kaybolduğunu, yerini korkutucu derecede şiddetli ve sıcak bir ihtiyacın aldığını hissetti. Aynı zamanda öfkesini de bastırmaya başlamıştı.

"Hiçbir yere gitmiyorum. Sadece seni çok istediğim ve bu yüzden acı çektiğim için değil. Ama benden alabileceğin tek teselli şekli buysa, sana vereceğim şey de bu olacak." Dili, ısırarak istediği alt dudağını yalamak için dışarı fırladığında içinden bir hırıltı yükseldi. "Buraya gel, Roni."

O da istedi. Gerçekten, gerçekten istedi. Ama onu kullanmak yanlış olurdu. Ayrıca, adam yaşayan, nefes alan bir çöptü.

Yemek - tadı güzeldi, onu doyuracak ve tatmin edecekti ama aynı zamanda daha fazlasını istemesine, onu tekrar tekrar arzulamasına neden olacaktı. Şimdi ona gitmek aptalca ve pervasızca olurdu. Yine de inanılmaz derecede cazipti, özellikle de ona öyle bakarken, sanki onu yiyip bitirebilir ve her santimini yalayabilirmiş gibi.

Ama onu çıplak görseydi ona böyle bakmaya devam eder miydi? Muhtemelen etmezdi. Marcus sayısız güzel kadınla birlikte olmuştu; Roni onun yanında sönük kalırdı. Yine de kurdu Roni'nin insani kaygılarına karşı mesafeliydi; Roni'yi ona gitmesi, teklif ettiği şeyi kabul etmesi için zorluyordu.

"Buraya gel," diye tekrarladı Marcus, onun kararsızlığının dağılmaya başladığını hissederek. "İkimize de ilk günden beri istediğimiz şeyi vereceğim."

"Bunu istediğimi hiç söylemedim. Bunu istemiyorum."

"Seninle ilgili sevdiğim bir şey var Roni, o da saçmalamaman. Ama şimdi benimle kafa buluyorsun. Neden?"

Adamın gözlerindeki karanlık ateşle olduğu yerde sabitlenen kadın yalan söyleyemedi. "Seni kullanan başka bir kadın olmak istemiyorum."

Bununla onun kalbini kırmak üzereydi. "Ah, tatlım, ben öyle görmüyorum."

"Vücudum ... alıştığın gibi bir şey değil." Kıvrımlar ve yumuşak bir ten değildi. Hepsi savaş yaraları ve pürüzsüz kaslardı. Bu durum daha önce onu hiç utandırmamış ya da kendine güvensiz hissettirmemişti - kibirli biri değildi. Ama onunla ... bir şekilde farklıydı.

"Etrafımda yer değiştirdin, unutma. Vücudunu gördüm. Ve onu istiyorum. Şimdi istiyorum."

Siktir et, diye düşündü. İkisi de aynı anda hareket ederek çarpıştılar; vücutları anında birbirine kilitlendi - çaresiz, çılgın, kontrolden çıkmış. Adamın ağzı açgözlü ve talepkâr bir şekilde kadınıninkine hükmediyor, yalıyor, ısıyor ve tadına bakıyordu. Uzun, güçlü bedeni onu bir ağaca yasladı, sıkıştırdı, hapsetti. Bu onun baskın içgüdülerini harekete geçirmek yerine, onun için daha da çıldırmasına neden oldu; o kadar çıldırmıştı ki

Tişörtünü çekip çıkarırken yırttı ve şık, bronz tenle kaplı geniş, sert bir göğüs ortaya çıktı.

"Senin içinde olmalıyım." Saniyeler içinde Marcus onu çırılçıplak soymuş ve bacaklarını beline dolayarak ağaca yaslamıştı. Ne bir incelik, ne bir önsöz, ne de yumuşak bir söz; kendini Roni'ye, onun hissine ve kokusuna kaptırmıştı. Onun kendisi için hazır olduğundan emin olması gerektiğini hatırlayacak kadar akıllı başındaydı.

Pasif bir tip olmayan Roni, uzun zamandır hiçbir şeyi istemediğı kadar onu içinde istiyordu. Sonra siki elindeydi ve onu sıkıca kavrarken inliyordu. Onu pompalayacaktı ama konsantre olamadı. Dişlerinin göğüs ucundaki kısa süreli sızısı, dilinin yatıştırıcı fiskesi, üzerinde dolaşan emin, güçlü erkeksi ellerin hissi ... çok fazla duyguydu, ama daha fazlasını istiyordu. Adam ona daha fazlasını verdi, iki nasırlı parmağını tekrar tekrar içine soktu, ihmal edilmiş meme ucunu canını acıtacak kadar sert emdi ve başparmağını klitorisinin üzerinde gezdirerek karıncalanmasına neden oldu ve-

Kadın patladı. Ağzıyla onun çığlığını yakaladı ve yuttu. Onu sikini alması için konumlandırmadan önce sadece birkaç saniye erteledi. Kadın adamın kollarında kıpırdanarak kendini ona bırakmaya çalıştı. Ama adamın dişleri onu uyarırcasına omzuna kilitlendi ve bu baskın hareketin şoku kadının donup kalmasına neden oldu. Adam sanki onu ödüllendirmek istercesine sertçe itti ve kadın nefesini içine çekti. Kalın ve uzundu ve onu gererek en lezzetli yanmaya neden oldu. Bir kuvvetli hamle daha yaptı ve taşaklarına kadar içine girdi.

Kızın amcığı sikinin etrafında kenetlenirken Marcus inledi. "Siktir, çok iyi hissediyorsun." Yapacağını biliyordu, aralarında iyi olacağını biliyordu, ama bu kadar iyi, bu kadar güçlü veya ilkel olmasını beklemiyordu. Bundan sonra onu kendisine bağımlı hale getirecekti; ona olan ihtiyacı daha iyi değil, daha kötü olacaktı.

Marcus onun şaşkın gözlerine bakarken göğsünde keskin bir sızı hissetti. Ve biliyordu, biliyordu, eğer yapmazsa

tam o anda, "basit, güvenli ve karmaşık olmayan" çizgiyi aşip duygusal bir çukura düşme ihtimali vardı. Mantıklı gelmiyordu ama işte oradaydı.

Yapılacak en akıllıca şey uzaklaşmak olurdu - duygusal yakınlıkta iyi değildi, bunun için yaratılmamıştı. Ama ondan uzaklaşamazdı. Ona sahip olma dürtüsü, onu tamamen ele geçirip tek hissedeceği ve düşüneceği şeyin kendisi olması dürtüsü vücuduna pompalanırken olmazdı. "Şimdi sana sahibim." Kurdu bunun üzerine memnuniyetle hırladı.

"Sert ve hızlı," diye soludu Roni, ellerini adamın geniş omuzlarının üzerinde kaydırarak. "Yavaşlık benim için yeterli değil."

"Güzel, çünkü şu anda sana veremeyeceğim tek şey bu." Ona güç verirken kıcını sıkıca kavradı, onun bunu kaldırabileceğini biliyordu, pençelerinin talepkâr iğnesini seviyordu. "Aynen öyle tatlım, ne kadar istediğini göster bana." Diğer zamanlarda Roni çekingen ve mesafeliydi. Ama burada ve şimdi, yanıtlarında açık ve dürüsttü; ne istediğini ve ne hissettiğini saklamıyor ya da gizlemiyordu. Roni'nin istediği de buydu: ona karşı açık, kabullenici ve savunmasız.

Adamın ağzı boynuna yapıştığında Roni adeta eridi ve daha sert, acımasızca ve o kadar derin bir şekilde içine girerken onu emdi ki onu rahminde hissetti. Tanrım, kadınların ona akın etmesine şaşmamalı. Adam tam olarak ne yaptığını, tam olarak nereye dokunacağını, sikini tam olarak nasıl kullanacağını biliyordu. Onun ne kadar deneyimli olduğunu hatırlayınca, pençelerini sırtına geçirmekten kendini alamadı

-Dünyanın tüm Zara'larının görmesi için geçici bir marka bırakarak. Oops.

Marcus'un bakışları onunkilere kaydı. "Beni mi işaretliyorsun, tatlım?"

Kontrolünü kaybettiği için utanarak kaşlarını çattı. "Siktir git."

Sadece gülümsedi. "O zaman seni işaretlememe aldırmazsın." Kız itiraz edercesine başını sallayınca

başını salladı. "Oh, evet, öyleyim. Gördün mü tatlım, seni ısırabilirim, tokatlayabilirim ve seni istediğim gibi kullanabilirim, çünkü bu amın içindeyken benimdir."

"Seni piç!" Kadın a d a m ı n omuzlarını yumrukladı ve bacaklarıyla sırtına vurdu ama adam sikini kadının içine sokup çıkarmaya devam ederken onu ağaca daha sıkı tutturdu. "Seni işaretleyeceğim, Roni. Seninle bir kez birlikte olmak yeterli olacaktır. Buna tekrar tekrar ihtiyacım olacak." Kadın başını bir kez daha salladığında, adam hırladı. Kadın hırladı. Adam onun dudağını ısırıldı. Kadın onun çenesini ısırıldı. Adam onun kığını sıktı. Pençelerini sırtının derinliklerine bastırdı. "Yaklaştın, değil mi bebeğim? Kukunun etrafımda sıkılaştığını hissedebiliyorum." Kaydı, açısını ayarladı, böylece horozu her sert, acımasız vuruşta G noktasını fırçaladı.

Roni daha fazla dayanamadı; saf bir his patlamasıyla sarsıldı, paramparça oldu ve boğazından bir çığlık koptu. İşte o zaman dişlerini boynunun kıvrımlarına geçirdi; zevk-acı orgazmını çekip çıkardı, içinden dalga dalga saf mutluluk dalgaları gönderdi.

Marcus son bir kez daha Roni'nin içine girdi ve Roni'nin derinliklerinde nabız gibi atarak onu sahip olduğu her şeyle doldururken hareketsiz kaldı. "Siktir, Roni." Alnını onunkine yasladı, en az onun kadar zor nefes alıyordu. Dakikalar sonra, nihayet tekrar hareket edebildiğinde, içinden çıktı ve onu nazikçe ayağa kaldırdı.

"Beni işaretledin," diye mırıldandı.

"Ve sen beni işaretledin."

"Bunu yapmak istememiştin." "Evet, istedin."

Evet, vardı ve bu onu çok korkutmuştu.

Marcus onun hemen etrafındaki duvarları yeniden inşa etmeye başlamasını izledi. Onun çenesini kavradı. "Hayır, yapmayacaksın. Susmak yok, Roni. Bu yine olacak; bunu inkâr etme. Sen korkak değilsin."

Hayır, değildi. Bunun tekrar olacağını inkar etmenin bir anlamı yoktu. Akli başında hangi kadın

tekrar olmasını ister misin? "Tamam. Ama sınırların net olması gerekiyor. Fark etmiş olabileceğin gibi, baskın bir kadın olmama rağmen, yatakta baskın partner olmakla ilgilenmiyorum. Aktif bir partner, evet, ama baskın değil. Ancak bu, yatak odası dışında herhangi bir şekilde, biçimde veya formda liderliği ele almana izin vereceğim anlamına gelmiyor."

"Panik yapmayı bırak, Roni," dedi nazikçe. Yırtık tişörtünü aldı ve fermuarını düzeltmeden önce üzerine geçirdi. "Seni kontrol etmek gibi bir niyetim yok. Sen kendi başına bir insansın, bir aklın var -sevdiğim bir akıl- ve kendi kararlarını verebiliyorsun." Gerginliğin omuzlarını terk edişini memnuniyetle izledi. Bakışlarının, kızın hızla yeniden giydirdiği nefis vücudunun üzerinde gezinirken bölgesel olmaktan başka bir şey olmadığını biliyordu. "Sana karşı oldukça sahiplenici olacağımı bilmelisin." Daha önce de kötüydü ama şimdi daha da kötü olacaktı.

Roni bunun iki şekilde de işe yarayabileceğinden korkuyordu. "Sahiplenici olmakla kontrolcü olmak arasında fark olduğunu unutma." Kendisinden öncekiler gibi onun da sinirlenmesini bekliyordu ama ona doğru yaklaşırken yüz ifadesi yumuşamıştı.

"Seni kontrol etmek istemiyorum, Roni," dedi alçak ve yatıştırıcı bir sesle, parmaklarını saçlarında gezdirerek. "Ama seni paylaşırsam lanetleneyeceğim."

"İyi. Ama aynı şey senin için de geçerli." "Başka kimseyi istemiyorum."

Başıyla onayladı. "Tamam." Sesi tahrikten boğuklaşmıştı. Tepesinde beliren, nefesini kesen ve kendisinden başka kimseyi istemediğini iddia eden ham bir erkeklik kulesi varken sakın kalmak oldukça zordu.

Sessizliği aniden bir ses bozdu. Birisi ona sesleniyordu. Herhangi biri değil: Nick. Ona her seslenişinde sesi daha da yaklaşıyordu. "Altına sıçacak."

Birkaç dakika sonra Nick, Taryn ve Trey'le birlikte ağaçların arasından çıktı. Birden kardeşi dondu kaldı ve

burun delikleri alevlendi. Sonra Marcus'a saldırdı. "Seni orospu çocuğu!"

"Nick, hayır!" Roni ve Trey aralarına dalarak Marcus'u öfkesinin nesnesinin bir metre ötesinde durdurdular. Marcus irkilmedi bile. Nick'in bakışlarıyla yüz yüze geldi.

"Sana ellerini kız kardeşimden uzak tutmanı söylemiştim!"

"Doğru," diye izin verdi Marcus. "Ama yapacağımı söylemedim." Nick, "O senin için iyi biri değil, Roni," diye ısrar etti. "Senin için iyi değil.

onun gibi birini istiyorum."

"İstemiyor muyum?"

Nick bu tehlikeli derecede yumuşak ton karşısında irkildi. Baskın bir dişiye ne istediğini ya da ne düşündüğünü söylemek iyi bir şey değildi. Marcus neredeyse adam için üzülecekti. Aslında hayır, hissetmiyordu.

"Benim Alfa'm ve kardeşim olabilirsin ama benim bekçim değilsin."

Trey Nick'i dikkatini çekecek kadar sertçe itti. "Geri alamayacağın bir şey söylemeden önce uzaklaş."

Nick dinlemedi. "Adam tam bir sürtük!"

Roni'nin kurdu kimsenin Marcus'a hakaret etmesinden hoşlanmazdı. Aslında Roni'nin de hoşuna gitmiyordu. "Shaya'yla tanıştığında bakireydin, değil mi?"

"Hayır, kesinlikle değildi," diye mırıldandı Taryn oflayarak. "İhtiyacın olan şey o değil, Roni! Onun için sen sadece bir biraz eğlen-"

"Yeter," diye tersledi Marcus, Roni'nin etrafından dolanarak. "Benim hakkımda ne istersen söyle Axton, ama Roni hakkında o kadar az şey düşündüğümü söyleme."

Nick ona doğru atladı. Roni ve Trey bir kez daha aralarına girdi.

"Ben sandığın kadar kolay bir hedef değilim," diye uyardı Marcus, sesi ipeksi ve tehditkârdı. "Zorlarsan ben de karşılık veririm." Ve kurdu bundan zevk alacaktı. Belki Roni'nin kardeşine meydan okumak iyi bir şey değildi ama adam sadece güce saygı duyacaktı.

"Onu işaretlemiş," diye belirtti Trey. Nick debelenmeyi bıraktı, gözleri Roni'nin boynunun kıvrımındaki işareti buldu. İşaretleme sahiplenmenin bir göstergesiydi ama aynı zamanda erkeğin söz konusu dışıye o damgayı bırakacak kadar saygı duyduğunun da bir işaretiydi. "Marcus'un çok sayıda cinsel partneri olmuş olabilir ama bu onun bir pislik olduğu anlamına gelmez. Birlikte olduğu kadınlara asla kötü davranmadı ya da kasıtlı olarak incitmedi; sadece onlara bağlılık göstermedi."

Taryn kaşlarını Nick'e doğru kaldırdı. "Sen de bilmiyordun, değil mi?"

"Çünkü eşimi bekliyordum." Taryn'in anlamlı bakışları karşısında Nick içini çekti. Gözleri bir kez daha Marcus'u buldu. "Onu incitirsen, ben de-"

"Sıranın sana gelmesi için Roni'nin beni hadım etmeyi bitirmesini beklemelisin."

Hafifçe yatışmış görünen Nick, Roni'ye döndü. "Arabada bekliyor olacağım. Geç kalma." Topuklarının üzerinde döndü ve ağaçların arasında gözden kayboldu.

Derin bir nefes alan Taryn gülümsedi. "Ne olursa olsun, bence çok tatlı bir çift oldunuz." Sonra o da gitti, yanında eğlenen bir Trey vardı.

Marcus'un kurdu sonunda rahatladı. "İyi gitti."

Roni aval aval baktı. "Dalga mı geçiyorsun benimle?"

"Kan dökülmedi."

"Onunla dövüşecektin, değil mi?"

"Mecbur kalsaydım, evet. Bu konuda mutlu olmazdım- o senin kardeşin. Seni zor bir duruma sokmak istemem. Ama geri adım atmam. Bu benim doğamda yok." Kızın fazlasıyla çekici olan ağzına bir öpücük kondurdu. "Kurdun daha sakın. Sen nasılsın?"

İç çekti. "Kızgınım ama artık şuradaki ağacı yumruklamakla ilgilenmiyorum."

"Rhett ve Donovan o videoyu kimin yüklediğini bulduklarında, onları avlayacağım ve icaplarına bakacağım."

"Onları yakalayacağız ve icaplarına bakacağız," diye düzeltti. "Bana bir söz ver. Bana söz ver."

izle." Belki aptalcaydı ama onun kendisini o şekilde görmesini istemiyordu - çaresiz, dehşete düşmüş.

Bunu neden sorduğunu anlayan Marcus onun boynuna sarıldı. "Roni, seni asla zayıf olarak görmeyeceğim." Hiç de öyle değildi.

"Söz ver bana."

Bir parçası onu izlemek istiyordu, neler yaşadığını bilmek istiyordu. Ama gözlerinde bu kadar acı varken onu bundan mahrum edemezdi. "Söz veriyorum. Ve diğerlerinin de izlemesine izin vermeyeceğim."

Sertçe yutkundu. "Teşekkür ederim." Kolları onu sardı ve kadın içgüdüsel olarak gerildi, bu temas karşısında ne yapacağından emin değildi. Kurdu sakinleşti, tatmin olmuştu. Roni de onun yolundan gitmeye karar verdi ve kendini rahatlamaya bıraktı. Garip bir şekilde . Güzel.

Marcus onun başının üstünü öptü. "Hadi, seni arabaya kadar geçireyim."

"Bunu Nick'in önünde sergilemek için mi?"

"Ona hiçbir yere gitmediğimi hatırlatmak için." Başparmağını işaretinin üzerinde gezdiren Marcus daha önce hiç tatmadığı bir kendinden memnuniyet duygusu hissetti. Her zaman ihtiyatla dolu gibi görünen o koyu yeşil gözleri tuttu. "Ve sen de öyle."

"Seni bariz bir yerde aramam gerektiğini bilmeliydim." Kanepeye yayılan Roni, Derren'in durduğu kapı aralığına baktı ve ona "siktir git" der gibi bir bakış fırlattı. Saatlerdir misafir localarından birinde saklanıyordu, biraz yalnız kalmak istiyordu. İşler boka sardığında Roni'nin yaptığı buydu: Kendine bir alan ve mahremiyet arar, konuyu kafasında araştırır, düşüncelerini toparlar ve sorunla doğrudan yüzleşirdi. Ama etrafında endişeli sürü üyeleri dolanıp dururken bunu yapmanın zor olacağını biliyordu.

Onu teselli ediyor ve üzerine titriyor, videoyu görmenin onu "travmatize" ettiğini söyleyerek paniğe kapılıyordu.

Derren ön kapıyı kapattı ve koltuklardan birine çöktü. "Neredeyse tüm sürü seni arıyor."

"Biraz mahremiyet istedim. Başına bir şey geldiğinde yapmayı sevdiğin şeyin bu olduğunu düşünürsek, bunu herkesten daha iyi takdir ediyor olmalısın." Derren'le islahevinden Nick'le birlikte çıktığından beri iyi arkadaşlıklar. Son derece seksi olan Beta çok anlayışlı ve bazı açılardan çok ciddiye ama yine de bazı insanlara karşı rahat olabiliyordu. Tıpkı onun gibi, Nick'in de içinde zaman zaman onu rahatsız eden karanlık yerler vardı; bu da birbirleriyle tanıştıklarında "uyuşmalarını" sağlayan bir akrabalıktı. Yine de aralarında arkadaşlıktan başka bir şey olmamıştı.

Başını sallayarak buna izin verdi. "Ama iyi olduğundan emin olmak istedim. Bir köşeye büzülüp hüngür hüngür ağladığını düşündüğüm için değil. Ama ben senin arkadaşın olduğum için. Kötü bir gün geçirdiğimde benim için yaptığın şey bu değil mi?"

Öfkelendi. "Anlaşıldı. Nick herkese videodan bahsetti mi?"

"Shaya'ya, Eli'ye ve infazcılara söyledi ama hepsi bu kadar."

"Annem bilmiyor mu?" Derren başını sallayınca rahat bir nefes aldı. "Güzel. O tepeden bakan, küçümseyici tavrıyla beni şımartması yeterince kötü zaten. Bu onu on kat daha kötü yapacaktır."

"Önemsiyor. Sadece bunu göstermek için tuhaf yöntemleri var." Gözlerine bir mizah parıltısı girdiğinde hafif bir duraksama oldu. "Yani . . . Fuller seni işaretledi." Adamın sesindeki alaycı tınıdan hiç hoşlanmamıştı. "Bu hareketinden dolayı onu parçalamamış olman şaşırtıcı."

Evet, ama Marcus'u ilk o işaretlemişken bu yüzden onu nasıl kötüleyebilirdi ki? Bu oldukça ikiyüzlü bir davranış olurdu. Derren'e bunu söylemeyi planladığından değil. Ama yüz ifadesindeki bir şey onu ele vermiş olmalıydı, çünkü dudaklarını geniş bir gülümseme ayırdı.

"Oh ... onu da işaretledin, değil mi?" Güldü. "Bunu izlemek eğlenceli olacak."

Doğrulup bacaklarını altına sıkıştırdı. "Neyi izlemek eğlenceli olacak?"

"Marcus seni idare etmeye çalışıyor. Erkeklerin her zaman yapmaya çalıştığı şey bu, ne kadar baskın olduğunla tehdit ediliyorsun." Başını eğdi, düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. "Yine de ... Marcus'un bunu yapmıyor gibi görüldüğünü söylemeliyim."

Kulağa daha çok bir soru gibi geldiğinden, "Hayır, yok" diye onayladı.

"Onu seninle gördüğümde, bana vahşi bir hayvana yaklaşmaya, onu uysallaştırmaya ve kendisine alıştırmaya çalışan birini hatırlatıyor."

"Vahşi bir hayvan mı?" Bu karşılaştırmadan hoşlandığından emin değildi.

"Demek istediğim, sizi idare etmeye çalışmıyor, sizi anlamaya ve ikna etmeye çalışıyor. Bu iyi bir şey."

Onu tanıma ve baştan çıkarma çabalarında ısrarcı olmasına rağmen, Marcus'un baskın erkeklerin sıklıkla yaptığı gibi sinir bozucu bir şekilde aşırı saldırgan olmadığı doğrudu. Ona yoğun bir şekilde odaklanıyordu ama kişiliğinin tüm gücüyle onu bunaltmıyordu; sanki tam olarak neye ihtiyacı olduğunu biliyormuş gibi, onun yanında rahat olması için ona yeterince fiziksel ve duygusal alan bırakıyordu. Onu cezbetti, kandırdı ve büyüledi, kendisini ona zorlamak yerine kendi yolunu çizmesini istedi. Bu hoşuna gitmişti.

Onu rahatsız eden şey iltifatlardı. Onlara ihtiyacı yoktu ve nasıl doğru olabileceklerini anlamıyordu - özellikle de sözde ilgi çekici kişiliğiyle ilgili olanlar. Diyetinde çikolata olmasaydı, bir kişiliğe sahip olacağından bile şüpheliydi. Başını Derren'e doğru eğdi. "Sence ben ilgi çekici miyim?"

Gözlerini kırıştırdı. "İlgil çekici mi?" "Marcus onun ilgisini çektiğimi söyledi."

"Neden bu kadar aşağılanmış gibi konuşuyorsun?"

Omuz silkti. "Sadece neyi ilgi çekici bulabileceğini anlamıyorum." Tabii kendi türleriyle başa çıkmakta zorlanan insanları ilginç bulmuyorsa. "Çok yakışıklı, çekici, yatakta iyi ..." Yatakta son derece iyi. Ve o ... şey, oydu.

"Neden kendini güvensiz hissettiğini anlamıyorum. Sen ateşlisin, Roni. Erkeklerin etrafına üşüşmemesinin tek nedeni onları korkutuyor olman. Şüphesiz Marcus senin baskınlık seviyenin bir faktör olmasına izin vermediği için brownie puanları kazandı. Gördüğüm kadarıyla buna saygı duyuyor. Yine de senin ondan daha baskın olduğundan emin değilim. Fuller görüldüğü kadar zararsız değil."

Derren'in sevdiği yönlerinden biri de buydu; hiçbir şeyi kaçırmazdı. "Hayır, kaçırmıyor. Ama bunu benim üzerimde tutmuyor. Bana eşitmişim gibi davranıyor." Ve bu, annesi ve Nick'in yaptığından çok daha fazlasıydı.

"Bu iyi bir şey."

"Biliyorum ama onu işaretledim ve bu beni korkutuyor." Daha önce hiç kimseyi işaretlememişti. "Daha da kötüsü, kurdum bu konuda tamamen kendini beğenmiş." Derren'in spekülatif bakışları karşısında gözlerini kıstı. "Ne?"

"Sence o senin olabilir mi? ?" Başını iki yana salladı. "Boş ver. Bak, bence kendini bunun tadını çıkarmaya bırakmalısın. Onu işaretlemeye gelince... seks iyi olduğunda kendini kaptırmak yeterince kolay."

Bunu düşünerek başını salladı. "Evet, haklısın. Sadece kendimi kaptırmışım, hepsi bu."

"Hepsi bu," diye yineledi, sesi güven vericiydi.

Ne yazık ki içi rahat değildi çünkü o işareti yapmasına neden olan şeyin sahiplenme duygusu olduğunun gayet farkındaydı; bu duygu zihninde ve bedeninde açıklayamayacağı bir şekilde hızla ilerlemişti. Ona yaklaşmaya cüret eden diğer tüm dişileri uyarmak istemişti. Bu "kendini kaptırmak" değildi. Daha fazlasıydı. Ve bu onu korkutmuştu.

O anda ön kapı pat diye açıldı ve Nick, Eli, Jesse, Bracken ve Zander odaya doluştu. Bu ne kadar muhteşemdi?

Nick onu koltuktan kaldırdı ve sıkıca sarıldı - Roni gibi o da dünyanın en sevecen insanı değildi, bu yüzden bunu yaptığında her zaman biraz garip oluyordu. Gözleriyle buluşmak için geri çekildiğinde konuştu. "Tatlım, iyi misin?"

Bunu yumuşak ve dikkatli bir şekilde söylemişti, sanki kız duygusal olarak parçalanmanın eşiğindeymiş gibi. Adamın elinden kurtuldu. "Ben iyiyim."

"İyi değilsin," diye ısrar etti.

Jesse sertçe onu işaret etti. "Ve kimse senden ol."

"Aynen öyle." Eli onun omzunu sıvazladı. "O zaman Videoyu o berbat web sitesinde görmek şok ediciydi."

"Kimin yüklediğini bulacağız ve Sana söz veriyorum." Nick onu yavaşça kanepeye geri itti, sanki kendi gücüyle ayakta duramayacakmış gibi.

O sırada Zander geldi, yüzünde sempatik bir ifade vardı - bu sert infazcının başka biriyle empati kurabileceğinden emin değildi. "Sana bir şey getireyim mi? Kahve? Yiyecek bir şey?"

"Hayır," diye homurdandı, "ben iyiyim."

"İyi olduğunu söylemeyi kes," diye emretti Nick, sesi nazikti. "Tünellerden kaçarken seni gördüm, patlamaya hazırdın. Eğer ben de patlamak üzere olmasaydım, peşinden giderdim." Yüz ifadesi hafifçe sertleşti. "Seni Fuller'la birlikte bulduğumda çok daha sakin olduğunu itiraf etmeliyim."

Başını iki yana salladı. "Yapma."

"Ne yapmayayım? Büyük bir hata yaptığın konusunda seni uyarmayacak mıyım?"

Fuller'ın sizin için iyi olmadığı konusunda sizi uyarayım mı?"

"Bunları daha önce de duydum, sıkıcı olmaya başladı."

"Tanrı aşkına, seni işaretledi." Tabii ki bu yorum herkesin dikkatini boynuna çekti. Sonra da

hepsi aynı anda konuşuyordu.

"Vay canına, seni damgaladı mı?" Eli aval aval baktı.

Jesse ısıklık çaldı. "Bu değiltam olarak a
sağduyulu bir tane de."

"Bir adamın seni işaretlemesine izin mi verdin?"

Bracken şaşırılmış görünüyordu. "Hâlâ nefes alıyor mu?"
diye sordu iri gözlü Zander. "Bunu gereğinden fazla
büyütüyorsun.

Nick." Derren iç çekti.

Roni kapalı onu gözleri için a az Saniyeler, Sabır
arıyorum. "Bu benim kişisel işim."

Nick kollarını kavuşturdu. "Fuller hakkında biraz
araştırma yaptım." "Ne yaptın?" diye homurdandı.

"Donovan'a benim için bazı detayları araştırmasını
söyledim." Ve Donovan'ın sesi onun hoşuna gitmeyecek
kadar pişmanlık duymuyordu. "Sana ilgi gösteren erkekleri
her zaman kontrol ederim."

"Bu gizemli Donovan'la tanışabilecek miyiz?" diye sordu
Eli, onun yanındaki koltuğa oturarak.

"Hayır." Kısa bir duraklama oldu. "Fuller hakkında ne
bulduğunu bilmek istemiyor musun?" Nick Roni'ye sordu.

"Hayır, anlamıyorum. Onun işi kendi işidir." Elbette
merak ediyordu - özellikle de Marcus ailesi hakkında "çarpık
bir hikâyesi" olduğunu iddia ettiğinden beri. Ama Nick'in
aksine, başkalarının mahremiyetine girmenin adil olduğuna
inanmıyordu.

"Sana hiç babasından bahsetti mi?"

"Öyle bir şey yapsaydı güvenini kıracağımı gerçekten
düşünüyor musun?" "Roni, adam şiddet yanlısıydı.
Eskiden arkadaşını döverdi.

siyah ve maviydi. İnsanlar bu konuda onunla yüzleşmekten
çok korkuyordu ve eşi de kızın yaraları için her zaman güzel
bahaneler buluyordu." Odadaki her erkek homurdandı.

Onların tiksinti ve öfkesini anlayabiliyordu. Eşler değer
verilmesi ve korunması gereken bir şeydi, kutsal bir hediye
olarak kabul edilirdi. Bu hediyeyi kötüye kullanmak, o kişiye
herhangi bir şekilde zarar vermek iğrenç ve duygusuzcaydı.
"Ve bu korkunç bir hikaye olsa da, bunun Marcus'un benim
için neden 'iyi olmadığı' anlamına geldiğini anlamıyorum."

"Ona yardım etmemiş olması seni rahatsız etmiyor mu? Bir şeyler yapabilirdi, Roni. Çocukken çaresizdi. Ama daha sonra devreye girip annesini savunabilirdi. Onu o piçten kurtarabilirdi. Ama yapmadı. Annesini onunla bıraktı. Bu sizi rahatsız etmiyor mu?"

Sonra Eli konuştu. "Hiçbir şey o kadar basit değildir Nick. Hikâyesinde bundan daha fazlası olabilir. Belki annesi yardım istememiştir. Belki babası da onu dövmüştü."

"Donovan'a göre, Marcus ya da kız kardeşlerinin acı çektiğini gösteren hiçbir şey yoktu."

"Bu olmadığı anlamına gelmez," dedi Roni. "Şimdi hepimize bir iyilik yap ve benimkine karışmakla meşgul olmak yerine kendi hayatına odaklan." Marcus'un "çarpık hikâyesinden" bahsetmeden önce de sırları olan bir adam olduğunu biliyordu, bu yüzden bazı iskeletleri olduğunu öğrenmek hiç de sürpriz olmadı.

Asıl şaşırtıcı olan Marcus'un annesini babasının yanından uzaklaştırmamış olmasıydı; bu onun tanıdığı koruyucu kurda hiç uymuyordu. Elbette, annesi gitmeyi reddedebilir, müdahale etmeye çalıştığı için Marcus'a sırtını dönebilirdi. Ama Marcus doğası gereği ısrarcıydı; annesini gitmeyi kabul edene ya da babası ona bir daha dokunmamaya yemin edene kadar zorlar da zorlardı.

Ya da belki Roni onu yanlış anlıyordu; belki de onu hiç tanı mıyordu.

Ne olursa olsun, her hikâyede her zaman daha fazlası vardı. Roni, insanların hikâyelerinin kulaktan kulağa yayıldıkça nasıl çarpıtılabileceğini herkesten daha iyi biliyordu.

Ayrıca, bir başkasını yargılamaya ne hakkı vardı? Başka birinin yaptıklarını ya da yapmadıklarını kınama ya da yargılama hakkını ona verecek kadar özel olan neydi?

"Fuller konusunu kapatsak nasıl olur?" diye önerdi Derren. "Şu anda önemli olan o değil."

"Tamam." Nick derin bir nefes verdi. "Dinle Roni, düşünüyordum da. Bence anneme videonun web sitesinde olduğunu söylemeliyiz."

"Ne?"

"Beni dinle. Sana bu konuda yardımcı olabilir; bu konuda konuşabileceğin biri. Shaya da var tabii ki ama-"

"Asla olmaz."

Derren Nick'e, "Kathy'ye söylemenin kimseye bir yararı olmaz," dedi. "Tek yapacağı onu histerik hale getirmek ve Roni'yi de şımartmanın artmasından dolayı mutsuz etmek olur."

"Ama Roni ile konuşabilir, ona omuz olabilir-"

Roni hırlayarak ayağa fırladı. "Anneme söylersen boğazını keserim."

Nick ellerini kaldırdı, avuç içleri dışarıdaydı. "Sakin ol, Roni." Bunu sanki kız uçurumun kenarında sallanan bir psikopatmış gibi söylemişti. "Video yüzünden üzgün olduğunu biliyorum-"

Sakin ama soğuk bir şekilde, "Defolun"

diye ısrar etti. "Ama biz varız. Senin için buradayız." "Çık dışarı."

"Tek istediğimiz sana yardım etmek, senin için burada olmak. Hadi, bizimle gel; kendini kilitlemene gerek yok. Ağladığın için seni yargılamayacağız."

Ağlıyor musun? "Sikerim böyle işi." Ve yer değiştirdi.

Koyu gri kurt hırladı ve herkes dondu kaldı.

YEDİNCİ BÖLÜM

L Marcus koltuğunda arkasına yaslanarak ağrıyan gözlerini ovuşturdu. Günün büyük bölümünü Rhett'in bilgisayarında geçirmişti, snm.com'daki iğrenç videoların çoğunu Ryan ve Tao'yla birlikte izliyor, bunları yükleyen sadist piçlerin kimliğini tespit etme sürecini hızlandırabileceği umuduyla tanıdık yüzler arıyordu. Marcus'un duygularını bastırması ve her bir videoyu klinik bir soğukkanlılıkla izlemesi için her şeyini vermesi gerekmişti.

Ne yazık ki yüzler zekice gizlenmişti. Çakalların tüm cinayetlerinin aynı yerde işlendiğini fark ettiler: Kan lekeli bir şilte dışında boş olan karanlık, kare bir oda. Ancak, nerede olduğu hakkında hiçbir fikirleri yoktu.

Rhett kısa sürede sitenin IP adresinin gerçekten de maskelenmiş olduğunu keşfetmişti ve bu son derece iyi yapılmıştı. Hem kendisi hem de Donovan bunun üzerinde çalışıyor, ayrıca diğerlerinin, özellikle de Roni'nin videosunu yükleyen kişinin IP adreslerini bulmaya çalışıyorlardı. Ne yazık ki söz konusu kişi bunu anonim olarak yapmıştı ama bu onu sonsuza kadar gizli tutmayacaktı. Bir şekilde izini bulacaklardı.

Marcus, Roni'nin yanında olmamasına sevinmişti. Kendini kurbanların kötü durumundan soyutlayamazdı,

Kendisi de çok benzer bir şey yaşamışken değil. Bununla birlikte, onun yanında olmamasına ne kadar sevinse de, onu özlemişti de.

Roni'yi iyi tanımayanlar buna asla inanmazdı ama o iyi bir arkadaşı. Öyle olmak istemediğinden emin olsa da eğlendiriciydi. Açık sözlü ve açık sözlüydü, bu da Roni'nin hoşuna gidiyor ve takdir edebiliyordu. Ve kendi çapında yaralanmış olmasına rağmen, bunun kendine olan güvenini yok etmesine ya da onu geri çekmesine izin vermedi; devam etti ve buna saygı duyabilirdi. Ona saygı duyuyordu.

Kurdu da onun arkadaşlığını özlemişti ve Marcus'u onu bulması için zorluyordu. Marcus bunu seve seve yapardı - özellikle de tekrar onun içinde olmak için yanıp tutuştuğundan ve özellikle de video kanıtıyla ilgili ona çok önemli bir soru sormak istediğinden- ama cep telefonunu defalarca aradığı halde hepsi telesekretere düşmüştü. Ne aramalarına ne de mesajlarına cevap vermişti.

Roni'nin iyi olup olmadığını kontrol etmek için Shaya'yla temasa geçmeyi düşünmüştü ama Roni'nin etrafında bu şekilde dolaşmak yanlış görünüyordu. O izlenmesi gereken bir çocuk değildi ve kendisine çocukmuş gibi davranılmasından hoşlanmayacaktı. Roni'nin yalnız kalmaktan hoşlandığının farkındaydı ve buna saygı duyması gerekiyordu.

"Bu insanların nesi var böyle?" Tao, dört çakalın bağlı ve ağzı tıkalı bir yavru ayı değiştiriciye fiziksel olarak saldırdığı bir klibe atıfta bulunuyordu. "Bir insan gerçekten nasıl bu kadar hasta olabilir?"

"Kötülüğe bakıyoruz - saf ve basit." Bu Ryan'dan geldi.

"Ara vermek ister misin?" Tao infazcıya sordu. Ryan kaşlarını çatarak ona baktı ve dikkatini bilgisayar ekranına verdi. Tao, Marcus'la endişeli bir bakış alışverişinde bulundu. İkisi de Ryan'ın kendilerine katılmasını istememişti. İnfazcı arkadaşları bir keresinde rakip bir sürü tarafından kaçırılmış, esir tutulmuş ve Anka Kuşu hakkında bilgi vermesi için işkence görmüştü.

Sürü. Kaçırılanlar hiçbir şey öğrenememişlerdi, çünkü Ryan'a ne yaparlarsa yapsınlar ondan kurtulamamışlardı.

Marcus, ona yaptıkları şeyleri düşünmek bile istemiyordu.

Ryan bu konuda hiç konuşmadı ve kimse de bu konuyu açmadı. Ama kurdun, olanlardan bazılarını ima edecek kadar yara izi vardı. Eğer bu klipleri izlemek anılarını canlandırıyororsa, bunu kesinlikle göstermiyordu. Ama Ryan pek çok açıdan oldukça mesafeliydi.

Klip sona erdiğinde Tao Marcus'a döndü. "Roni'yi işaretlediğini duydum."

"Evet."

"Onu çok istediğini biliyordum ama onu işaretleyeceğini beklemiyordum. Nick'in postaladığını duydum." Tao bu fikre gülümsedi.

Marcus gülümsemeye karşılık verdi. "Gerçekten de şakağındaki damarın patlayacağını düşünmüştüm." Ağzını büktü. "Ama onu suçladığımı söyleyemem. Ünüm pek hoş değil."

"Evet, görünüşe göre bu seni kışından ısırmak için geri döndü. Başlarda ona karşı biraz temkinliydim. O sadece çok görünüyor

. . . soğuk ve mesafeli. Ama sonra onun sadece kendisi için önemli olmayan insanlara karşı böyle olduğunu fark ettim. Bunu anlayabiliyorum."

Doğru. Tao dünyasını değer verdiği insanların ötesine genişletmekle ilgilenmiyordu ama bu insanlara karşı düşünceli, koruyucu ve sadık olabilirdi. Onun için sürüsünün dışındaki herkes, özellikle de cehaletleri ve önyargılarıyla insanlar, onu ilgilendirmezdi.

"Kye'ı kurtardığında sadakatimi kazandı," dedi Tao, sesinde bir parça kendini kınama vardı.

"Tao, bayılman senin suçun değildi. Bunun için kimse senin hakkında kötü düşünmüyor. Roni ve Shaya da bayıldı. Sadece senin kendine gelmen biraz uzun sürdü."

"Bu beni hâlâ kızdırıyor."

Marcus daha fazlasını söyleyecekti ki cep telefonu çaldı. Kot pantolonunun cebinden çıkardığında arayanın şu olduğunu gördü

Shaya. "Hey, naber?"

"Lütfen bana meşgul olmadığını söyle."

Marcus koltuğunda doğruldu. "Neler oluyor?" "Roni dün birkaç kez kurt formuna geçti."

Eve geldikten saatler sonra ve ... şey ... onu tekrar değiştiremiyoruz."

"Hemen geliyorum." Telefonu kapattı.

Konuşmaya kulak misafiri olduğu belli olan Tao, "Biz hallederiz, git kızını gör" dedi.

Kısa bir süre sonra Marcus, Nick ve Shaya'nın kulübesine doğru ilerliyordu. Yaşam alanında Alfa çiftini Derren, Eli ve infazcılarla birlikte gergin bir konuşma yaparken buldu. "Nerede o?"

Nick ayağa fırladı. "Burada ne işin var?" Shaya hemen açıkladı, "Onu aradım."

Nick dönüp ona baktı. "Onu aradın mı?"

"Belki bir şeyler yapabilir." "Bunu nasıl anladsın?"

Çifti tartışmaları için yalnız bırakan Marcus Eli'ye döndü. "Neden hepiniz bu kadar endişelisiniz? Eğer Roni'nin yakın zamanda geri döneceğine güvenmiyorsanız, bir şeyler olmuş olmalı. Dün yanımdan ayrıldığında sakindi."

Eli iç çekti, belli ki sıkıntılıydı. "Döndükten sonra ortadan kayboldu ve biz de kurt formunda kaybolduğunu düşündük. Böyle bir şey olduğunda asla uzağa gitmez ama çoğunlukla insanlardan uzak durur; sonunda geri döner ama tekrar şekil değiştirmesi aylar sürebilir. Buraya taşındığından beri bunu yapmamıştı ve videoyu görmenin -anıları yeniden yaşamının- bir tetikleyici olarak hareket edeceğinden endişe ediyorduk. Anlaşıldığı üzere, yer değiştirmemişti. Sadece kulübelerden birinde saklanıyormuş. Ona üzgün olmasının normal olduğunu söylemeye çalıştık-"

"Üzgün görünüyor muydu?"

Eli bu soru karşısında şaşırmış görünüyordu. "Ne?"

"Üzgün görünüyor muydu? Üzgün olduğunu söyledi mi?" Çünkü ailesinin Roni söz konusu olduğunda "varsaymak" gibi kötü bir alışkanlığı vardı.

-Onun ne hissettiğini, onun için en iyisinin ne olduğunu, sınırlarının ne olduğunu ve ne istediğini bildiklerini varsayarak.

"Hayır, iyi olduğunu söyleyip duruyordu. Ama iyi olmasının imkânı yoktu. Yine de bizden kaçmayacak gibi görünüyordu. Ama sonra o ve Nick, anneme her şeyi anlatıp anlatmama kararı konusunda çatıştılar. Bence bu, pastanın üzerindeki kiraz gibi davrandı - zaten yeterince şeyle uğraşıyordu - ve bu her şeyi daha da kötüleştirdi, bu yüzden kırıldı ve her şeyden kaçmak için yer değiştirdi."

Belki de. Ama bunların hiçbirisi Marcus'a uymuyordu. Tanıdığı Roni'ye uymuyordu, o "kırılmazdı". Her halükârda . . . "Shaya, beni daha önce aramalıydın. Kathy'ye videonun internet sitesinde yayınlandığından bahsedildi mi?" Marcus bu kadar aptalca bir şey yaptıysa Axton'ın canını yakmak zorunda kalabilirdi.

Shaya ona, "Nick'i bir şey söylememesi için ikna ettim," diye güvence verdi.

Güzel. "Onu görmek istiyorum."

Nick ona doğru bir adım attı. "Bir dakika bekle-"

Shaya onun kolunu tuttu. "Hayır, sen bir dakika bekle Nick."

Bir şeyler yapabilmesi için iyi bir şans var."

"Ne gibi? Roni'nin hayatı için hiçbir önemi yok." Derren boğazını temizledi. "Onu işaretledi."

Hava aniden soğudu. Nick yavaşça Beta'sının yüzüne döndü. "Az önce onu işaretlediğini söylemedin."

"Bak Nick, onun mutlu olmasını istediğini biliyoruz," dedi Shaya. "Bu harika bir şey ama şu anda mutlu olmaktan çok uzak. Ona yardım edemedik. Marcus'un denemesine izin vermemizin ne zararı var?"

"Marcus'un denemesine izin vermek" kelimeleri onu sinirlendirdi. Bu bir pazarlık değildi. "Onu görmeden gitmeyeceğim."

Nick ona hırladı. "Burada hiçbir yetkin yok Fuller. Bu seni ilgilendirmez; bu bir sürü meselesi-"

"Bu bir Roni meselesi, bu da beni ilgilendirir. Kız kardeşin için endişelendiğini biliyorum ve sen yardım edemezken başka bir erkeğin yardım etmesinin seni

üzeceğini de biliyorum. Bunu anlıyorum. Ama

Bu Roni'yle ilgili, seninle değil, benimle değil, kimsenin gururuyla değil." Marcus dikkatini Eli'a geri verdi. "Nerede o?"

Eli Nick'ten Marcus'a baktı ve sonra içini çekti. "Beni takip edin." Marcus'u kulübeden dışarı, ormana ve Merkür Sürüsü bölgesinin derinliklerine götürdü. Nick ve Derren de onunla birlikte geldiler ama sessiz kaldılar. Sonunda Eli devrilmiş bir meşenin yanında durdu. "Dümdüz yürümeye devam ederseniz bir açıklığa geleceksiniz. İşte orada. Burada durmak zorundayız yoksa kokumuzu alır. Kurdu hiçbirimizin ona yaklaşmasına izin vermez, Shaya'nın bile."

Derren ensesini kaşıdı. "Kurdunun da en az Roni kadar sinirli olduğu açık. Ve Roni'nin hayal kırıklığı onunkini besleyeceği için ..."

"şu anda hiç tahammülü yok," diye sözlerini tamamladı Marcus.

Eli başıyla onayladı. "Seni uyarma ihtimaline karşı burada bekleyeceğiz."

"Yapmayacak."

Nick, "Herkesi uzak tutarken kurdunun sana yaklaşmasına izin vereceğini nereden çıkardın?" diye sordu. Düşmanlık gitmişti; bu gerçek bir soruydu.

"ünkü kurda göre ben ona aitim." Damga geçici olabilirdi ama hayvan için bunun bir önemi yoktu; kurtlar şiddetle sahipleniciydi. Marcus diğerlerini bırakarak ilerledi ve kurdun yaklaştığını hissetmesi için ayaklarının altındaki dalların yüksek sesle şaklamasına izin verdi. Bir kurdu ürkütmek asla iyi bir fikir değildi. Çok gemi den açıklığa adımı nı attı. Koyu gri dişi oradaki küçük derede kulaç atıyordu ama gözleri -o kadar uyanık, zeki ve tetikteydi ki- Marcus'a odaklanmıştı

ölümcül hassasiyet.

Radikallere karşı savaş sırasında Roni'nin kurduyla karşılaşmıştı. Eşit huyluydu ama durum gerektirdiğinde hırçın da olabiliyordu. İşte bu yüzden kendi kurdunu serbest bırakmaya hiç niyeti yoktu; erkeğin doğal tepkisi onu öldürmeye çalışmak olurdu.

sakinleşmesi için ona hükmetmek. Bu işe yaramayacaktı. Dişi boyun eğmektense onunla dövüşmeyi tercih ederdi.

Marcus birkaç adım öne çıktı. "Hey, güzelim." Elbette kurt bu sözleri anlamayacaktı ama sakın ve kandırıcı ses tonu, niyetinin üstünlük taslamak olmadığına dair onu ikna edecekti. Ayrıca Roni'nin onu duyabildiğini ve anlayabildiğini de biliyordu.

Dişi başını kaldırdı ama başka bir tepki vermedi. Adamın içini rahatlatan şey, dişinin onu gitmesi için uyarmamış olmasıydı. Bu da en azından onun varlığını kabul ettiği anlamına geliyordu, her ne kadar şu anda pek hoş karşılamasa da.

Çömeldi ve eliyle yere vurdu. "Buraya gel, tatlım." Gelmedi. Hiçbir şeyi kaçırmayan o avcı bakışıyla onu izlemeye devam etti. Ona doğru ilerlemesi ona puan kazandırmayacaktı. Kurda göre, zaten onun özel zamanını davetsizce işgal ediyordu. Bunu zorlamanın bir anlamı yoktu.

Bir dakika kadar sonra nihayet hareket etti. Kadın hem zarif hem de tehlikeli görünerek ona doğru ilerlerken adam hareketsiz kaldı. Yaklaşana kadar durmadı, onun alanını yiyip bitirdi, açıkça bunun onun hakkı olduğuna inanıyordu.

"Aferin kızıma," dedi usulca. Yavaşça boynunu okşadı; yoğun kürkü beklediğinden daha yumuşaktı. Marcus yanağını onunkine sürttü, o da bu jeste karşılık vererek Marcus'un çenesini nazikçe yaladı. "Çok güzelsin, değil mi?" Çenesini bir kez daha yaladı. "Geri gel, Roni."

Sinir dolu insan gözleri kısa bir süreliğine ona dikildi. Ardından keskin dişleri çenesini ısırды ve kurt geri çekildi. Mesajı almıştı; henüz yer değiştirmeye niyeti yoktu.

"Ama ben seninle konuşmak istiyorum." Kadın ona toprak attı. "Öyle mi?" diye sordu gülümseyerek, ayağa kalkıp üstündeki kir lekelerini silerken. "Pekâlâ, o zaman kendimi rahat ettirsem iyi olacak." Bir ağacın yanına oturdu ve sırtını ağaca yaslayarak hiçbir yere gitmeyeceğini belli etti.

Dişi üst dudağını kıvrıp dişlerini gösterirken, içinden alçak bir hırıltı süzölürken yine sinir dolu insan gözleri ona dikildi. Uyarının Roni'den geldiğini biliyordu. İnsan ve hayvan arasındaki çizginin ne kadar yakın olduğunu görmek gerçekten büyüleyiciydi.

"Beni buradan gönderemezsiniz. Ben kalıyorum. Seni sıkıştırmak için burada değilim. Eğer yer istiyorsan, var, ama ben sana yakın olacağım."

Kurt başını eğerek ona biraz Roni'nin gereksiz bilgilerinden birini vermeden önceki halini hatırlattı. Sonra kurt onu mağrur bir koklamayla başından savdı ve tırısyla uzaklaştı.

Saatlerce ağaca yaslanmış, açıklıkta dolaşan, derede yüzen, güneşte yıkanan ve balıklara vurmakla meşgul olan kurdu izledi. Tüm bu süre boyunca dişi onu görmezden geldi. Ama dişinin onun her hareketinin son derece farkında olduğunu biliyordu.

Sert zeminde oturmaktan kıcı uyuşmaya başladığında - ki o sırada hava da kararmaya başlamıştı- Marcus sırt üstü yatmak için hareket etti, kollarını başının altında kavuşturdu. Tam uykuya dalmak üzereydi ki çimlerde bir hışırtı duydu. Sonra soğuk bir ağız yanağına sürtündü ve ıslak bir dil kulağını yaladı.

"Roni," diye tutturdu, ürperdi ve kulağını sildi. "Gitmiyorum."

İnsan gözleri ona bir kez daha parladı ve bu kez şaşkınlığını ortaya koydu.

Davet edercesine yanındaki yere vurdu. "Gel bakalım güzelim." Kurt bir hırıltıyla onun yanına çöktü ve ona doğru eğildi. Kürkünü okşayarak, "Anılardan ya da duygulardan kaçma ihtiyacından dolayı yer değiştirdiğine inanmıyorum," dedi. Kurdun kuyruğu "kapa çeneni ve uyu" anlamına gelen bir hareketle ona doğru sallandı.

Rahatlamış ve memnun bir şekilde uyuyakaldığında bir dakikadan fazla geçmemişti. Hırlama sesiyle uyandı. Gün ışığını görünce şaşırdı ve o kadar uyumuştı ki

Yanında durmuş, ağaçlara bakıp hırlayan kurdu okşamak için dik otururken gözlerini kıstı. "Neyin var tatlım?"

Bakışlarını ağaçlardan ayırmıyordu ama yakınlarda kimseyi hissedemiyordu. Aptalca yaklaşmaya çalışanın kardeşlerinden biri olduğunu düşünen Marcus ayağa kalktı ve sırtındaki gerginliği gidermek için uzun, durgun bir esneme hareketi yaptı. İlerlemek istediğinde kurt onu itti; tam olarak olduğu yerde kalmasını istiyordu.

"Roni, şimdi geri dönüp bana sorunun ne olduğunu söylemen gerekiyor." Ama cevabını ağaçların arasından siyah bir dişi kurt çıktığında aldı. Onun kokusunu alınca hemen anladı. "Eliza, ölmek mi istiyorsun?"

Bir adım daha atarak koyu gri kurda dişlerini gösterdi, bu da evet, Eliza'nın ölmek istediğini doğruluyordu. Sadece kurdun alanını işgal etmekle kalmamıştı, aynı zamanda yaklaşımında dostça hiçbir şey yoktu.

Koyu gri dişi hemen dudaklarını geriye kıvrarak dişlerini ve diş etlerini ortaya çıkardı ve Marcus'u bile tedirgin eden tüyler ürpertici bir "geri çekil lan" hırıltısı çıkardı. Öfkeli gözleri diğer dişiye delip geçerken tüyleri diken diken olmuş ve kulakları dikilmişti. Duruşuyla ilgili her şey "Seni alt edebilirim" diye uyarıyordu.

Marcus sahip olduğu her şey üzerine bahse girebilirdi. İki dişinin boyutları birbirine denkti ama Roni'nin kurdunun bu potansiyel rakibini yere süpürebileceğinden emindi.

Genelde dişi kurt köpekleri saldırmadan önce üç kez uyarıda bulunurdu. Siyah kurt ilk uyarısını almıştı ama geri çekilecek gibi görünmüyordu. Eğer zorlamaya devam ederse, işler çok kötüleşebilirdi. Ve Marcus, Jesse'nin kız arkadaşını parça parça bulmaktan hoşlanacağını sanmıyordu.

Cebinden telefonunu çıkaran Marcus, Shaya'yı aradı. "Jesse'yi hemen buraya getirsen iyi olur, yoksa baldızının kız arkadaşının

boğaz." Bununla birlikte, telefonunu cebine soktu ve koyu gri kurdun yanına çömeldi. "Roni, hemen geri dön." Hayvanı ikna etmesi mümkün değildi; o, halledilmesi gereken bir tehdit görüyordu.

Siyah kurt bir adım daha öne çıktı. Dişisi bir başka ürpertici büyüme uyarısı daha yaptı. İçindeki kurt homurdanarak onu destekledi, dişisinin bu şekilde kışkırtıldığını görünce tedirgin oldu. Ve bu onu kışkırtmaya yönelik bir girişimdi. Siyah kurt bir eldiveni ortaya koymamıştı ama koyu gri dişi test ediyordu.

Dişisinin böğrünü okşadı. "Roni, geri kay."

Bunun yerine, siyah kurt aptalca açıklığa doğru bir adım daha ilerleyince bir uyarı hırıltısı çıkardı -üç numaralı uyarı.

"Roni, bana geri dön."

Siyah kurt öne doğru tehditkâr bir adım attı, kulaklarını düzleştirdi ve dişlerini gösterdi ... ve görünüşe göre koyu gri dişi bu saçmalıktan bıkmıştı. Saldırdı.

Siyah kurt yerinden fırladı ve vücutları sertçe çarpıştı. Her biri diğerinin boyun eğmesini sağlamak için öfkeyle dövüşürken, ısırırken, pençelerken, vücutlarını çarpıştırırken, yanlara savururken hırıltılar, hırıltılar, miyavlamalar ve bağırışlar vardı. Havayı dolduran kan ve öfke kokusu hayvanları daha da kışkırtıyordu. Vahşiydi, acımasızdı... ve Marcus'un bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Ellerini yumruk yapıp orada durmaktan ve dişisinin saldırıya uğramasını izlemekten başka seçeneği yoktu. Koruyucu içgüdüleri müdahale etmesini gerektiriyordu ama bunu yapamayacağını biliyordu. Kendisi kadar koruyucu olan kurdu bile böyle bir durumda müdahale edilemeyeceğini anlamıştı; dişisi hakarete uğramıştı ve buna haklı olarak karşılık veriyordu.

Bu nedenle Marcus'un sunabileceği tek şey desteğiydi. Bu yüzden koyu gri kadın rakibine bir hamle yaparak omzuna acımasızca bir şerit atarken başıyla onayladı. İçinde

Misilleme olarak siyah kurt onun kulağını sertçe ısırdı. Marcus yüzünü buruştururken içindeki kurt öfkeyle hırladı ve gergin bir şekilde volta attı. Ama sonra koyu gri dişi, rakibinin ağzını kesti ve kan yere sıçrarken onun bağırıp kaçmasına neden oldu. "İşte bu kadar. Aferin kızıma."

Bakışları kilitlenen iki kurt birbirlerinin etrafında dönmeye başladı, üst dudakları geriye doğru sıyrılırken boğazlarından hırıltılar süzülüyordu. Her bir şekil değiştiren kendi hâkimiyet seviyesini açıkça ortaya koyarken güçlü titreşimler havayı kapladı. Siyah kurdun güç, hâkimiyet, hız ve kuvvet bakımından rakibinden üstün olduğu çok açıktı.

Ama aptal sürtük geri adım atmadı.

Bunun yerine siyah kurt dişlerini alaycı bir şekilde saklattı. Hırlayarak dişisine doğru sert bir hamle yapan dişi, onu yere çarpıp yan tarafına yuvarlanmasına neden oldu. Zekice ama oldukça uygunsuz bir şekilde, siyah kurt kendini hızla toparladı. Ardından dişisine doğru sıçradı ve tekrar birbirlerinin üzerine atladılar.

Her ikisi de diğerini yere sermeye çalışırken hırladı, pençeledi ve birbirlerinin vücutlarını parçaladı. Siyah kurt iki kez pençelerini dişinin boynuna dolayarak onu yere düşürmeyi başardı ama iki seferinde de başarısız oldu; koyu gri kurt ona hükmedemeyecek kadar güçlüydü.

Ama sürtük yine de geri adım atmadı.

Yorulmaya başlamış olmasına rağmen - yanları şişiyordu, nefes nefese kalmıştı ve dizleri bükülmeye devam ediyordu

-Siyah kurt boyun eğmeyi reddetti.

Eli aniden ağaçların arasından fırladı ve kayarak durdu. "Lanet olsun!" Derren ve infaz memurları arkasından gelirken, hepsi de dövüşen kadınları görünce küfretti.

Bracken omuz silkti. "Bu sadece bir zaman meselesiydi. Buraya ilk geldiğinden beri Roni'yi yemliyordu."

"Eliza!" diye bağırdı Jesse. "Eliza, dur!" Siyah kurt ona aldırmış etmedi. "Eliza, seni öldürmeden önce dur!"

Zander gereksiz yere "Çalışmıyor," diye belirtti.

"Yer değiştirmem gerekecek," dedi Derren. "Rütbemi yükseltip onları durdurabilirim."

"Gerek yok." Marcus çabucak bir şeyin farkına varmıştı; dişisi şu anda dövüşüyor olsa da tam gücünü kullanmıyordu. "Roni, onunla oynamayı bırak!"

"Onunla oynamak mı?" diye yankılandı Jesse.

"O haklı." Eli kollarını kavuşturdu. "O sadece Eliza'ya bir ders veriyor."

"Roni, oyun zamanı bitti!" Hala durmayınca Marcus seslendi, "Ya bitir ya da boğazını deş! Biri ya da diğeri!"

Koyu gri dişi rakibinin üzerine atıldı, ön ayaklarını rakibinin boynuna doladı ve onu yere yatırdı. Siyah kurdun üzerine binen dişi, pençelerini omuzlarına bastırarak onu sırt üstü yatırdı. Aynı zamanda, çenesini uyarıcı bir şekilde boğazının etrafına sıkıştırdı. Siyah kurt donakaldı, diğer dişinin boğazını koparması için sadece ani bir çekişin yeteyeğini biliyordu.

"Boyun eę Eliza," diye emretti Jesse. Onun yerine hırladı.

Koyu gri kurt onu boğazından tutup sarstı; boyun eğmesi için bir talep, boyun eğmezse ne olacağına dair bir uyarı.

"Tanrı aşkına, Eliza, boyun eę!"

Birkaç saniye sonra siyah kurt gevşedi. Diğer dişi onu serbest bırakmadan önce boğazını son bir kez sıkarak uyardı. Gözleri hâlâ rakibinin üzerinde olan koyu gri kurt yavaşça geri çekildi.

Siyah kurt göğsü kabarmış bir halde kendini yerden kaldırırken Nick ortaya çıktı. "Ne oldu?"

"Kısacası Eliza'nın kurdu aptalca bir şekilde Roni'nin kurdunu test etti," diye yanıtladı Marcus. "Gördüğünüz gibi, bu onun için pek de iyi sonuçlanmadı."

Koyu gri kurt, siyah kurda mağrur bir koklama göndererek gitmek için döndü.

"Roni, bekle," dedi Nick. Başını yavaşça çevirip ona baktı ve insan gözleri öfkeyle parlayarak Nick'e dikildi. Kızın hırlaması üzerine ellerini kaldırdı. "Anlıyorum. Hâlâ kızgınsın." Diğer erkekler de aynı hırıltıyı duyunca geri çekildiler.

Dişi başını tekrar çevirdi, bu sefer Marcus'u bulmak için. Gözleri kısa bir süreliğine insana döndü ve Marcus oradaki daveti gördü. Diğer erkekleri küçümserken ona yaklaşmasına izin verdiği için kendini beğenmiş bir tavırla, ormanın içinden geçip kulübesine doğru ilerlerken onu takip etti.

İçeri girdikten sonra Marcus banyoyu aramaya başladı ve küçük binanın arka tarafında buldu. Ne yazık ki ikisinin de o duş kabinine sığma şansı yoktu ama bu onun temizlenmesine yardım edemeyeceği anlamına gelmiyordu. Kızın kokusu etrafında dönerken, Roni'nin insan formuna geri döndüğünü gördü. Her tarafı çizikler, çürükler, toprak parçaları ve kan izleriyle kaplıydı. Kulağının yanındaki saçında büyük bir kan kümesi vardı; Eliza'nın kulağına sert bir ısırık attığını hatırladı. "Selam güzelim. Nasıl hissediyorsun?"

"Bok gibi."

Geldiği gibi Roni-frank'ti. Duşu açtı ve onun kabine girmesine yardım etti. Sıcak su yaralarının üzerine yağarken dişlerinin arasından tısladı. Adamın tüm vücudu onunkini görünce sertleşti ama onun için duyduğu endişe, onu elde etme arzusundan daha ağır bastı. Eline biraz şampuan alıp saçlarına nazikçe masaj yaptı.

Roni ona tuhaf bir bakış attı. Beş yaşından beri kimsenin onun için saçını yıkamadığından emindi - annesi küçük yaşta bağımsızlığı teşvik etmişti. "Ne yapıyorsun sen?"

"Bunun çok açık olduğunu düşünmüştüm," diye gülümseyerek cevap verdi. "Seninle ilgileniyorum."

"Neden?"

Bir çocuğun tüm masumiyetiyle sorduğu bu soru Marcus'un gülümsemesini genişletti. "Çünkü sen benimsin. Seni incinmiş görmekten hoşlanmıyorum." Birini yumruklamak istemesine neden oldu.

"Eliza çok ileri gitti. Onunla ilgilenmek zorundaydım."

"Biliyorum." Aynı ortamda bulunan baskın kurtların hiyerarşi kurmak istemesi doğaldı ama insan tarafları dostça ya da en azından samimi ise genellikle sorun çıkmazdı.

"Sürüde bir yeri olsun istiyor gibi görünüyor. Sanırım beni bir dövüşte alt edebilirse, bunun kendisini güçlü bir eklenti gibi göstereceğini düşündü."

"Evet. Sürün tarafından büyük saygı görüyorsun. Gücünüze hayranlar ve bunu açıkça belli ediyorlar. Eliza'nın fark edilmesinin garantili bir yolu, kendini senden daha baskın olarak göstermesi olacaktır." Eliza'nın saçındaki şampuanı durulamasını bekleyen Marcus eline biraz duş jeli döktü. "Senin bölgeden uzaklaştırılmasını mı talep edeceksin?" Roni sanki bu fikir hiç aklına gelmemiş gibi kaşlarını çatınca Marcus gülümsedi. "Senin için umursayacak kadar önemli biri değil, değil mi?" Roni'nin öyle ya da böyle olaylardan kolayca etkilenmediğini çabucak öğrenmişti. Eliza onu böyle sınımasaydı, Roni'yi onunla mücadele etmek zorunda kalacağı bir konuma sokmasaydı, Roni'nin hiç rahatsız olacağından kuşkuluydu.

"Hayır." Roni saçlarına saç kremi sürerken, Marcus duş jelini vücuduna nazikçe sürüp yaralarının üzerinden geçerken dişlerini sıkmak zorunda kaldı. Sabun çok fena yakıyordu.

"Üzgünüm güzelim, ama bunun yapılması gerekiyor." Birkaç dakika sonra doğrudan spreyin altına girip saç kremi ve sabunun akıp gitmesine izin verdiğinde, adam onun her santimini inceledi. Yaralar çoktan iyileşmeye başlamıştı. "İzlerin hiçbirisi yara izi bırakacak kadar derin değil gibi görünüyor." Aynı şeyi Eliza için söyleyebileceğinden şüpheliydi.

Spreyi kapatan Roni kabinden çıktı ve Marcus'un kocaman bir havluyu etrafına sarmasına izin verdi. "Kapalı

Konuyla ilgili olarak, web sitesindeki videoları tarayan oldu mu?"

"Evet," diye cevap verdi, nazikçe onu kurulayarak. "Merak etme, kimse seninkini izlemedi. Yine de bilmen gereken bir şey var. Klibin altındaki yorumlar bölümünde, klibi yükleyen her kimse, aldığınızdan daha kötüsünü hak ettiğinizi söylemiş."

Şaşırdı ve gözlerini kırıştırdı. "Yani bu bir dereceye kadar kişisel miydi?"

"Bence de." O orospu çocuğunu bulduğunda onunla özel olarak ilgilenmekten çok mutlu olacaktı. "Kim olabileceğine dair bir fikrin var mı?"

"Hayır, ama zamanında bir sürü insanı kızdırdım."

"Saldırıya karışanların diğer insanlar olup olmadığını merak ederdim ama web sitesi sadece şekil değiştirenlere özel."

"Onlar yapmış olamaz."

Konuşmasındaki mutlak kesinlik, kullandığı tuhaf tonla birleşince kaşları çatıldı. "Sesin çok olumlu geliyor."

Öyleydi ama nedenini açıklamak umurunda değildi. "Dediğin gibi, web sitesi sadece şekil değiştirenlere özel." Dar bakışları buna inanmadığını gösteriyordu ama neyse ki zorlamadı. Bunun yerine onu yatak odasına götürdü, fırçasını aldı, yatağın üzerinde bacaklarının arasına oturttu ve saçındaki düğümlerle uğraşmaya başladı. "Neden kaldın? Açıklıkta yani."

"Yalnız olmadığını bilmeni istedim; beni istediğinde hemen yanında olacağımı bilmeni istedim. Ve iyi olduğundan emin olmak istedim. Sürünün seni delirtmekte iyi olduğunu biliyorum."

"Nick'in seni yanıma yaklaştırmasına şaşırdım."

"Kimse beni senden uzak tutamazdı."

Bu ifadedeki sahiplenme duygusu kurdunun memnuniyetle hırlamasına neden oldu.

"Bir daha sinirlendiğinde ya da aklına bir şey takıldığında beni aramanı istiyorum. Bana ne olduğunu söylemek zorunda değilsin."

Sorun şu ki. Bu konuda konuşmamıza bile gerek yok; sadece kaçmak yerine beni aramanı istiyorum. Eğer buradan uzaklaşmak istersen, gelip seni alırım."

Tam o sırada biri ön kapısına vurmaya başladı ve o da inledi. şüphesiz Nick'ti, onu kontrol ediyordu. Birkaç saniye sonra kapı açılıp Nick kulübeye doğru ilerlemeye başladığında şüphesi doğrulanmıştı. Arkasındaki kurt, Nick'ten yayılan tedirginlikten hiç etkilenmemiş olacak ki ne gerildi ne de yaptığı işe ara verdi.

"İyi misin?"

"İyiyim. Yaraların hiçbiri derin değil, bu yüzden oldukça hızlı iyileşiıyorlar."

"Resmi bir meydan okuma olmasa da, onun bölgemizden men edilmesini istemek için her türlü hakka sahipsiniz. Ama sanırım bu pek de umurunuzda değil."

"Azıcık bile değil," diye onayladı. "Aslında, bırakın burada kalsın. Radikallerin neyin peşinde olduğu hakkında çok şey biliyor. Anka Sürüsü topraklarında 'gizemli bir şekilde ortadan kaybolan' diğer aşırılık yanlısı grupların bir sonucu olarak bir şey planlıyorlarsa, bunu onun aracılığıyla öğreneceğiz."

"Derren de öyle dedi." Nick iç çekti. "Roni, neden öyle kaçtın? Benimle konuşabilirdin. Ya da Shaya'yla konuşabilirdin. Ya da Eli'yi yumruklayabilirdin."

"Bu ciddi bir soru mu? Bak, bu konuda konuşmayalım. Bunu zaten denedik. Hiç işe yaramadı."

Bir an sessiz kaldı. "Anneme söylemedim."

"Minnettarım diyeceğim ama sanırım Shaya yapmamamı söylediği için yapmaktan kaçındın." Arkasındaki kurt bilmiş bir kıkırdama çıkardığında, onun haklı olduğunu anladı.

Roni'yle konuşmasına rağmen Nick'in bakışları Marcus'a kaydı. "Demek kurdun onun varlığından rahatsız değildi."

Marcus omuz silkti. "Sana öyle olacağını söylemiştim." Saçını taramayı bitirince fırçayı yanına koydu ve

Kollarıyla onu gevşekçe çevreledi. "Eve gidip üstümü değiştirmeliyim. Benimle gel."

"Oyunu unutma, Roni," dedi Nick. "Oyun mu?" diye tekrarladı Marcus.

"Arizona Grizzlies bugün San Francisco Cougars'a karşı oynuyor." İkisi de tamamen yer değiştiren futbol takımlarıydı. "Sürü maçı birlikte izliyor."

Marcus buna saygı duyabilirdi - gelenekler sürüler için önemliydi ve yeni kurulan bir sürü olarak Merkür kurtlarının kendi geleneklerini başlatmaları faydalı olacaktı. "Yeterince makul." Bu söz, Nick'in müdahalesine sinirlenmesini bekleyen iki kardeşin de ona şüpheyle bakmasına neden oldu. Roni'yi ayağa kaldırdı ve alt dudağındaki çizdiği daha da kötüleştirmek istemediği için ağzının kenarını öptü. "Biraz dinlen, sonra konuşuruz, tamam mı?"

Bu bir soru değildi ama Roni yine de başını salladı. Şüpheciliğini üzerinden atamayan Roni -Marcus, Nick'in kendini beğenmiş bir tavırla yaptığı duyuruya tek bir itirazda bulunmamıştı, ki bu onun yapacağı bir şey değildi- kaşlarını çatarak onun etrafından dolaşmasını ve kaşlarını çatan Nick'e gülümsemesini izledi.

Ön kapı arkasından kapandığında Nick kollarını kavuşturdu. "Derren bana Fuller'ı işaretlediğini söyledi."

"Derren'in koca bir ağzı var."

"İstedığinin o olduğuna emin misin, Roni? Çünkü sana söylemeliyim ki, böyle bir kurt onu ezip geçmene izin vermez. Sıkılırsan ya da huzursuz olursan ondan kurtulmana izin vermez. Canın her istediğinde kaçmana göz yummaz. Ve inanılmaz derecede sahiplenici olacaktır."

Başını eğdi. "Sana hayatıma karışmayı bırakmanı söylediğimde, bu ifadenin hangi kısmını kafa karıştırıcı buldun? Daha küçük kelimeler mi kullanmalıyım? Daha basit kelimeler mi? Ya da belki çenene bir darbe indirerek vurgulamamı istersin? Bu eğlenceli olurdu."

İçini çekti. "Ben sadece onun senin idare edebileceğin biri olmayacağını söylüyorum. Buna hazırlıklı olmalısın,

Çünkü bu adamın istediğini elde edene kadar zorlayacağını anladım."

Bunun oldukça farkındaydı, bu yüzden Nick'e kaşlarını bile çatmadan gitmesini çok garip bulmuştu. Elbette, o günün ilerleyen saatlerinde Nick'in oyun odasının kapısı çalınıp Marcus, Trey, Dante, Tao ve diğer infazcılar içeri girince şaşkınlığı tamamen kayboldu. Hepsi de gülümseyerek, ellerinde bira ve atıştırmalıklarla odaya doluştu.

Nick aval aval baktı. "Hepinizin burada ne işi var?" "Bizi sen davet ettin," diye yanıtladı Marcus.

"Hayır, yapmadım."

"Evet, söyledin. Ayrılmadan hemen önce, 'Marcus, neden sen ve çocuklar daha sonra gelip maçı bizimle izlemiyorsunuz' dedin."

"Ben öyle bir şey demedim."

"Hayır mı? Gerçekten mi? Ben de öyle duydum. Ama sonra, seçici işittiğim söylendi. Mmm, pizza." Nick'in homurdanmalarına aldırmayan Marcus masanın üzerindeki kutudan bir dilim aldı ve La-Z-Boy'lardan birine uzanmış tavuk kanadı yiyen Roni'ye doğru ilerledi.

Başını sallayarak, "Bunu yapacağını bilmeliydim," dedi.

Gülümsedi ve eğilerek onu öptü. "Daha sonra konuşacağımızı söylemiştim." Marcus onu sandalyeden kaldırarak sandalyeye oturttu ve rahatça kucağına oturttu.

"Ah, gördün mü, bunun 'Sürünün buluşmasını basacağım' anlamına geldiğini bilmiyordum. Ne aptalım." Kızgın olmaktan ziyade eğleniyordu.

Nick'in hoşnutsuzluğuna aldırmayan ya da umursamayan diğer Anka kurtları rahatlarına baktılar, biralarını açtılar ve Merkür kurtlarıyla şakalaştılar ... sanki az önce toplantılarını basmamışlar gibi. Huysuz bir kaş çatan Nick, La-Z-Boy'una döndü. Dominic üzerinde olduğu için onu itti ama infazcı sadece güldü, bu da Nick'i daha da kızdırdı.

"Eliza'ya ne oldu?" Marcus Roni'ye sordu.

"Aslında özür diledi. Elbette tamamen zorlamaydı ama inanmış gibi davrandım."

"Kötü yaralanmış mıydı?" Roni'nin gözlerinde parlayan kendinden memnurluk ona cevabı verdi. "Hiç yara izi kalacak mı?"

"Bir ya da iki."

"Shaya bunu nasıl karşıladı?" Alfa dişinin Roni'yi çok sevdiğini biliyordu. Dolayısıyla, her ne kadar şekil değiştirenlerin tarzı bu olsa da, Shaya beklense de beklenmese de Roni'nin hedef alınmasından hoşlanmayacaktı.

"Bıçak numarasını, kimsenin onun kurtlarını test etmediğini göstermek için yaptı." Şekil değiştirenlerin çocuklarına avlanmayı ve kendilerini dişleri ve pençeleriyle savunmayı öğretmesi gibi, Shaya'nın insan babası da ona kendini savunmayı öğretmişti. Yakın zamanda emekli olmuş bir deniz komandosu olan Stone ona bazı ilginç şeyler öğretmişti. Roni birçok kez mutfağa girdiğinde Nick'i duvara yapışmış, vücudunu bıçaklarla çevrelemiş ve öfkeli Shaya ona bağırırken bulmuştu.

"Bu gece seninle kalıyorum."

Bir rica olması gereken bu söze sinirlenmiş olabilirdi ama adamın sesindeki çaresizlik onu içten içe gülümsetti. "Oh, öyle mi?"

"Oh, öyleyim." İzinin üzerini yaladı. "Yaralanmamış olsaydın sana daha önce yapacağım şeyi yapacağım."

"Sana ne yapacağımı merak etmeyi sana bırakacağım." Onunla oynaması hoşuna gittiği için gülümsedi. "Şimdi sus, oyun başlıyor."

Toplantı gürültülü bir olaydı ve Marcus, Roni'nin sanki oyuncular onun tavsiyelerini gerçekten duyabiliyormuş gibi televizyona bağırması seven insanlardan biri olduğunu çabucak öğrendi. Bir sürü "Merkeze gir!" ve "Odaklan! Toparlan!" ve "Eve götür, eve götür!" ve "Birine vur! Sadece birine vur!" Bir de hakeme küfrettiği zamanlar vardı ve dürüst olmak gerekirse, eğer adam

ulaşılabilecek bir yerde olsaydı, Marcus hakemin hayatından endişe ederdi.

Oyun bittiğinde, onun saçlarını öptü. "Eminim Grizzlies hiç bitmeyen rehberliğin için sana gerçekten minnettardır." Dirseğini onun kaburgalarına sapladı. "Ah! Bu çok yersizdi."

OceanofPDF.com

cHAPTkR ktGHT

W Birkaç gün sonra Shaya ve Nick'in evine giren Marcus, Kathy'nin bağırdığını duyunca neredeyse gülecekti,

"Roni! Eğer kardeşine vurmayı bırakmazsan, ben-" Yüksek bir şapırdama sesini derin bir erkek homurtusu izledi. "Beni oraya getirtme!"

Mutfağa ulaştığında, Roni'nin Eli'yi kafasından kavrarken oldukça rahat görüldüğünü görünce gülümsemekten kendini alamadı. Janice dışında masadaki herkes onu eğlenerek izliyordu. Kathy ocağın başında durmuş, ellerini kalçalarına götürüyordu.

"Ah, evet, onun tarafını tut," diye çıkıştı Roni. "Ömür boyu süren bir alışkanlığı neden bozalım?"

Shaya gülmekten titreyerek, "Roni, morarıyor," dedi. Roni son derece kederli bir iç çekişle Eli'yi bir itişle serbest bıraktı. Aynı anda hem boğulan hem de gülen adam ona parmağını çevirdi.

"Onu gördüm, Eli!" Kathy başını salladı.

Janice öksüren Eli'nin üzerine titreyerek onu oturması için yönlendirdi. "Gerçekten Roni, anneni her zaman utandırmak zorunda mısın?"

Roni dudak büktü. "Ama bu içimi ısıtıyor."

Marcus bir adım öne çıkarak, "Herkese günaydın," dedi. Roni'ye genişçe gülümsedi. "Selam güzelim."

Roni onun bakışlarıyla karşılaştı ve hava anında ısındı, yoğunlaştı. Her zaman olduğu gibi, tüm odağı onu yiyip bitiriyor, kendini avlanmış hissetmesine neden oluyordu. Ama aynı zamanda onu sabitliyor ve güçlü bir denge hissi veriyordu. Kurdu onun içinde uzanıyordu, yakın olduğu için mutluydu; aynı zamanda onun her yerine tırmanmak ve onu bir dondurma külahı gibi yalamak istiyordu. Acınası.

Marcus onun elini tuttu ve hafifçe çekti. Kadının vücudu Marcus'unkine mükemmel bir şekilde uyuyordu. Bu aynı zamanda onu kaya gibi sertleştirdi. O ağza nefes almaktan daha fazla ihtiyaç duyarak kısa bir öpücük çaldı. "Kahvaltı ettin mi?"

Sorusuna cevap veremeden annesi geldi. "Marcus, seni görmek her zaman bir zevktir. Otur, yemeğini ye." Kathy onu Bracken'ın yanındaki sandalyeye oturttu, önüne bir tabak yemek koydu ve bir fincan kahve uzattı.

Masanın diğer tarafındaki yerine tekrar oturan Roni homurdandı. "Hepimizden daha iyi muamele görüyorsun." Yemek yerken Kathy onun üzerine titriyor, tabağını sürekli dolduruyor ve Marcus onun yemeklerine her iltifat ettiğinde gülümsüyordu.

Caleb Roni'ye doğru eğildi ve sessizce konuştu. "Vay canına, çok iyi. Anneni kazanmak kolay değil. Yine de bana bir şeyi açıkla. Eğer onu bu kadar çok seviyorsa, Marcus seni öptüğünde neden mutlu görünmedi? Ve neden onu senden bu kadar uzakta oturttu?"

Karnı tok olan Roni sandalyesine çöktü. "Dişilerin kendilerini eşleri için saklamaları gerektiğini düşünüyor."

"Anladım. Yengem de aynı. Hala amcamın tanıştıklarında bakire olduğunu düşünüyor."

"Öyle olmadığını düşündüren nedir?"

"Şey, bir keresinde-" Caleb aniden tişörtünün arkasından tutularak oturduğu yerden kaldırıldı. Sonra Marcus kurt gibi gülümseyerek onun yanına oturdu. O sadece başını salladı.

"Umarım Roni'ne göz kulak olursun," dedi Kathy Marcus'a, elini kısa bir süre Roni'nin saçlarında gezdirerek. Ama bu sevecen bir hareket değildi, sanki Roni "narin "miş gibi tepeden bakıyordu.

"Yapacağım, ancak herhangi bir tehdidi kendi başına halledebileceğinden oldukça eminim." Marcus Kathy Axton'ı severdi ama Roni'ye davranış şekinden hoşlanmıyordu. Ve annesi Roni'nin zayıf olduğunu ima eden bir şey söylediğinde ya da yaptığında Roni'nin yüzünün düşmesinden hiç hoşlanmıyordu.

"Evet, ama küçük kızımın güvende olduğunu bilmem gerek."

Roni neredeyse hırlayacaktı. "Küçük kız" terimi sanki savunmasız, çaresiz küçük bir kızmış gibi küçümseyerek söylenmişti.

"Dışarıda bir sürü tehlike var. Roni bunları ciddiye almıyor."

Roni yorgun ve sinirli bir iç çekti. "Sekiz yaşındayken beni arabasına sürüklemeye çalışan yabancidan bahsediyorsan, bırak artık. Kaçtım, değil mi?"

"Seni kandırmaya çalıştığı şekeri çalmadan önce olmaz!"

"En sevdiğim lolipoplar ondaydı!"

"Bu kadar zeki birine göre, bazen güvenliğiniz konusunda çok dikkatsiz olabiliyorsunuz." Kathy başını salladı. "Senin için endişelenmem şaşırtıcı mı? Kendi çocukların olduğunda anlayacaksın."

"Ama sadece bu kadar anne, ben çocuk değilim."

Janice, "Bunu kısa bir süre önce kardeşinin kafasına kilit vuran kişi söylüyor," diye mırıldandı.

Roni ona hırladı. "Oh, evet, eski saçmalıkları gündeme getir."

Kathy gıdıkladı. "Beni endişelendiren bu toyluğunuz. Ava çıkmak tehlikelidir. Seni böyle bir durumda düşünmekten nefret ediyorum. Onunla konuşmaya çalıştım, Marcus. Eli'nın onun yerine gitmesine izin vermesi için onu ikna etmeye çalıştım ama beni dinlemedi. Asla dinlemez. Kendisini tehlikeye atmayacağından emin olmak için ona göz kulak olan birinin olduğunu bilmem gerekiyor."

Artık yeterdi. Roni elindeki bardağı masaya çarptı. "Sanırım bu 'Marcus'a zayıf olduğumu ve çabalamaya değmeyeceğimi ima etme' olayıyla bizi yeterince memnun ettin, değil mi?"

Kathy gözlerini devirdi. "Aldırma Marcus. Öfke nöbetleri benim Roni'm için olağan bir şeydir. Bazen çok huysuz olabiliyor."

Tamam, bu Marcus'u ayağa kaldırdı. Roni huysuz biri değildi. Bazen acı verici derecede beceriksizdi, evet. Sosyal becerilerden tamamen yoksundu, evet. İntikamcı ve hırçındı, evet. Ama çocuksu değildi. Ve eğer Roni haklıysa ve bu Kathy'nin onu Roni'den vazgeçirmeye çalışma yoluysa, bunun işe yaramayacağını açıkça belirtmesi gerekiyordu.

Marcus dudaklarını büzdü. "Huysuz mu?" Başını iki yana salladı. "Bunun Roni'yle bağdaştırabileceğim bir kelime olduğunu söyleyemem. O son derece yetenekli bir insan. Kriz anlarında mükemmeldir. Sorumluluklarını çok ciddiye alır. Ve tehlikeli bir durumla karşı karşıya kaldığında sakinliğini korur. Eğer o olmasaydı, Kye kaçırılmış olurdu."

Bu sözler Eli, Shaya ve Derren'den onaylayan bakışlar aldı. Nick yüzünde tuhaf bir ifadeyle ona bakıyordu ama en azından kaşlarını çatmıyordu.

"Gitmeye hazırım." Roni, Marcus'un onu savunmayı bırakmasını diledi. Bunu her yaptığında ondan biraz daha fazla hoşlanıyordu. Bu iyi bir şey değildi. Uzun süre yanında olmayacaktı, ona göre değildi, başkasına aitti ve kurdunun kıskanç hırlamaları hiçbir şeyi değiştirmeyecekti.

İkisi de ayağa kalkmak üzereyken Nick aniden konuştu. "Dur bakalım. Bu kadar çabuk gitmeye gerek yok, değil mi?" Aslında bu bir soru değildi. Kalmaları için dostça bir davet değildi. Aslında kardeşinin ses tonunda kurdunun tüylerini diken diken eden sinsi bir ton vardı. "Bir süre buralarda takıl."

Kadın gerildi. "Nick, ne yapıyorsun?"

Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Bana öyle geliyor ki siz ikiniz çıkıyorsunuz. Haksız mıyım, Marcus?"

Marcus gözlerini Alfa'ya dikti. Nick'in "çıkmaq" kelimesinin altını çizerek kız kardeşinin sadece bir erkek olmasını istemediğini anlatmak istediği belliydi.

Birinin yatak arkadaşı. Nick, Marcus'u kız kardeşine karşı olan niyetini hemen orada ve o anda açıkça belirtmeye, ya oyununu geliştirmeye ya da kapıdan çıkıp gitmeye zorlamaya çalışıyordu. Belli ki Marcus'un ikincisini yapacağını düşünüyordu. En mantıklı seçenek bu olurdu. Kendisine böyle bir meydan okuma yapıldığında kalmak, sıradan olmayan bir ilişkiye doğru adım atmak anlamına gelecekti.

Marcus bu fikir karşısında irkilmek yerine kendini bunu düşünürken buldu. Geçmişte her şeyi kısa ve basit tutmuştu çünkü kadınlar ondan yapabileceğinden emin olmadığı, hissetse bile tanıyabileceğinden emin olmadığı duygular istemişlerdi. Roni ondan bir şey talep etmemiş, ondan bir şey beklememiş ve ona kendini kapana kısılmış gibi hissettirmemişti. Ona kendini rahat hissettiriyordu. Rahatlatmıştı. Kabul edilmiş. Bundan vazgeçmek istemiyordu ve Roni'yle yaşadığı hiçbir şeyin basit olmadığını gayet iyi biliyordu.

"Evet, haklısın." Marcus, Roni'nin itiraz etmesine fırsat vermeden eliyle ağzını kapattı.

Nick'in kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Bu durumda, onu kullanıp ikinci el bir oyuncak gibi atmaya niyetli olduğunu düşünmekle hata etmişim, değil mi?"

"Evet, öyleydin."

"O halde, seninle birlikte biraz zaman geçirmemizin zamanı geldi diye düşünüyorum Fuller, 'yanlış anlamalarımızı' açıklığa kavuşturalım, kırgınlık olmadığını gösterelim." Gülümsemesi aldatıcı bir şekilde hoştu.

Roni, Marcus'un elini sertçe ısırdı ve çekiştirerek uzaklaştırdı. "Bir saniye bekle, lanet olası!"

"Ne de olsa onu işaretledin ve şimdi onun üzerinde geçici bir hak iddia ediyorsun - bu seni pratikte bizden biri yapar. Neden burada biraz zaman geçirip bizi daha yakından tanıımıyorsun?"

"Nick, sakın buna cüret etme!" Ağabeyi ilk gerçek erkek arkadaşına da benzer bir konuşma yapmış, sonra da "dostça bir softball oyunu" sırasında onu fena benzetmişti. Dostça, kışına tekme basmıştı. Bittiğinde adam neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlıyordu.

"Kulağa hoş geliyor." Marcus, Alfa'nın aklında ne varsa onu dört gözle bekliyordu. Defalarca Roni'yle arasına girmeye çalışan bu erkeğe karşı biraz öfkesi vardı.

Marcus'a aval aval baktı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?" "Yapma Roni, sadece biraz erkek erkeğe takılıyoruz." Eli kulaktan kulağa sıırıyordu.

Homurdandı. "'Bağ kurmak' tanımlanabilecek en son kelime-"

Eli elini kaldırdı. "Şşşt tatlım, erkeklerin konuşma zamanı geldi."

Marcus bir kolunu Roni'nin beline doladı, Roni masanın üzerinden Eli'a doğru fırlamaya çalışıyordu. "Nick haklı tatlım, aramızda kırgınlık olmadığını açıkça belirtmeliyiz."

"Neden Shay'le birlikte Phoenix Sürüsü bölgesine gitmiyorsun Roni?" Nick'in gözleri Marcus'tan ayrıldı. "Shay için ekstra koruma görevi görebilirsin. Grace'in bu akşamki partisi için her şeyi hazırlamalarına yardım ediyor. Eminim bir çift ele daha sahip olmak isterler."

Roni kıs kıs güldü. "Onu senin merhametine mi bırakayım?" Ayağa fırlayarak Marcus'u dikleştirdi. "Hayır, şimdi gidiyoruz." Ama Marcus'un elini ne kadar çekse de hareket etmedi.

Marcus iç geçirerek onu nazikçe kendine çekti ve burnunu kendi burnuyla ovdu. "Sorun değil. Beni daha sonra daha iyi öpebilirsin."

"Ama-"

Shaya ortaya çıktı ve Roni'yi uzaklaştırdı. "Hadi, onları kendi hallerine bırakalım. Bu bir erkek meselesi, tatlım. Anlamaya çalışma bile, sadece başını inciteceksin." Shaya'nın korumaları gibi davranan Jesse ve Bracken, kulübeden çıkarken kadınların arkasından gittiler.

İşte o zaman tüm gözler Marcus'un üzerine çevrildi. "Peki, buralarda nasıl 'bağ kurarsınız'?" Başka bir deyişle, Marcus'un canını yakmak için akıllarında nasıl bir şiddet eylemi vardı?

Nick gülümsedi. "Beni takip edin." Ayağa kalktı ve mutfağı terk etti, sürünün diğer erkekleri de hemen arkasındaydı.

Nick'in peşinden giderlerken Eli, Marcus'un yanına sokuldu. "Bunu yapmak istediğine emin misin? Bizimle anlaşmaktan bahsetmiyorum. Roni ile anlaşmayı kastediyorum. O hepimizin toplamından daha zorlu biri."

Marcus sırtıttı. "Öyle. Bu durumda sormak zorundayım, ne yaptın da seni kafana kilitledi?"

"Saç kurutma makinesine talk pudrası koydum. Ama sadece Twitter hesabımı yine hacklediği için."

"Tam olarak ne Tweet attı?"

"Kelimesi kelimesine mi? 'Aletinizden kalın, sarımsı bir akıntı damlarsa bunun ne anlama geldiğini bilen var mı? Bazen kabuklu olur, eğer yardımı olacaksa.'"

Marcus kahkahayı patlattı. Kahretsin, bu dişi çok eğlenceliydi. Onun dişisi.

"Bu da göz önünde bulundurmanız gereken bir şey: Onu üzerseniz endişelenmeniz gereken biz değiliz. Roni her zaman ödeşir."

Roni son altı saat içinde telefonunu on ikinci kez kontrol etti ama Marcus'tan hâlâ haber yoktu. İyi olduğunu ya da en azından bilincinin yerinde olduğunu gösteren bir şey olsa harika olurdu. Sürüden diğerlerini aramayı denemişti ama hiçbirisi yardımcı olmamıştı. Onlara göre Marcus'un onu sadece bir yatak arkadaşından fazlası olarak görmediğini, aynı zamanda buna layık olduğunu da kanıtlaması gerekiyordu.

Lydia, Taryn'in oturma alanına kocaman bir "Mutlu Yıllar" pankartı asmasına yardım ederken, "İyi olacak tatlım," diye ona güvence verdi.

"Kardeşlerimi tanıımıyorsun." Roni günün dokuzuncu lolipopunu ağzına attı.

"Hepimiz ailevi zorlukları aşmak zorundayız. Bunu aşmanın gerçekten bir yolu yok."

Taryn başını salladı. "Evet. Trey bir keresinde babamı neredeyse boğarak öldürüyordu. Sonunda bunu atlattılar ama ikisi de diğerini sevmiyor. Bildiğiniz gibi Greta beni korkutmak için elinden geleni yaptı. Şimdi bunu sadece eğlence olsun diye yapıyor."

Jaime bir balon daha şişirdi. "Dante'nin kardeşlerinden hiçbirisiyle anlaşıyorum, bu yüzden Nick ve Marcus'un arkadaş olmamasından endişelenmezdim. Neyse ki Gabe ve Dante iyi anlaşıyor. Gabe ve ben yakınız, bu yüzden bu benim için önemli."

Shaya, Grace'in hediyelerini paketlemede Roni'ye yardım etmeye geldi. "Marcus'un geride kalmasına şaşırdın, değil mi?"

Roni homurdandı. "Öyle değil mi?" diye sordu lolipopunun etrafında, ama bu retorik bir soruydu.

"Tatlım, kapıdan içeri girdi, sana doğru bir adım attı ve sürünün ve ailenin önünde seni dudaklarından öptü."

"Gerçekten mi?" Taryn heyecanlı görünüyordu.

"Marcus gibi ilişkilerden vebadan kaçır gibi kaçır bir adamdan gelen bu tür bir kamusal gösteri, aklının nerede olduğu hakkında çok şey söylüyor." Shaya, Roni'nin paketlemeyi bitirdiği hediyein üzerine kocaman bir fiyonk yapıştırdı.

"Asıl soru şu," diye başladı Jaime, "kafan nerede Roni?"

Roni cevap vermeyince Shaya ona nazikçe gülümsedi. "Tamam, Derren'den başka kimseye güvenmek istemediğini anlıyorum ama itiraf etmeliyim ki benimle konuşmaman beni çok kışkandırıyor. Böyle önemsiz biri olabilirim."

Roni'nin ağzı bir gülümsemeye dönüştü. Lolipopunu çıkardı. "Kişisel bir şey değil, tamam mı? Ben işleri kendi başıma halletmeyi seven biriyim. Derren'le konuşuyorum çünkü konuşmaya ihtiyacı olduğunda bana gelmesini sağlamanın tek yolu bu." Adamın cidden karanlık iblisleri vardı.

Shaya anlayışla başını salladı. "Pekâlâ. Peki ne üzerinde çalıştınız?"

"Marcus'un beni sinirlendirdiğini fark ettim." Lydia güldü. "Ne şekilde?"

"Beni savunuyor. Ve bana bir şeyler paylaşıyor. Gücüme saygı duyuyor. Ve bana değişmem gerektiğini hissettirmiyor."

Jaime bir "ah" sesi çıkardı. "Kendini senin için önemli kılıyor ve sen bundan pek memnun değilsin çünkü onu kaybetmek canını yakar. Evet, anlıyorum. Dante'yle çiftleşmemeye kararlıydım. Ama tüm savunmalarımı aştı, pislik herif."

O zamanlar Jaime şekil değiştirmeyi bırakmıştı çünkü kurdu o kadar travma geçirmişti ki etrafındaki herkese saldırıyor, onları potansiyel bir tehdit olarak görüyordu. Ancak kurdu özgür kalmak için mücadele ediyordu ve Jaime bunun gerçekleşmesi halinde kurdunun serseriye dönüşebileceğini ve öldürülmesi gerekebileceğini biliyordu. Bu nedenle, Dante ile çiftleşmek istememişti - gerçek eş olduklarını keşfettiğinde bile - çünkü öldürülürse, çiftleşme bağının kopmasından sağ çıkamayacağından korkuyordu.

"Nick'i uzak tutmak için elimden geleni yaptım," diyor Shaya. "Ona çok kızgındım, çok incinmiştim. Ama o bütün duvarlarımı yıktı. Baskın erkekler bu konuda iyidir. Onları yakalamak mümkün değil; bunun için çok zorlar. Ama bir dişinin onların olacağına karar verdiklerinde, ona sahip olana kadar durmazlar."

Roni topukları üzerinde geriye doğru sallandı. "Vay canına, Marcus'la aramızdaki şey o kadar da ciddi değil."

Lydia ona zayıf bir gülümseme verdi. "Muhtemelen cinsel geçmişini duymak istemeyeceğinizi biliyorum ama Marcus'u uzun zamandır tanıdığımı ve daha önce hiç bir kadına bu kadar ilgi duymadığını söylememe izin verin."

"Tüm o çekiciliğini ve baskın erkek enerjisini sana odakladığı o şeyi yaptığında, Roni . . ." Taryn yüzünü yelpazeledi. "Yowza."

Jaime güldü. "Onun işini kolaylaştırmamanızı çok sevdiğimizi söyleyebilir miyim?"

Lydia başını salladı. "Bir şeyler için çalışmasının zamanı gelmişti. Ve sizin için çalıştı, değil mi?"

Roni öyle olduğunu inkâr edemezdi. Kız içine kapanık, çekingen ve beceriksizdi ama Roni onun kendisini uzak tutmasına izin vermemişti. Sebat etmiş, neredeyse onun peşine düşmüştü. Ve şimdi alenen onun üzerinde geçici bir hak iddia ediyordu. Ama onun sonsuza dek yanında olacağını düşünme hatasına düşmeyecekti. "Eşini isteyecektir."

"Dante istemedi," dedi Jaime balonların uçlarına kurdeleler bağlarken. "Onun Beta olduğunu kabullenemeyecek, kendisiyle konumu arasında seçim yapmasını isteyecek biri olacağını düşündü. Benimle çiftleşmeye karar vermesinin nedenlerinden biri de onu asla seçim yapmaya zorlamayacağımı fark etmesiydi. Baskı yapmanın gerekli olmadığı ortaya çıktı, ama ne demek istediğimi anladınız."

Sonra Taryn konuştu. "Tüm şekil değiştirenler eşlerini bulmaya kararlı değildir. Bazıları kendi yollarından kendilerinin sorumlu olmadığı fikrinden hoşlanmaz. Bazıları eşlerinin nasıl biri olacağına dair önyargılı bir fikre sahiptir ve bunu reddederler. Bazıları ise, gerçek eşlerini hiçbir zaman bulamayacaklarının farkında olarak baskı yapmayı tercih eder."

"Marcus'un ilk tanıştığınızdan beri senin etrafında döndüğünü göz önünde bulundurmalısın," dedi Shaya. "Bu onun için sıradan bir seksten çok daha fazlası. Bu görmezden gelebileceğin bir şey değil."

Roni, Shaya'nın ne demek istediğini anlıyordu: İşler bu kadar yoğun olmaya devam ederse, bir sonraki adım baskı olacaktı ve bu, Roni ya da Marcus bilinçli olarak buna neden olmadan bile gerçekleşebilirdi. Marcus'un güvenliğini tartışmaktan çiftleşme konusuna nasıl gelmişlerdi? Konuşmanın gittiği yönden rahatsız olan Roni lolipopunu ağzına geri soktu.

Shaya iç geçirdi, gülümsemesi sevecendi. "Tamam, ipucu alabilirim. Ama şunu söylememe izin ver, biriyle ilgilenmenin son derece korkutucu olduğunu biliyorum ve bazı engeller koymanın çekici olduğunu biliyorum, ama gerçekten buna değmez - o sadece onları yıkacaktır."

"Son bir şey daha." Jaime'nin yüz ifadesi ciddiydi.

"Dante'nin bir keresinde bana söylediği bir şey vardı.

Yaralanmadan önce her şeyi bitirmeyi düşündüğümü bildiğinde arkadaşlık. Dedi ki, 'Belki de bu lanet olası bir sondur, bilmiyorum. Ama bilmek istemiyor musun?' dedi. İşte o zaman bilmek zorunda olduğumu anladım. Sanırım bu soruya cevabınızın ne olduğuna siz karar vermelisiniz."

Roni hiçbir şey söylemedi, açıkçası emin değildi. Ama cevabı bulması gerekiyordu çünkü Marcus, özellikle de baskın dişilerin ne kadar cesur ve iddialı olduğunu düşünürsek, onun da aynı geçici iddiada bulunmasını beklerdi. Onun kurdu da bunu beklerdi, zaten onun kurdu da bunu bekliyordu ve baskın erkekler asla istediklerinden daha azına razı olmazlardı.

Sorun şuydu ki, ona da söylediği gibi, ilişkiler konusunda gerçekten kötüydü. Roni nasıl hissettiğini ifade etmekte ya da duygusal geri bildirim vermekte iyi değildi. Kimsenin sevecen ya da şefkatli diyebileceği biri değildi. Şekil değiştiren erkekler koruyucuydu, dişileriyle ilgilenmeyi, ihtiyaç duyulduklarını hissetmeyi severlerdi. Roni kendine güvenen, son derece bağımsız biriydi ve hiçbir şey için bir erkeğe ihtiyaç duymayacak şekilde yetiştirilmişti. Bu nedenle, partnerleriyle kötü bir şekilde çatışmaya meyilliydi.

Daha önce bunun onun için pek bir önemi olmamıştı -en azından genel bir rahatsızlığın ötesinde- çünkü hiçbirini gerçekten önemsememişti. Ama Marcus için bu önemliydi. Onu incitmek istemiyordu ve annesinin ona baktığı gibi bakmasını istemiyordu, sanki o eksikmiş, yeterince iyi değilmiş gibi. Bunun düşüncesi bile kendini tutmasına neden oluyordu.

Ama kendini korumak için bunu yapmak korkaklık olurdu, değil mi? Korkakça ve bencilce ve kendisinin bunların hiçbirini olmadığını düşünmek isterdi.

Bu ona haksızlık olurdu, çünkü onun hakkında böyle düşündüğüne inanması için ona hiçbir neden vermemişti. Onu asla yargılıyor ya da ona gülüyor gibi görünmüyordu. Tuhaflıkları onu rahatsız ediyor gibi görünmüyordu, kız gibi olmadığı gerçeği de öyle. Ve onu savunmasına rağmen, bunu "patron" olduğunu ya da onu savunmadığını ima edecek şekilde yapmadı.

onu kendisiyle eşit görüyordu. Aslında, insanların onun gücünü küçümsemesi onu rahatsız ediyordu.

Kendini onun için önemli kıldığı için o pislığe lanet olsun. Ama karşılığında onun üzerinde geçici bir hak iddia edecek kadar önemli miydi? Aralarındaki ilişkinin lanetlenip lanetlenmeyeceğini bilmesi gerekecek kadar önemli miydi?

Evet, gerçekten de öyle olabileceğinden korkuyordu.

Ayağa kalkan Nick yere kan tükürdü. "Bunu ödeyeceksin, Fuller."

"Yüzüstü dirseğime çarptın, ne olacağını sanıyordun?" Marcus'un kurdu vahşi bir sırtışıla dişlerini gösterdi, Alfa'nın incinmiş halini görmek hoşuna gitmişti. Zander'ın kırık burnunu görmek de hoşuna gitmişti; süper hızlı olsun ya da olmasın, adam dişisine karşı bir şeyler hissettiğinden şüphelenen bir erkek kurttan kaçamazdı.

"Dostça futbol oyununun" Marcus'un kafasına top fırlatmak, onu sürekli yere düşürmek ve orada bulunan her erkeğin onu ezerek öldürmek için üzerine yığılması için bir bahane olduğu kısa sürede ortaya çıkmıştı.

Her tarafı yara bere içindeydi, birkaç dakika önce yerine oturduğu omzundan yayılan bir ağrı vardı ve kaburgalarından bazılarının kırıldığından oldukça emindi. Ayrıca iki kez neredeyse bayılıyordu. Belli ki bu iş bittiğinde "özel ihtiyaçları" olacağını umuyorlardı.

Nick kaşlarını kaldırdı. "Eve gitmek istemediğine emin misin?"

"Kız kardeşinin hayatındaki yerimi kabul etmek istemediğine emin misin?"

"Roni daha iyisini
yapabilir." "Shaya
da yapabilir."

Nick gerçekten de gülümsedi. "Haklısın, yapabilir. Ama o benim."

"Ve Roni de benim." Marcus bunu söylerken bakışlarını kısa bir süreliğine Zander'a kaydırđı; Zander kaşlarını kaldırdı, görünüşe göre eğleniyordu.

"Cesur olduğunu kabul ediyorum, kız kardeşimi karşısına almak isteyecek pek fazla erkek yoktur."

Nefes nefese kalan ve alınının üstündeki büyük yaradan damlayan kanı silmek için elinin tersini kullanan Derren başını salladı. "Ama belli ki sandığımızdan daha dayanıklı. Granit gibi bir kafatasın var Fuller." Marcus'a kafa atmaya çalıştığından ve geri teptiğinden beri bunu biliyordu - salak neredeyse kendini bayıltıyordu.

Çenesini esnetip kavrayan Eli başıyla onayladı. "Onun da granit gibi bir yumruğı var."

"Sahip olduğum her şey üzerine bahse girerim ki Roni'nin sağ kroşesi daha iyidir," dedi Marcus.

Eli güldü. "Geçmiş tecrübelerime dayanarak seni temin ederim ki öyle."

"O başlangıç için gel etrafta!" bağırdı a Kötü bir şekilde inleyen Caleb'in yanında çömeldiğı yerden morarmış Kent'e baktı. Adam, Marcus'un attığı sert şut sayesinde top kafasına çarptığından beri baygındı.

Zander burnunu tekrar yerine yerleştirdi. "Bence bu işi bırakalım. Eğer onu daha fazla hırpalarsak Roni bizi öldürür."

"Evet. Kahveme bir daha tuz atmamayı tercih ederim." Eli ürperdi.

Derren Nick'e baktı. "Ne diyorsun? Ateşkes mi?"

Tüm Merkür kurtları Alfa'larına döndü. Nick titizlikle Marcus'a bakıyordu. "Eğer onun saçının tek bir teline bile zarar verirsen-"

"Bunu zaten konuşmamış mıydık?" Marcus iç çekti. "Bana ulaşmak için Roni'yi geçmen gerekir ve o noktaya kadar ölmüş olacağımdan eminim. En iyi ihtimalle kesik başımla futbol oynamayı umabilirsin."

Nick'in ağzında bir gülümseme belirdi. "Bununla çalışabilirim."

OceanofPDF.com

CHAPTER MİMİK

S Roni'nin en kötü kabusuna yakalanmış gibi görünmesini sevimli bulmalı mıydı? bir yabancıнын onunla konuştuğunu biliyor muydu? Muhtemelen hayır, ama Marcus biliyordu.

Yirmi dakika önce eve vardığında partinin tüm hızıyla devam ettiğini görmüştü; Anka kurtları, Merkür kurtları ve Grace'in çocukluk sürüsünden bazı akrabaları bir aradaydı.

"Dostça bir futbol maçından" kalan çamur, kan ve kirden arınmak için duş aldıktan sonra üzerine bir şeyler giymiş ve oturma odasına gitmişti. Şimdi kapı aralığına yaslanmış, Grace'in akrabalarından biri rahatsız olduğu her halinden belli olan Roni'ye tasarım ayakkabılardan bahsedip dururken kendi kendine gülümsüyordu.

Tam gidip onu kurtarmak üzereydi ki, Trick yüzünde tuhaf bir ifadeyle yanında belirdi. Marcus'un aklından neler geçtiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Trick açık bir kitap gibi görünüyordu ama gerçekte onu okumak hiç de kolay değildi.

Trick birasından bir yudum aldı. "Geçen gece seni ve Roni'yi gördüm."

Trick'in ne demek istediği çok açıktı ve bu Marcus'un canını sıkıyordu. "Gerçekten mi?" diye mırıldandı, sesi biraz tehditkârdı.

Trick hafifçe sırttı. "Geldiğinde neye benzediğini bilmemden hoşlanmıyorsun, değil mi?"

"Hayır, istemiyorum." Kurdu bu duruma özellikle sinirlenmişti ki Trick'i sevdiği ve ona güvendiği düşünülduğünde bu beklenmedik bir durumdu. O ve Marcus zaman zaman birbirlerinin kaşıntılarını kaşımış ve hatta dişileri paylaşmışlardı. Ama Trick Roni'yi paylaşmayı ima ediyorsa, bu gerçekleşmeyecekti. Bu fikir bile sahiplenme duygusunu körüklüyor, neredeyse pençelerinin kesilmesine neden oluyordu.

Trick kayıtsızca duvara yaslandı. "Seni işaretledi."

"Evet."

"Ve sen onu işaretledin."

"Evet." Trick ona öylece bakınca Marcus içini çekti. "Trick, söyleyecek bir şeyin varsa söyle. Ama eğer onu paylaşmayı önereceksen-"

"Konu bu değil."

"O zaman ne? Roni ile bir sorunun falan mı var?"

"Hiç de değil. Ondan hoşlandım. Sert, kurnaz, hızlı, tam benim tarzım bir kız. Ama senin tipin değil. Senin her zamanki tipinden çok farklı."

"Bunun ne önemi var ki?"

İfadesi artık tamamen ciddiydi, "Onun senin eşin olabileceğini düşündün mü?" diye sordu.

Tamam, Marcus'un söylemesini beklediği şey bu değildi.

"Ondan hoşlanıyorsun, Marcus. Yani ondan hoşlanıyorsun, ondan. Daha önce hiç kimse için bu kadar ateşli olmamıştın, hiç sahiplenici ya da kıskanç olmamıştın. Ama senin kurdun bana saldırmak istiyor.

Şimdi onu çıplak gördüğüm için, değil mi?"

Hayır, Trick'e bir yumruk atmak istemiyordu. Onu deşmek istiyordu.

"Başka biri olsaydın, bunu kendi başına çözmene izin verirdim. Ama Playboy'dan daha fazla sorunun var - doğru yöne doğru bir tekme atmazsan, yanlış yöne doğru gidebilirsin. Bunun olduğunu görmek istemem."

"Ama-"

"Sadece beni dinle. Roni, kişisel alanını işgal ettiğinizde kılını kıpırdatmıyor. Dokunulmaktan hoşlanıyor gibi görünmüyor ama sizin dokunmanıza izin veriyor. Farkında olsun ya da olmasın, senin yanında çoğu insanın yanında olduğundan çok daha rahat. Ve lanet olsun, siz ikiniz birlikteyken, cinsel enerji neredeyse ikinizden de akıyor."

Trick'in bu konuda haklı olduğunu inkâr etmek mümkün değildi. Ve evet, o ve Marcus'un arkadaş olmaları pek çok şeyi açıklıyordu - özellikle de Marcus'un ona, onun da Marcus'a verdiği tepkiyi. "Bu o değil. Sana bahsettiğim Kahin tamamen farklı birini tarif etmişti."

Trick homurdandı. "Ne olmuş yani?"

"Ne demek 'yani'?" "Kahinler yanılabilir."

"Evet, şey, onun vizyonu çok özeldi."

Trick dudaklarını büzdü. "Tamam, diyelim ki Kahin haklı. Diyelim ki Roni senin eşin değil. Diyelim ki Kahin'in tarif ettiği diğer kişi senin için doğru kişi ve dışarıda bir yerlerde. Bu da Roni'nin de dışarıda bir yerlerde onu sahiplenmeyi bekleyen bir eşi olduğu anlamına gelir."

Marcus durduramadan içinden bir itiraz hırıltısı yükseldi; bu hem kendisinden hem de kurdundan gelen bir hırıltıydı.

Trick sırtıttı. "Ben de öyle düşünmüştüm."

"Ondan henüz vazgeçmek istememem onu eşim yapmaz."

"Senden tek istediğim bu konuda açık fikirli olman. Dante ve Trey'e bakın; burunlarının dibinde kendi eşleri olduğunu anlamaları ikisinin de aylarını aldı ve bu çok acınası bir durum. Kurtlarını dinlemeleri gerekirdi ama dinlemediler çünkü insani meselelerine çok fazla dalmışlardı."

"Bazen hayvanlarımız belirli dişilere karşı güçlü tepkiler verir ve bu hiçbir şey ifade etmez."

"Evet, ama bazen öyle oluyor. En azından onun senin eşin olma ihtimalini kabul edebilirsin."

Marcus ağzını açtı ama ağzından tek kelime çıkmadı. Bu bir olasılık mıydı? Roni'ye karşı inanılmaz bir sahiplenme hissediyordu, o kadar ki onu elinden almaya çalışan herhangi bir erkeğin boğazını seve seve kesebilirdi. Ve ondan hoşlanıyordu, hoşlanıyordu. Onu güldürüyor ve karmaşık karakteriyle onu büyülyordu. Ayrıca o kadar sertti ki hayranlık uyandırıyor. Her baskın erkek, Roni kadar güçlü bir eşe sahip olmaktan gurur duyardı. Ama bunun bir olasılık olduğunu kabul etmek, belki de uyarıldığı gibi sefil bir kaderi olmayacağını ummak anlamına gelirdi ve bu umut ona büyük ölçüde geri tepebilirdi.

Trick içini çekti. "İtiraf etmek istemiyorsan, tamam, ama söylediklerimi aklının bir köşesine itme, böylece bunları sindirmek zorunda kalmazsın. Sırf bir Kahin sana tamamen farklı bir dişi tarif etti diye bunu ihtimal dışı bırakma. Tamam mı?"

"Tamam," diye yanıtladı Marcus, ama bunu Trick'i yatıştırmak için söylemişti. Arkadaşının tedirgin ifadesi de bunu bildiğini gösteriyordu.

"Aptallık etme, Marcus. Kutunun dışına bak ve bilinçaltında onunla bir şeyler inşa ettiğini göreceksin."

"Sen neden bahsediyorsun?"

Trick gözlerini devirdi. "Sen kendisine karşılık vermeyen her dişiyi yere serme ihtiyacı hisseden bir erkek değilsin. Bu seni daha önce hiç rahatsız etmemişti ama bu sefer rahatsız etti. Yine de sert davranmadın. Geride durdun, onu yakından gözlemledin, savunmasındaki zayıflıkları aradın - onu bir avcının avını çevrelediği gibi çevreledin. Ağırdan aldın, onu daha iyi tanıdın, yanında rahat hissetmesi için elinden geleni yaptın ve onu her seviyede baştan çıkarmaya çalıştın. Daha fazlası için bir temel atmaya çalışmadığınız sürece biriyle bunu yapmazsınız.

"Hayatında daha önce hiç bir kadının peşinden koşmadın, Marcus; kadınları tehdit olarak görüyorsun." O konuşmaya başladığında Trick hemen devam etti. "Bana palavra sıkmaya çalışma; seni tanıyorum. Kadınlar eninde sonunda senden seksten fazlasını istiyor ve bu seni korkutuyor. Yetiştirilme tarzın sayesinde aşk senin için acı, reddedilme ve öfkeyle iç içe geçmiş durumda. Ama Roni'nin peşinden gittin çünkü o seni tehdit altında hissettirmiyor."

"Tehdit mi? Bunun ne anlama geldiğini bile anlamıyorum."

"Sana bağlanmayacağını, veremeyeceğin hiçbir şeyi senden talep etmeyeceğini ve kendini sana dayatmayacağını ya da seni baskı altında hissettirmeyeceğini biliyordun. Bu, işin nereye gittiğinin kontrolünü sana bıraktı ve rahat hissettiğin bir hızda ilerlemene izin verdi. Ve bakın bu güçle ne yaptınız-bilinçaltınızda daha fazlası için bir temel attınız."

Trick haklı mıydı? Yaptığı şey bu muydu? Elbette, Marcus onu çevrelemiş ve zihinsel olarak baştan çıkarmak için kalkanlarındaki zayıflıkları araştırmıştı. Ama bu sadece onu cinsel olarak baştan çıkarma şansını elde edebilmek içindi. Öyle değil mi? Ve evet, Roni'yi takip ederken kendini rahat hissetmişti. Onu takip ettikçe, ondan daha çok hoşlanmaya başlamış ve daha sahiplenici olmuştu.

"Kahin'in sana bahsettiği eşi bulmaktan korktuğunu biliyorum; tarihin tekerrür etmesini istemiyorsun ve yetiştirilme tarzını bilen hiç kimse bunun için seni suçlayamaz. Ama o dişiyi istemediğini düşünürsek, bunun Roni ile nereye gidebileceğini görmenin, baskıya açık olmanın gerçekten bir zararı var mı? Bilgin olsun, onun senin gerçek eşin olabileceğine gerçekten inanıyorum."

"Kahin'in öngörülerini genellikle doğrudur."

"Evet, genellikle," diye alay etti Trick. "Her zaman değil. Gerçekten senin olabilecek bir şeyi bırakıp gitmeden önce bunu bir düşün."

Sonra da Marcus'u düşünceleriyle baş başa bırakarak uzaklaştı. Arkadaşının söylediği pek çok şey mantıklı gelse de, Marcus Roni'nin onun eşi olduğu teorisinden emin değildi - Kahin'in imgelemine ne kadar kesin olduğu düşünülüyordu. Ama Roni'nin hayatında bir yer edinmek istediğini biliyordu; aralarındaki bu şeyin nereye gidebileceğini görmek istiyordu.

Muhtemelen bunu düşünmek bile onu zalim bir piç yapıyordu. Elbette, pek çok şekil değiştiren gerçek eşleri olmayan insanlarla derin ilişkilere giriyordu, çünkü onları hiçbir zaman bulamayacaklarının tamamen farkındaydılar. Gabe ve Hope bunun bir örneğiydi. Ama Marcus Kahin'den eşini gerçekten bulacağını biliyordu ve bu da bu durumu çok farklı kılıyordu.

Dürüst olmak gerekirse, eşini mutlu edebileceğine inanmıyordu. Ondan çocuk sahibi olamayacaktı, çünkü çocuklarının, büyürken her gün yaşadığı şeyleri görmesine izin vermeyi reddediyordu. Birbirlerini ne kadar mutsuz edecekleri düşünülüyordu, çiftleşme bağının tam olarak yerine oturacağından şüpheliydi. Bu, sahip oldukları her şeyi yiyip bitirecek ve kızgınlığın artmasına neden olacaktı. Hayır, hiçbiri diğerini gerçekten mutlu edemezdi.

Öte yandan Roni... onu mutlu ediyordu - tuhaflıklar, lolipoplar ve hepsi. İçindeki her şey, olduğu her şey ona ondan uzaklaşmamasını söylüyordu; eğer uzaklaşırsa bu sonsuza dek pişman olacağı bir hata olacaktı. Kurdu Marcus'un kararına itiraz etmedi, ki bu onu Roni'ye daha da yaklaştırıp gerçek eşinden uzaklaştıracağı için oldukça şaşırtıcıydı. Kurdu, elemental doğasıyla, Marcus'un Kahin'in tarif ettiği eşle ilgili insani endişelerine sahip olamazdı. Yine de Roni'yle birlikte kalmak için kurdunun desteğini almıştı çünkü Roni kurdunu da mutlu ediyordu.

Bakışlarını Roni'ye çevirdiğinde Grace'in akrabasının hâlâ onunla sohbet ettiğini gördü. Gülümsemekten kendini alamadı; küçük güzel kurdu kapana kısılmış vahşi bir hayvan gibi görünüyordu ve dişlerini lolipopunun etrafında gıcırdatıyor gibiydi.

Görünüşe göre canına tak etmişti. Ne yapacağını biliyordu, her an gelebileceğini biliyordu.

Sonunda lolipodu ağzından çıkardı ve başını eğdi. "Eğer mideniz her iki haftada bir yeni bir mukus tabakası üretmezse, kendi kendini sindireceğini biliyor muydunuz?"

Ve işte oradaydı.

Şaşıran kadın ağzını tekrar tekrar açıp kapattı. "Um ... hayır, bunu bilmiyordum. Ne kadar ilginç."

"Biliyorum, değil mi?"

"Muhtemelen gidip arkadaşımı kontrol etmeliyim."

Yeniden yalnız kaldığında, Roni'nin vücudu rahatlayarak sarkmış gibiydi. Marcus sessizce ona doğru yaklaştı. "Bu hiç hoş değildi."

Yüzünü ona çeviren Roni masumca göz kırptı. "Ne? Ne dedim ben?" Elbette Marcus'un orada olduğunu, onu izlediğini hissetmişti. Marcus'un bakışlarının üzerinde olduğunu her zaman hissederdi ve bu her zaman vücudunu huzursuz hissettirirdi.

Roni'yi kendine doğru çekti ve boğazına biraz sahiplenici bir öpücük kondurarak bir anlığına onun kokusunda yüzdü. "Onu rahatsız ettin, böylece çekip gidecekti." Lolipopunu kaptığı gibi çöp kutusuna fırlattı ve kendisine bir huff çekti.

Roni onun oyununu tahmin etmesine şaşırmadı; çok dikkatliydi. "Modadan bahsediyordu, Marcus. Moda." Roni kendi kıyafetini işaret etti: savaş pantolonu, Converse spor ayakkabılar ve üzerinde "Ben insanlardan hoşlanmam, uyarıldınız." yazan bir tişört. "Vogue okuyan birine benziyor muyum?" İster insan ister kurt formunda, ister erkek ister kadın olsun, bir Alfa'yı alt edebilirdi. Ama stilettolar hakkında bir konuşma yapmak? Bu onun rahatlık alanının dışındaydı.

Bakışlarını kızın yenilebilir her santimetresinde gezdirdi. "Görünüşünü beğendim. Sana yakışıyor."

Bu yavaş, durgun gülümseme onun için işe yaradı. Ve o şehvetli ağız onunkine indiğinde, en yıkıcı öpücüğü verdiğinde ve ardından alt dudağını ısırduğunda - evet, bu da onun için işe yaradı.

Roni şaşkınlığını üzerinden attıktan sonra boğazını temizledi ve bir an için onu inceledi. Orada burada belli belirsiz çürük ve çizik izleri vardı ama hızla kayboluyorlardı. Yine de ne kendisi ne de kurdu onu yaralı görmekten hoşlanıyordu. Eğer tamamen iyileşme yolunda olmasaydı, kardeşlerini pençeleyebilirdi. "Hayatta olduğunu bilmek güzel. Ve tüm dişlerin yerinde. Kırık kemik var mı?"

"Kimin kemiklerinden bahsettiğinize bağlı."

Sormak için ağzını açtı ama sonra başını salladı. "Biliyor musun, bilmek istemiyorum."

Marcus onun boynuna sokuldu ve derin derin içine çekti. "Kokun beni çıldırtıyor." Kadının boynundaki ize doğru çekilerek dilini üzerinde gezdirdi ve kadının ürperişinin tadını çıkardı.

Sesini bu şekilde alçalttığında, Roni'nin vücudunda her türlü ilginç şeyi yapıyordu. "İyi deli mi, kötü deli mi?"

Marcus gülümsemesinin hınzırca olduğunu biliyordu. "Oh, çok, çok iyi bir deli." Sırf bu yüzden onun kulak memesini ısırды. Elbette, kızın kolu ona dolandığında ve parmakları omurgasında gezindiğinde neredeyse yerinden sıçrayacaktı. Bir, çünkü inanılmaz derecede iyi hissettiriyordu. İki, çünkü Roni dokunaklı bir insan değildi, özellikle de toplum içinde. Ona böyle dokunmak, hem de başkalarının önünde, bir şey ifade ediyordu. Bu bir kabul ve iddiaydı. "Talebime karşılık vereceğinden emin değildim."

"Şey, bunun üzerinde çok düşündüm. Bazı amaçlara hizmet edebileceğini düşündüm."

Gülümsedi. "Bazı amaçlara hizmet etmek mi?"

"Havadan sudan konuşmalarla başa çıkabilirsin. Havadan sudan konuşmayı sevmem. Lastik değiştirebilirsiniz. Kuyruklar olduğunda

Onlar. Onlardan nefret ediyorum. Bana ikolatalı pasta da getirebilirsin."

"Başka bir şey var mı?"

"Evet. G noktasını asla ihmal etme. Bu senin için kötü olur."

Güldü. "Not edildi." "Ro!"

Roni aşağı bakınca Kye'in iki elinde birer kurabiyeyle ona sırtıttığını gördü. "Hey, küçük adam. Ne var orada?"

Yüzünü buruşturarak iki kurabiyeyi de göğsüne bastırdı. "Benimkiler."

"Tabii ki." "Mar!"

Marcus gülümsedi. "Hey evlat, Roni'ye Alfa hırıltını gösterdin mi?" Küçük dişlerini gösteren Kye'in ifadesi anında vahşileşti.

"Vay canına, korkunç." Kye aniden bir dairenin içinde dönmeye başlayınca Roni kaşlarını çatı. "Ne yapıyor bu?"

Marcus iç çekti. "Osuruyor ve sonra onu arıyor."

Tao, Dominic ve Ryan oraya doğru ilerlediler. Dominic yüzünü buruşturuyor ve dizini ovuşturuyordu. "Yara bandın var mı?" diye sordu Roni'ye.

Kaşları çatıldı. "Hayır, neden?"

"Az önce senin için düşerken dizimi sıyırdım." Gülerek Marcus'un yumruğundan zar zor kurtuldu.

Tao başını Dominic'e doğru salladı ve hem Marcus'a hem de Roni'ye birer bira uzattı. "Gerçekten bazen hayatın için endişeleniyorum, Dom." Ryan bunu desteklercesine homurdandı.

"Ry! Ry! Ry! Ry!" Kye infazcının kot pantolonunu sertçe çekiştirdi. Yeni yürümeye başlayan çocuğun Ryan'a karşı bir zaafı vardı, ki bu garipti, çünkü adam neredeyse hiç konuşmuyordu ve en ufak bir oyunbazlığı yoktu.

Biraz acılı ve rahatsız görünen Ryan uzandı ve Kye'i gömleğinin arkasından yakaladı. Sonra onu havaya kaldırarak havada sallanmasına izin verdi. Kye keyifle gülerek Ryan'ın burnunu imdiklemeye çalıştı.

Taryn infazcının imdadına yetişerek oğlunu kollarının arasına aldı. "Yine Ryan Amca'ya eziyet mi ediyorsun?" Çocuk cevap olarak onu şapır şupur öptü.

Arkadaşının yanında duran Trey, Marcus'u inceledi. "Ya Roni'nin kardeşleri seninle çok uğraşmadı ya da sen kendini tutamadın. Umarım ikincisi olmuştur."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Dominic.

"Marcus Merkür Sürüsü'yle erkek erkeğe bir şeyler yaptı," diye açıkladı Grace Roni'ye doğru ilerlerken ve ona Roni'yi şaşırtan kocaman bir sarılma verdi. "Partinin düzenlenmesine yardım ettiğin söylendi, o yüzden teşekkür ederim."

Roni başıyla onayladı. "Sorun değil. Mutlu yıllar."

"Teşekkür ederim. Taryn'e partiyi iptal etmesini söyledim, olan biten her şey ve-"

"Hayır, bunu aylar önce planlamıştık," diye araya girdi Taryn. "Senin için her şeyin berbat olmasına izin veremezdik Grace. Sürü için çok şey yapıyorsun, her zaman herkesle ilgileniyorsun. Şimdi seninle ilgilenme sırası bizde, çünkü biraz şımartılmayı ve ilgiyi hak eden biri varsa o da sensin." Marcus buna katılmak zorundaydı.

Dominic Roni'nin dirseğini kavrayıp kolunu hareket ettirmeye çalışırken, Roni onun eline tokat attı. Dominic ellerini havaya kaldırdı. "Sadece tişörtünde ne yazdığını görmeye çalışıyorum. Sinirlenmene gerek yok. Söylemesi zor ama. Braille alfabesiyle okuyabilir miyim?" Eğer Dante ve Jaime o anda ortaya çıkıp Dominic'i geri çekmeselerdi, Marcus onu bayıltacaktı.

Roni sapığa gülümsemekle yetindi. "Vücudun harikalar diyarı gibi Dominic... Alice olabilir miyim?"

Jaime güldü. "İyi bir tane."

Ancak Dominic o kadar da eğlenmiyordu. "Kes şunu!" diye sızlandı.

O sırada Eli göründü, yüzünde yırtıklar ve çürükler vardı. Dominic'in yüz ifadesini görünce kız kardeşine kaşlarını kaldırdı. "Yine ona sevimsiz laflar mı atıyorsun?"

"Aptal herif beni alabileceğini sanıyor. Hala Twitter'dan cinsel yolla bulaşan hastalıklar hakkında tavsiye mi alıyorsun?"

Eli'nin yüzündeki eğlence çabuk söndü. "Seni geri getireceğim, kardeşim. Bu konuda bana güven." Dikkatini Jaime'ye çevirdi. "Antibiyotik kremler önererek ve çabuk iyileşmemi dileyerek durumu daha da kötüleştirdiğin için teşekkürler."

Beta dişisi masumca omuz silkti. "Bunun sadece bir şaka olduğunu bilmiyordum. Yardımcı ve destekleyici olmaya çalışıyordum."

Dante bir kolunu arkadaşının omuzlarına doladı. "Bebeğim, o kadar iyisin ki buna neredeyse inanabilirim."

"Neye inanayım?" diye sordu Trick, Trey'in arkasından yaklaşarak. Roni kaskatı kesilince Marcus şaşırdı; ona dokunmasaydı fark etmeyebilirdi. Trick Marcus'un diğer tarafına geldiğinde Roni tamamen kaskatı kesildi. Kurt gözlerinde hayvanın tedirginliğini açığa vuran küçük bir parıltı vardı. İşte bu ilginçti.

Roni'nin ya da kurdunun Trick'in yanında kendini rahatsız ya da kıskanç hissedebileceği aklına gelmemiştir, oysa durum tam tersi olsaydı Marcus da aynı şeyi hissedirdi. Belki diğer erkekler dişilerinin kıskanç olmasından hoşlanabilirdi ama Marcus kıskançlığı hiç önemsememiştir. Roni'nin ya da kurdunun kendini rahatsız ya da güvensiz hissetmesini istemiyordu.

Marcus Trick'e, "Roni yine Eli'ye eşek şakaları yapıyor," dedi ve başparmağıyla ensesinde yatıştırıcı daireler çizebilmek için elini yukarı kaydırarak kızın boynunun kıvrımında sıkıca durdu. Bu, onun kurdunu rahatlatacağını ve umarım Roni'yi yatıştıracağını bildiği özenli ve sahiplenici bir hareketti. Onun tercihi olduğu mesajını alacaktı.

Tao, Roni'yi hafifçe dürttü. "Annen neden sana ters ters bakıyor?"

Tao'nun bakışlarını takip ettiğinde annesinin odanın diğer ucunda dikilmiş, öfkeyle baktığını gördü. "Ona göre ben günah içinde yaşıyorum. Tüm dişilerin eşlerini beklemeleri gerektiğini düşünüyor." Marcus elini sıktığında Roni sarsıldı.

boynuna sarıldı. "Ben yokken sana 'Roni zayıf' davasını açmaya devam etti mi?"

"Hayır, söylemedi. Senin için konuştuğumdan beri bana tek bir kelime bile etmedi. Hoşça kal dediğimde bana homurdandı ama."

Eli sırtıttı. "Annem insanların onu sorgulamasına alışık değil. Bunu beklemezdi. Nick kesinlikle beklemiyordu. Nick'ten bahsetmişken, yüzündeki ifadeyi gördün mü?"

Roni onun asık suratına neredeyse gülecekti. Nick de onun gibi partileri pek sevmezdi, çünkü genel olarak insanlar onu sinir etme eğilimindeydi. Kendi sürüsünün yanında olmayı bile zaman zaman bir deneme olarak görüyordu. Arkadaşlığını aradığı ve gerçekten keyif aldığı tek kişi Shaya'ydı.

"Shaya hamile olmasaydı muhtemelen gelmezdi; ondan uzak kalmaktan nefret ediyor," diye devam etti Eli. "Görünüşe bakılırsa, pastasını bırakıp gitmesi için onu ikna etmeye çalışıyor."

Jaime, "Ah, bu onun neden az önce kaşıkla burnuna vurduğunu açıklıyor," dedi.

Marcus kaşlarını kaldırdı. "Hala kek var mı?"

"Son baktığımda," dedi Dante, "bir dilim kalmıştı."

Marcus kimin pastayı en az kendisi kadar sevdiğini çok iyi biliyordu. Roni'nin meydan okuyan bakışıyla karşılaştı. "Hayatta olmaz, güzelim." Adam odadan çıkıp tünellere doğru koşmaya başladı ama Roni onun sırtına atladı, havalı bir hareket yaptı ve onu yere serdi. Kaltak. Kız onun üzerinden atlayıp kaçmaya niyetlendi ama adam kızın bileğini yakaladı. Sinsi küçük kız adamın elinden kolayca kurtulmayı başardı ama o sırada adam ayağa kalkmıştı. Kız kıpırdayamadan, adam kollarını kızın etrafında kenetledi, onu yere yatırdı ve karnının üzerine yatırdı. Roni'nin bir başka havalı hareketinden sonra Roni sırt üstü yatmış, Roni de onun üzerine binmişti.

"Ne yapıyorsun?"

Başlarını kaldırdıklarında Cam'in başlarında durup yemek yediğini gördüler.

. . . pasta.

"Ah, seni piç kurusu," dedi Roni.

Marcus başını salladı. "Nasıl yapabildin, Cam?"

Adam gözlerini iki kez kırptırdı, görünüşe göre şaşkıındı.

"Ne yapacağım?" "Şeytan'ın yardımcısı, tek söylediğim bu." Roni ayağa kalktı ve

Marcus'a elini uzattı ama o ayağa fırladı. Cam'e hırlayarak, ikisi de omuz silkerek yanından geçtiler.

"Ne?" Cam iç çekti. "Siz çok tuhafsınız."

Mutfakta, Roni ve Marcus kalan yiyecekler için kavga ettiler - etraflarındakilerin aşırı derecede eğlenmesine neden oldular

-Ama umursamadı, çünkü bu onunla oynamasını sağladığı anlamına geliyordu. Daha sonra, Eli'yi biraz daha kızdırdıktan ve Marcus da Dominic'in sevimsiz repliklerle ona asılmasından alabildiği kadarını aldıktan sonra, Marcus onun elini çekti. "Benimle gel."

"Ha?"

"Benimle gel." Onu labirent gibi tünellerden geçirip doğruca odasına götürdü. Kapı arkalarından kapandığı anda, onun üzerine atladı. Ağzı kızınıkini bulup onunla ziyafet çekerken erimiş ihtiyaç içinde alevlendi. Saçındaki bağı çekerek ellerini ipeksi saç tellerine gömdü; onu emerken kalçalarının üzerine dökülen saçlarının görüntüsü aklından geçti ve içinden bir hırıltı yükseldi. "Bütün gün bunu düşünüp durdum."

Ağına karşı söylenen sert sözler nefesini kesmişti. Aynı işkenceyi hissettiğini itiraf edecekti ama sonra adam dilini emmeye başladı. Adamın elleri sanki onun sahibiymiş gibi vücudunun üzerinde gezinirken, ellerini tişörtünün içine soktu, sahiplenici bir şekilde kığını avuçladı. Sonra bir eli kalçasının üzerinde gezinirken dondu kaldı.

"Bu da ne? Benim bölgeme silah mı getirdin, Roni? Çünkü bilirsin, bir infazcı olarak bu tür bir hakaretle uğraşmak zorunda kalırım."

Nefes nefese ve biraz da şaşkın, gözlerini iki kez kırptırdı. "Ne? Sadece cep telefonum." Peki neden

konusuyordu?

"Hmm. Emin olmam gerektiğini anlıyorsun." Onu duvara doğru döndürdü ve ellerini sıkıca duvara yerleştirdi. "Kollarını ve bacaklarını birbirinden ayır."

Tamam, şimdi gerçekten kafası karışmıştı. Ve onun ses tonundan hiç hoşlanmamıştı. "Bu da ne şimdi?"

"Beni duydun. Şimdi sana söyleneni yap."

"Oh, seni orospu çocuğu!" Adamın elinden kurtulmak için mücadele etti ama ensesine aldığı keskin bir ısırik onu şok içinde dondurdu. Kurdu onunla dövüşmek yerine kıpırdamadan durmasını, oynamasını söylüyordu ki bu da onu susturmaya yetecek kadar şaşırtıcıydı.

"Otoriteye hiç saygın yok, değil mi?" Ne kadar sert olduğunu hissetmesi için kendini ona doğru bastırdı. "Bir kez daha söyleyeceğim: kollarını ve bacaklarını iki yana aç."

Meraklanan Roni, adamın dediğini, daha doğrusu emrettiğini yaptı.

"Bu kadar. Bana söylemek istediğin bir şey var mı? Bana gerçeği söylersen bunu kendin için çok daha kolay hale getirebilirsin."

Boynundaki nefesi onu ürpertti. Rol yapmayı eğlenceli bulmayı beklerdi ama üzerine çöken cinsel açlık onu mizahtan yoksun bırakmıştı. "Hayır. Sana söyleyecek bir şeyim yok."

"Peki, bunu benim yöntemimle yapacağız." Vücudu, beyinde düşünmeye yer olsaydı onu sarsacak vahşi, cinsel bir ihtiyaçla zonklayan Marcus, kadının bacaklarını daha da açtı.

"Ne yapıyorsun?"

"Üst araması tabii ki. Kıpırdamadan durursan çok daha kolay olacak. Mücadele etmek yok." Ses tonu tavizsiz ve amansızdı.

Roni'nin omuzlarından başlayarak yavaşça ama sertçe vücudunun üst kısmını okşamaya başladı. Kendinden emin, bilmiş elleri soğukkanlı ve mesafeli olmaktan çok uzaktı ve Roni'nin titreyip kıvranmasına neden oluyordu. Adamın elleri kısa bir süreliğine göğüslerinin üzerinde gezinirken Roni kısık bir inilti çıkardı.

"Burada bir şey saklamadığınızdan emin olmalıyım." Marcus tişörtünün alt kısmını topladı ve yavaşça

başının üzerinden kaydırıp yere attı. Sütyeni de hemen ona katıldı. Sonra elleri göğüslerine kayarken vücudunu onunkilere bastırdı - mükemmel bir avuç gibiydiler. Onları yoğurdu ve sıktı, ara sıra duraklayarak meme uçlarını çimdikledi ve tam olarak doğru miktarda baskı uygulayarak inlerken ve sikine karşı gıcırdarken ona karşı eğilmesini sağladı.

Omzunun arkasını ısırarak Marcus, elini kızın düz ve gergin karnından aşağıya doğru kaydırarak en çok istediği şeye doğru ilerledi. "Burada bilmem gereken saklı bir şey var mı?"

Roni tek kelime edemedi pantolonunun fermuarını açmış ve elini içeri sokup şortunun engelini aşarak onu sertçe avuçlamıştı. Eli orada kıpırdamadan duruyor, Roni'yi beklentiyle çılgına çeviriyordu. Huzursuz bir şekilde kalçalarını çevirerek biraz rahatlamaya çalıştı. Zalim piç elini biraz geri çekti.

"Oh, hayır, tatlım. Benim için kibar ve hareketsiz ol." Kız kıpırdamayınca elini daha da aşağı kaydırdı ve parmağıyla klitorisini fiskeledi. Yüksek sesle inledi ama hareket etmedi. Bir parmağını kıvrımlarının arasından geçirdi ve ne kadar kaygan olduğunu görünce homurdandı. "Burada bir şey varmış gibi görünmüyor. Ama emin olmalıyım." Yere çömeldi, kızın ayakkabılarını çıkardı ve sonra pantolonunu indirdi. Çocuk şortu çok seksiydi, ona o mükemmel küçük kışını gizlice gösteriyordu, ama onların da gitmesi gerekiyordu. Kızın bacağına hafifçe vurdu. "Pantolonunu ve şortunu çıkar."

Roni dediğini yaptı ve onları bir kenara itti. Bir açıdan, onun her emrini sorgusuz sualsiz yerine getirmek onu kızdırıyordu. Ama gurur onun boşalmasına neden olmazdı, değil mi? Ve Marcus'un ona davranış biçimiyle erkeklerin daha önceki davranış biçimleri arasında çok büyük bir fark vardı. Marcus seks sırasında ona hükmediyordu ama bunu yatak odasının dışında yapmaya çalışmıyordu. Bu nedenle bu durum onu rahatsız etmemişti. Yine de acele edip onu boşaltmazsa sabrı taşacaktı.

Marcus elleriyle ayak bileklerini kelepçeledi ve yavaşça bacaklarından yukarı kaydırđı. "Hmm. Her Şey yolunda. Peki ya

. . burası mı?" Kalçalarını hafifçe eğerek amının muhteşem görüntüsünü seyretti; kıvrımları şişmiş ve parlıyordu, bu da kurdunun aklıktan hırlamasına neden oluyordu. "Bana ne kadar güzel koktuğunu tahmin bile edemezsin."

Adam aniden bir parmağını içine sokunca Roni'nin nefesi kesildi. Nazik değildi; her hamlesi sert, emin ve cesurdu. Sonra tam da dilinin mücadeleye katıldığı anda G noktasını buldu ve Roni neredeyse yere yığılacaktı. Kahretsin, adam kadın vücudunu nasıl kullanacağını biliyordu.

"Tadın çok güzel." Marcus parmağını çekmeden, tekrar ayağa kalkıp tek eliyle tişörtünü çıkarmadan önce kızın kıkına keskin bir ısırık attı. "Sikimi amına sokacağım, Roni." Roni'nin ensesini ısırarak sarsılmasına neden oldu. "Seni hızlı ve derin bir şekilde becereceğim."

Çıplak sırtındaki sert kasların verdiği his, tıpkı uyluklarının arkasındaki kot hissinin onu inletmesi gibi, içinden bir titreme geçirdi. Adamın dişleri boynundaki izi sıyırdığında dizleri neredeyse bükölüyordu. Sanki büyülenmiş gibi yaladı ve emdi. Bu noktada, onu içine almak için çıldırıyordu ... ve adam bu lanet acıyı uzatıyordu.

"Marcus, şimdi," diye homurdandı. Göt herif onun yerine kıkına şaplak attı. "Oh, seni adi herif-" Tekrar yaptı. Roni dirseğini sertçe onun kaburgalarına sapladı. Onun cevabı ne oldu? Bir parmağını daha kızın içine soktu ve ikisini de döndürdü.

Boştaki eliyle kızın saçlarını avuçladı ve başını geriye doğru çekti. "Kendi bölgesinde bir infazcıya saldırmak cezalandırılabilir bir suçtur."

İstekle soluyarak dudaklarını yaladı. "Artık oyun yok." Belli ki baskın bir dişiyile karşı karşıya olduğunu hatırlatmaya ihtiyacı vardı. Bir kolunu ensesine dolayarak, kan akıtacak kadar sert bir şekilde tırmaladı - hırıltısı

göğsünde titreşerek sırtından aşağı bir ürperti gönderdi.
"Boşalmam gerek."

Parmaklarını geri çeken Marcus, Roni'nin kalçalarını hafifçe kısırarak onu içine alacak şekilde konumlandırdı.
"Ben, Roni, senin bana ihtiyacın var," diye düzeltti. Sonra her santimini onun içine soktu. Roni kaslarının onun etrafında kasıldığını hissetti, orgazm onu yırttı ve vahşiliğiyle onu tamamen şaşırttı. Artçı şokların azalmasını beklemedi, ona bir erteleme vermedi. Elleri kalçalarında sahiplenici bir şekilde kenetlenmişken, parmakları onu ısırarak içine ve dışına pompaladı.

Cilt.

"Evet, istediğim şey bu." Bunun her zaman isteyeceği bir şey olduğunu hissediyordu. Her iki elini de bir kez daha duvara dayayarak, adamın itişlerine karşı koymak için geri itmeye çalıştı. Hayır, Marcus buna izin vermiyordu. Marcus elinin tersiyle onun kıkına bir tokat attı. "Hayır tatlım, seni becereceğim. Senden tek istediğim bunu kabul etmen." Kızın uyarı hırıltısı onu gülümsetti.

Omzunun üzerinden ona ters ters baktı. "Ben itaatkâr değilim."

"İtaatkâr olduğunu söylemedim. Ben beceririm, sen de alırsın dedim. Sana geçen sefer söylediğim gibi: Bu amın içindeyken, o benimdir. Ve şu anda onu becermek istiyorum."

Bu ifadeyi bir dizi küfürle karşılayabilirdi, ama sonra ona daha sert, daha hızlı ve daha derinden vuruyordu - ona tam olarak ihtiyacı olanı veriyordu.

"Geleceğim, tatlım. Benimle gelmeni istiyorum. Şimdi."

Dişlerinin omzuna batması bir tetikleyici gibiydi; başını geriye attı ve coşku dalgaları vücudunu neredeyse şiddetle sarsarken çığlık attı. Son bir kez daha derinlere inip içinde patlarken boynuna doğru küfretti. İşte o zaman tüm gücü vücudunu aceleyle terk ediyor gibiydi. Eğer bir kolunu beline dolamasaydı, yere yığılacaktı.

Onun takdirini kazanmak için, gevşek bedenini büyük bir dikkatle en-suite banyoya taşıdı, ikisini de temizledi ve sonra aynı dikkatle onu yatağa taşıdı. Giysilerinin geri kalanını çıkardıktan sonra onun yanına uzandı ve gözlerinde kendinden duyduğu memnuniyet parlarken omzundaki yeni izi hafifçe yokladı. "Bundan çok memnunsun, değil mi?"

"Evet." Kurdu da öyleydi.

Cep telefonunun çaldığını duyunca inledi. Bu zil sesini o anda konuşmak istemediği bir kişiye vermişti.

"Cevap vermeyecek misin?"

"Hayır. Annem. Muhtemelen fıtık olmuştur çünkü şu anda tam olarak bulunduğum yerde olduğumdan şüpheleniyor. Beni kızdırmak en sevdiği hobisi."

"Bunu neden yaptığını biliyorsun, değil mi? Neden müdahale ettiğini ve aşırı korumacı olduğunu?"

"Çünkü çocukken başıma gelenlerden sonra kendi başımın çaresine bakamayacağıma inanıyor."

"Hayır, tatlım, hiç de öyle değil. Nick de bu yüzden yapmıyor."

Kaşları birbirine çatıldı. "Ne demek istiyorsun?"

Marcus tecavüz girişiminin tüm ayrıntılarını bilmese de bir şeyden çok emindi: "Nick kendini suçlu hissediyor çünkü seni kurtarmak için o insanlara saldırdığında seni travmatize ettiğine inanıyor."

Evet, Shaya da Roni'ye aynı şeyi söylemişti.

"Onun zihninde, bunu telafi etmesi gerekiyor. Bu yüzden sizi dünyadaki her kötü şeyden korumaya çalışıyor. Bunun nedeni senin kendi başının çaresine bakmaktan aciz olduğunu düşünmesi değil; bu onun kendi yükünü hafifletmeye çalışmasının bir yolu." Marcus'a göre bu çok bencilceydi. Ama bunun Nick'in bilinçaltından kaynaklanmış olması da mümkündü. Adam kız kardeşini önemsiyordu.

Roni uzun bir nefes aldı, daha önce hiç böyle düşünmemişti. "Tamam, sanırım bu mantıklı. Ama sence annem bunu neden yapıyor?"

"Basit: Senin ondan daha baskın olduğunu biliyor." Parmağıyla hafifçe göbek deliğinin etrafında dolaştı, dokunuşuyla karnının sıkışma şeklinden hoşlandı. "Eminim senin kurdun kendisinden daha baskın dişilerin yanında kendini rahatsız hissediyordur ve içgüdüğü onları tokatlamak, hiyerarşiyi anladıklarından emin olmak, böylece senin için bir tehdit oluşturmamalarını sağlamaktır. Bu her baskın dışı için aynıdır. Kathy hiyerarşide bir basamak aşağı inmek istemeyecektir. Bu gururla ilgili."

Vay canına. "Neden bunların hiçbirini daha önce görmedim?" Kendini zeki ve gözlemci bir insan olarak görüyordu.

"Çünkü onlar senin ailen - aileden böyle bir şey beklemesin. Ama gerçek şu ki, her şeyden önce onlar insan ve insanlar pislik olabilir."

Ses tonunda, deneyimlerine dayanarak konuştuğunu belli eden bir ton vardı. Onun "çarpık hikâyesini" araştırmak istemiyordu ama sorusunun çok da rahatsız edici olmadığını düşündü. "Ebeveynlerinizden biriyle aynı sorunu mu yaşıyorsunuz?"

"Evet. Babam." Ayrıntı vermedi ve Roni'nin gerildiğini hissetti. "Bir sorun mu var?"

"Çifte standarttan hoşlanmıyorum."

"Bizde çifte standart yoktur."

"Benden sürekli bir şeyler paylaşmamı istiyorsun ama sonra kendi işlerin hakkında ketum davranıyorsun. Bana her şeyi anlatman gerektiğini söylemiyorum, konuşmak istemeyeceğin bazı şeyler olduğunu anlıyorum. Sorun değil. Ama her küçük şey hakkında ketum davranacaksan, benden kendi işimi paylaşmamı istemeyi bırak."

"Tek yapman gereken bana sormak, Roni. Sana söylediğim gibi, bazı şeyleri bilmemen daha iyi. Geri kalanına gelince, bilmek istediğin her şeyi sana anlatacağım. Ama sormak zorundasın."

Tamam, şimdi adamın ne yaptığını anlıyordu - onu tamamen konuşmanın içine çekiyor, sadece sorularına cevap vermek yerine aktif bir rol almasını sağlıyordu. Sinsi piç. "Peki. Baban hep böyle miydi?"

"İlk vardiyamı aldığım sıralarda başladı. Ama on beş yaşına kadar bu konuda gerçekten çatışmadık." Gerçekte ise hiç anlaşılamamışlardı.

"Neden çatıştın?" diye homurdandı, adam kasıtlı olarak ayrıntı vermeyince.

"Trey'le birlikte sürüden ayrılmaya karar vermiştim." Sürünün Trey'i dışlama kararı, babasını bir düelloda yendikten sonra verilmişti ve bu da sürüde bir bölünmeye neden olmuştu. Bunun üzerine pek çok kişi kendi sürülerini kurmak için Trey'le birlikte sürüyü terk etti ve böylece Anka Sürüsü doğmuş oldu.

"Baban kalmanı mı istedi?"

"Aslında hayır. Plana göre ailemle birlikte teyzemin yanına taşınacaktık. Ama Trey'in başına gelenlerden sonra onunla birlikte gitmeyi seçtim. Babam bundan hoşlanmadı ve bana istediğini yaptırmak için baskı kurmaya çalıştı. Ama işe yaramadı ve benim ondan daha baskın olduğumu fark etti." Marcus'a göre onlardan uzaklaşmak akıl sağlığını kurtarmıştı.

"Çok iyi karşılamadı mı?" diye tahmin etti.

"Hayır. Ben bunu yıllardır biliyordum ve sanırım o da şüpheleniyordu ama o gün bunu doğruladı."

"Kız kardeşlerin olduğunu söylemiştin. Onlar da mı ailenle birlikte gitmediler?"

"Benim üç kız kardeşim var. Hepsi daha büyük ve o zamana kadar farklı sürülerle çiftleşmişlerdi."

"Babanla aranız şimdi iyi mi?" Babasının Nick'in anlattığı gibi vahşi bir pislik olup olmadığını sormak istedi ama bu tür bir hikâye birinden zorla değil, isteyerek anlatılmalıydı.

"Hayır." Babası bununla iyi başa çıkabilseydi bile, araları hiçbir zaman iyi olmayacaktı. "Hiçbir zaman yakın olmadık. O sert bir adam. Ayrıca hayatının büyük bölümünde Baş İnfazcı olarak görev yapmış, son derece gururlu ve baskın bir erkek. Oğlunun kendisinden daha baskın olduğunu bilmek gururunu incitti."

"Ah, peki, bu her şeyi açıklıyor." Başını salladı, artık bu kurdu tamamen anlamıştı.

Marcus kaşlarını çattı. "Ne?"

"Neden baskınlığını küçümsüyorsun? Babanı yatıştırmak ve gururunu korumak için bunu o kadar uzun zamandır yapıyorsun ki, bu senin kişiliğinin bir parçası haline geldi. Buna bir de sana meydan okunmasından hiç korkmadığın gerçeğini eklersek, böyle olman hiç de şaşırtıcı değil."

Marcus bir an için bunu düşündü. "Haklı olabilirsin."

Homurdandı. "Tabii ki haklıyım." Hafifçe öpmeden önce omzuna doğru kıkırdadı.

Kadının eli kolunda desenler çizerken Marcus memnuniyetle gözlerini kapattı. Onun dokunuşu nadiren gerçekleşirdi, bu yüzden daha anlamlıydı. Parmakları kolundaki pençe izlerinin üzerinden geçtiğinde eli dondu ve elini kurabiye kavanozunda yakalamış bir çocuk gibi hızla geri çekti.

"Özür dilerim."

"Üzgün olmana gerek yok. Bir yara izine dokundun diye yıkılmayacağım." Elini tekrar üzerine koymasını istiyordu ama kız ikna olmuş görünmüyordu. "Nasıl olduğunu söylersem yardımı olur mu?" O daha cevap vermeden başladı: "Eski sürümüz ayrıldığında ve biz Trey'le ayrıldığımızda aramızda bir başkası daha vardı. Annesi, Louisa. Trey'le kalmak için eşini geride bıraktı. Bazıları eşlerinden bu kadar uzak kalmayı kaldırabilir ama o Bazı insanlar güçlü değildir. Ayrılık onun ve kurdu için çok fazlaydı. Sonunda, hayduta dönüştü. Beni hedef aldı. Trey onun boynunu kırdı."

Kahretsin, Roni gerçekten de bunun olacağını tahmin etmemişti. Babasının dayaklarından birinden bir hatıra olduğunu düşünmüştü.

-Tabii böyle bir şey olduysa.

"Yuvarlandığımı ya da durduğumu düşünmeyin. Yapmıyorum. O bir hayduttu; bundan geri dönüş yoktu. Ama tereddüt ettiğim ve Trey'i devreye girmesi gereken bir pozisyona soktuğum için nefret ediyorum, her ne kadar Trey bana defalarca

" Kulak memesini ısırđı, biraz fiziksel temas arzuluyordu. Sanki bunu hissetmiş gibi, elini onun omzunda yumuşattı. "Asla bir infazcı olmak istemedim, biliyorsun. Senin gibi ben de takip etmeyi ya da yönetmeyi sevmem. Ama o istediği için bu görevi kabul ettim." Kızın saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Gördüğün gibi, bu yönden birbirimize benziyoruz, sen ve ben. İkimiz de aslında bizim hatamız olmayan bir şeyi telafi etmeye çalışıyoruz."

"Sanırım öyleyiz."

Yeni işaretini yaladı, açıklayamadığı bir şekilde ona çekildi. "Kurdunun şu anda ne kadar rahat olduğunu hissedebiliyorum. Benim kurdum onunla oynamak istiyor." Hayvan, kurdunun ilginç bir oyun arkadaşı olacağını hissetti.

"'Binek' demek istemedin mi?" Roni kıs kıs güldü. Arsızca gülümsedi. "O da var."

Kurdunun buna hiçbir itirazı yoktu. Hatta bunun için bastırıyordu ve bu gerçekten endişe vericiydi. "İkisinin birlikte koşmasına izin verme konusunda temkinliyim."

"Neden?"

"Benim kurdum oyuncu olabilir. Ama istediği şeyin peşinden giderken çok agresiftir."

Marcus satır aralarını kolayca okudu. "Kurdumu damgalayacağını mı düşünüyorsun?"

"Onu işaretlenmiş halde bırakacağını biliyorum." İnsan formundayken bir şekil değiştiren işaretlemek söz konusu olduğunda, bu o kadar da ciddi değildi; insan yarısı bunu sorun etmeyebilir ve hatta içindeki kurt bunu onaylayabilirdi. Ama hayvan formundayken çoğu şekil değiştiren, eşinden başkası tarafından işaretlenmekten hoşlanmazdı. Ve Roni'nin kurdunun Marcus Fuller'a karşı büyük bir ilgisi vardı.

"Benim kurdumun da ona aynısını yapmasını sorun etmediği sürece, bir sorunumuz olmayacak."

Bu onu kesinlikle şok etti. "Bu da ne şimdi?"

Marcus, Roni'nin şaşkın ifadesi karşısında başını salladı. "Bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok."

Kurt, ya sen? O da seni en az benim kadar istiyor. Tenindeki izimin görüntüsü hoşuna gidiyor."

"Zamanında kaç kadını -ya da bu konuda kaç erkeğidamgaladınız?"

Bu Marcus'u gerginleştirdi. "Gerçekten bilmek istiyormusun?"

Kıskançlık gibi şüpheli bir his yüzeye çıkma tehdidinde bulunsa da öyle miydi? "Evet."

"Emin misin?"

"Evet." Daha inançlı bir ifadeyle ekledi: "Bilmek istiyorum, benden başka kaç kişiyi işaretlediniz?"

Yüzünü onunkine yaklaştırdı. "Hiç."

Kaşları havaya kalktı. Sessizce, "Hiç mi?" diye yineledi.

"Yok." Kızın burnuna hafifçe dokundu. "Eğer kaçma isteği duyarsan bunu bir düşün güzel bebeğim. Hemen peşinden geleceğim."

OceanofPDF.com

ONUNCU BÖLÜM

W Bu kadar erken saatte yatak odasının kapısını çalan her kimse, yumruğunu suratına indirecekti. "Git. Uzaklaş."

Marcus kaşıkladığı kadına daha sıkı sarıldı ve yüzünü onun saçlarına gömdü. Roni hafifçe bile kıpırdamamıştı, bunun nedeni muhtemelen gece boyunca onu en az üç kez uyandırmış olmasıydı. Vücudu hızla bir bağımlılığa dönüşüyordu ve adam onu yeniden istiyordu.

Ensesindeki taze izi yalamak için saçlarını kenara çekti, göğsünü avuçladı ve sıktı, kızıdan kaçan alçak iniltiye gülümsedi.

Daha fazla vuruş.

Hırladı. "Ne?"

"Benim. Kapıyı aç." Dante Beta tonunu kullanıyordu, bu da bunun önemli olduğu anlamına geliyordu.

Yataktan kayarak çıkan Marcus, kapıya yönelirken üzerine bir kot pantolon geçirdi. Kapıyı ardına kadar açtığında Dante'nin ciddi ifadesi karşısında gerildi. "Ne oldu?"

Dante eline bir fincan kahve tutuşturdu. "Erken olduğunu biliyorum ama daha fazla bekleyemeyiz. Rhett ve Donovan IP adresini takip etmeyi başardılar. Çakalların yerini tespit ettik."

Beş dakika sonra Roni ve Marcus mutfak masasında Rhett'e ve av partisinin Anka kuşu yarısına katıldılar.

Roni ağzına vanilyalı bir lolipop tıktırmadan önce, "Ee... nerede saklanıyor bu herifler?" diye sordu.

"Seattle." Rhett ensesini kaşıdı. "Ama seni uyarmalıyım, bu tamamen verimsiz bir gün olabilir."

Marcus kaşlarını çattı ve çiğnemeye ara verdi. Taryn, sağ olsun, masaya büyük bir tost tabağı koymuştu. Yutkunarak, "Neden?" diye sordu.

"IP adreslerini takip etmenin sorunu, sahibinin mutlaka orada bulunduğu anlamına gelmemesidir."

Taryn kaşlarını kaldırdı. "Yani sadece boş bir bina olabilir mi?"

"Evle ilgili yaptığım araştırmalara göre bir insan ailesine ait."

Alfa dişisi dudaklarını büzdü. "Çakalların insanlardan yardım alacağından şüpheliyim."

"Kesinlikle," dedi Rhett. "Başlangıçta bunun IP adresinin fiziksel konumunu bulmak gibi basit bir iş olmasını bekliyordum. Ancak çakalların kullandığı tüm hileleri göz önünde bulundurduğumda, onlar için çalışan bir hacker olduğunu söyleyebilirim. Eğer durum buysa, IP adresini tamamen habersiz rastgele bir kişinin bilgisayarına yerleştirmek için bir bilgisayar virüsü kullanmış olmaları da mümkün."

Trey sinirli bir hırıltı çıkardı. "Başka bir deyişle, durum ne olursa olsun orada olmaları pek olası değil."

Rhett çaresizce omuz silkti.

"O zaman gerçekten hepimizin gitmesi gerekiyor mu?" diye sordu Ryan. "Ben ve Dante gidip kontrol etsek daha iyi olabilir."

"Hayır, hepimiz gitmeliyiz," diye başladı Trey, "çünkü çakalların orada olma ihtimali var. İnsan ailesi gerçekten var olmayabilir."

Dante, Rhett'e dönmeden önce kahvesinden bir yudum aldı. "Birisi böyle bir şey uydurmuş olabilir mi?"

"Geçmiş olan, fotoğrafları ve her şeyiyle eksiksiz bir aile mi? Evet, ne kadar iyi olduklarına bağlı." Rhett Roni'ye baktı. "IP numarasını hâlâ bulamadım."

video kanıtınızı yükleyen kişinin adresi. Özür dilerim."

"Sorun yok," dedi sessizce.

"Hayır, değil. Ama onları bulacağım."

"Kim olabileceği konusunda herhangi bir şüpheniz var mı?" Taryn Roni'ye sordu. "Rhett'in aramasına yardımcı olur."

Roni başını salladı. "Marcus'a da söylediğim gibi, bir sürü insanı kızdırdım."

Sonra Dante konuştu. "Ama bu kadar kinci bir şey yapmaları ve söylemeleri için, bunun önemli olması gerekir."

Roni ona baktı. "Sadece onlar için." Başını eğerek onun haklılığını kabul etti.

"Kardeşimi ya da Derren'i arayan oldu mu?"

Trey başıyla onayladı. "Nick bağlantılarından biriyle bize özel bir jet ayarlıyor." Nick islahevinde tanıştığı pek çok şekil değiştirenle irtibat halindeydi ve zaman zaman birbirlerine iyilik yaparlardı. "Jeti tarif etmek için arar aramaz yola çıkacağız."

"Bu daha fazla yemek yapmak için zamanımız olduğu anlamına mı geliyor?" Marcus elini karnına götürdü. "Ben hâlâ açım." Herkes gözlerini devirdi. "Ne?"

Birkaç saat sonra, hepsi Roni'nin oldukça şık olduğunu düşündüğü özel jete dolmuşlardı. Krem rengi deri mobilyaları, pırıl pırıl mermer masaları, aynalı tavanı ve yumuşak halılarıyla geniş kabin daha çok gösterişli bir otelin resepsiyon bölümüne benziyordu. Hatta bir akvaryumu bile vardı.

Kendini Marcus ile pencere arasında sıkışmış buldu.

-Ne zaman seyahate çıksalar düzenli olarak yaptıkları bir şey haline gelmeye başlamıştı. Nick ve Derren onların karşısında otururken, diğer dört Anka kurdu da onlarınkine bitişik oturma alanında yerlerini almışlardı.

Dante rahatça uzanana kadar koltuğunu yatırdı. "İşte bu güzel." Ryan başını sallayarak homurdandı. "Nick, sürünle bu kadar yakın müttefik olmanın gerçekten de avantajları var."

Gözleri kapalı ve kollarını başının arkasında kavuşturmuş olan Nick, "Keşke ben de aynı şeyi söyleyebilseydim. Ama hepiniz hâlâ canımı sıkıyorsunuz."

Derren gülerek iPod'unu ve kulaklıklarını çıkardı ve kulaklarına taktı.

Dante, Nick'e gözlerini devirdi. "Marcus'u kız kardeşinden uzak tutamadığın için sinirleniyorsun."

"Sinirlenmiyorum. Fuller ve ben bir anlaşmaya vardık: Eğer Roni'nin canını yakarsa, ben de onun kestiği vücut parçalarıyla oynayacağım."

Trey Nick'le konuştu. "Başka bir Alfa, arkadaşlarının hayatını Marcus'un ki kadar zorlaştırdığın için sana kendi böbreklerini yedirmeye hazır olabilirdi ama ben aslında tüm bu süre boyunca senin için üzüldüm."

Nick gözlerini açtı. "Benim için üzüldün mü?"

"Onu korkutup kaçırabileceğine gerçekten inanıyordun. Denemeni izlemek çok eğlenceliydi."

Dante kıkırdadı. "Marcus doğuştan avcıdır; bir şeyi gerçekten istediğinde, pek çok baskın erkeğin sahip olmadığı bir sabırla avının peşine düşer - engellere aldırılmaz. Başından beri kaybedecek bir savaş veriyordun."

Çok doğru, diye düşündü Marcus.

Nick Dante'ye hırladı, "Siktir git Garcea." Beta'nın kıkırdamasını duymazdan gelen Nick, gözlerini tekrar kapatarak onu reddetti.

Sürüsüne geri dönen Dante gülümsedi. "Jaime onun gelmemesini çok kıskanacak."

Taryn homurdanarak Trey'e sarıldı. "Bunu kaçırdığı için kendini beğenmiş değilsin, bizimle olmadığı için hayal kırıklığına uğramışsın. Onu terk etmekten nefret ediyorsun."

"Elbette onu terk etmekten nefret ediyorum. O benim eşim."

"Çoğu kişiden biraz daha aşırı korumacı olduğunu kabul etmelisin," dedi Ryan.

"Başka seçeneğim yok - dışının kaçma içgüdüğü yoktur."

Taryn gülümsedi. "Onu kontrol etmeye çalışmak için ne güzel bir bahane."

Dante onun gülümsemesine karşılık verdi. "Öyle, değil mi?"

Roni tam Marcus'un onu kontrol etmeye çalışmadığı için ne kadar şanslı olduğunu düşünüyordu ki aklına geldi, neden yapsın ki? Bunu yapmaya meyilli olması için hiçbir nedeni yoktu. Onun üzerinde geçici bir hak iddia etmişti ama bu çiftleşmekle aynı şey değildi.

Çiftleşme bağı, her duyguyu güçlendiren metafizik bir bağlantıydı. Eşler genellikle sahiplenici, aşırı korumacı, kontrolcü ve otoriter olurlardı. Bu, paketin bir parçasıydı, eşlerin birbirleri için ne kadar şiddetli hissettiklerinin bir parçasıydı. Bu bazen çiftlerin çok fazla çatıştığı anlamına gelse de, birbirlerine olan duygularından bir şey eksiltmiyordu.

Roni'nin babası öldüğünde annesinin çektiği acıyı izledikten sonra, çiftleşme bağının o kadar da iyi bir şey olup olmadığını sık sık merak etmişti. Kathy hâlâ hayatta olabilirdi ama eşi olmadan dolu dolu bir hayat yaşayamazdı. Ama Kathy Roni'ye pişmanlık duymadığını, her şeyi baştan yapmak zorunda kalsa, eşinin öleceğini ve hayatının çoğunu onsuz geçireceğini bilse bile çiftleşmeyi yine de tamamlayacağını söylemişti.

Roni'ye eşini bulduğunda ona sıkıca tutunması gerektiğini, bu bağın kutsal ve özel bir şey olduğunu söylemişti. Ama dürüst olmak gerekirse, Roni çiftleşme bağıyla gelen duygu yoğunluğunu asla bilebileceğinden emin değildi. Roni o kadar dağılmıştı ki, sokakta ayağı takılsa bile muhtemelen adamı hissedemezdi.

Çiftleşmek için en iyi şansı çiftleşmektir ama onu ve sinir bozucu ailesini seve seve kabul edecek bir erkek bulmanın zor olacağına bahse girerdi. Shaya, Roni ve Marcus'un çiftleşeceğinden emin görünse de Roni ikna olmamıştı. Buna rağmen, Marcus'la arasındaki bu şeyi keşfetmeye karar vermişti.

Marcus, bundan gerçekten bir şey çıkacağına inanmakta zorlanıyordu.

Bir kere, kendisinin bile nasıl başa çıkacağını bilemeyeceği kadar çok kusuru ve yükü vardı. Bir diğeri, Marcus inanılmaz derecede sadıktı. Aralarındaki ilişkiyi daha da ileri götürmek onun için gerçek eşine ihanet etmek anlamına gelirdi. İşlerin ne kadar ileri gitmesine izin vereceğini sormak istiyordu ama cevabı bilmek istediğinden emin değildi. Eşi gelene kadar zaman geçirmenin bir yolu olduğunu duymak ona acı verebilirdi. Aslında, eğer durum buysa, doğal olarak kıskanç olan kurdu için bu onu ciddi bir tehlikeye sokabilirdi.

"Bir şey hakkında çok düşünüyorsun."

Düşüncelerinden sıyrılan Roni, elini tutup avucuna masaj yapmaya başlayan Marcus'a iki kez göz kırptı. Onun gibi o da konuşmayı gizli tutmak için sesini yükseltmedi. "Sadece Seattle'da bir şey bulamazsak ne yapacağımızı merak ediyorum."

"Bunun için cehenneme gidebileceğini biliyorsun, değil mi?" Marcus kızın elinin topuğunu cezalandırırçasına ısırdı ve sonra acıyı yatıştırmak için yaladı. "Seni bu kadar geren şeyin ne olduğunu bana söylemek istemiyorsan, tamam. Ama bana yalan söyleme."

"Sana söylemek istemesem de olur mu?" Şüpheli. Meraklı, ısrarcı bir piçti.

"Tamam, 'iyi' değil," diye gülümseyerek itiraf etti. "Seni rahatsız eden bir şey olduğu fikri hoşuma gitmiyor. Bunu düzeltmek istiyorum."

"Eşyalarımı paylaşmayı pek sevmem."

"Biliyorum. Ama içini kemiren bir şey olduğunda benimle konuşursan sevinirim."

O anda, makyajlı ve neredeyse parfümle marine edilmiş bir insan dişi ortaya çıktı. "Merhaba, ben Hazel. Bugünkü uçuş görevlinizim. Size bir şey ikram edebilir miyim?" Eline tutuşturduğu menüdeki yiyecek seçeneklerini işaret ederken gözleri sadece Marcus'un üzerindeydi. Onun

Gözleri de şehvetle parlıyordu ve bu nedenle Roni tarafından oyulma riskiyle karşı karşıyaydı.

Kibar bir gülümsemeyle, "Şimdilik böyle iyiyim, teşekkürler," diye cevap verdi. Uçağa binmeden sadece birkaç dakika önce yüzünü doldurmuştu. "Bir şey ister misin, tatlım?" Roni sadece başını salladı, o da menüyü görevliye geri verdi. "İkimiz de iyiyiz."

Hazel onun bu ilgisi karşısında kızardı ama Roni bunun için Marcus'a kızamazdı, zerre kadar çapkınlık yapmıyordu. Hâlâ gülümseyen insan devam etti. "Fikrini değiştirirsen, sadece arama düğmesine bas, hemen yanına geleceğim." Sözleri yine sadece onun içindi. "Gitmeden önce sormak zorundayım, daha önce tanıştık mı? Çok tanıdık geliyorsunuz."

Roni gözlerini devirdi. Hazel açıkça Marcus'tan henüz uzaklaşmak istemiyordu ve etrafta takılmak için saçma sapan bir bahane buluyordu.

Marcus başını salladı. "Beni başka biriyle karıştırıyor olmalısınız."

"Emin misiniz? Çünkü bir yüzü asla unutmam. Manken falan mısın?"

"Aman Tanrım."

Marcus onun bu çıkışına gülmemek için kendini zor tutarak Roni'ye döndü. "Sen mi aradın?" Kızın kaşlarını çatması kıkırdamasını serbest bıraktı. Kaşlarını öperek uzaklaştırdı ve geri çekildiğinde insan gitmişti. "Bana hâlâ kızgın mısın?"

Gözlerini kırptırdı. "Sana neden kızayım ki? Sen yanlış bir şey yapmadın. Flört eden oydu."

Bu onu şaşırtmıştı. Geçmişte, başka bir kadın onunla flört ettiğinde kadınlar onu terslemiş, bu da Marcus'u her zaman rahatsız etmişti. Hey, flört etmeyi sevdiğini ilk kabul eden oydu ama bunu biriyle ilişkisi varken yapmazdı. Bir ilişkiniz varken flört etmek partnerinize karşı düpedüz saygısızlıktı. Bu nedenle, başka bir kadın kendisiyle flört etmeye çalıştığında partnerlerinin bunun acısını ondan çıkarmasının adil olmadığını düşünüyordu.

neden hoşlanmadıklarını anlayamıyordu. Roni'nin bunu yapmamış olması onu memnun etmişti.

"Tabii ki, eğer sen de flört etseydin, yüzünü mermer masaya çarpardım."

Bu onu gülümsetti. "Çok gaddarca. Ve seni suçlamıyorum. İnsandan rahatsız olduğun için de seni suçlamıyorum. Ben de Zander için aynı şeyleri hissediyorum."

Kafası karışmıştı, kaşlarını çattı. "Zander?"

Elini tekrar okşayarak, "Sana karşı bir şeyler hissediyor," dedi.

"Hayır, yok."

"Oh, evet öyle, güzel bebeğim. Ama senin benim olduğumu açıkça belirttim."

"Onunla yüzleştin mi?"

"Hayır. Burnunu kırdım." Kızın şaşkın bakışları karşısında omuz silkti. "Sana karşı sahiplenici olacağımı söylemiştim. Bundan hoşlanmayı öğren tatlım, çünkü bu durmayacak. Seni rahatsız eden şey hakkında benimle konuşmanı sağlamaya çalışmam da öyle."

"Beni rahatsız eden bir şey yok. Sadece düşünüyordum." "Hakkında . . . ?"

Adam bileğinin iç kısmına bir öpücük kondurduğunda kolunda karıncalanmalar başladı. "Pek çok şey."

"Gibi . . . ?"

Israrcı orospu çocuğu. Peki, ona izin verecekti. "Mesela ... eşlerimize ihanet etmeden önce aramızdaki şeyler ne kadar ileri gidebilir? Eşimi olduğu gibi tanıyabilir miyim? Beni eşin için terk ettiğinde kurdumun senin boğazını parçalamasını engellemenin bir yolu var mı?" Hiçbir şey söylemedi. Kadın alaycı bir şekilde kaşlarını kaldırdı. "Sorduğuna üzüldün mü?"

Marcus ona yaklaşarak çenesini kavradı. "Bir şeyi çok açıklığa kavuşturmama izin ver," diye gürledi. "Bildiğim kadarıyla sen benimsin. Seni işaretledim ve üzerinde hak iddia ettim ve bunların ikisini de kolay kolay yapmam. Eğer eşinle karşılaşırsan ve onu tanırsan, Tanrı'dan onun iyiliği için benden daha güçlü olmasını dilesen iyi olur tatlım, yoksa

O öldü. Seni almasına izin vermeden önce onu öldüreceğim." Yine ağzı açık kaldı. "Sorduğuna üzöldün mü?"

Roni sertçe yutkundu, ses tonundaki sertlik karşısında tamamen afallamıştı. "Daha iyi bilmeliydim."

Dişlerini avucunun içinde gezdirerek elinin topuğunu bir kez daha ısırdı. "Neyden daha iyi?"

"'Sessiz olanlardan' birine bulaşmaktan iyidir. Her biriniz mantıksızsınız."

"Seni elimde tutmak için adam öldürmemin mantıksız olduğunu mu düşünüyorsun? Şimdi yargılayıcı olmaya başladın."

Homurdandı. "Ve eğer sana sahip çıkmak için gelirse eşini öldüreceğimi söyleseydim. . . ?"

"Sizden en azından çabuk olmanızı rica ediyorum. Eliza'yla olan kavganızda gördüğüm gibi, avınızla oynamayı seviyorsunuz ve eşimin hızlı bir şekilde infaz edilmesini tercih etmezsem duyusuz bir piç olurum."

Bu gerçekçi ifadenin tek kelimesine bile inanmamıştı ama yine de "Sen delisin."

Gülümsedi. "Pantolonumun içine girmek için yağ çekmeye çalışmana bayılıyorum."

Roni bunun olacağından emin değildi ama uçuş görevlisini sakatlamadan uçaktan inmeyi başarmıştı; sürtük Marcus'la flört etmeyi bırakmamıştı. Ta ki Roni yardımsever bir şekilde balina kusmuğunun pek çok parfüm ve kozmetik ürününün içeriğinde bulunduğunu söyleyene kadar. Hey, kızın bilmeye hakkı vardı.

Şimdi Roni ve kurt arkadaşları, çakalların saklanıyor olabileceği evin karşısındaki kiralık bir cipin içine park etmişlerdi. Yeterince hoş bir mahallede, iyi bir evdi ve pahalı bir satın alma olduğunu düşündürüyordu. Bu nedenle Roni çakalların burayı paravan olarak kullandıklarını düşünemiyordu. Başka bir yerde çok daha ucuza bir yer bulabilirlerdi.

"Görünüşe bakılırsa evde kimse yok," dedi Dante. Birkaç dakikadır oraya park etmişlerdi ama herhangi bir hareketlilik görünmüyordu ve garaj yolunda da araba yoktu.

"Emin olmak en iyisi," dedi Marcus, dalgın dalgın Roni'nin ensesinde bıraktığı izi takip ederek. "Evin arka tarafında, arka bahçede, hatta bodrumda bile olabilirler."

"Ryan, daha yakından bak." Trey'in emriyle infazcı cipten çıktı ve tamamen sessiz bir şekilde eriyip gitti. Adamın hareketleri hayalet gibiydi.

"O kadar iyi ki," diye başladı Nick, "ona sürümde bir yer teklif etmeyi düşünüyorum."

Trey, Roni'nin beklediği gibi sertleşmedi ya da hırlamadı. "Devam et... eğer arkadaşının tüfeğinin kalıcı olarak kışına saplanmasını istiyorsan."

Bir dakika kadar süren sessizlikten sonra Taryn konuştu. "Burada uzun süre oturamayız. Küçük mahallelerin nasıl olduğunu bilirsiniz - herkes herkesi tanır ve etrafta dolaşan yabancı insanlardan şüphelenirler."

Roni başıyla onayladı. "Siz çocuklar pek de göze çarpmıyorsunuz." Trey tam bir dağlı gibi görünüyordu, Dante'nin güçlü yapısı göz korkutucuydu ve Marcus'un uzun, sağlam vücudu -güzel yüzünden bahsetmiyorum bile- kolayca dikkat çekiyordu.

Trey arkadaşının omzunu sıktı. "Ryan arar aramaz harekete geçeceğiz."

Ryan birkaç dakika sonra aradı ve Trey onu hoparlöre aldı. "Ne gördün?"

"Hiçbir şey ve hiç kimse. Evin çevresini kontrol ettim ama tek bir kişi bile göremedim. İçeriden gelen herhangi bir ses de duymadım."

"Tamam, o zaman araştırmaya gidiyoruz. Sıkı durun. Hemen geliyoruz." Trey aramayı sonlandırdı.

"Sekizimiz birden oraya gidersek dikkat çekeriz," dedi Roni.

Marcus başını salladı. "O haklı."

Dante onlara, "Cipten her seferinde birkaç kişi çıkıp arka kapıdan girersek daha iyi olur," dedi.

Onlar da öyle yaptılar.

Yan camların şekil değiştiren gücüne karşı hiç şansı yoktu, bu da tüm kurtların tek bir camı bile kırmadan eve girebildiği anlamına geliyordu. Roni, Marcus, Dante ve Ryan evin alt yarısını kontrol ederken diğerleri üst katı kontrol etti.

Marcus'la birlikte oturma odası, yemek alanı ve mutfakta dolaşırken Roni buranın bir aile evi olduğunu fark etti; her yerde fotoğraflar vardı, buzdolabının üzerine resimler yapıştırılmıştı ve televizyonun yanında bir yığın çocuk DVD'si vardı.

Koridorda Roni farklı ayakkabı çiftlerine baktı. "Eğer tüm bunlar insanları kandırmak için bir oyunsa, çok iyi bir oyun."

Marcus da aynı fikirdeydi. "Ev aletlerinin hepsinin fişi takılı ve buzdolabındaki yiyecekler taze ve yarısı yenmiş. Birileri burayı kullanıyor, yani ya insan ailesi gerçek ya da çakallar burada vakit geçiriyor."

Dante ve Ryan o sırada ortaya çıktı. "Bodrumu kontrol ettik. Bir şarap rafı var ve geri kalanı sadece depolama alanı. Aşağıda kimse yok."

"Burada insandan başka bir şeyin kokusunu almıyorum. Ya siz?" Ryan, ikisi de başlarını sallayan Roni ve Marcus'a sordu.

Dante iç çekti. "Ben de öyle."

"Selam çocuklar," diye seslendi Taryn sessizce yukarıdan. "Bilgisayarı bulduk."

Arkasındaki erkeklerle birlikte Roni merdivenleri çıktı ve Alfa dişisinin kokusunu takip etti. Koku onu diğer dört kurdun beklediği bir çocuğun yatak odasına götürdü. Bilgisayar, bir kabin yatağının altındaki küçük bir köşe yerleştirilmişti.

Trey başını sallayarak, "Çakalların bu evden işleri yürütmesine imkân yok," dedi.

Dante bilgisayara baktı. "Sanırım Rhett haklıydı; IP adresini rastgele bir bilgisayara yerleştirmek için bir virüs kullanmışlar.

bilgisayar."

"Zavallı çocuk," diye mırıldandı Derren. Evet, insan evinden ne tür sadistliklerin çıkabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Sizce bu bilgisayar tamamen rastgele mi seçildi, yoksa bu ailenin çakallarla bir şekilde bağlantısı olması mümkün mü?" Derren Nick'e sordu, o da omuz silkti.

"Rastgele olduğunu söyleyebilirim," dedi Roni. Derren başını eğdi. "Neden?"

"Konumlarını gizlemek için bu kadar zahmete gireceklerse, IP adresini kendilerine kadar izlenebilecek birinin bilgisayarına yerleştirmek garip görünüyor."

Marcus kızın saç tellerini parmağının etrafında döndürdü. "Haklı bir noktaya değindi."

Taryn derin bir iç çekti. "Tamamen boşa gitmiş bir yolculuk değildi."

Nick kaşlarını çatı. "Bunu nasıl anladın?"

"Bizim için tek bir soruyu yanıtlıyor: web sitesini nasıl çalıştırdıklarını, bir hackerları olduğunu ve onları elektronik olarak takip edemeyeceğimizi söylüyor. Şimdiye kadar esas olarak buna güveniyorduk."

"Onları avlamak istiyorsak," dedi Trey, "eski usul avlamamız gerekecek."

Dante, "Ama nereden başlayacağımız konusunda en ufak bir fikrimiz yok," dedi.

Derren kollarını kavuşturdu. "Sence Seattle'da olabilirler mi?"

"Bu mümkün," diye yanıtladı Nick. "Ama Roni'nin de dediği gibi, izlerinin sürülmesini engellemek için çok uğraşılar. Birinin IP adresini takip etmesi ihtimaline karşı buraya yakın olmak isteyeceklerinden şüpheliyim. Potansiyel avcıların kendilerinden uzakta olmasını isteyeceklerdir. En azından ben isterdim."

Taryn'in yüz ifadesi teslim olmuş gibiydi. "Yani bu bizi bir çıkmaza sokuyor."

Trey bir kolunu ona doladı. "Şimdilik. Ama sonsuza kadar değil."

Hayır, kesinlikle iyilik için değil, diye düşündü Marcus. Bu hasta ruhlu piçlerin yaptıklarının yanlarına kâr kalmasına, Kye'ı kaçırmaya kalkışmalarına ve bu sırada Roni'ye zarar vermelerine asla izin veremezdi. Sırf bu yüzden, video kanıtlarını web sitesine yükleyenlerle birlikte her birini seve seve katlederdi. Ne kendisi ne de Roni bu yaptıklarının yanlarına kâr kalmasına izin verecekti. Dişisi son derece intikamcıydı. Kimsenin bokunu yemez, kimsenin onu incitmesine ya da kurban etmesine izin vermez ya da ...

"Roni her zaman ödeşir."

Eli'nin sözleri birdenbire zihninde çınladı, sanki hiçbir yerden gelmiyor gibiydi. Bu doğruydı, Roni her zaman ödeşirdi. İşte o zaman aklına bir düşünce geldi. Ama ancak o gece, yatağında yalnız kaldıklarında bu düşünceyi ele alabildi. Sesini rahat tutarak, "Sana saldıran diğer insanlara ne oldu?" diye sordu. Kadın ona karşı gerildi ve o da parmaklarının ucunu güven verici bir şekilde kolunda aşağı yukarı gezdirdi. "Cezalarını çektikten sonra yani."

Başını onun omzundan kaldırmadan, "Bildiğim kadarıyla onlara ve ailelerine yeni kimlikler verildi," diye cevap verdi. Adamın bu konuyu kapatacağını umuyordu ama tabii ki kapatmadı.

"Onların izini sürdün, değil mi?" Kadın kıpırdandı ve adam kolunu ona doladı, onu omzunun beşiğinde tuttu. "Şşş, seni yargılamayacağım tatlım. Kahretsin, ben olsaydım, ben de aynı şeyi yapardım." Rahatlamadı ama çırpınmayı bıraktı. "Diğer saldırganlara ne oldu Roni?" diye sordu nazikçe. Marcus onun yüzünü kavradı ve gözleriyle buluşmak isteyerek kaldırdı. "Dediğim gibi, seni yargılamayacağım. Sadece bilmek istiyorum."

Elindeki kişinin neler yapabileceğini bilmek mi istiyordu? Güzel. "On sekiz yaşımdayken, onlara bunu ödetmek için izlerini sürdüm. Onları öldürmek için." Onu şaşırtarak saçlarına yumuşak bir öpücük kondurdu. Adamın kendisini itmeyeceğinden emin olana kadar da öpmeye devam etti.

devam etti. "Onlar zaten ölmüşlerdi; üç yıldır ölülerdi."

"Sence islahevinden Nick mi ayarladı?"

"İlk başta ben de öyle düşünmüştüm. Ama Nick'in onları takip edecek kaynakları yoktu. O zaman olmazdı."

"Eli."

"Eli yapmadığını söyledi, ama acımasız bir orospu çocuğu olabilir. Öldürmenin milyonlarca yolunu biliyor. Hiç tereddüt etmeden yapabilir. Ve kimsenin ailesine bulaşmasından hoşlanmaz."

Marcus onu alnından öptü. "Onun yerinde olsaydım, ben de öyle yapardım. Eğer şu anda hayatta olsalardı, onları avlardım." Marcus'un onlara başka ne yapacağını bilmesine gerek yoktu.

"Bu yüzden videoyu yükleyenin insanlar olmadığından eminim. Kim olmadığını biliyorum ama kim olduğunu bilmiyorum."

"Onları bulacağız, Roni. Onları bulacağız."

OceanofPDF.com

ONBİRİNCİ BÖLÜM

S O bir aptaldı. Sonsuz uzunluktaki kuyruklarda beklemek eğlenceli gelmiyorsa, öğle yemeğinde çörekçiye gitmenin bir hata olduğunu herkes bilirdi. Ama Roni, Shaya için biraz karamelli çörek almak istemişti. Roni genellikle sabah erkenden gelirdi ama Phoenix Sürüsü bölgesinden ancak yarım saat önce ayrılmıştı. Marcus onu geciktirmişti. Sonsuz ateşli seks gecelerinin onun libidosunu tatmin e d e c e ğ i n i düşünmüş olmalıydı. Ama hayır, Marcus uyanır uyanmaz ona uzanmıştı, tıpkı gece boyunca birkaç kez yaptığı gibi - tıpkı son birkaç yıldır her gece yaptığı gibi haftalar.

Roni o sabah Marcus'la mutfağa girdiğinde, Marcus'un boynunun yumuşak etinde yepyeni bir iz bırakmasına rağmen, ilk kez sürüden alaycı bakışlar almadı - güzel ve herkesin görebileceği bir iz. Piç kurusu. Ama kimse gözünü bile kırpmamıştı. Görünüşe göre onun sahipleniciliğinin boyutu eski bir haberdi.

Ancak Greta'nın marka hakkında yorum yapmak istediği çok açıktı. Düşmanca bakışlarını Roni'nin üzerinde gezdirdi ve gözlerinde Roni'nin daha önce binlerce kez gördüğü, Greta'nın Taryn ya da Jaime'yi kızdırmaya çalıştığı her seferinde ortaya çıkan karanlık bir parıltı vardı.

Marcus'un yanında gerildiğini hissetmişti, Greta Roni'ye tek bir kötü söz bile söylerse hemen müdahale etmeyi planladığını biliyordu. Ama her zamanki gibi kadını uyaran Trey olmuştu. Roni oğlunu kurtardığı için ona saygıdan başka bir şeyle davranılmasına izin vermeyeceği konusunda ısrar etmişti. Her zamanki gibi, Greta'nın sözlerini ona çevirmiş ve hepsinin Roni'ye borçlu olduğunu iddia etmişti.

Diğer tüm Anka kurtlarının yüzünde aynı fikirde olduklarını gösteren ifadeler vardı. Greta tek kelime etmemiş olsa da Roni'ye sertçe bakmış, Roni de ona karşılık vermişti. Eğer yaşlı düve Roni'yle oynayabileceğini sanıyorsa, aklını kaçırmış olmalıydı.

Sonunda siparişini alan Roni yolun karşısındaki otoparka doğru ilerledi. Arabasına yaklaştığı sırada her şey oldu: Arkasında birinin olduğu hissi omurgasına yayıldı. Harekete geçmeden önce yaklaştıklarını anlayana kadar bekledi. Roni hızlı ve akıcı bir hareketle direksiyonu kırdı, bir şırınga tutan eli yakaladı ve yabancı kadını boynundan bıçaklamaya zorladı. Birkaç saniye içinde aptal kaltak bayılmıştı. Hah. Sakinleştirici.

Roni bakışlarını kendisine iri gözlerle bakan ve son derece eğlenmiş görünen başka bir kadına kilitledi. Hatta garip bir şekilde biraz da heyecanlıydı.

"Oh, çok iyisin." Bunu sanki Roni tavsiye etmiş gibi söylemişti. "Bizim için çok eğlenceli olacaksın."

Roni iki dişiyi de tanıımıyordu ama daha önce onlarinkine benzer kokular almıştı, o yüzden bir şeyi biliyordu: Bunlar çakaldı. Bu hem Roni'nin hem de kurdunun hırlamasına neden oldu. "Yorgunum, kızgınlım ve yarım saat beklediğim çörekler şimdi yere saçıldığı için cidden mutsuzum. O yüzden bunu gerçekten çok hızlı ve gerçekten çok tatlı yapın."

"Bizimle gelmeniz gerekiyor." Çakal, içinde iki kadının daha bulunduğu ve her ikisi de marazi bir hayranlıkla onları izleyen, bekleyen bir arabayı işaret etti. Onlar

Roni'yi güpegündüz halka açık bir alanda uyuşturmaya ve kaçırmaya çalışmak? Gerçekten mi? Quinn haklıydı: hasta ucubelerin umurunda değildi.

"Peki bunu neden yapayım?"

"Bakalım... biz dört kişiyiz, bir de sen."

"Aslında üçünüz de." Ayaklarının dibindeki baygın bedene parmaklarını geçirdi. "Bu bir süre işinize pek yaramayacak."

"Bunlar hala senin için iyi ihtimaller değil. O yüzden akıllı bir kız ol ve arabaya bin."

Roni dudaklarını büzdü. "Hayır, bunu yapacağımı sanmıyorum."

Çakalın yüzü sertleştii. "Bizimle savaşmaya çalışman akıllıca olmaz kurt."

"Haklısın: Beni öldürmeye niyetli bir grup şekil değiştirenle birlikte kendi isteğimle bir araca binmek çok daha mantıklı."

"Son şansın. Gir. Gir. Gir. Siktiğimin. Arabaya."

"Buna 'B Planı' diyebilirsin, tamam mı?" Roni çakalın ilk hamleyi yapmasını beklemedi; bu işi çabucak ve sessizce halletmesi gerekiyordu. Süslü hareketlerin ya da sürtüklerin dalaklarıyla oynamanın sırası değildi. Bu yüzden Roni, iyi ve uzun bir dövüş bir seçenek olmadığında her zaman yaptığı şeyi yaptı. Rakibinin şakağına sert bir darbe indirdi. Ve evet, kaltak yere düştü.

Küfürler savuran siyah saçlı bir çakal yolcu koltuğundan atladı. Aynı anda bir adam bağırarak koşarak geldi. Hareketlerinden bir şekil değiştiren olmadığı anlaşılıyordu. Kahretsin. Roni gözlerini kocaman açarak insan erkeğe baktı. "Yardım edin! Bizi soymaya çalışıyorlar ve arkadaşımı yaraladılar!" Roni çömeldi ve uyuşturulmuş çakalın karnına koruyucu bir el koydu. Bu kaltak hiçbir yere gitmiyordu.

Ayakları üzerinde düşünen siyah saçlı çakal, baygın haldeki diğer dişiyi arabaya sürükledi ve ardından üçü

Şekil değiştirenler, uyuşturulmuş arkadaşlarına bir saniye bile bakmadan oradan hızla uzaklaştılar. Hasta ucubeler arasında sadakat olmaz.

"Hey, siz kızlar iyi misiniz?" diye sordu insan nefes nefese. "Polisleri aramamı ister misiniz?"

şimdi bu adamdan nasıl kurtulacağız.

"Daha sonra bir rapor hazırlayacağım. şu anda arkadaşımı doktora götürmem gerekiyor. Diğer arkadaşım fırında. Lütfen oraya gidip ona hemen ihtiyacım olduğunu söyler misiniz? Adı . . . Sheridan."

İyi bir vatandaş gibi, insan fırına doğru koşmaya başladı. Geri döndüğünde Roni çoktan gitmiş olacaktı.

"Roni, lütfen bana arabanın bagajında neden baygın bir kadın olduğunu söyler misin?" Eli ensesini ovuşturarak kaşlarını çattı ve sarışına baktı. "'Gel bak bende ne var' dediğinde, yeni spor ayakkabılarını falan kastettiğini sanmıştım."

Kathy'nin onu aradığı konusunda uyarmak için Roni kendi bölgelerine gelir gelmez yanına gitmişti. Kardeş rekabetini yepyeni bir seviyeye taşıdıklarını söylemek doğru olsa da, her zaman ortak bir düşmana, özellikle de annelerine karşı birlik olmuşlardı.

Roni cevap vermek için ağzındaki lolipopu çıkardı. "Bilinci yerinde olmayan herhangi bir dişi değil. Bilinci yerinde olmayan dişi bir çakal."

"Çakal mı?" diye hırladı. "Bu kokunun ne olduğunu merak ediyordum." "Sarışın ve üç arkadaşı üzerime atlamaya çalıştı.

Shaya için çörek almaya gittiğimde park yerindeydim. Beni arabalarına alıp götürmek istediler."

Bir dizi küfür savurdu. "İyi misin?"

"Tamam. Ama onu bağlamamız ve sorgulamak için bir yere koymamız gerekiyor. İlacın etkisi yakında geçecektir."

"Ona ilaç mı verdin?"

"Beni uyuşturmaya çalıştığı için adil olan buydu."

Başını sallayarak uzun bir nefes verdi. "Marcus kendini kaybedecek."

"Ben iyiyim."

"Fark etmez. Birinin sana zarar vermeye çalışması hoşuna gitmeyecektir. Onu ara ve hikâyeyi Alfalarına iletmesini söyle. Anka kurtları uyandığında burada olmak isteyecektir; söyleyeceklerini duymalılar."

Marcus'la özel olarak konuşabilmek için biraz uzaklaştı.

"Selam güzel bebek. Dünyadaki en sevdiğim kurt nasılmış bakalım?" Marcus'un gülümsemesi sesinden belli oluyordu.

"Ben, ben iyiyim. İyiyim. Ben, um . . ."

"Roni, sorun ne?" diye sordu temkinli bir şekilde.

"Bir sorun yok. Bak, panik yapma, çıldırma.

Her şey yolunda, ama-"

"Roni, bana neler olduğunu anlat." O da ona söyledi. Eli'nin tahmin ettiği gibi, Marcus patladı. "Ne?"

"Gerçekten, Marcus, ben iyiyim. Sorun yok."

"Seni uyuşturmaya ve kaçırmaya çalıştılar! Bunun hiçbir kısmı benim için 'tamam' değil! Orada bekle; beş dakikaya geliyorum."

Yolculuğu beş dakika içinde tamamlamasının mümkün olmadığını belirtmekten kaçındı. "Diğerlerini de yanında getirdiğinden emin ol. Çakallardan birini sohbet için eve getirdim." Adam ona, kendisine zarar vermeye çalışan garip şekil değiştirenleri eve getirmesi konusunda nutuk çekemedi. aramayı sonlandırdı.

"Gördün mü, sana kendini kaybedeceğini söylemiştim." Kulak misafiri olmak için arkasından yaklaşan Eli, sırtışını gizlemeye zahmet etmedi. O da onun karnına bir yumruk attı.

"Şimdi hayatımdaki diğer aşırı korumacı erkeğe söylemem gerekiyor. Bu eğlenceli olmayacak mı?" Çakalı bağlayıp alet kulübesine attıktan sonra Eli'la birlikte kapıyı arkalarından sıkıca kilitleyip kardeşlerini aramaya koyuldular.

Nick'i Shaya ile birlikte kulübelerinin arka tarafındaki verandada salıncakta otururken buldular; Shaya bira içerken

o da

bir şişe su içiyordu. Belki Shaya'nın varlığından, belki de Roni'nin üzerinde bir çizik bile olmamasından kaynaklanıyordu ama Roni her şeyi oldukça iyi karşılamış görünüyordu. Bir kez bile sözünü kesmedi. Tek kelime bile etmedi. Buna ek olarak, soğukkanlı ifadesi de değişmedi.

Kız sözlerini bitirdikten sonra öne doğru eğildi. "Bakalım doğru anlamış mıyım?" Kahretsin, bu karanlık gümbürtü kötü şeylere işaret ediyordu ve Shaya büyük olasılıkla bu yüzden irkildi. Belli ki o kadar da soğukkanlı ve sakin biri değildi. "Ve atladığım bir şey varsa söyle. Neredeyse uyuşturuluyordun, kaçırılıyordun ve iki çakalla kavga ediyordun-"

"Ben buna kavga demezdim. Daha çok itiş kakış gibi."

"-size rastlayabilecek insanların gözü önünde-"

"Sadece bir tanesi gerçekten bir şey gördü."

"-ve sonra, hey, seni şırıngayla bıçaklamaya çalışan deli kaltağı eve getirmeye karar verdin."

"Bizim sorularımız var, onun cevapları var; bu çok mantıklı." Shaya arkadaşına omuz silkti. "Haklı, öyle."

"Neden beni aramadın, Roni? Sana gelirdim!"

"Sana ihtiyacım yoktu," dedi Roni. "Ben hallettim." "Peki ya sonrası? İstemeyeceğimi mi sanıyorsun?"

Birinin seni kaçırmaya çalıştığını biliyor musun?" "Sana şimdi söylüyorum."

Nick ona bön bön baktı. "Nasıl bu kadar sakin olabiliyorsun? Seni neden istedikleri belli, Roni! Onların özel videolarından birinde oynaman gerekiyordu!"

"Şey ... evet. Ama ters tepti ve şimdi elimizde onların adamlarından biri var. Yani her şey bizim için oldukça iyi sonuçlandı, öyle değil mi?"

Eli'ye dönmeden önce sessizce, "Oldukça işe yaradı," diye yineledi. "Benimle dalga mı geçiyor?"

Eli kıkırdayarak, "Dışarıda durduğunda aslında neşeli bir melodi ıslık çalıyordu," diye ekledi.

"Çörekler için üzgünüm, Shaya," dedi Roni. "Yarın sana biraz daha getiririm."

"Çörek mi?" diye bağırdı Nick. "Siktiğimin çörekleri kimin umurunda? Neredeyse kaçırılıyordun!"

"Biliyorum."

"Bu kadar sakın olmayı bırak!"

"Bağırıp çağırmamı ya da başka bir şey yapmamı mı istiyorsun?"

"Normal olmanı istiyorum! Ve bundan sonra bir sorun olduğunda benimle iletişime geçmeni istiyorum! Daha sonra bana 'Bu arada' hikayesiyle gelme!"

"Biliyor musun, tüm bu gerginlik bebek için iyi olamaz - görünüşe göre anne karnından bir şeyler duyabiliyorlar. Sakinleşmeye çalışmalısın." Roni'nin sözleri onu daha da kötüleştirmiş gibiydi.

Parmağını sertçe ona doğrulttu. "Bunu yapamazsın-"

"Bunu yapman için iyi bir nedenin olsa iyi olur. ona kükrüyorsun, Axton."

O pürüzsüz erkek sesi Roni'nin içini heyecanla titretmekten asla geri kalmıyordu. Dönerek Marcus'un kulübenin etrafından dolaşıp ona doğru sinsice yaklaşmasını izledi. "Vay canına, çok hızlısın."

Marcus sonunda kızın zarar görmediğini kendi gözleriyle gördüğünde, göğsündeki endişe düğümü çözülmeye başladı. İzleyicileri umursamadan doğrudan ona yöneldi ve elleri saçlarına kayarken ağzını sertçe onunkine indirdi. Kadının tadı ve kokusu duyularına doldu, kontrolündeki kırılmaları yatıştırdı ve kurdunu sakınleştirdi. "Yemin ederim, o sürüyü bulacağım ve her birini yok edeceğim. Beni hemen aramalıydın."

"Hayır, hemen beni aramalıydı. Ben onun Alfa'sıyım ve kardeşiyim."

Marcus merakla Nick'e baktı. "Bunu sanki benden daha önemliymişsin gibi söylüyorsun. Kafam karıştı."

Roni gülmemek için yanağının içini ısırdı. "İkinizi de aramama gerek yoktu. Ben iyiydim."

"Beni araman gerektiğini söylemedim, tatlım. Araman gerektiğini söyledim." Marcus ellerini kızın kollarında aşağı yukarı gezdirdi. "Bana bir şey olsaydı, zarar görmemiş olsam bile, bilmek istemez miydin?"

"Anlaşıldı," diye mırıldandı. "Bir dahaki sefere seni ararım."

Nick yine ona bakakaldı. "Neden onu arayacağına söz veriyorsun da beni aramıyorsun?"

"Seni arayacağıma söz vermemi istemedin. Sadece bana bağırdın. Sonra da hırlamaya başladın."

Marcus ona başını salladı. "Şimdiye kadar baskın bir dişiyle nasıl konuşulacağını bilmiyorsan, asla öğrenemeyeceksin."

Nick'e gülümseyen Shaya, elindeki su şişesini bir o yana bir bu yana salladı. "İşte böyle zamanlarda kaderin sana neden itaatkâr bir dişiyi eş olarak verdiğini anlıyorum. Baskın bir dişi şimdiye kadar çoktan boğazını kesmiş olurdu. Benim daha fazla sabrım var."

Homurdandı. "Sabırlı mısın?" Kadının homurdanması üzerine, tam bir anlaşma tonuyla, "Sabırlısın," dedi.

"Pekâlâ, çakal nerede?" Taryn'in sesiyle birlikte hepsi dönüp Anka Alfa çiftinin Dante ve Jaime'yle birlikte yaklaştığını gördü.

"Alet kulübesinde," diye yanıtladı Eli. "Ryan nerede?"

"Jaime onun yerine geldi," diye açıkladı Dante. "Buraya gelmekte ısrar etti ve aynen aktarıyorum, 'Roni'yi uyuşturmaya çalışan kaltağın ağzını burnunu kırmak' için. Sizin de anlayabileceğiniz gibi, eşim acı verici derecede utangaç ve kendini ifade etmekte zorlanıyor." Jaime ona sadece homurdandı.

Taryn Roni'ye tatlı tatlı gülümsedi ama öfkesi o kadar derindi ki neredeyse elle tutulur gibiydi. "O zaman bizi alet kulübesine götür."

Kabaca küçük bir ahıra benzeyen ahşap binanın içinde, peroksit sarısı çakal bağlarına karşı mücadele ediyordu. Dokuz kişi içeri girdiğinde donup kaldı. Yine de garip bir şekilde korkmuş görünmüyordu. Roni bunu değiştirmekten mutluluk duyacaktı.

"Uyanmışsın. Güzel." Taryn, Jaime ve Shaya peşindeyken yavaşça küçük sürtüğe doğru yürüdü.

Erkekler takip etmeye çalışınca Taryn elini kaldırdı. "Durun çocuklar. Bu bizim."

Dante ona bön bön baktı. "Benim işim bu, Taryn."

"Bir kadını incitmek seni rahatsız eder Temel Reis, bunu sen de biliyorsun," dedi Jaime. "Bu hepinizi rahatsız eder. Ama beni ya da buradaki kızlarımı rahatsız etmez. Ayrıca, sen her zaman eğlenebiliyorsun. Bu kadar bencil olma."

Marcus diğer erkeklerle omuz silkti ve Roni'nin biraz arkasındaki duvara yaslanmaya gitti, ona yakın olmak istiyordu. Jaime haklıydı: Bir dişiye sorguya çekmek onları rahatsız edebilir, hatta Roni'ye karşı daha yumuşak davranmalarını sağlayabilirdi. O "kolaylığı" hak etmiyordu. Roni gözünün önünde olduğu sürece, arka planda kalmayı kabul edebilirdi. Çocuklar da aynı sonuca varmış olmalıydı, çünkü ona katıldılar.

Memnun olan Taryn gülümsedi. "Güzel. İzleyin ve öğrenin çocuklar."

Roni başını eğerek çakala baktı. Gözlerinde ya da kokusunda hâlâ korku yoktu ama ihtiyatlıydı. "Kurdumu hissedebiliyorsun, değil mi? Boğazını parçalamayı ne kadar çok istediğini hissedebiliyorsun."

"Korkudan titremem mi gerekiyor?" Sarışın homurdanarak uzun, ipeksi yelesini omzunun üzerinden savurdu.

Taryn gülümsedi. "Evet, öyle yapmalısın. Kim olduğumu biliyorsun, değil mi?"

"Sütyen takmanın anlamsız olduğunu biliyorum. Yani, kulakların olmasaydı küpe takmazdın, değil mi?"

"Sürünüz oğlumu almaya çalıştı. Neden?" "Sana hiçbir şey söylemeyeceğim."

"Hayır mı?" Jaime içini çekti. "Bu çok kötü, çünkü bir sürü sorumluluk var."

"Ne var 'çok kötü' o o sen var eğriler gibi bir yarış pisti."

Roni kaşlarını çatarak sorgucu arkadaşlarına baktı. "Fikirlerinin bizim için önemli olduğunu düşünüyor gibi

görünüyor. Garip, değil mi?"

"Bana tuhaf mı diyorsun? Bu çok zengin. Yani, kendine bir bak. Bir parça bile makyaj yapmıyorsun. Erkek gibi giyiniyorsun. Ve saç düzleştirici diye bir şey duymadın mı?"

Shaya merakla çakala baktı. "Haklısın, Roni. Önemsediğimizi düşünüyor."

Çakal Shaya'yla alay etti. "Oh, evde bir kızıl var."

"İnsanlara daha kaç kez kırmızı olduğu söylenecek?"

"Peki neden bu kadar solgunsun? Bronzlaştırıcı losyon senin arkadaşın." "Sanırım bizi yeterince eğlendirdi," dedi Taryn. "Hadi başlayalım. Hakkında daha fazla şey bilmek istiyoruz"

snm.com. Bunu senin sürün mü yarattı?"

Çakal şaşırılmış görünüyordu, bu da Quinn'in Marcus ve Roni'ye web sitesinden bahsettiğini sürüsüne itiraf etmediği anlamına geliyordu. "Beğenmedin mi?" diye sordu sırtarak.

"Bu iğrenç ve sen de bunu biliyorsun."

"Bu sadece şekil değiştirenlerin gerçek hayvan doğalarına göre hareket etmeleridir."

"Ama o piçlerin yaptığını hayvanlar bile yapmaz."

"Yunuslar hariç," diye araya girdi Roni. "Onlar zevk için kendi bebeklerini öldüren ve toplu tecavüze meyilli vahşi yırtıcılardan oluşan bir ırk."

"Yunuslar, gerçekten mi?" Shaya dudak büktü. "Ama çok tatlı görünüyorlar. Sanırım bunu asla bilemezsin."

"Oğlumla ne yapmayı planlıyordun?" diye sordu Taryn.

"Sadece hayatta kalamazdı diyelim." Sarışın omuz silkti. "Ama onu almadığımıza memnunum. Çocuklar canımı sıkıyor; anneleri ve babaları için tekrar tekrar ağlıyorlar, kimse onları kurtarmaya gelmediğinde eve gitmek için yalvarıyorlar."

Ah, sapkın sürük.

Taryn'in yüzüne sert bir tokat atması hiç de şaşırtıcı değildi. "Sürün nerede?" Ama çakal cevap vermedi. Aslında gülümsüyordu. "Nerede. Nerede. Sürün. Sürün nerede?"

"Bunu sana söyleyeceğimi gerçekten düşünüyor musun?" "İnsan ancak umut edebilir."

Çakalın bu soruya cevap verme ihtimali yok denecek kadar azdı. Bir şekil değiştirenin sürüsünü bir başkasına teslim etmesi en büyük ihanetti ve tamamen tabuydu. Bu durum ailelerinin adını lekeleyecek, muhtemelen sadece bir şekil değiştirenin yaptıkları yüzünden tüm ailenin sürüden dışlanmasına yol açacaktı. Çakal bu bilgiyi kendine saklayarak sürüsünü ve ailesini koruyordu.

"Sorularınızın hiçbirine cevap vermeyeceğim. Bunda benim için bir şey yok, nasıl olsa beni öldüreceksiniz."

Jaime bunu kabul ederek başını öne eğdi. "Ama işbirliği yaparsan bunu hızlı ve temiz bir şekilde yapabiliriz. Eğer yapmazsanız... bu kötü bir karar olur."

"Ben acıyı bilirim. Bana daha önce yapılmamış hiçbir şey yapamazsın."

"Ben olsam bundan o kadar emin olmazdım," diye homurdandı Taryn, bir adım öne çıkarak.

Roni onu durdurmak için Taryn'in koluna dokundu ve bir an durup tutsaklarını yakından inceledi. Çakalın önünde, sonunda onu öldürmeden önce ona bir dünya acı çektirmekten mutluluk duyacak dört dişi vardı. Dehşete kapılması, sinirden terlemesi gerekirdi. Ama hayır. Sadece boyun eğmiş görünüyordu. Bu, çok fazla şiddet görmüş, buna alışmış ve acıyı nasıl bastıracağını bilen biriydi. Korkmamıştı, konuşmanın eşiğinde değildi. Bu da onlara bir sorun çıkardı.

Bir tıkırtı, tıkırtı, tıkırtı sesi Roni'nin aşağı bakmasına neden oldu. Çakal ayağını sabırsızca hareket ettiriyor, pahalı olduğu her halinden belli olan stilettolarını yere vuruyordu. Muhtemelen vücudunu süsleyen mücevherler kadar pahalı olmasalar da, büyük olasılıkla uygunsuz kısalıktaki etek ve straplez bluz kadar pahalıydılar. Mükemmel saçları, mükemmel makyajı ve mükemmel görünümüyle Roni'ye Eliza'yı, Janice'i, Zara'yı ve Marcus'un diğer tüm eski sevgililerini düşündürdü: görünüşlerine takıntılı, sığ, yüzeysel insanlar.

Ve bu Roni'ye bir fikir verdi.

"Bana bir saniye verin," dedi kızlara. Sonra sağ taraflarında, çeşitli aletlerin asılı olduğu duvara doğru yürüdü. Makası kaptığı gibi çakalın yanına doğru ilerledi.

Sürtük üst dudağını kıvırdı. "Acı beni korkutmuyor." "Oh, sana inanıyorum," dedi Roni, birkaç tutamı seçerek peroksit sarısı saçları ve onları düz tutuşu. Acıdan korkmak kesinlikle çakalın zayıf noktası değildi. Ama başka bir şey vardı.

Çakal gerildi. "Ne yapıyorsun?"

Kes. "Saçına biraz kat atayım dedim." Roni saç tellerinin yere düşmesine izin verdi ve çakal çığlık attı. Roni tekrar yaptı. Ve tekrar. Ve bir daha.

"Kes şunu, seni kaltak!"

"Sanırım makyajının temizlenmesi gerekebilir," dedi Roni. Shaya hemen su şişesini açtı ve yüzüne özel bir dikkat göstererek çığlık atan çakalın her tarafına sıçrattı. Sonra da alet tezgahında bulduğu kirli bir bezle yüzünü ovaladı.

"Bu ayakkabılar biraz rahatsız görünüyor, değil mi?" Taryn ve Jaime birer stiletto alıp duvara çarparak topukları kırdı ve tamamen mahvetti. "Kıyafetleri de biraz dar görünüyor." Ardından pençeleriyle üstünü ve eteğini defalarca yardılar.

Shaya Pandora bileziği parmakladı. "Belki de bunu çıkarmalıyız ki çizilmesin ya da başka bir şey olmasın." Şekil değiştiren gücünü kullanarak bileziği kopardı ve Roni'ye doğru ilerlemeden önce üzerinde tepindi. "Sıra bana da gelsin. Ne de olsa ben bir kuaförüm." Çalışırken son derece profesyonel görünen Shaya, makası çok hevesli bir Taryn'e vermeden önce kendi makasını kesti.

Alfa dişi, Noel'deki bir çocuk gibi görünerek hareket ederken bir şarkı mırıldandı. Bu sırada çakal küfrediyor ve çığlık atıyordu. "Kadın gibi davran." Snip, snip, snip, snip.

"Ooh, bir sıra alabilir miyim? Eğlenceli görünüyor." Mutlu bir şekilde makası alan Jaime, çakalın saçından daha da büyük parçalar kesmeye başladı. "Bu biraz terapi gibi."

Erkeklerin hepsi dehşet içinde olanları izlerken, Trey sessizce konuştu. "Söylemeliyim ki, bunun olacağını tahmin etmemiştim."

"Jaime'nin yüzünde hiç bu kadar neşe gördüğümü sanmıyorum." Dante hem şaşkınlık hem de eğlence içinde başını salladı.

Eli kıkırdadı. "Her ne kadar inanılmaz görünse de, yaptıkları işe yarıyor gibi görünüyor; çakal kırılmak üzere."

Marcus başını salladı. "Onun zayıf noktasını buldular ve üzerine atladılar."

"Sence işleri bittiğinde o makasları saklamalı mıyız?" diye sordu Nick. "Onlara biraz fazla düşkün görünüyorlar."

Trey bir an düşündükten sonra başını salladı. "Muhtemelen en iyisi bu."

"Evet," diye onayladı Dante. "Bundan öğrenebileceğimiz bir şey varsa o da dişilerimizi asla hafife almamaktır."

"Şu anda onlara bakınca," diye başladı Marcus, "hepsinin biraz çılgın ve hırçın olduğunu söylemek yanlış olmaz." Nick, Trey ve Dante gururlu bir ifadeyle başlarını sallayarak onayladılar.

"Evet," dedi Trey. "Şansımız yaver gitti."

Dört dişi geride durdu ve yaptıkları işe uzun uzun baktı. Çakalın makyajı tüm yüzüne bulaşmış, onu Sinister'daki maskeli figüre benzetmişti. Pahalı kıyafetleri artık o kadar lekeli ve yırtık pırtıktı ki kasırgadan kurtulmuş bir kazazedeyi andırıyordu. Ayrıca saçları çim biçme makinesinin saldırısına uğramış gibi görünüyordu. Aslında hiçkırı hiçkırı ağlıyordu.

Taryn başını öne eğdi. "Biraz acınası görünüyor, değil mi?"

Jaime başıyla onayladı. "Küçük kara yüreğine sağlık." "Kalbi mi?" diye homurdandı Shaya.

"Şey, kalbinin olması gereken yerdeki delik."

Taryn bir adım öne çıktı. "snm.com'u kim yarattı?"

Çakal burnunu çekerken başını kaldırmadı, "Sürüm yaptım."

"Daha açık ol."

Omuzları hıçkırıklarla sarsıldı. "Alfa'm, Lyle Browne."

"Bu işe karışan başka biri var mı?"

"Hayır." Sesi alçak, üzgün ve halsizdi; yenilmiş gibiydi. "Bazen insanlar birinden kurtulmak için onu kir alıyor ve o da onları videolar için kullanıyor. Ama web sitesi onun. Bu onun bebeği."

"Bebeklerden bahsetmişken, neden oğlumun peşinden gittin?"

Çakal basit bir şeymiş gibi omuz silkti. "Sürü ne kadar kötü şöhretliyse, insanlar onlardan birini ele geçirmeyi başarırlarsa o kadar çok itibar görürler."

"Bu yüzden mi Roni'nin peşinden gittin?"

"Sebeplerden biri. Yani, o bir infazcı, güçlü bir Alfa'nın kız kardeşi ve bir Phoenix infazcısını beceriyor."

"Peki ikinci neden?" "Birini kızdırdı."

Roni homurdandı. "Bu her zaman olan bir şey. Bu seferki kimdi?"

"Lola McGee."

Jaime kaşlarını çatı. "Quinn'in eşi mi?"

Bütün kurtlar hırlarken Roni, "Orospu çocuğu," diye ısırdı.

Marcus geldi ileri O zaman, eşit olarak

Öfkeli. "Quinn bu işe ne kadar dahil? Lola'nın seni Roni'nin peşinden gönderdiğini biliyor mu?"

"Bilmiyorum. Lyle aylık telefon görüşmesini yaptığında onunla konuştu. Tam olarak ne dediğini bilmiyorum."

Marcus Dante'ye döndü, sesi buz gibiydi. "Quinn biliyor olmalıydı."

"Tam olarak değil," dedi Beta erkeği. "Lola Quinn'in içinden geçmedi; doğrudan Lyle ile konuştu - bu da Quinn'in buna izin vermeyeceğini bildiği için onun etrafından dolaştığı anlamına gelebilir."

Nick gelip Roni'nin yanında durdu. "Çantan nerede?"

Çakal o zaman başını kaldırdı. "Vazgeçer misin Sürü mü? Hiçbir şey bu tür bir ihanete değmez."

"Seni arkalarında bıraktılar," diye belirtti Roni. "Bir insanın geldiğini gördüklerinde kaçıştılar. Sana ulaşmak için benimle savaşmaya çalışmadılar. Seni aldığımı ve buraya getirdiğimi biliyor olmalılar ama senin için gelmediler. Bu onlar hakkında ne söylüyor?"

Taryn çakalın önünde çömeldi. "Sana sadakatleri olmadığını söylüyor. Öyleyse neden onlara sadakat duyayın ki?"

"Sana neden sadakat duyayım ki?" diye karşılık verdi sarışın. "Beni öldüreceksin. Bunu yapmayı çok istiyorsun, değil mi? Bunu gözlerinde görebiliyorum. Hepimizin sahip olduğu temel dürtülere boyun eğmek istiyorsun. Sen de benim gibisin. Biz aynıyız."

"Ben asla bir çocuğa zarar vermem. Bu bizi çok ama çok farklı kılıyor."

Çakal Roni'yi işaret etti. "O farklı değil. Seni videolardan birinde gördüm. Dehşete kapılmıştın, değil mi? Ama bir şey için sana puan vermeliyim: yalvarmadın. Seni ne kadar tehdit ederse etsin, sana ne kadar bağırırsa bağırırsın ve seni bırakması için yalvarmanı emrederse etsin, yapmadın. Hatta yüzüne tükürdün. Bu kısım hoşuma gitti."

Roni kaltağa istediği tepkiyi vermedi. "Seni eğlendirdiğime çok sevindim."

"Sürünüzün bir avlanma alanı var," diye gürledi Marcus.

"Nerede?"

"Bu mu?"

"Aferin. Lyle saldırılarımızın tek bir noktada gerçekleştiğini anladığını bilse çok kızardı."

"Site. Nerede?" diye tekrarladı Marcus.

"Sana söyledim, sürüme ihanet etmeyeceğim."

Jaime, "Bunu söylediğine göre, öldürdüğün yer aynı zamanda sürünün saklandığı yer olmalı," diye sözlerini tamamladı.

"Belki de sürümü rahat bırakmalı ve kendi ırkınıza daha yakından bakmalısınız."

Bu ifadenin Johnson'ın Nick'e söylediği bir şeyi yansıttığını bilen Roni, kardeşiyle endişeli bir bakış alışverişinde bulundu. Bunun doğru olmasını istemiyordu.

Nick bir adım daha öne çıktı. "Bu işin içinde bir kurt şekil değiştirenin olduğunu mu söylüyorsun?" Başını salladı, gülümsemesi alaycıydı. "Ama daha birkaç dakika önce bunun Lyle'in bebeği olduğunu söylemiştin."

"Fikir, evet. Ama web sitesini kurmasına yardım edecek birine ihtiyacı vardı."

"Bir kurt neden bir grup çakala böyle bir konuda yardım etsin ki?"

"Çünkü izlemekten zevk alıyor. Bazen genç kadınları kaçırıp bölgeye götürüyor. Sonra da sürüm onlara işkence ederken, tecavüz ederken ve öldürürken onları izliyor."

Hasta pislik.

"Kim o?" diye sordu Taryn.

"Adını bilmiyorum." Nick'in pençeleri kesilince çakal bağırdı: "Bilmiyorum, yemin ederim! Lyle ona sadece 'teknik adam' ya da 'kurt' derdi."

"Neye benziyor?" diye sordu Shaya.

"Uzun boylu, çelimsiz, koyu renk gözlü ve kolunda bir dövme var. Çin sembolleri ama ne anlama geldiklerini bilmiyorum."

Marcus videoların arka planında kolunda böyle bir dövme olan uzun boylu bir erkek gördüğünü hatırlıyordu ama görüntülerin hiçbirinde ne onun ne de dövmenin net bir görüntüsü vardı. Hepsi onun çakal sürüsünün bir parçası olduğunu varsaymıştı.

"Sürüme ihanet etmeden ve ailemi tehlikeye atmadan

size söyleyebileceğim tek şey bu."

"Yeterince iyi." Taryn hiç uyarmadan pençelerini dişinin karnına sapladı ve elini sertçe bükerek akalı yarararak açtı. "Oğlumun benden alınmış olabileceğini fark ettiğimde böyle hissettim. Ve sen çocuklarını aldığında diğerk tüm ebeveynler de böyle hissedecek. Başına gelenleri sonuna kadar hak ediyorsun."

OceanofPDF.com

ON İKİNCİ BÖLÜM

H Bir insan iki metre boyunda, düşünceli, sinirli ve baskın bir erkek kurdu nasıl sakinleştirebilirdi? Roni yapmadı Biliyorum.

Kardeşlerinin öfkesini birçok kez yatıştırmıştı ama tekniklerinin şu anda Marcus üzerinde hiçbir etkisi yoktu. Ahırın dışında volta atıyor, o haldeyken diğerleriyle birlikte kulübeye girmeyi reddediyordu. Koruyucu içgüdüleri çıldırıyor, öfkesini besliyor, McGee'nin bölgesini işgal etme arzusunu besliyor ve çok güzel bir şekilde ifade ettiği gibi, "lanet kafasını omuzlarından koparıp o orospu eşine yediriyordu."

Kendisi de bu fikirden hoşlandığı halde mantığın sesi olmak zordu. "Marcus, onun Lola'nın planıyla bir ilgisi olduğunu bilmiyoruz."

Adımlarına ara vermedi. "Kız onun eşi. Bunu biliyor olmalıydı."

"O kadar basit olmadığını biliyorsun."

"Bence o piç her şeyi biliyordu. Bence bu işte parmağı var." Ve Marcus bunu ona ödetecekti.

"Hayır, onun bilmesini ve bu işte rol oynamasını istiyorsun, çünkü o zaman tüm öfkeni çıkarabileceğin biri olurdu - Lola'ya zarar veremezsin çünkü bir kadına zarar veremezsin; bu senin içinde yok."

Gülümsemesinin hiç de hoş olmadığına farkındaydı. "Yaptığı şeyden sonra bir istisna yapmak istiyorum."

"Bir şekilde misilleme yapması hiç de şaşırtıcı değil. Onu küçük düşürdüm - ben sadece bir infazcıyım, o ise bir Alfa dişisi ve onu alt ettim. Bu, sürüsünün onun gücünü ve liderleri olarak uygunluğunu sorgulamasına neden olabilirdi."

"Yani sana meydan okuması gerekirdi, teke tek. Ama hayır, seni öldürtmeyi ve sonra da görüntüleri internete yükletmeyi planladı."

"Gerçekten bunu yapmak yerine bana meydan okusaydı daha mutlu olacağını mı söylüyorsun?"

Hayır, daha mutlu olamazdı. Roni onun kızıydı. Hiç kimsenin ya da hiçbir şeyin ona herhangi bir şekilde, biçimde ya da biçimde zarar vermesini istemiyordu. "Mesele bu değil."

"Onun gururunu incittim Marcus. Bir Alfa'nın gururu büyük bir şeydir."

Ellerini kızın saçlarının arasına soktu ve alnını kızın alnına bastırdı. "Bu benim için önemli değil. O benim için önemli değil. Benim için önemli olan sensin. Ve kesinlikle hiç kimse sana zarar veremez. Kendi başının çaresine bakamayacağını düşündüğüm için değil, birinin seni hedef alması fikri bile beni rahatsız ediyor ve çok sinirlendiriyor. Eğer biri sana dokunursa, ölür."

Kurdu yüzeye o kadar yakındı ki bu onu endişelendiriyordu. "Tamam, ama sadece sakın ol." Ne yazık ki yatıştırıcı ses tonu işe yaramıyordu. Shaya, Taryn ve Jaime'nin erkeklerini nasıl sakinleştirdiklerini hatırlayan Roni ellerini tişörtünün altına soktu ve göğsünde aşağı yukarı gezdirdi; arada sırada tırnaklarını derisinde gezdiriyordu. Sonunda ondan hoşnut bir hırıltı yükseldi ve Roni onun kurdunun geri çekildiğini hissetti.

"Bunun yalan olmasına izin vermeyeceğim, Roni."

"Ben de değilim ama onların bölgesine girip sürüler arasında bir savaş başlatma riskini de almayacağım." Eğer Lola Alfa dişi olmasaydı, Roni ona hemen meydan okurdu. Ama bir Alfa dişisine meydan okumak

tüm sürüye meydan okumak. "Shaya hamile, isteyeceğim son şey onun herhangi bir şekilde tehlikede olması, özellikle de sürü savaşının ortasında."

Tamam, kadının bu konuda haklı olduğunu kabul edebilirdi. "Ayrıca, şu anda endişelenmemiz gereken daha önemli şeyler var.

omurgasız bir kaltaktan daha iyi." Kurdu buna kesinlikle sinirlenmişti ama Alfa dışısını alt edebileceğini zaten bildiği için onunla uğraşmak konusunda pek de heyecanlı değildi. Bekleyebilirdi.

"Peki ne yapmamızı öneriyorsun? Çünkü eğer bir şey yapmazsam, onu kaybedeceğim."

"Şey... benim aklımdaki de buydu."

Yarım saat sonra, dişi çakalın cesedini Quinn'in bölgesinin sınırına bıraktılar ve göğsüne "Sen benim kapıma bok getir, ben de seninkine bok getireyim" yazılı bir kâğıt yapıştırdılar.

Marcus, Roni'nin fikrinin iyi bir fikir olduğunu kabul etmek zorundaydı. Eğer Quinn onu kaçırma girişimine dahil olmasaydı, bu mesaj karşısında kafası karışacak ve şüphesiz Marcus'u arayıp neler olduğunu soracaktı. Eğer işin içindeyse, artık bildiklerinin farkındaydı ve oturup misilleme yapmak için ne yapacaklarını ve bunu tam olarak ne zaman yapacaklarını düşünüp ter dökecekti. Lola da çok ter dökecekti. Buna ek olarak, bu Lyle'in bir noktada cesedi kesinlikle göreceği anlamına geliyordu çünkü Alfalar ona söylemek zorundaydı. "Akıllı küçük pislik, değil mi?"

"Annem öyle diyor. Hadi, gidelim." "Evet, acıktım."

Gözlerini devirdi. "Bir cesedi attıktan sonra ancak sen iştahlı olursun."

Toyota'ya girdikten sonra, "Az önce tanık olduğum sorgunun gördüğüm en komik sorgu olduğunu biliyorsun, değil mi?" dedi.

"Komik değildi. Hayal gücüydü. Yaratıcıydı. Zekiceydi."

"Komikti, ürkütücüydü ve işe yaradığında beni şoke etti."

Burnunu çekti. "Sadece kıskanıyorsun çünkü sen katılamadın."

"Belki biraz."

Kısa bir yolculuktan sonra, Roni'nin Grease film setine çok yakışacağını düşündüğü bir lokantaya vardılar. Büyüleyici bir yerdi ve içeriden çok lezzetli kokular yayılıyordu.

Oraya doğru ilerlerken Marcus, "Buraya daha önce gelmiş miydin?" diye sordu.

Başını iki yana salladı, adamın gözlerindeki tuhaf pırıltıyı merak ediyordu. "Sen mi?"

Gülümsedi. "Öyle de denebilir." Gülümsemesi, havayı yaran uzun ve minnettar bir ısıklıkla kayboldu. Motosiklete yaslanmış bir adam Roni'yi tepeden tırnağa süzüyordu. Marcus uyarırcasına homurdanınca adamın beti benzi attı ve arkasını döndü. Roni'nin sabırsızlıkla ona baktığını fark etti. "İnsanların benim olanı istemesinden hoşlanmıyorum." Roni'nin küçük oflaması Marcus'un sırtmasına neden oldu.

Sahiplenme duygusu genelde Roni'yi sinirlendirirdi ama Marcus'tan geldiğinde bunu eğlenceli, hatta dürüst olmak gerekirse biraz da tatmin edici buluyordu. Eğlencesi uzun sürmedi, çünkü biri heyecanla "Marcus!" diye bağırdığında binanın içinde beş saniyeden fazla kalmamışlardı. Ardından siyah saçlı bir kadın tezgâhın etrafında dönerek ona sıkıca sarıldı ve o da ona sarıldı. Hah. Roni, Marcus'un taşaklarının kesilip bir blendere atılmasını merak ettiğini düşünmezdi ama görünüşe göre öyleydi.

Marcus elini Roni'ye uzattı. "Buraya gel, güzelim. Kız kardeşimle tanışmanı istiyorum."

Oh. Elini tutan Roni bir adım öne çıktı ve kadına garip bir gülümseme sundu.

"Roni, bu Teagan, en büyüğümüz. Teagan, bu Roni. Benim kızım." Bu, biliyordu, her şeyi anlatacaktı.

söyle. Kadınları sahiplenmiyordu ve Teagan bunu biliyordu.

Teagan hoş bir şaşkınlıkla gözlerini kocaman açarak Roni'ye başıyla selam verdi. "Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum. Gel, otur. Oturun." Onları köşedeki bir kabine yönlendirdi.

Marcus Roni'nin yanına kaydı, kız kardeşi açık bir hayranlıkla ona bakarken kendini tuhaf hissettiği için bundan memnundu. İki ciyaklama sesi daha duyuldu ve ardından birbirinin aynısı iki siyah saçlı kadın onlara doğru koşmaya başladı. Marcus ayağa kalkıp her ikisine de sarıldı, onlar da Roni'ye laf atıyorlardı. Sonunda Roni'yi fark ettiklerinde ikisi de donup kaldı ve şaşkınlıkla ona baktılar. Harika, daha fazla ilgi.

Marcus yerine döndü ve Roni'nin elini tuttu. "Bunlar Deana ve Trish-diğer kız kardeşlerim. Kızlar, bu Roni."

Deana nefesini tuttu ve elini kalbinin üzerine koydu. "Bir kız getirmişsin. Çok gurur duyuyorum."

Trish başını salladı. "Bu günü göreceğimi hiç düşünmemiştim." Sonra üç kız kardeş de sandalyeleri kapıp etraflarına toplandılar. Daha da kötüsü, Roni'ye sorular yöneltmeye başladılar.

"Peki, Roni, sen de bir Anka kurdu musun?" "Sürü içinde bir rolün var mı?"

"Kaç yaşındasın?"

"Marcus'la ne zamandır çıkıyorsun?" "O tişörtü nereden aldın? Bayıldım." "Soyadın ne?"

"Yemek yapabilir misin? Çünkü Marcus'un sürekli beslenmesi gerekiyor."

"Baskıya açık mısın?"

Bunalmış ve kendini kaybetmiş olan Roni, böyle durumlarda her zaman yaptığı şeyi yaptı. Başını eğdi. "Bunu biliyor muydun-?"

"Roni." Bunun bir uyarı olması gerekiyordu, ama sert olmaya yakın bile olamayacak kadar fazla eğlence ve şefkatle dolu olduğunu biliyordu. Elbette ona baktığında masumiyetin vücut bulmuş haliydi.

"Ne dedin? Ne dedim ben?"

Marcus sadece başını salladı. Sonra bir lolipop çıkardı. Tipik bir şeydi. Lolipop ya da işe yaramaz gerçek numarasını ona yapmayalı ne kadar uzun zaman olduğunu fark etti. Bu onu kesinlikle kendini beğenmiş yapmıştı. Kız kardeşlerine döndü. "Adı Roni Axton. Benim sürümden değil, Merkür Sürüsü'nden. O bir infazcı. Şimdi onu sorgulamayı keser misiniz?"

"Özür dilerim, Roni," dedi Teagan. "Daha önce bizimle tanışmak için hiç bir kadın getirmemişti." O anda bazı müşteriler geldi.

"Birkaç dakika içinde döneceğiz." Deana ve Trish siparişlerini almaya gittiler.

Aynı anda Teagan oturduğu yerden sıçradı. "Seni besleme zamanı. Marcus, anladığım kadarıyla her zamankinden istiyorsun?" Marcus başıyla onayladı. "Roni, sen ne alırsın?" Teagan siparişini yazdı ve sonra ortadan kayboldu.

"Bahse girerim kız kardeşlerinin bir lokantada çalışması senin için iyi olmuştur. Bir sürü bedava yemek var."

Marcus kıkırdayarak parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi ve boynuna sokuldu. "Lokanta onların. Farklı sürülerde yaşamalarına rağmen işletmeyi birlikte yürütüyorlar. Ve bedava yemekten faydalandığımı itiraf etmeliyim." Kız kardeşlerinin birbirlerine bilmiş bilmiş gülümsediklerini görünce, "Senden hoşlanıyorlar," dedi. Bu onun için önemliydi, çünkü onu yetiştiren çoğunlukla kız kardeşleriydi.

"Beni tanımıyorlar. Tanısalar bile benden hoşlanmayacakları kesin."

"Beni mutlu ediyorsun. Bunu görüyorlar. Bu yüzden seni seviyorlar."

İnsanları rahatsız ya da sinirli hissettirmeye alışık olduğu için kaşlarını şüpheyile çatmaktan kendini alamadı. "Mutlu musun?" Şehvetli gülümsemesi midesinin sıkışmasına neden oldu.

"Ateşlisin. Zekisin. Yetkin. Komiksin. Vahşisin. Ölümcül. Sen de yatakta harikasin. Neden beni mutlu etmeyesin ki?"

Bu ifade öylesine yumuşak, durgun bir sesle söylenmişti ki, kurdu sanki onu okşamış gibi hırladı. "Hiç şansım olmadı, değil mi?"

"Neyin?"

"Sana karşı çıkıyorum."

Memnun bir şekilde güldü. "Hayır. Sana sahip olmak için çok kararlıyım." Ve onu elinde tutmak için her türlü niyeti vardı. Buna asla inanmayacaktı ama Roni Axton bakımı kolay bir insandı. Sevimli ve tüylü mü? Hayır. Dışa dönük ve arkadaş canlısı? Hayır. Kibar ve açık? Hayır. Ama sert ya da soğuk değildi, kaba ya da bencil değildi, nefret dolu ya da aşağılık değildi.

Shaya'nın Roni'nin gerçek bir duygu derinliğine sahip olduğunu söylerken ne demek istediğini öğrenmeye başlamıştı. Onu derinden ve neredeyse saf bir şekilde önemsiyordu. Ve bunu en basit yollarla ifade ediyordu; Shaya'ya en sevdiği çöreklerden stoklamak, Kye'a tüm dikkatini vermek, Marcus'un pastasını paylaşmasına izin vermek gibi. Bu davranışlar başkalarına önemsiz gelebilirdi ama Roni gibi hissettiklerini sözlü olarak ifade etmekte zorlanan biri için bunların bir anlamı vardı.

Birçok tuhaflığıyla ona kendini sevdirdi. Lolipoplar, gereksiz bilgiler, antisosyal tişörtler ... Belki başka biri tüm bunları sevimli bulmayabilirdi ama o bulmuştu. Daha önce hiç bu kadar az gülümseyen birini tanımamıştı, bu yüzden ondan bir tane kazandığında çok tatmin edici ve ödüllendirici oluyordu.

Onu sürekli eğlendirirdi, özellikle de insanlar onu boş yere kızdırmaya çalıştığında. İnsanların fikirlerini nadiren çatışmaya katılacak kadar önemserdi, bu yüzden onları görmezden gelir, gitmelerini söyler ya da onları susturacak işe yaramaz bir gerçekle vururdu. Çatışmaya katıldığında ise o kadar hırçındı ki, her seferinde adamı zor durumda bırakıyordu.

Telefonunun çaldığını duyan Roni inledi. "Annem."

"Cevap vermeyeceksin o zaman?"

"Seninle birlikte olarak eşime nasıl ihanet ettiğim konusunda bir nutuk daha çekecek. Sonra, tabii ki

Üstüne bir de istediği küçük kız olmadığını hatırlatacak hakaretler. Ben almayayım."

Avucunun içini öptü. "Seni seviyor. Sadece seni anlamıyor."

"Ve sen de öyle olduğunu düşünüyorsun, değil mi?"

"Anladığımı biliyorum. Tıpkı senin beni anladığın gibi." Cazibenin ardındaki kişiyi çok az kişi görürken o görüyordu; onun o kadar da düzgün olmayan yanlarını görüyordu ama yine de yanındaydı. "Bunun seni endişelendirmesine izin verme, Roni. En azından bir kişi tarafından gerçekten tanınmak iyi değil mi?"

Garip bir şekilde, iyi hissettirdi. Kendini bildi bileli, uyum sağlayamadığını hissetmişti. İnsanlar her zaman "farklı" olanı sevmezdi ve Roni birçok yönden farklıydı. Etrafta dolaşıyor, çok az insanla bağ kuruyordu. Ama Marcus'la ... sanki ona uyum sağlayabileceği bir yer vermişti, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa. Yine de ... "Trick seni daha iyi tanıyor." Muhtemelen aptalca olsa da bu onu rahatsız ediyordu.

Alt dudağını ısırды ve sonra yatıştırıcı bir şekilde yaladı. "Hayır, tanımıyor. Beni iyi tanımadığı için değil, tanıyor. Ama sen daha fazlasını görüyorsun." Ve onun güzel bir yüzden daha fazlası olmasını bekliyordu. Bu hoşuna gitmişti.

"Aman Tanrım, Marcus, burada ne yapıyorsun?" Bir Amazon neredeyse onlara doğru uçuyordu, yüzü tam bir sevinç resmiydi. "Nasılsın? Seni o zamandan beri görmemiştım-" Roni'yi görünce lokantanın tam ortasında durdu. Gözleri büyüdü, yüzü soldu ve çenesi düştü.

"Onun sorunu ne?" Roni kadının şoke mi olduğunu yoksa dehşete mi kapıldığını anlayamadı. Belki ikisinden de biraz. Amazon'u tanımadığından oldukça emindi ama kadın Roni'yi tanıdığını düşünüyor gibiydi.

Marcus kaşlarını çatdı. "Bilmiyorum."

Bir süre sonra dişi kendine gelir gibi oldu. "Özür dilerim, bir an için sizi başka biri sandım," dedi Roni'ye.

Bu her şeyi açıklıyordu. Peki Roni neden kadının yalan söylediği hissine kapılmıştı?

"Ben Kerrie. Teagan'ın sürüsündeyim. Marcus'la bu şekilde tanıştım. O ve ben, şey, şey, bilirsiniz işte."

Roni biliyordu. Kerrie'nin bunu yüzüne vurmaya çalıştığını da biliyordu. Kaltak. O yüzden kendini tanıtmaya zahmet etmedi. Bu kabalık gibi göründüyse, iyi.

"Bu Roni," dedi Marcus, gergin sessizliği bozarak.

"Memnun oldum, Roni." Hoş mu? Bunu hiç de "hoş" bulmamış gibiydi. Kerrie odağını Marcus'a çevirdi, gülümsemesi parlak ve büyüktü. "Nasılsın? Harika görünüyorsun. Seni son gördüğümde daha iyisin, ki o da ..." Gözleri kısa bir süreliğine Roni'ye kaydı. "Her neyse, Anka Sürüsü için işler nasıl gidiyor?"

Marcus, başka bir dişi kışkırtacak "bir zamanlar onunla yatmıştım" ifadelerini ne zaman kullandıklarını bilecek kadar uzun süredir dişilerle birlikteydi. Kerrie'den bunu beklemeydi. Onu hiçbir zaman dar kafalı ya da şirret biri olarak görmemişti. Ama şu anda, onu yeni bir ışık altında görüyordu.

Hem Roni'ye hem de Kerrie'ye açık bir mesaj ileterek Roni'nin avucunu tekrar öptü ve ardından başparmağıyla bileğinin iç kısmına masaj yapmaya başladı. "Her şey yolunda, teşekkürler."

Amazon'a bakarken Roni daha önce hiç kıskançlık yaşamadığını fark etti. Birinin masanın üzerinden atlayıp bir kaltağın omuriliğini koparmak istemesine neden olan türden bir kıskançlık değil. Yine de o anda bu iyi bir plan gibi görünüyordu. Marcus'un sahiplenici hareketiyle biraz yatışmış olsa da kurdu buna kesinlikle hazır. Roni o kadar sakinleşmemişti ama Kerrie'nin gözlerindeki acı parıltıdan oldukça keyif alıyordu. Oropsu acı çekecek kadar kıskanç mıydı? Ne eğleneliydi.

Kerrie bir sandalye kaptı. "Seninle yememin bir sakıncası yok, değil mi?"

"Evet, biliyorum," dedi Roni. Eğer Marcus bu konuda ona arka çıkmazsa, o da bu işin dışında kalacaktı.

"Affedersiniz?"

"Kekeledim
mi?"

Kerrie'nin ağız bir açılıp bir kapanıyordu. "Seni bir şekilde üzdüm mü?"

"Beni üzme mi?" Roni homurdandı. "Katı gıdalarla besleniyorsun, değil mi?" Kadın onu bu kadar derinden etkileyecek kadar önemli değildi.

"Bakın, sizi kırdıysam özür dilerim ama
-"

"Birinin erkeğini gözüne kestirip ondan seninle yemek. Gerçekten bu kadar basit." Kerrie destek almak için Marcus'a baktı ama o akıllıca bir şey söylemedi. "Artık gidebilirsin."

Tamamen sahte olan yaralı bir ifade takınan Kerrie tezgâha doğru yürüdü ve Deana ile konuşmaya başladı.

Roni ancak o zaman şaşırtıcı derecede sessiz olan Marcus'a döndü. "Arkadaşıma kaba davrandığım için bana ders vermeyeceksin değil mi?"

"Tatlım, seni böyle sahiplenici görmek beni ne kadar zorluyor bilemezsin." Bu, onu hayatının bir santimi boyunca becermek istemesine neden oldu.

Tipik erkek. "Aptal değilim, bir geçmişin olduğunu biliyorum. Ama bu, yüzüme vurulmasını kabul edeceğim anlamına gelmiyor."

"Haklısın, tam bir sürtük gibi davranıyordu. İyi idare ettin." Tam o sırada Teagan siparişleri getirdi ve Kerrie unutuldu. Roni yemekten gerçekten hoşlanmıştı, bu da Marcus ve kız kardeşlerini memnun etmişti. Onunla tekrar paylaşmak istemesinden ya da patates kızartmalarından bazılarını kapmasından etkilenmemişti.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, kız kardeşleri gitmeden önce onu bir "sohbet" için mutfağa sürüklediler, bu da temelde Roni hakkında ne hissettiği ve bu hislerle ilgili ne yapmayı planladığı hakkında bir sorgulamaydı. Soruların çoğunu ustalıkla savuşturmayı başardı.

Mutfaktan çıktığında Kerrie'nin onu tokatlamaya hazır görünen Roni ile konuştuğunu gördü. Korumacı bir tavırla oraya dalıp Kerrie'ye dişlerini gösterme isteği duydu ama Roni'nin buna çok kızacağını bildiği için geri çekilerek meseleyi kendisinin halletmesine izin verdi.

"Seni kız kardeşleriyle tanıştırdığına göre senden çok hoşlanıyor olmalı," dedi Kerrie. "Eminim ona ne söylediğimi, benden bahsettiğini biliyorsundur."

"Hayır. Seni daha önce hiç duymadım." Roni'nin bunu bir hakaret olarak söylediği Marcus'un gözünden kaçmamıştı.

"Ben bir Kahinim. Marcus'un eşiyle birlikte olduğu bir imgelem gördüm; onu gördüm. Sen o değilsin." Kerrie bunu söylemekten zevk alıyor gibiydi. "İçten içe yaralanmış durumda ve ona ihtiyacı var. Buna engel olma."

Kahretsin. Marcus bu konuyu Roni'ye açmak istememişti, istemediği bu kadının önünü açmak gibi aptalca bir şey yapacağından korkuyordu.

"Ona ihtiyacı var," diye devam etti Kerrie. "Onun yolu onu bulmak, onu kurtarmak - bunu sadece o yapabilir."

Roni'nin ifadesi donuktu. "O zaman gelip onun için dövüşse iyi olur." Beklenmedik sözleri onu gülümsetti.

Kerrie ağzı açık kaldı. "Gerçekten onunla kalır mıydın? Gerçekten buna engel olur muydun?"

"Bir keresinde bir Kahinle konuşmuştum. Bana babamın bir gün sürünün Alfa'sı olacağını söyledi. O sırada çoktan ölmüştü."

"İmgelemim-"

"Sadece bir öngörü. Onlara pek inanmam. Ama Marcus'un yolu gerçekten bu kadar sabitse, onu denemeden bulacaktır, değil mi? O yüzden o acı dolu küçük kafanı yorma."

Marcus yaklaşmak için o anı seçti. "Hazır mısın, güzelim?"

Roni başını salladı. "Kesinlikle. Burada garip bir koku var." Sonra Kerrie'ye alaycı bir bakış fırlattı ve Marcus'un da onu takip edeceğini bilerek lokantadan çıktı. Onu hissetmişti

onun ve Kerrie'nin arkasındaydı, onu dinlediğini biliyordu ve kaltakla kendisinin ilgilenmesine izin vermesini takdir ediyordu. İkisi de arabaya binip otoparktan ayrılana kadar tekrar konuşmadı. "Yani . . . Kerrie bir Kahin."

Elini onun kalçasında gezdirdi. "Sana imgelemden üç nedenden dolayı bahsetmedim: Bir, uzaklaşmana neden olacağından endişelendim. İki, imgelemin gerçekleşmesini istemiyorum - anlattığı gelecek benim isteyeceğim bir gelecek değil. Üç, imgelemin artık bir şey ifade ettiğine inandığımdan emin değilim. Her halükarda, Kahin'in tarif ettiği kadını mutlu edemedim ve o da beni mutlu edemedi."

Bu Roni'nin kaşlarını çatmasına neden oldu. "Eşler birbirini mutlu eder." "Teori bu."

"Ailen hiç mutlu değildi, değil mi?" diye tahmin etti.

"Hayır, değillerdi," diye itiraf etti.

Belki de Nick'in tahminleri doğruduydu. "Onlar gerçek eşler miydi, yoksa birbirlerine mi geçmişlerdi?"

"Onlar gerçek dostlardı. Ama yine de hiç mutlu olmadılar. Aslında, mutsuzlardı. Ama sen buna pek şaşırmış görünüyorsun."

İnkâr etmeyi düşündü ama bu hem haksızlık olurdu hem de Nick büyük olasılıkla yalan söylediğini anlardı. "Sadece Nick ... arkadaşına seni, geçmişini kontrol ettirdi."

"Şimdi mi?" diye sordu, sesi ölümcüldü.

"Bunu yapmaya hakkı yoktu; mahremiyetinizi ihlal etti ve özür dilerim."

"Peki, ne öğrendi?" Ama Marcus onun zaten bildiğinden korkuyordu.

"Bir keresinde bana babanın sert biri olduğunu söylemiştin. O hiç . . . ?" Sormak zordu, onun acısını hissedebiliyorken yanlış hissediyordu.

"Tacizci miydi? Hayır, değildi."

"Ama annen ..."

"Ona tek bir parmağını bile sürmedi."

Roni'nin kaşları şaşkınlıkla birbirine yaklaştı. "Nick'in arkadaşı onun her zaman kötü bir şekilde yaralandığını söyledi."

"Öyleydi."

"Marcus, anlamıyorum."

Arabayı yolun kenarına çekerek motoru durdurdu; bu çarpık hikâyeyi Roni'ye anlatması gerektiği gerçeğini kabullenmişti. "Her seferinde günlerce ortadan kaybolurdu. Geri döndüğünde, hırpalanmış ve morarmış olurdu. Saldırıya uğradığı için değil, bunu kendi istediği için." Roni'nin şaşkın bakışlarını görünce zayıfça gülümsedi. "Ben de pek anlamıyorum. Cinsel mazoşizm hakkında bir şeyler duymuştum, ama bu yaşam tarzına dahil olan çoğu insan, başkalarının anlayamayacağı bir sapkınlığı olan tamamen normal insanlar. Ama annem ... onun için cinsel bir şey değil, sadece acı çekmeyi seviyor. Ve böyle olduğu için de etrafındaki herkese acı çektiriyor."

Vay canına. Söylediği hiçbir şey Roni'yi daha fazla şaşırtamazdı. "Eski sürümüzdeyken herkesi tanırdı.

Babamın onu istismar ettiğini düşünüyordu, fısıltıları ve söylentileri biliyordu ama umursamıyordu. Babam ona yardım etmeye çalıştı ama edemedi çünkü o yardım istemiyordu, hala da istemiyor. Sanırım beni ve kız kardeşlerimi seviyor ama bizim onu sevmemizi istemiyor gibi görünüyor. Ona sarılmaya çalışsam beni iter. Sürekli bir kurban olmaya ihtiyacı var."

Reddedilmenin acısı sesinden okunuyordu ve Roni'nin kurdunun sızlanmasına neden oldu. Onu rahatlatmak isteyen ama ne yapacağından emin olamayan Roni, destekleyici elini onunkinin üzerine koydu. Parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi ve nazikçe sıktı.

"Birkaç günlüğüne ortadan kaybolduğunda seviniyordum. Eve gelmesinden korkardım çünkü ne halde olacağını bilirdim: kırbaç izleri, çürükler, kelepçe izleri, yanıklarla kaplı olurdu. Nereye gittiğini bilmiyorum - bu tür şeylere hizmet eden kulüpler olduğunu biliyorum. Ya da belki de kadınları dövmekten zevk alan biriyle anlaşması vardı."

"Zor olmuş olmalı." Bu klişe yorum için neredeyse kendi kendine homurdanacaktı ama ne diyeceğini bilemedi. Bir insan bu saçmalıklarla büyümüş birine ne söyleyebilirdi ki?

"Onu eve hapsetmek işe yaramadı çünkü kendine zarar vermeye başladı. Bir keresinde onu yatak odasında kafasına plastik bir torba geçirmiş halde buldum." Onu serbest bıraktığında onu kurtardığını düşünmüştü ama kadın ona kızmıştı. Böyle bir şey son kez olmamıştı.

"Dikkat çekmek için miydi?"

Başını iki yana salladı. "Bunların hiçbirini ilgi çekmek için yapmadı.

-Sadece hoşuna gidiyordu, acıyı seviyordu, aşağılanmayı seviyordu, hem fiziksel hem de duygusal olarak. Babam ona yardım etmek için her şeyi denedi. Her şey boyunca onun yanında durdu. Kimseye söylemedi; herkesin onu istismar ettiğine inanmasına izin verdi. Kız kardeşlerim ve ben gizlilik yemini etmiştik."

"Kimse öğrendi mi?" Elbette böyle bir şey tamamen saklı tutulamazdı.

"Trick biliyordu. Bir gün onu kollarını kendi pençeleriyle keserken bulduğumda yanımdaydı. Ama sırrımı ifşa etmedi. İnsanlara anlatmak istedim ama babamın onu onların tiksintisinden korumak için bizi sürü değiştirmeye zorlayacağını biliyordum.

-Onu her zaman ilk sıraya koyardı. Benimle gerçekten ilgilenen kız kardeşlerim dışında sahip olduğum tek şey arkadaşlarımdı."

"Ailenle iletişim halinde misin?"

"Hayır. Onlarla bir ilişki kurmaya çalıştım ama kuramıyorum. Annemin yaptığı şey bir bağımlılık gibi. Babam farkında olsun ya da olmasın, annemin destekçisi. Duygusal olarak mesafeli, bu da ona yardımcı oluyor çünkü annem şefkatten kaçıyor. Ama ona ihtiyacı olan fiziksel acıyı veremiyor. Bu yüzden onu bu kulüplere götürüyor, birilerinin onun canına okumasına izin veriyor ve sonra onu eve götürüyor."

Tam bir akıl tutulması. Kurt içgüdüünü takip eden Roni çenesini onun omzuna sürttü. Bu onu yatıştırmışa benziyordu, çünkü derin bir nefes aldı ve sonra öptü

Saçlarını. Şimdi onun neden kaygısız bir maskenin ardına saklandığını biliyordu. Umursamak istemiyordu, çünkü o zaman daha fazla acı çekmeyecekti. Sadece annesi onu reddetmekle kalmamış, Marcus'un gücü ortaya çıktığında babası da onu reddetmişti. Eğer biri kendi başına kaygısız ve mutluyorsa, başkasına ihtiyacı yoktu, sevgiye ihtiyacı yoktu ve o zaman reddedilemezdi, değil mi?

"Belki haksızlık ama onları ziyarete gidemem Roni.

Onlara bakıp bu durumdan memnunmuşum gibi davranamam. Anlıyorum, kendi yöntemleriyle ikisi de kapana kısılmış durumda. Babamın kötü bir durumdan en iyisini çıkardığını düşünmesini de anlıyorum. Ama ben bunun bir parçası olamam. Eğer bu beni boktan bir evlat yapıyorsa, o zaman ben boktan bir evladım. Artık bu yalanların bir parçası olamam."

Çaresiz hissederek ona doğru eğildi. "Bu seni kötü bir evlat yapmaz."

"Geçen yıl babamın doğum gününde hepimizi bir aile yemeği için bir araya getirmek istedi. Ben gitmek istemedim ama kız kardeşlerim beni denemeye ikna etti. Annem orada oturuyordu, boynunda ve bileklerinde ip yanıklarıyla mosmordu ve hepimiz iyiymiş gibi davranmak zorundaydık. Ben yapamadım. Oradan ayrıldım ve o zamandan beri ikisini de görmedim. Teagan da onları ziyaret etmiyor ama bazen babamla telefonda konuşuyor."

Buzun içine hapsolmuş tüm o öfkenin kaynağını şimdi anlayan Roni kendini bok gibi hissediyordu. Annesinin defalarca kendine zarar vermesini izleyerek büyümüş, babasının yersiz bir utanca katlanmasına göz yummak zorunda kalmıştı ve kadın onu bu konuda konuşturmuştu. "Marcus, bu konuyu açtığım için gerçekten özür dilerim. Ben gerçekten-"

Parmağını onun dudaklarına götürdü. "Bir noktada sana söyleyecektim. Sadece konuşması kolay bir şey değil. Ama artık bildiğine göre, belki sana ne söylediğimi anlayabilirsin. Annem sevgi ya da şefkat istemiyor ama yine de kendince muhtaç ve yapışkan. Seni kontrol etmek istediğimden endişeleniyorsun. Sende en çok sevdiğim şeylerden birinin bağımsızlığın olduğunu anlamıyorsun. Sen

Muhtaç. Zayıf değilsiniz. Benmerkezci değilsiniz. Kendinize güveniyorsunuz, güçlüsünüz, koruyucusunuz ve sizin için önemli olanlara karşı iyisiniz."

Yumuşak bir homurtu çıkardı. "Oldukça parlak bir tablo çizmişsin. Benim de kusurlarım var."

"Hepimizin kusurları var, tatlım. Eğer mükemmel olsaydık, sıkıcı ve tahmin edilebilir olurduk. Sen asla sıkıcı değilsin."

"Kahin eşinin annen gibi olacağını söyledi, değil mi?" Roni tahmin etti. Bu, neden eşini mutlu edemeyeceğine ya da tam tersi olacağına inandığını açıklıyordu.

Başını salladı. "Teagan Kerrie'ye güveniyor, bu yüzden annemi biliyor. Eşimin de aynı durumda olduğu konusunda beni uyarmanın adil olacağını düşündüğünü söyledi." Bir elini onun saçlarında gezdirdi. "Ama görülerle ya da ruhani saçmalıklarla ilgilenmiyorum. Bu-sen ve ben, burada ve şimdi-gerçek. Önemli olan sensin, Roni. Ben seni istiyorum. Orada Kerrie'ye bir imgelem yüzünden çekip gitmeyeceğini söylemiştin. Ama gerçekten ciddi miydin? Beni gerçekten benim seni istediğim gibi istiyor musun?"

Şaşırtıcı bir şekilde, bunun cevabı kolaydı. "İstiyorum." Eğer hayatına zorla girmeye çalışsaydı, Roni buna karşı koyabilirdi. Ama bunu o kadar sinsice, o kadar kurnazca yapmıştı ki, başlangıçta bunun farkına bile varmamıştı. Ve artık çok geçti; adam artık onun içindeydi, derinlere gömülmüştü ve onu dışarı itmek mümkün değildi.

Aslında bu onun kendi hatasıydı. En başında, onu hiçbir zaman gerçekten ilgisini çekemeyecek, tatlı dilli bir oyuncu olarak damgalamış ve böylece savunması için bir tehdit oluşturmadığına karar vermişti. Kadın gardını almamıştı ve adam da bundan faydalanarak kalkanlarının çatlaklarından içeri sızmış ve yavaş yavaş kendi yolunu çizmeye başlamıştı.

Adam ondan o kadar farklıydı ki, gülünçtü. Büyüleyiciydi, çok sempatikti, insanlarla rahatça anlaşabiliyordu ve etrafındakiler tarafından kolayca kabul ediliyordu. Ama bazı yönlerden de ona benziyordu. Sadık, anlayışlı, korumacıydı ve onun için önemli olanlarla ilgileniyordu; neyin önemli olduğunu biliyordu.

Dürüst olmak gerekirse, ondan çok daha iyisini yapabilirdi ama onu kendinden uzaklaştırmak aptallık olurdu. Bunu istemiyordu. Böylesine güçlü, sağlam, baskın bir kurdun odağı olmak sadece heyecan verici ve gurur verici değildi. Kendini güvende, emniyette, saygı duyulan... hatta el üstünde tutulan biri gibi hissetmesini sağlıyordu. Onu savunuyordu ama bunu ona saygısızlık edecek ya da onu küçümseyecek şekilde yapmıyordu. Kendi istediğini elde etmek için çok çalışmasına rağmen, onu yönetmeye veya ona dikte etmeye çalışmadı. Dahası, ona olduğu gibi iyi olduğunu hissettirdi. Bunu daha önce hiç kimse yapmamıştı.

"Emin ol, Roni. Bunu istediğine kesinlikle emin ol, çünkü geri dönüşü olmayacak." Eğer kız onun eşi olursa -ki bunu ummaktan korkuyordu- o zaman harikaydı. Ama eğer değilse, yine de onu elinde tutacaktı. Ona, kendisini almasına izin vermeden önce eşini öldüreceğini söylediğinde şaka yapmıyordu.

"Eminim. Ama ya sen? Eğer işleri bir adım daha ileri götürürsek bu senin kaldırabileceğin bir şey olacak mı? Büyürken gördüğün her şey, önemsenenin ne anlama geldiği konusunda kafanı karıştırdı. Bunu hiçbir zaman olumlu bir şey olarak görmedin. Sana göre zehirli bir şeydi: sefalet, acı ve ıstırap."

"Ama seninle değil."

"Bunu nereden biliyorsun, beni gerçekten önemsemene hiç izin vermediğin halde? Bana sahip olmak istedin, çünkü bunu yaparsan seni reddedemeyeceğimi ve terk edemeyeceğimi düşündün," diye fark etti. "Bu farklı bir şey. İşleri daha ileri götürmek, büyük olasılıkla baskıya yol açacak bir adım atmaktır. Bunu istediğinden emin olmalısın."

Bunu düşünen Marcus onun haklı olduğunu fark etti. Başından beri ona sahip olmak, onu ele geçirmek istemişti ama bu onu "önemsemek" değildi. Gerçek şu ki, onu gerçekten önemsiyordu. Bunu beklemiyordu, böyle olacağını tahmin etmemişti. Ama o zaman Roni'yi de beklemiyordu. "Eminim. İstediğim şey bu, sensin."

Ses tonundaki inançtan emin olan kadın başını salladı.
"Güzel."

"O zaman tamamdır." Sözler sondu, bir yemindi. Artık geri dönüş yoktu, ikisi için de. Onu saçlarından kendine doğru çekerek sertçe öptü, ağzında onun tadına ihtiyaç duyuyordu. "Benim. Hepsi benim." Kadın ona gözlerini devirdi. Adam gülümsedi. "Sen de aynı şekilde sahiplenici olabiliyorsun, Roni. Her seferinde beni sertleştiriyor."

Homurdandı. "Bir hamburger seni sertleştirir."

"Ama tadı senin kadar güzel değil." Alt dudağını yaladı.
"Geri döndüğümüzde, vücudundan aşağıya doğru ısıracağım, her parçayı işaretleyeceğim, ta ki
_"

"Yeter." Gülümsemesinin destansı boyutlara ulaştığını görünce, "Ne?" diye sordu.

"Az önce
gülümsedin."
"Gülümsemedim."
"

"Onu gördüm."

"Halüsinasyon görüyordun."

Kıkırdayarak başını salladı. "Hayır, gülümsediğini gördüm. O güzel, küçük gamzelerini gördüm."

"Benim gamzelerim yok, Fuller!" Toyca ayağını yere vurma dürtüsüne direnmek zorunda kaldı.

"İşte yine o öğretmen sesi geliyor. Dersten sonra geride mi kalacağım? A almak için ne gerekiyorsa yapacağım."

O böyle şeyler söylerken yüzünü nasıl dik tutacaktı?

"Yine gülümsüyorsun."

"Siktir. Çekil."

"İşte bu çok adice."

cHAPTkr THtRTkkM

H Marcus'un odasında saçlarını kurutmayı bitiren Roni, tünellerden geçerek yoluna devam etmeye başladı. mutfağa. Marcus'u önden göndermişti, onun "tükeniyorum" diye sızlanmasını ve kahvaltıya ihtiyaç duymasını dinlemekten bıkmıştı. Dürüst olmak gerekirse, onun günlük olarak tükettiği yiyecek miktarıyla sisteminin nasıl başa çıktığını bilmiyordu, dürüst olmak gerekirse buna inanamıyordu-

Bir kavşakta durdu ve Greta'dan başkasıyla neredeyse yüz yüze gelmedi. Marcus defalarca Roni'den yaşlı kadınla yalnız kalmamasını istemiş, Greta'nın Trey'in uyarılarını dikkate almayarak onu kızdırmaya çalışacağından şüphelenmişti. Evet, öyle. Geçtiğimiz iki ay boyunca Roni huzuru korumak için tam da bunu yapmıştı.

Marcus'un Roni'ye karşı bu kadar korumacı olması ve bunak bir ihtiyarın Roni'yi rahatsız edeceği düşüncesinin bile onu rahatsız etmesi çok hoştu. Ama onun yardımına ihtiyacı olduğunu düşünmesi de komikti, çünkü Roni'nin nasıl başa çıkacağını bildiği bir şey varsa, o da işine karışan bir akrabaydı.

Greta konuşmaya başlayınca Roni elini kaldırdı. "Ne söyleyeceğini biliyorum. Marcus için yeterince iyi olmadığımı düşünüyorsun." Üzgün ve güvensiz görüldüğünden emin olarak içini çekti. "Dürüst olmak gerekirse, seninle aynı fikirdeyim. Yani, onun çıktığı diğer kadınlar gibi güzel değilim. Sıcak ve samimi değilim.

Onun gibi şefkatli. Zerre kadar sevilecek biri değilim. Tanrım, öz annem bile beni sevmiyor."

Greta'nın kaşları biraz olsun çatıldı. "Eminim öyledir."

Roni başını salladı. "Hayır, beni kızı olduğum için seviyor ama benden hoşlanmıyor." Roni sahte gözyaşlarının yüzeye çıkmasına izin verdi ve sonra sanki onları gizlice siliyormuş gibi davrandı. "Değişmem gerektiğini söylüyor. Daha kız gibi olmam ve makyaj yapmam gerektiğini söylüyor. Eliza gibi olmamı istiyor."

"Avukat mı?" Greta üst dudağını tiksintiyle büktü. "Ondan hoşlanmıyorum. Oğullarımla utanmadan flört etti, hepsini baştan çıkarmaya çalıştı."

"Herkesle böyle flört ediyor, Marcus'la bile." Kaltağın kahvesinde tuz olmasının nedeni de buydu. "Ben öyle olmak istemiyorum."

"Olmak zorunda değilsin."

"Annem, Marcus'un ilgisini korumak istiyorsam bunu yapmam gerektiğini söylüyor. Ama o sığ biri değil. Başkaları ne düşünürse düşünsün, o erkek sığ olmaktan çok uzak. Bunu görmemeleri beni deli ediyor. Ama sen görüyorsun, değil mi? Onu herkesten daha iyi tanıyorsun."

Greta'nın göğsü neredeyse hafifçe kabaracak gibiydi. "Evet, öyle. Bu çocuk çok özel."

"Katılıyorum. Ona karşı bu kadar korumacı olmanı da takdir ediyorum. O sizin için bir oğul gibi, bu yüzden böyle olmanız çok doğal. Onun yetişmesinde sizin de payınız olduğu çok açık Bayan Tyler." Roni hayranlık dolu bir gülümsemeye zorladı. "Onunla iyi anlaşıyorsunuz. Gerçekten iyi."

Tünellerden gelen ayak seslerini duyan ve gelenin Roni olduğundan şüphelenen Marcus, onu selamlamak için başını çevirdi. Saniyeler sonra, Greta'nın kolu onunkine dolanmış halde odaya girdi. Greta'nın Roni'yi yanındaki koltuğa götürmesi de aynı derecede şaşırtıcıydı.

Bunun üzerine Trey'in büyükannesi ona sert bir bakış attı. "Roni'ye göz kulak ol, Marcus. Beni duyuyor musun?"

Onu duyup duymadığından emin değildi, çünkü bu sözler kulağa biraz gerçeküstü geliyordu. "Ne?"

Greta parmağıyla onu işaret etti. "Annesinin ona davrandığı gibi senin de ona davranmana izin vermeyeceğim. Kathy'yi severim, gerçekten severim ama soğuk ebeveynliği kabul etmiyorum." Roni'nin elini şefkatle okşadı. "Eğer evde işler kötüye giderse, tatlım, gel bir süre bizimle kal."

Roni usulca gülümsedi. "Teşekkürler, Bayan Tyler."

"Hiç de değil, sana söyledim, bana Greta de." Roni, Marcus'un yanına otururken o da masanın ilerisinde bir koltuk buldu.

Sadece ağzı açık bir şekilde küçük kurduna bakabildi. "Aman Tanrım, Roni, bunu nasıl yaptın?"

Roni ona "ciddi misin?" der gibi baktı. "Beni Kathy Axton büyüttü. Sert, müdahaleci, yaşlı kadınlarla nasıl başa çıkılacağını öğrenmeden hayatta kalamazsınız."

Roni'nin karşısındaki Taryn inanamayarak başını salladı. "Ne yaptığını ya da nasıl yaptığını bilmiyorum ama sana hayranlık duyuyorum."

"Ne fısıldıyorsun, şıfırtı?" diye hırladı Greta.

"Bilmeni isteseydim, bunu yüksek sesle söylerdim."

Yaşlı kadın kamburunu çıkardı. "Fısıldamak kabalıktır. Ama senden de farklı bir şey beklemezdim, görgü yok."

"Yine bu konuya mı döndük? Gördüğünüz gibi, 'Hala Sikimde Değil Dünya'da şikayetleriniz bizim için çok önemli."

"Roni'nin kitabından bir yaprak almalısın. O büyükleriyle nasıl konuşacağını biliyor." Greta Roni'ye onaylayan bir gülümseme verdi. Tüm masa Roni'ye şaşkınlık ve saygıyla baktı.

O anda Dominic odaya girdi, Roni'nin diğer tarafındaki koltuğa oturdu ve ona gülümsedi. "İşte geldim. Diğer iki dileğin nedir?"

Jaime güldü, diğerleri homurdandı, Marcus Dominic'in ensesine bir tokat attı ve Roni Dominic'e vurdu

başka bir sevimsiz replikle. Sonuç olarak, Phoenix Pack bölgesinde normal bir sabah.

Kahvaltıdan sonra Roni, Shaya'yı kontrol etmek için ısrar etti çünkü Roni birkaç gündür eve gelmemişti. Anka Sürüsü bölgesinde giderek daha fazla zaman geçirmeye başlamıştı, öyle ki bazı eşyaları Marcus'un odasına girmişti. Aynı şekilde, Marcus'un bazı eşyaları da onun kulübesinde bir yuva bulmuştu. Nadiren ayrı bir gece geçiriyorlardı, Roni kendi alanını sevdiği için bunu rahatsız edici bulması beklenirdi. Ama Marcus'un o alanı yiyip bitirdiğini hiç hissetmemişti. Daha çok oraya uyum sağlıyormuş gibiydi.

İlişkilerini kalıcı hale getirmeye karar verdiklerini düşünürsek, Roni baskının başlamasını bekliyordu. Ama başlamamıştı. Ve bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu. Anlamamıştı. Onunla kalmaya karar vermişti, tıpkı onun da kendisiyle olduğu gibi. Ona rahat olduğundan daha fazla değer veriyordu ve onun da kendisine değer verdiğine inanıyordu. Yine de, hiçbir şey.

Elbette bu, başka bir insanı hayatına tamamen kabul edemeyecek kadar berbat durumda olduğu anlamına da gelebilirdi. Belki de Marcus aynı sebepten dolayı ona baskı yapmaya başlamamıştı. Her halükarda, canı yanıyordu.

Yolun yarısında, "McGee, Trey'e sürü ağı üzerinden başka mesaj gönderdi mi? Nick'in hâlâ onları aldığından eminim." İlk özür mesajları, çakalın cesedinin Quinn'in arazisine atılmasından sadece birkaç saat sonra gönderilmişti. Quinn, Lola'nın planından habersiz olduğunu iddia ediyordu ama kimse buna ikna olmamıştı ve mesajlarına kimse yanıt vermemişti.

Quinn'i düşünmek bile Marcus'un homurdanmasına neden oluyordu. "Evet. Eşinin davranışı için özür dileyip duruyor ve meseleyi kendi başına halledeceğine söz veriyor. Temel olarak, sürülerimizin misilleme yapmayacağına dair güvence istiyor. Bu ona veremeyeceğimiz bir şey." Marcus'un o piçle yüzleşmeye niyeti vardı.

"Şu anda bu konuda harekete geçmeyi göze alamayız. Yapacak daha önemli işlerimiz var." Kurt hackerın izini sürmek gibi.

"Biliyorum." Elleri direksiyonun etrafında kenetlendi. "Bu sık sık Quinn'in boğazını parçalamayı hayal etmediğim anlamına gelmiyor."

Evet, Roni'nin de benzer bir fantezisi vardı. Kanat aynasında gözüne bir şey takıldı ve kaşlarını çatı. "Nedir o?"

"Ne?"

"Egzoz borusunun ucunda bir şey asılı." Daha iyi görebilmek için koltukların arasından arka sıraya doğru ilerledi. "Oh, küçük pislik."

"Ne var? O da ne?" "Bu

lanet bir prezervatif."

Marcus gözlerini iki kez kırıştırdı. "Prezervatif mi?"

"Eli onu egzoz borusunun ucuna takmış ya da başka birine taktırmış olmalı" -büyük olasılıkla Dominic- "ve şimdi tamamen şişmiş ve arkamızda sürükleniyor." Marcus arabayı durdurduğunda, hem sinirlenmiş hem de eğlenmiş hissederek prezervatifi çıkardı.

Marcus, Kathy'nin şakaların süregelen bir şey olduğunu söylediğinde abartmadığını kısa sürede öğrenmişti. Yoldan çekilen Marcus, cep telefonuna odaklanmış olan Roni'ye döndü. "Yani, temelde, sen ve Eli'in doğuştan gelen bir kazanma ve üstün gelme dürtünüz var ve bu dürtüyü birbiriniz üzerinde mi kullanıyorsunuz?"

"Kardeşlik bağımızı anlamaya ya da rasyonalize etmeye çalışma Marcus. Bunun mümkün olduğundan emin değilim." Roni annesinden uzak durmayı planlamıştı ama Kathy onlar geldiğinde ana kulübenin önünde kollarını kavuşturmuş bekliyordu. Arabadan indiklerinde "Harika," diye mırıldandı. "Günah içinde yaşamak hakkında bir ders daha alacağım."

"Bilmiyorum. Saf ve küçük bir bakirenin yozlaştırılması senaryosunun üzerinde çalışabileceğimiz bir fantezi olduğuna eminim. Eğer çok acıtacağını düşünüyorsan, kafasını sokabilirim."

"Perve."

"Ha, gülümsedin!"

"Gülümsemiyorum."

"Elbette bilmiyorsun, Gamzeli." Onun alçak hırıltısına sırttı.

Roni yaklaşırken Kathy, "Telefonlarıma cevap vermiyorsun," dedi.

Roni annesini ustalıkla atlattı ve doğruca kulübeye girdi. "Çünkü ben sadece zeki sohbetlerden hoşlanırım. Ayrıca, Marcus ve ben çok meşguldük."

Kathy onu nispeten boş olan yaşam alanına kadar takip etti. "Dişiler kendilerini eşlerine saklamalıdır." Janice kanepede oturduğu yerden başıyla onayladı. Eli sadece kıs kıs güldü.

"Anne, Marcus'tan önce bakire değildim, o yüzden bunun bir önemi olduğunu sanmıyorum."

Janice alay etti. "Annen için sürekli bir utanç kaynağısın."

"Deniyorum." Marcus Roni'nin arkasından yaklaşırken teyzesi hemen canlandı ve ona çapkın bir gülümseme fırlattı. Tipik. Ve ürkütücü. Eli'nin kendini beğenmiş sırtıtışını görmezden gelen Roni başıyla onu selamladı.

Kaşlarını çattı. "Ne, kaşlarını çatmak yok mu? Patlama yok mu? Beni kafama geçirmeye çalışmadın mı?"

Tişörtündeki hayali bir kir lekesini inceleyerek, "Son zamanlarda Facebook profilini kontrol ettin mi?" diye sordu.

Sertleşti. "Facebook profilimi mi?"

Roni omuz silkti. "Yanılıyor olabilirim ama gelen kutunuzun oldukça dolu olduğunu görebilirsiniz." Eli hemen cebinden telefonunu çıkardı.

Bir kolunu ona dolayan Marcus, sahiplenici bir eli karnının üzerine koydu. "Ne yaptın sen?" Arabada cep telefonunu kullandığını hatırlıyordu ama Eli'nin Facebook hesabını hacklediğini düşünmemişti.

Tekrar omuz silkti. "Fazla bir şey değil. Sadece küçük bir mesaj gönderdim."

Eli'nin yüzü endişe verici bir kırmızı tonuna dönüştü. "Aman Tanrım! Bunu yaptığına inanamıyorum!"

"Ne yaptı?" diye sordu Marcus.

"Bunu arkadaş listemdeki herkese mi gönderdin?"

Küçük sevimli kurdu her nasılsa masumiyet timsali gibi görünüyordu. "O ne yaptı?"

Öfkelenen Eli, "Bunu Facebook arkadaşlarımla her birine gönderdi: 'ERKEK SUB ERKEK DOM ARIYOR. ANAL SEKSTEN HOŞLANMALI VE DENEY YAPMAYA İSTEKLİ OLMALI. DENEYİM GEREKMEZ.'"

Marcus elinde olmadan kahkahayı patlattı.

"Abla, sen şeytansın! Artık herkes benim eşcinsel, itaatkâr ve sapık olduğumu düşünüyor!"

"Şimdiye kadar kaç yanıt aldınız?" diye kıkırdadı Marcus.

"Şok edici bir miktar. Bu insanların bu işlerle ilgilendiğinden şüphelenmezdim bile." Eli, Roni'ye onu boğmak istiyormuş gibi baktı. "Bunun için seni geri alacağım."

"Hep öyle diyorsun, küçük kardeşim."

"Roni, bunu nasıl yaparsın?" Kathy Marcus'a döndü. "Hâlâ 'huysuz' kelimesinin ona uygulanamayacağını mı düşünüyorsun? Dürüst olmak gerekirse, o kadar olgunlaşmamış ki, utanç verici."

Marcus bazen bu kadına gerçekten bağışlamak istiyordu. "Bu huysuzluk ya da çocukluk değil, yaratıcı ve komik. Kızınız beni gülümsetmeyi asla başaramıyor."

Kıs kıs güldü. "Sanırım seni 'gülümsetme' konusunda çok yetenekli olmalı."

Çifte anlamı kavrayan Marcus Roni'yi bıraktı ve Kathy'ye döndü. "Roni hakkında böyle konuşma."

Karanlık, tehditkâr ses tonu Roni'nin gerilmesine neden oldu. Marcus tıpkı Quinn'in bölgesinde olduğu gibi yoğun, tehlikeli ve korkutucu görünüyordu. Hay aksi. Onun annesine gerçekten saldıracağını düşündüğünden değil. Hayır, asıl sorun Eli'nin koltuğunda doğrulmuş olmasıydı, kurdu tetikteydi ve Marcus'un başa çıkılması gereken bir tehdit olup olmadığını tartıyordu. İşler kötüye gidebilirdi.

Kathy'nin nefesi kesildi. "Pardon? O benim kızım."

"Bu da onunla ve onun hakkında saygıyla konuşmanız için bir başka nedendir."

Roni onun kolunu çekiştirdi. "Marcus, bırak onu."

"Hayır, bırakmayacağım. Tek yaptığı seni aşağılamak, eleştirmek ve değışmen gerekiyormuş gibi davranmak - ve tüm bunların nedeni senin ondan daha baskın olmanı kaldıramaması." Kathy'nin yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi. "Ne yani, sırf sen ona senden daha az baskın olduğunu dikte ettiğin için kimsenin bunu hissetmediğini mi sanıyorsun?"

Roni tekrar kolunu çekti. Kımıldamadı.

"Gururunu kurtarmak için bunu yapmanın gerçekten adil olduğunu mu düşünüyorsun?" diye devam etti Marcus. "Ona bir kurban gibi davranıyorsun çünkü onu zayıf göstermenin seni daha güçlü göstereceğini düşünüyorsun."

Roni bu kez onun kolunu çekti. Adam hâlâ kıpırdamıyordu. Yeni bir taktik deneyerek, onun da kendisini takip edeceğini umarak kulübeden çıkmaya başladı.

"Roni'mi çok iyi tanıdığını sanıyorsun, değıl mi?"

"Onu senden çok daha iyi tanıyorum. Oh, ve o benim Roni, açık olmak gerekirse."

Dışarıda Roni'nin peşinden gitti ve ona seslendi. Roni kulübesine doğru ilerlerken yavaşlamadı bile. Evet, tamam, baskın dişilerin kendi savaşlarını vermeyi sevdiklerini biliyordu. Ve evet, tamam, annesiyle tartışmak muhtemelen ona brownie puanı kazandırmamıştı. Ama Roni'nin yüzündeki o gergin ifadeyi görmekten, gözlerindeki acıyı görmekten nefret ediyordu.

Onu mutfakta kahve yaparken buldu. "Neden yanına kâr kalmasına izin veriyorsun?" Ona çıkışmak istememişti ama Kathy'ye duyduğu öfke hâlâ içinde tazeydi.

Adamın gözlerini kaçıarak, "Boş ver," dedi.

Çenesini kavrayarak, bakışlarıyla buluşmak için başını kaldırdı. "Roni, bunu hak etmiyorsun. Neden kabul ediyorsun? Neden her gün bunu kabul ediyorsun?"

"O benim annem. Ne yaparsa yapsın kabul etmem gerekiyor." Yüzünde kısa bir süre için acı ifadesi belirince içini çekti.

"Kastettiğim bu değildi. Ya da en azından ben öyle demek istemedim." Kendi annesi için durum tamamen farklıydı.

"Biliyorum."

"Kathy . . . Kötü zamanlar geçirdi. Babam öldüğünde Nick, Eli ve bana sanki bir can simidiymişiz gibi yapıştı. Bırakıp gidebilir ve babamla birlikte ölebilirdi ama yapmadı. Bizim için yaşamak için savaştı."

"Bu onun bokunu alman için bir sebep değil. Nick'inkini alman için de bir sebep yok."

"Benim yüzümden neler yaşadıklarını bilmiyorsun."

Elleriyle onun yüzünü çerçeveledi. "Roni, olanların hiçbirisi senin suçun değildi."

"Biliyorum. Suç bana tecavüz etmeye çalışan o şerefsizlere ait, bunu biliyorum. Ama sonrası çok kötüydü, tamam mı?"

"Anlat bana." Kızın yüzündeki mücadeleyi görebiliyordu. "Birine yaslanmak zayıflık değildir, Roni. Bu seni çaresiz yapmaz; seni normal yapar. Aslında, bir başkasının ağırlığın bir kısmını almasına izin vermek güç gerektirir." Onu oturma alanına ve kanepeye doğru yönlendirdi. Oturduktan sonra onu bacaklarının arasına yerleştirdi ve omuzlarına masaj yapmaya başladı. "Ağırlığın bir kısmını almama izin ver, tatlım."

"İnsanlara sır verme konusunda iyi değilimdir." "O zaman bunu bana hikayeni anlatmak olarak düşün."

Adamın dokunuşuyla hafifçe gevşedi - lanet olsun, adam o elleri çok iyi kullanıyordu - konuştu. "İnsanlar saldırıya uğradığınızda etrafınızdakilerin size ihtiyacınız olan desteği vereceğini düşünür. İşler her zaman böyle yürümez. Mahkeme davası sürümüzü ilgi odağı haline getirdi; bu kimsenin hoşuna gitmedi ve kızgınlık yarattı. Resmen yabancılaştım."

"Nasıl yabancılaştı?" diye sordu usulca, öfkesini gizleyerek.

"Bazı çocuklar olanlarla ilgili bana eziyet eder, gerçekten tecavüze uğradığımı iddia eder, gülerlerdi."

bekaretimi muhtemelen bir insan tecavüzcüye kaptırmıştım. En kötüsü de Alfa'nın oğlu Nolan'dı. Radikaller babasının geçmişini kurcalamış ve Alfa'nın aslında uyuşturucu parası akladığından "şüphelenildiği" için eski sürüsünden sürüldüğünü ortaya çıkarmışlardı; bu durum sürü içinde büyük bir çatışmaya neden olmuş ve bazıları onun Alfa'lıktan istifa etmesini istemişti.

"Nolan bunun için beni suçladı. Saldırının farklı versiyonlarını uydurup etrafa yaydı. Yaralarımın çekildiği fotoğrafları bile ele geçirmeyi başardı - kopyalarını çıkardı ve bölgemizin her yerine astı." Marcus'tan ürpertici bir hırıltı yükseldiğinde onun kalçasını okşadı. "Arkadaşlarımı kaybettim. Nick'in arkadaşlarına gelince

. İslahevine gönderildiği için benden nefret ediyorlardı, bu yüzden hayatımı ellerinden geldiğince çekilmez hale getirdiler."

Kız sessiz kalınca Marcus, "Anladığım kadarıyla işler iyiye gitmedi?" diye sordu.

"Hayır, daha da kötüleştiler. O kadar kötüleşt ki annem bizi başka bir sürüye transfer etti. Elimizdeki Alfa değiştirilene kadar her şey yolundaydı. Yeni gelen tam bir piçti, gözdağı ve korkuyla yönetiyordu. Diğerleriyle birlikte Eli'yi de yasadışı bir dövüş ringinde dövüştürüyor, Eli reddederse beni de küçük haremine katmakla tehdit ediyordu. Alfa beni sigorta olarak ana evde tutardı. Aynı şeyi diğer dövüşçülerin kardeşlerine de yaptı. O sadece kötüydü. Nick İslahevinden çıktığında, yönetimi devraldı."

"Ama ailenin sana karşı tutumu sıkılaştı," diye tahmin etti. "İnanamayacağın kadar. Artık kötü olduklarını düşünüyorsun.

O zamanlar daha kötüydü; korumanın ötesine geçmişti. Hepimiz güvende olsak da annem her hareketimi kontrol etmeye çalışıyor, Nick bana ilgi gösteren her erkeği korkutuyor ve Alfa pozisyonunu kullanarak dizginleri boğucu hale gelene kadar üzerimde sıkıyordu."

Ellerini kadının sırtında yoğurma hareketiyle gezdirmeye başladığında Marcus onun omzunu öptü. "Ayrılmaya çok yaklaşmış olmalısın." Baskın bir dişi için,

Bu tür bir muamele dayanılmaz olurdu - kurdunu kırmaya yetecek kadar.

"Yaptım. Nefes alamıyordum, bir hayatım yoktu ama onları da terk edemezdim."

Bir anda her şey yerli yerine oturdu. "Ah, işte bu yüzden yapıyorsun." Kurt formunda ortadan kaybolmasının nedeni buydu - ailesini terk etmeyi içermeyen tek kaçış yolu buydu. Onu kendisine yaslanması için geri çekti ve boynuna sokuldu. "Anılardan ve suçluluk duygusundan kaçmak için kurt formunda çok zaman geçirdiğine hiç inanmadım. Diğer insanların buna inanmasına izin veriyorsun çünkü ailenin duygularını korumak istiyorsun." Yanağını onunkine sürttü. "Artık bunu yapamayacağını biliyorsun, değil mi?"

"Ha?"

"Benimle ortadan kaybolamazsın, Roni. Buna izin vermeyeceğim."

Omzunun üzerinden ona ters ters baktı. "Bana izin vermeyecek misin?"

Marcus onu yüzünü kendisine döndürecek şekilde çevirdi ve kollarını ona doladı. "Eğer hala annene defolup gitmesini söyleyemeyeceğini düşünüyorsan, tamam. Ama kaçamazsın. Eğer yer değiştirir ve benden kaçarsan, tatlım, seni bulurum. Sen benimsin." Kadın sadece gözlerini devirdi ve adam onun için bu sözlerin sahiplenici bir ifadeden başka bir şey olmadığını fark etti. Onun için ne kadar önemli olduğunu göremiyordu, çünkü Roni sadece kendini net olarak göremiyordu, aynı zamanda ona ne kadar değer verdiğini de söylememişti.

Marcus hislerini ifade etme konusunda hiçbir zaman iyi olmamıştı. Yumuşak iltifatlar edebilirdi ama ciddi duygularını dile getirmek tamamen farklı bir şeydi. Her şeyi içine atma eğilimi vardı ama şu an bunu yapabileceği bir zaman değildi. Roni'nin kelimelere ihtiyacı vardı, gerçeğin bütününe ihtiyacı vardı. Peki gerçek neydi? En başından beri bir düzeyde bildiği bir şey. "Bir keresinde Trick'le bir konuşma yapmıştım. Bana Kahin'in söylediklerini görmezden gelmemi söyledi. Çünkü o senin benim eşim olduğunu düşünüyor. Ben de öyle düşünüyorum."

Roni gerildi, onu yanlış duyduğundan emindi.
"Ne?" "Sanırım sen benim eşimsin." Hayır,
bunu biliyordu.

Neredeyse onun kucağından fırlayacaktı. "Bunu hissederdik."

"Gerçekten mi? Nasıl?" Sesini sakın ve eşit tuttu. Kızın neden korktuğunu anlıyordu. Trick ona bunu önerdiğinde de benzer bir tepki vermişti - "umut etmenin" getirdiği bir korkuydu bu ve yanılmanın ne kadar acı vereceğini biliyordu. "İkimiz de korunuyoruz. Bunu nasıl kolayca hissedebilirdik ki?"

Roni onun haklı olduğunu biliyordu. Etrafına koruyucu bir duvar ördüğü bir sır değildi. Marcus çok açık ve dürüst görünüyordu ama öyle değildi. İnsanların gerçek yüzüne yaklaşmasına izin vermiyordu. Kendini, duygularını, sırlarını ve öfkesini tatlı dilli maskesinin ardına saklıyordu. Bu anlamda, o da Roni kadar yalnız biriydi. Ama onun eşi olabileceği ihtimali... Roni'nin böyle bir şansı yoktu.

"Biz yakınlaşmadık, Roni. Bu kadar yoğun olmasına rağmen, birbirimize bu kadar değer vermemize rağmen - ve sakın bana değer vermediğini söylemeye cüret etme - birbirimize bağlanmadık. Sence bu garip değil mi?"

"Belki de düşündüğün kadar önemsemiyorsun yap."

"Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun. Aramızdaki şey normal değil, Roni." Marcus'un bunu bilecek kadar tecrübesi vardı. Ona duyduğu açlık, kurdunun ona verdiği tepkiler, en başından beri var olan ona sahip olma ve onu elinde tutma dürtüsü Bu normal değildi. "Benimleyken rahatsın. Çok az insanın sana yaklaşmasına izin verirken sen beni içeri aldın. Bu sana bir şey anlatmıyor mu?" Adam yavaşça ayağa kalktı ama kadın geri çekildi. "Kendini benden uzak tutma. Zaten işe yaramayacak. Senin o karmaşık zihninin nasıl çalıştığını biliyorum. Ve kendini sadece benden değil, mutlu olma fikrinden de uzak tuttuğunu biliyorum."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Birinin sizin için öldürdüğü suçluluğu taşımanın, bir insana nasıl ödeyeceğinizi bildiğinizden daha fazlasını borçlu olduğunuzu hissetmenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Bu tür bir suçluluk duygusu ... sizi aşağı çeker, mutlu olmak doğru gelmediği için insanları kendinizden uzak tutmaya teşvik eder." Vahşi bir hayvana yaklaşır gibi yavaş ve temkinli bir şekilde ona yaklaştı. "Ama sen mutlu olmak istemiyor musun, Roni?"

Haklıydı: Suçluluk duygusuyla boğuşmak, insana mutlu olmanın adil olmadığını hissettiren bir yoldu. Ama o asla bir kurban olmamıştı. "Evet, mutlu olmak istiyorum ama _."

"O zaman benimle mutlu olmana izin ver." Marcus onun önünde durarak ellerini saçlarının arasına soktu. "Bırak o kalkanı. Bakalım haklı mıyım?" Çok şey istediğinin farkındaydı: Roni bir parçasını kimsenin ona zarar veremeyeceği bir yerde kilitli tutuyordu. Ondan kendini tamamen ortaya çıkarmasını istiyordu ve bu, çok fazla incinme ve reddedilme yaşamış biri için kolay değildi. Bunu herkesten daha iyi biliyordu.

"Peki ya yanılıyorsan?"

Onu geri itmeye çalıştı ama Marcus sağlam durdu. Onu hiç görmediği kadar savunmasız görünüyordu ve bu da kurdunun ona sokulmak istemesine neden oldu.

"Ya bırakırsam ve sen benim o olmadığımı anlarsan? Hâlâ bir yerlerde seni beklediğini mi? Bu beni nereye götürür?"

"Şu anda bulunduğun yerle aynı." Başını iki yana salladı. "Evet, eşim olup olmaman ne hissettiğimi ya da ne istediğimi değiştirmeyecek." Saçlarını ellerinin arasına aldı ve alnını onunkine dayadı. "Ama bilmek zorundayız."

Roni başını tekrar salladı, neyi protesto ettiğinden bile emin değildi. Onun eşi olmayı mı? Ne olursa olsun onu istemesini mi? Umut etmesine izin vermek mi? Düşünemiyordu, mantık yürütemiyordu ve kendini tamamen dengesiz hissediyordu.

"Tüm işaretler orada: sahiplenme, koruyuculuk, kıskançlık, yoğunluk, kurtlarımız arasındaki çekim." Bu ona bir fikir verdi. "Kurdunu dinle, tatlım." Roni'nin karmaşık duygularla arası iyi değildi; her şeye akıl ve mantık uygular, duygularını ölçmeye ve matematik problemleri gibi parçalara ayırmaya çalışırdı. Ama kurdunun elemental doğası teknikten uzaktı. Kurtları derin, yoğun ve şiddetli hissediyordu. "Şu anda ne istiyor?"

Kurduyla ne kadar yakın oldukları düşünüldüğünde, karmakarışık insani kaygılarını bir kenara itip kurduna odaklanmak zor değildi. Orada ne bir kafa karışıklığı ne de karışık duygular vardı. Kurt için her şey çok açık ve basitti. "Seni damgalamak için."

Tanrı'ya şükür. "Neden?"

"Seni kendi kızı olarak görüyor."

"İşaretlemek için mi, yoksa sahiplenmek ve elinde tutmak için mi?" Arada büyük bir fark vardı.

"Ona ait ve onda kalacak."

"Neden beni sahiplenmek istiyor, Roni? Sahiplenici olduğu için mi, yoksa bundan daha fazlası mı var?"

Uzun bir duraksamadan sonra, "Senin ona ait olduğunu, senin onun olduğunu düşünüyor. O düşünüyor . . ." Tekrar durakladı, zorlukla yutkundu.

"Ne, tatlım, o ne düşünüyor?"

Roni'yi şaşırttı. . . "Senin onun eşi olduğunu düşünüyor."

Ağır bir nefes verdi. "Peki ya sen?" "Buradan bahsetmiyorum" derken şakağına dokundu. Elini karnının üzerine koydu. "Buradan bahsediyorum. İçgüdülerin sana ne söylüyor?"

Tekrar sertçe yutkundu. "Benim olduğunu. Benim eşim."

Marcus inleyerek ağzını sertçe onunkinin üzerine indirdi. Açlığının her bir zerresini, ihtiyacının her bir parçasını ve onu geri dönülmez bir şekilde kendisinin olarak damgalamak için duyduğu vahşi dürtünün her bir parçasını öpücüğe döktü. Eşler arasındaki bir iddia her zaman

kaba ve vahşı, hatta vahşı. Şimdi nedenini anlıyordu: çiftleşme dürtüsü, onun için her zaman her şeyden daha önemli olacak bu tek şeyi alma, sahip olma, elinde tutma ihtiyacından kaynaklanıyordu. Onu kaybetmeyeceğinden emin olmak için onu kendisine bağlamalıydı.

Roni aniden Marcus'un omzuna atılıp kulübeye doğru götürülürken şaşkınlıktan neredeyse ciyaklıyordu. Marcus'un kışına sert bir şaplak indirdi. "Hey!" Kızın öfkesi Marcus'u rahatsız etmişe benzemiyordu çünkü onu aynı kabalıkla yatağa fırlattı. Sonra da çırılçıplak kalana kadar giysilerini pençeleyerek parçaladı. Küçük pislik.

Adamın gözlerindeki karanlık ve sahiplenici parıltıyı görünce azarlama dilinde kayboldu. Ona böyle baktığını görmek baş döndürücüydü, sanki ona sahipmiş gibi, sanki sikini içine sokmak ve onu kendisininmiş gibi damgalamak istiyormuş gibi. Kurdu ona bakarken neredeyse bölgesel bir hırlama duydu, bu yüzden kendi kurdunun bir anlığına yüzeye çıkmasına izin verdi, hayvanlarının kısa süreliğine karışmasına izin verdi.

Sonra amını işaret etti. "Kendi kendini yalayacak değil ya."

Gözleri insana dönerken hınzır bir gülümseme ağzını kavislendirdi. "Güzel bebeğime istediğini vereceğim." Ona yatakta eşlik edip vücudunu kendi vücuduyla örttükten sonra ekledi: "Hazır olduğumda."

Orospu çocuğu.

Marcus, pençelerini ona doğru uyarıcı bir şekilde savuran eli nazikçe kenara iterek dilini meme ucunun etrafında dolaştırdı. Kadın inleyerek ellerini adamın saçlarında düğümledi. Her bir göğsüyle oynadı; meme uçlarını yalarken, emerken ve ısırırken elleriyle onları şekillendirdi ve sıktı.

"Neden hâlâ giyiniksin?" Bu kolayca değiştirilebilirdi. Roni pençeleriyle adamın giysilerini parçalıyor, adamın etini kendi etine bastırmak istiyor, kadının kokusunun adamın, adamın kokusunun da kadının üzerinde olmasını istiyordu. Onu her işaretlediğinde, klitorisine neredeyse elektriksel bir sarsıntı gönderiyordu. Kurdu onu gitmeye çağırırdı

Sırtının zarif derisini pençeliyor, güçlü kaslarının ellerinin altında kıvrılmasını seviyordu.

Kadının kokusunun cazibesine karşı koyamayan Marcus, vücudundan aşağı doğru kayarken dişlerini kadının karnında gezdirdi ve dilini göbeğine daldırmak için kısa bir süre durdu. Ellerini kızın kalçalarına kenetledikten sonra aşağı indi ve dilini kızın yarığında hafifçe gezdirdi. "Bu benim," diye homurdandı onun amına karşı. "Ve onu dolduracağım. Sen çığlık atana ve bu daracık amcık sikimin üzerine boşalana kadar sikeceğim."

Roni inledi, inledi ve dilini içine sokarken, bacakları titreyene ve deli gibi kıvranana kadar döndürürken, bıçaklarken ve yalarken sızlandı. Daha sonra kıvrımlarının arasını yaladı ve klitorisini dilinin ucuyla fiskelemeden önce daire içine aldı - bundan ne kadar hoşlandığını tam olarak biliyordu. Sonra klitorisini emiyordu ve her çekiş, çekiş, çekiş, içinden geçen zevk kıvılcımlarını gönderdi, ama aynı zamanda amındaki boş ağrıyı da kötüleştirdi. "Marcus, içime gir, şimdi." Bunun yerine, bir parmağını içine sokmadan önce klitorisini daha sert emdi ve tam olarak doğru şekilde kıvırdı. İşte böyle, paramparça oldu.

Elinin her tarafına boşaldığında Marcus'un içinden sahiplenme kükredi. "Kukun benim için damlıyor." Marcus onun üzerinde diz çöktüğünde, kısa bir süreliğine kurt gibi parlayan gözleri vücudunda gezindi ve sikine sabitlendi; kalın, dolgun ve ağrıyordu. Kadının imrenen bakışları neredeyse onu inletecekti. "Buna aç görünüyorsun, tatlım." Henüz ona sakso çekmemişti; baskın dişiler her zaman kendi şartlarında oral seks yapardı.

Gözleri onunkilere kaydı. "Seni tatmak istiyorum."

Beklenti onun içinde titreşti. "Hepsi senin."

Ayağa kalkarak onu yumrukladı, eğildi ve başının ucuna neredeyse kedi gibi bir yalama yaptı. "Siktir." Sikini sanki dondurma külahıymış gibi yaladı, diliyle zekice bir şeyler yaptı. Saçlarını onunkilere doladı

homurdandı. İşte o zaman sonunda onu ağzına aldı ve yanaklarını çukurlaştıracak kadar sert emdi. "İşte böyle, tatlım, em onu." Ağızı cennet gibiydi ve onun ağzıydı. Kadın onundu. Bu vücut onundu. Gözlerindeki seks delisi bakış onun bakışıydı. Ona sahip olmalıydı.

Roni aniden kendini öyle bir güçle yatağa sabitlenmiş bulduğunda nefesi kesildi ki, içinden bir heyecan sarsıntısı geçti. Sırf zevk olsun diye adamın tutuşuna karşı mücadele etti ama adam bileklerindeki tutuşunu gevşetmedi. Hatta ağırlığını daha da artırarak göğüslerini sert göğsüne bastırdı ve onu yatağa gömdü. Hareket edemiyordu ama bu hoşuna gitmişti. Tıpkı o anda adamın yüzündeki ifadeyi sevdiği gibi - acımasızca becerilmek üzere olduğunu ama boyun eğmek zorunda kalacağını vaat eden bir ifadeydi bu. Sonunda onun altında uysallaştı.

"Aferin kızıma." Kızın bileklerinden birini serbest bırakarak bir elini kışının altından geçirdi ve kalçalarını yana yatırdı. "Sanırım benim güzel küçük kurdum benim için hazır." Roni'yi eşi olarak kabul etmek üzere olduğunu bilmek uyuşturucu gibi bir şeydi.

Bacaklarını onun beline dolayan Roni, alt dudağını sertçe ısırdı. "O zaman bana yaptır."

Kasları onun etrafında kenetlenirken inleyerek ona çarptı. Kadının nefesi kesilirken sırtı kavislendi. "Hisset beni," diye fısıldadı sertçe, sikini esneterek. "Sen benimsin, Roni." Sahiplenici bir şekilde bir elini saçlarında dolaştırdı ve çekiştirdi. "Tamamen benimsin." Roni'nin içine girerken çenesi sıkıştı, o kadar derine girmişti ki rahminde olduğunu biliyordu. Vuruşları acımasızdı ve her vuruşta onu sahiplenirken hızı durmak bilmiyordu.

Ona yapışan Roni, her zorlu hamleyi karşıladı - ona verdiklerini alıyor, daha fazlasını istiyordu. Adamın ağzı onunkine indi, dilini içine soktu; nefeslerini, inlemelerini, pantolonlarını ve soluklarını paylaştılar. Bu arada, his ve sürtünme artıyor, onu daha sıkı ve daha sıkı sarıyordu. "Yaklaştım." Adamın yanıtı bir elini vücutlarının arasına sokmak oldu.

Başparmağıyla klitorisini daire içine aldı - işte o zaman doruğa ulaştı.

Kadının amının etrafında çırpınmaya başladığını hissettiğinde Marcus inledi. "Evet, tatlım, benim için sertçe boşal." Dişlerini boğazına geçirdi, kanın tadına baktı, yaladı ve emdi, böylece damgasının asla başka bir şeyle karıştırılmamasını sağladı. Aynı anda, adını haykırırken ve pençeleri sırtının etini delerken vücudu onun etrafında kasıldı. Sonra dişleri omzuna kilitlendi ve derinlere battı. Zevk-acı onu uçurumun kenarına itti ve hayatında daha önce hiç gelmediği kadar sert bir şekilde onun içinde patladı.

Sırtı eğilirken Roni'nin nefesi boğazında sıkıştı. Başında kısa bir acı parıltısı belirdi ama içinden geçen sıcak duygularla -ev, güvenlik ve doğruluk duygularıyla- çabucak yatıştı. Tuhaf ve yabancıydılar ama aynı zamanda tam olarak açıklayamadığı bir şekilde onu rahatlattılar.

Bundan daha önemlisi, Marcus'u hissedebiliyordu. Onu içinde, üzerinde, her yerinde... sanki aynı teni paylaşıyorlarmış gibi hissediyordu - ayrı olduklarında bile hissedeceğini bildiği bir his. Aralarındaki bağı göremiyordu ama tıpkı koluna olan bağı hissettiği gibi hissedebiliyordu. Marcus'un bağ aracılığıyla mırıldanırken ne hissettiğini hissedebiliyordu: saf erkeksi tatmin. Henüz tam olarak gelişmemiş olsa da, bağ istikrarlı ve canlıydı. "Sen de benim hissettiklerimi hissedebiliyor musun?"

Marcus başını salladı, sahiplenme işaretinin üzerini yaladı. Onun hissettiği her şeyi hissetmişti; her bir duygu titreşimini, her bir hissi, her bir merak parçasını deneyimlemişti. "Dengeli."

Dudaklarını büzdü. "Ona güvenmiyorum."

Onun gözlerindeki muziplikten hoşlanarak güldü. "Neden dengeli hissetmeyesin ki tatlım? Artık demir attın."

"Bu gülümsemeye başlayacağım anlamına gelmiyor."

"Tabii ki hayır, Gamzeli." Bunun üzerine kafasına bir şaplak yedi. Tekrar gülerek onları döndürdü, böylece kız ona yaslandı ve elleriyle belini şekillendirdi. "İşte bu hiç hoş değildi. Bana değer vermek ve tapman gerekirdi." Kadın sadece gözlerini devirdi.

Marcus kendini ne kadar daha merkezde hissettiğine, kadının içinde olmasının onu nasıl dengelediğine hayret etmekten kendini alamadı. Öfkesi geçtiğinden değil. Hâlâ oradaydı, her zaman da olacaktı. Ama Roni'nin varlığı içindeki sivri uçları yumuşatmış, artık keskin ve kesici olmaktan çıkarmıştı.

-Onu değiştirmeden iyileştirmek. "Şimdi gerçekten kaçamazsın."

"Zaten yapmazdım," diye dürüstçe cevap verdi. Bu ona geniş bir gülümseme kazandırdı. Bu gülümseme hınzırlığa dönüştüğünde, kaşlarını sorgulayıcı bir şekilde kaldırdı.

"Biliyor musun, aklıma önemsiz bir düşünce geldi."

İç çekti. "Nick'in çıldırarak olması hoşuna gidiyor, değil mi?" Kardeşi Marcus'a tahammül etmeye başlamıştı ama bu kadarla kalsa iyiydi; çünkü Marcus onun kız kardeşiydi ve onu tatlı, masum bir bakire olarak düşünmekten hoşlanıyordu.

"Sence ağlayacak mı? Umarım ağlar."

"Başka bir not, sen biraz hayal kırıklığına uğramadın mı? hayal kırıklığına uğramadın mı?" Bir anda neşesi kayboldu ve ayağa fırladı.

Kollarını ona dolayan Marcus, ciddi bakışlarla onun gözlerini tuttu. "Beni dinlemeni istiyorum, tatlım. Benim için bu dünyadaki her şeyden daha önemli olduğunu söyledimde beni dinle. Senin gibi bir eşe sahip olduğum için gurur duyuyorum. Seninle ilgili her şey beni cezbediyor - gücün, zekân, karmaşıklığın, açık sözlülüğün ve anlamsız gerçekleri sosyal itici olarak kullanman. Kıcını da unutmayalım. Bağımlılık yaratan esnek vücudunu seviyorum tatlım, ama özellikle de o olağanüstü poponu."

Ona inanmamak mümkün değildi.

samimiyetini. Onda başka bir şey daha hissedebiliyordu.

güvensizlik parıltısı. "Gerçekten hayal kırıklığına uğrayacağımdan endişelenmiyorsun, değil mi? Çünkü bu, seni çok mutlu ettiğime ikna etmek için bazı iltifatlarda bulunmam gerekeceği anlamına gelir ve bu konuda iyi olamam."

"Tamamen mutlu musun?" Marcus gülümseyerek onu belinden tutup kaldırdı, sert aletini amına hizaladı ve üzerine oturttu. "Bu bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor."

OceanofPDF.com

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

H "Arkadaşın kim?"

Nick'e gülümseyen Marcus, bir kolunu Roni'ye dolayarak onun kalçasını sahiplenici bir şekilde kavradı. "Bizim için mutlu olacağını biliyordum."

Nick kanepede oturduğu yerden kız kardeşine bakakaldı. "Ciddi misin? O senin arkadaşın mı?"

Sevinçli görünen Shaya yanlarına geldi ve hem Roni'yi hem de Marcus'u yanaklarından öptü. "Tebrikler!" Sonra ağlamaya ve yüzünü yelpazelemeye başladı. "Hormonlar yüzünden."

"Şüphelenmiştim," dedi Eli, "ama tam olarak emin değildim." Roni'yi yanağından öptü ve Marcus'un elini sıktı. Caleb, Kent ve infaz memurları teker teker ana kulübenin oturma alanının etrafındaki çeşitli koltuklardan kalkarak onları tebrik ettiler -Roni'ye çok yaklaşmamaya dikkat ederek. Çiftleşme bağı tamamlanmamış olsa da, sahiplenme duygusu her zamankinden daha kötü olacaktı. Nick kıpırdamayacak kadar şaşırılmış görünüyordu.

Roni, alışılmadık derecede sessiz annesine kaşlarını kaldırarak baktı. "Günah içinde yaşamadığımı duyduğuna sevindin mi?" Kathy cevap vermedi. Ve evet, bu biraz acı vericiydi. Benzer şekilde, ne Janice ne de Eliza tebrik etti, ama her neyse.

"Oh, hadi ama! O senin arkadaşın mı?"

Roni gözlerini devirdi. "Tanrı aşkına, Nick! Benim için mutlu olamaz mısın?"

"Eşini bulduğun için mutluyum; bulacağını umuyordum." Nick omuz silkti, neredeyse somurtuyordu. "Sadece o olmamasını umuyordum."

"Marcus'tan hoşlandığını sanıyordum," dedi Eli açıkça eğlenerek. "Hoşlanmak mı? Hayır. Tahammül etmeye hazır mısın? Evet."

Shaya arkadaşının kalçasını okşadı. "Sence Marcus'la gerçekten bir sorunun olduğundan değil de, kız kardeşini bırakmak zorunda kaldığın için biraz üzgün olduğundan olabilir mi? Onun hayatındaki esas erkek olmaya alışmıştın ve şimdi bu değişti."

Nick kollarını göğsünde kavuşturdu. "Belki."

Eli, Marcus'a, "Sana sıcak davranmamasını kişisel olarak algılama," dedi. "Anneme göre Nick iki yaşından beri insanları kendinden uzaklaştırıyormuş."

"Çiftleşme törenini ne zaman yapacaksınız?" Shaya küçük bir alkış yaptı. "Ooh, planlayabilir miyim lütfen?"

Sürünün diğer dişilerinin etkinliği planlaması bir gelenektir ve Roni nereden başlayacağını bilemediği için başını salladı. "Elbette. Ama peri masalı teması olmasın."

Shaya başını salladı. "Tamamdır. Cumartesi akşamına ne dersin?"

Marcus, "Her şeyi iki gün içinde planlayıp halledebilir misiniz?" diye sordu.

"Tabii ki. Taryn ve Jaime zaten bana yardım edecekler."

Marcus Roni'nin kalçasını sıktı. "Tamam o zaman, Cumartesi olsun." "Harika!" Sonra Shaya yine ağlamaya başladı. "Onlar iyi gözyaşları."

"Aklıma bir şey geldi." Jesse öne doğru eğildi. "Siz nerede yaşayacaksınız?"

Zander, "İçinizden birinin paket değiştirmesi gerekecek," dedi. Hem Roni hem de Marcus hep bir ağızdan "Ben değilim," dedi. Yüzlerini buruşturdular, birbirlerine döndüler.

Marcus, "Bu muhtemelen özel olarak konuşmamız gereken bir konu," diye önerdi.

"Beni bırakamazsın Roni," diye sızlandı Shaya. "Tek diş ben olacağım."

Kathy kaşlarını kaldırdı. "Neyim ben, doğranmış ciğer mi?" "Peki ya ben?" diye inledi Janice.

"Beni yakaladın, Shaya," dedi Eliza.

Shaya gözlerini devirdi. "Kathy, seni bir insandan çok bir doğa gücü olarak görüyorum. Janice, senden hoşlanmıyorum ve asla da hoşlanmayacağım. Eliza, bu sürüye katılma şansın yok, o yüzden kışımından defol git." Shaya tatlı biri olsa da, zaman zaman oldukça açık sözlü olabiliyordu.

Öfkeli Janice kulübeden dışarı çıktı ve endişeli Kathy onun peşinden gitti.

"Ya Jesse ve ben birbirimize bağlanırsak?" Jesse homurdandığında Eliza'nın bakışları Jesse'ye kaydı. Çenesini yukarı kaldırarak ofladı. "İyi o zaman. Hoş karşılanmadığım yerde kalmaya inanmıyorum." Öyle ani bir hareketle ayağa fırladı ki, ayağındaki çantayı devirdi. Bir dosya dışarı kaydı ve kâğıtlar yere saçıldı. Eliza küfrederek eğildi ve kâğıtları bir araya toplamaya başladı; yardım etmeye çalışan Jesse'yi hırpaladı. Tam belirli bir sayfayı almaya giderken, Marcus onu aldı ve dikkatle inceledi.

Roni merakla kâğıda baktı; gözleri hemen kâğıda iliştirilmiş fotoğrafa takıldı. Vay anasını. Dövme de dahil olmak üzere çakalın bahsettiği kurt şekil değiştirenin tarifine açıkça uyuyordu. Ve verilen kişisel bilgilere göre, Noah Brunt aslında bir kurt değiştiriciydi.

"Bu gizli bir bilgi," diye homurdandı Eliza, kâğıdı geri kaparken. Roni'ye döndü. "Çiftleşme için tebrikler derdim ama Marcus gibi birinin eşi olabileceğine inanmak bana çok zor geliyor."

"Birbirimizin kokusunu taşıdığımızı ve iddia izlerimizi kolayca görebileceğinizi düşünürsek, inançsızlığınız beni şaşırttı. Ama umurumda da değil." Eliza konuşmaya başladığında Roni elini kaldırdı. "Hayır, gerçekten, cevap verme zahmetine girme, zaten ilgimi kaybettim."

"Cidden Marcus, o bir-"

"Bu cümleye devam etmeden önce çok iyi düşün," diye gürledi.

Eliza kıs kıs güldü. "Bana zarar vermezsin."

"Hayır, ama eşim yapardı. Ve hepimiz onun seni alabileceğini biliyoruz - zaten aldı da."

"Olabilir. Ama onu mahkeme salonuna götürebilirim. Bana bir daha dokunduğuna pişman olur."

"Hey, ben hukuk hakkında çok şey biliyorum," diye iddia etti Roni. "Örneğin, Baldwin Park'ta kimsenin yüzme havuzuna bisikletle giremeyeceğini biliyorum. Oklahoma'da balina avlamanın yasadışı olduğunu da biliyorum. Singapur'da da sakız alıp satmak yasak, sadece doktor reçetesiyle alabiliyorsunuz." Herkes ona bakakaldı. "Ne?"

Marcus onu daha yakına çekti. "Beyninin her şeyi emmesine bayılıyorum."

"Eğer bunu rahatsız edici bulmuyorsanız, gerçekten arkadaş olmalısınız," diye mırıldandı Nick.

"Bu insanlar sizin dost olduğunuza inanabilir ama ben inanmıyorum." Eliza olduğu yerde dönerek hışımla kulübeden çıktı ve kapıyı arkasından çarparak kapattı.

"Kalemin ve bir parça kağıdın var mı güzelim?" Marcus Roni'ye sordu. Onları aldıktan sonra Brunt'ın adresini karaladı, sonra Nick'e döndü. "Sürümle konuşmam gerekiyor. Skype'iniz var, değil mi?"

Marcus'un tavrındaki aciliyeti hisseden Nick öne doğru eğildi. "Neler oluyor?"

"Eliza'nın müşterisi Noah Brunt'ın fotoğrafı çakalların teknisyeninin tarifine uyuyordu. Eğer oysa, artık adını ve nerede yaşadığını biliyoruz. Ama bu kurdu avlamaya çalıştığımızdan beri pek çok yanlış alarm aldık, bu yüzden Rhett'in Brunt'ı kontrol etmesi gerekecek."

Nick başını sallayarak ayağa kalktı. "Donovan'a Brunt hakkında ne bulabileceğine bakmasını söyleyeceğim. Siz burada bekleyin, ben dizüstü bilgisayarımı getireyim." Çok geçmeden Rhett'in bilgisayarına bağlandılar ve birkaç Anka kurdu onun etrafında toplandı.

Marcus ve Roni'nin iddia izlerini hemen fark ettiler.

"Siz gerçek dostlar mısınız?" diye sordu lmseyen Taryn.

"Evet," diye yanıtladı Marcus. Bununla birlikte, sürüsü para alışverişine başladı. İnanılır gibi değil. "Eş olup olmadığımıza mı bahse giriyorsun?"

Trick elindeki bir tomar doları sayarak konuştu. "İkinizin de sonunda birlikte olacağınızdan emindik ama gerçek eş olup olmadığınız konusunda bahse girdik. Bir de birbirinize sahip ıkmanızın ne kadar süreceği zerine."

Trey, "Taryn'i eve getirdiğimde temelli kalıp kalmayacağı üzerine bahse girdiğin için yargılayacak konumda değilsin," dedi.

Jaime parlak bir şekilde lmsedi. "Hepsini unutun! Tebrikler!" Diğer Anka kurtları da onu takip ederek en iyi dileklerini iletiler ... sarışın sapık hariç.

Dominic suratını astı. "ok zgnm. Bana bunu yaptığına inanamıyorum, Roni."

"Dominic," diye homurdandı Marcus.

"Birlikte çok mutlu olabilirdik. Kendimi ihanete uğramış hissediyorum."

"Dominic."

"Ama kalbimi paramparça etmiş olsan da seni sevdiğim için pişman değilim. Seni sevmekle nefes alabilmek arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydım, son nefesime kadar seni sevdiğimi söylerdim."

Jaime lerken ve herkes homurdanırken, Marcus Ryan'la bakiştı. İnfazcı başını salladı ve Dominic'in ensesine bir şaplak indirdi.

"Hey, bu acıttı!" Ama sapık kıcıyla ölüyordu. Kapalı.

Roni i çekti. "Biliyor musun Dominic, sanırım artık Herkesin arkanızdan neler söylediğini size anlatırım." Kısa bir duraklama. "Güzel kı." İri bir el aniden boğazına dolandı ve onu şakacı bir şekilde sarstı.

Marcus kıkırdayarak, "Artık bunu yapmana izin yok, tatlım," dedi ona. "En azından o sapığın yaşamasını istiyorsan."

Kendini beğenmiş Dominic, Roni'yi işaret etti. "Ha! Artık bunu yapamazsın!"

Aptalı kenara iten Trick, Marcus'a sıırttı. "Sana Kahin'i görmezden gelmeni söylemişim, değil mi?"

"Sen yaptın. Ve haklıydın. Kerrie'nin yalan söylediğini söylemiyorum ama-" Roni homurdandığında Marcus durakladı. "Sence yalan mı söyledi?"

"Kesinlikle. Bizi lokantada birlikte gördüğünde kıskanmıştı Marcus. Senden bir bağlılık beklediği ve bunu elde edemediği için acı çektiği sonucuna varmanın çok zor olduğunu sanmıyorum. Belki de senden intikam almak istedi."

"Eşimi bulmaktan korkmamı ve çiftleşmeye karşı çıkmamı sağlayacağını bilerek bu imgelemi uydurduğunu mu söylüyorsunuz?"

"Öyle diyebilirim. İkimizi birlikte gördüğünü düşünüyorum çünkü beni gördüğünde beti benzi attı. Ama sana eşinin yanlış bir tanımını vererek, çok özel birini beklemene neden oldu; bu da tanıştığımızda beni gerçek eşin olarak tanımanı zorlaştıracaktı."

"Bu mantıklı," dedi Trick. "Belki de Kahin, tarif ettiği gelecek senin için gerçekten bu kadar iğrençse, ona bağlılık göstereceğini ummuştur."

"Ama ona hiçbir zaman söz vermedim," dedi Marcus ona, "onu asla yönlendirmedim. Ben bunu yapmam."

"Bazı kadınlar 'oyuncuyu' değiştirebilecekleri fikrine kapılırlar," diye açıkladı Jaime, "ve onları yola getirirler. Belki onun yaptığı da buydu."

"Belki," diye izin verdi Marcus. Bunu düşündükçe Kerrie'nin yalan söylemiş olması daha da mantıklı geliyordu. Bu da onun boğazını kesmek istemesine neden oluyordu.

Roni'den uzakta, onun sözde geleceğine dair "vizyonu" sayesinde.

Sonra Taryn konuştu. "Pekâlâ, bu sürtük nerede ve onu ne zaman haklayabiliriz? Roni, makasları getirmeyi unutma."

Trey başını salladı. "Hayır, makas yok. Siz kızlar o şeylerle ölümcül oluyorsunuz."

"Sorgulandığınızı duydum," dedi Ryan. Her zamanki çatık kaşları yerinde dursa da gözlerinden mizah parlıyordu. "Orada olup göremediğim için hayal kırıklığına uğradım." Tao ve Trick başlarıyla onayladılar.

Eli gülümsedi. "Gerçekten de uzun zamandır yaşadığım en iyi eğlenceydi."

Marcus, "Sorgulama konusuna gelelim," diye söze başladı. "Teknik adamın kim olduğunu biliyor olabilirim." Anka kurtları gerildi. "Eliza'nın müşterilerinden birinin fotoğrafına kısa bir süre baktım. Tanıma uyuyor ve ara sıra videolarda gördüğüm adama benziyor."

"Kişisel bilgilerine ulaşabildin mi?" diye sordu Rhett. "Onu araştırabilirim."

"Adı Noah Brunt. Adresi burada." Marcus adresi yazdığı kâğıdı havaya kaldırdı. Yüksek sesle okuduktan sonra devam etti. "Eliza'nın evraklarına göre, on dört yaşında bir insan kızı kaçırmaya çalışmakla suçlanıyor."

Jaime alt dudağını çiğnedi. "Çakal, kurt hacker'ın dişileri kaçırıp sürüsünün ölüm alanına götürmeyi sevdiğini söylemişti. Bu o olabilir."

"Adını daha önce hiç duymadım," dedi Trey. Sorgulayıcı bakışlarını diğerlerinin üzerinde gezdirdi ama hepsi başını salladı. Tekrar Marcus'a döndü. "Rhett onun hakkında ne bulabileceğine bakacak. Ben size sonra dönerim."

"Ee," dedi Taryn. "Bizim sürüye taşınyorsun, değil mi Roni?" Shaya öfkeyle soludu ve iki en iyi arkadaş ağız dalaşına başladı. Nick, Taryn'in sorusundan hiç memnun değildi, bu yüzden Trey'le bu konuda tartışmaya başladı.

Dante ve Jaime de Roni'nin sürülerine katılmasının pratik olduğunu söyleyerek söze katıldılar. Sonra Eli söze girdi ... ama sözleri hiç beklenmedikti.

"Başkalarının işine karışmayı sevmem ama bence Roni Anka Sürüsü'ne taşınmalı." Herkes Eli'ye bakakaldı.

Shaya dehşete kapılarak elini ağzına götürdü. "Neden böyle kötü bir şey söyledin ki?"

"Çünkü çiftleşmiş olsa bile Nick ve annem Roni'nin hayatına müdahale etmek için ellerinden geleni yapacaklar. Bu da Marcus'un Nick'le sürekli çatışacağı ve annemle Roni'nin zaten olduğundan daha fazla tartışacağı anlamına geliyor." Roni'ye baktı. "Gitmeni istemiyorum kardeşim. Buradaki diğer herkes inanılmaz derecede sıkıcı. Ama senin mutlu olmanı istiyorum. Nick'in boğazını parçalamanı ya da annemi zehirlemenin de istemiyorum."

Kathy'den bahsedilince Marcus onun nerede olduğunu merak etti. Ron'u tebrik etmemiş olması onu kızdırmıştı - onun incindiğini ve hayal kırıklığına uğradığını hissetmişti. Gerçekten de Kathy'nin sorununu anlamamıştı, kızının eşini bulmasına neden sevinmediğini anlamamıştı.

Roni ağlayan Shaya'yı teskin etmeye çalışmakla meşgulken, Marcus annesini aramak için gizlice kulübeden ayrıldı. Onu verandadaki salıncakta uzaklara bakarken buldu. Onu hissetmiş gibi görünmüyordu ama sözleri onun yanıldığını kanıtladı.

"Roni'ye karşı sert olduğumu düşünüyorsun."

Salıncığın yanına gelerek Kathy'ye baktı. "Bence sırf kendini daha iyi göstermek için onu baltalamak için elinden geleni yapıyorsun. Bence ona çok yükleniyorsun ve onu sürekli dengesiz tutmaya çalışıyorsun ve bu beni çok kızdırıyor."

"Ben de annem için aynı şeyleri hissederdim; o da bana aynı şeyleri yapardı."

Şaşkınlıkla başını salladı. "Peki, bunu Roni'ye neden yapıyorsun?"

Kathy derin bir nefes aldı. "Eşimi kaybettiğimde... Daha önce ya da sonra hiç böyle bir acı hissetmemiştim. Sanki biri beni parçalamıştı ve kanama durmuyordu. Sanırım bu da böyle bir şey, ama kanayan ruhunuz, bedeniniz değil."

Artık Roni'yle çiftleştğine, ruhu onunkiyle örüldüğüne göre, Roni'nin ondan alınmasının nasıl bir şey olacağını tam olarak hayal edebiliyordu; hiç bitmeyen bir ıstırap, asla kapanmayacak bir yara.

"Annem beni hiçbir şey için bir erkeğe ihtiyaç duymayacak, duygusal ve fiziksel olarak bağımsız olacak şekilde yetiştirdi. Eşim öldüğünde kaçıp gitme ihtiyacıyla savaşıacak kadar güçlü olmamı sağlayan tek şey buydu. Artık yaşamak istemiyordum ama kendimi bırakma isteğiyle savaşıacak ve çocuklarım için yaşayacak kadar güçlüydüm."

Kathy onun gözlerine baktı. "Umarım ve dua ederim ki Roni benim yaşadıklarımı asla yaşamaz. Ama eğer böyle bir şey olursa, bunu atlatacağından emin olacaktım. Ve eğer bu onu benim yetiştirildiğim gibi yetiştirmek anlamına geliyorsa, gergin bir ilişkimiz olması anlamına geliyorsa, öyle olsun."

Şimdi anlamıştı. Kathy Roni'yi gerçekten seviyordu, bunu onun gözlerinde görebiliyordu. Roni için en iyisini istiyordu ve tam olarak en iyisi olduğunu düşündüğü şeyi yapmıştı. Bu berbat bir sevgi gösterisiydi ama yine de sevgiden yapılmıştı.

"İstersen benden nefret et Marcus Fuller. Kızımı nasıl yetiştirdiğim için beni yargıla. Ama asla pişman olmayacağım. Benim kızım

. . . o güçlü, dirençli. Benim olduğumdan daha dayanıklı; bu dünyada hiçbir şey onu yıkamaz." Bunu büyük bir gururla söylemişti. "Seni hiç kaybetmemesi için dua ediyorum ama kaybederse de yoluna devam edecektir. Aksi takdirde kendilerini aniden ebeveynsiz bulacak çocukları geride bırakmayacaktır."

Haklıydı, Roni devam edecek güce sahipti. Ve düşünülemezcek bir şey olursa Marcus'un isteyeceği şey de buydu.

Kathy iç geçirerek bakışlarını önündeki manzaraya çevirdi. "Belki benden daha baskın olduğu için onu küçümsediğim için biraz suçluyum. Ama küçük kızımı sevmediğimi düşünüyorsanız yanılıyorsunuz. Ona tapıyorum. Onunla gurur duyuyorum. Buna asla inanmayacaktır ama bu doğru."

Marcus tekrar konuşmadan önce uzun bir duraklama oldu. "Onu neden bu şekilde yetiştirdiğini anlıyorum. Yapılacak en doğru şeyin bu olduğunu düşünmeni de anlıyorum. Ama bundan asla hoşlanmayacağım. Ona hissettirdiklerinden asla hoşlanmayacağım. Ve o kendini savunmazsa ben de onu savunmaktan asla vazgeçmeyeceğim."

Kathy ona ölçülü bir bakış attı. "Güzel."

"En azından çiftleşme için onu tebrik edebilirsin. O da bunu isterdi."

"İkinizin de gerçek eşler olduğunuzu anlamanızın bu kadar uzun sürmesine çok şaşırdım."

"Şüphelendin mi?" Kaşları birbirine çatıldı. "Ama... Roni'ye sürekli benimle birlikte olması konusunda öğütler veriyordun."

Ona sadece acıma olarak tanımlanabilecek bir ifadeyle baktı. "Gerçekten Marcus, bu kadar güzel bir yüzün olması iyi bir şey. Çok zeki değilsin."

"Ona ders vermek bir amaca hizmet etti mi?"

"Ben ona ders verdikçe, o daha çok ..." Kathy sözlerini yarıda keserek, ondan boşlukları doldurmasını istedi.

"Benimle zaman geçirdi," diye bitirdi.

Sırıttı. "Aynen öyle. Benden uzaklaşmak ve aykırı olmak için seninle daha fazla zaman geçirdi. Seninle biraz zaman geçirmesi için onu zorlasaydım, tam tersini yapardı."

"Hayır, ama denerdi. Kaçmasına izin vermezdim."

Kathy kıkırdadı. "Senden hoşlandım, Marcus Fuller. Roni'm için iyi olacaksın."

O anda kapı açıldı ve Roni verandaya çıktı. "Hey, güzelim." Marcus ona elini uzattı. Gözlerini ondan Kathy'ye çeviren Roni yavaşça ona doğru yürüdü ve elini onunkinin içine soktu.

Kathy ayağa kalktı ve kızını kokladı. "Sanırım burası seni tebrik edeceğim kısım."

Roni homurdandı. "Benim için çok mutlu olma. Gerçekten. Sakin ol."

"Eşini bulduğuna sevindim. Onu elinde tutmayı başaracağını söylemiyorum ama ..." Kathy arkasını döndü ve içeri girdi.

Roni hırlayarak başını salladı. "Beni test etmek için gönderildi. Ve ben fena halde başarısız oluyorum."

Marcus kollarını onun etrafında kavuşturdu ve o tatlı ağzın uzun, kapsamlı bir tadına baktı. "Hadi koşmaya gidelim. Benim kurdum seninkiyle oynamayı çok istiyor. Eşini istiyor."

Kurdu da bu fikri sevmiş, sonunda erkeğini damgalamak istemişti. Marcus'un kurdunu istediği kadar işaretleyebileceğine dair güvence vermesine rağmen, Roni daha önce birlikte koşmalarına izin vermemişti. Açıkçası, kurdunun Marcus'u tamamen kendi kurdu olarak sahiplenmesinden endişe ediyordu ve Roni damgalama başlayana kadar bunu yapmak istememişti. Ancak o zaman ilişkinin bunu yapabilecek kadar ilerlediğinden emin olabilirdi.

Artık Roni onun her açıdan kendisine ait olduğunu bildiğinden, kurdunun Marcus'un kurduyla birlikte koşma ve onu damgalama arzusuna cevap vermekte hiçbir sorun yaşamıyordu. Böylece, kıyafetlerini Roni'nin kulübesine bıraktıktan sonra şekil değiştirdiler.

Dişi koyu gri kurt ve kürkü gri, kahverengi ve sarı karışımı olan erkek, selamlaşmak için birbirlerinin ağızlarını yaladı ve ısırıldı. Sonra dişi kurt erkeğin kulağına keskin bir ısırık attı ve sıçrayarak uzaklaştı. Erkek de onu takip etti ve birlikte Mercury Sürüsü'nün bölgesindeki ormanda ilerlediler. Sonunda birbirlerini sahiplenip damgalamadan önce saatlerce sahte dövüşler, pusu kurma, saldırma, birbirlerini omuzlama ve çene güreşi yaptılar.

Kulübeye döndüklerinde hava kararmıştı. Yaşam alanında Marcus önce şekil değiştirdi ve sırt üstü yere yığıldı. Uzun gün onu güçten düşürmüştü. Karanlık-

Gri dişi kurt onun üzerinde durdu, kulağının arkasını kokladı ve sonra çenesini yaladı. Ellerini onun zarif boynunda gezdirdi. "Bana geri dön, Roni." Saniyeler sonra, muhteşem, çıplak bir kadın onun üzerine yayılmıştı.

"Kurdun da en az senin kadar doyumsuz," diye mırıldandı Roni göğsüne doğru, bitkin bir halde. Adamın parmak uçları omurgasının uzunluğunu takip ettiğinde mırıldanmaya çok yaklaşmıştı.

"Kurdunun istediği şeyin peşinden giderken agresif olduğunu söylerken şaka yapmıyormuşsun." Kendi kurdunun birden fazla markadan şikâyeti olduğundan değil.

"Kurdun pek de utangaç sayılmaz." Ensesindeki ısırık canını çok yakmıştı ama bu sadece kurdunu daha da kışkırtmaya yaramıştı. Evet, hayvanları birbirlerine çok benziyordu.

Onu sırtüstü yatıran Marcus, sahiplenme işaretini yaladı. "Buna bakmaya bayılıyorum." Bu kadar sahiplenici olabileceğini düşünemezdi. Bunun böyle olacağını hayal bile edemezdi; bu kadar tüketici, bu kadar yoğun olacağını ve nefesini keseceğini. Onu kilit altında tutmak istiyordu, böylece onu paylaşmak zorunda kalmayacaktı. Ona bakmaya cüret eden her erkeğin gözlerini oymak istiyordu. Onu herkesten daha iyi tanımak, onun için hayati önemde olmak istiyordu. Ona sahip olmak istiyordu, bedenine, zihnine ve ruhuna.

Ama aynı zamanda, hayal ettiği gibi yıkıcı bir sahiplenme duygusu da değildi bu. Sağlıksız bir şeye dönüşecek uğursuz bir açgözlülük değildi. Onu boğmayacak, engellemeyecek ya da incitmeyecekti. Bu değildi. Roni'ye baktığında bir nesne görmüyordu, mutluluğu onun için her şeyden daha önemli olan birini görüyordu. Ve evet, kıskançlık da beraberinde gelmişti. Ama güvensizlikten ya da güvensizlikten değil. Kendisi için en önemli olan bu kişiyi korumak ve yanında tutmak, aralarındaki bağı her türlü dış tehditten korumak için ruhunun derinliklerinden gelen bir ihtiyaçtan kaynaklanıyordu.

"Bir şeyi hatırlamanı istiyorum. Ne kadar sahiplenici ya da korumacı olursam olayım, beni asla sana saygı duymuyormuşum ya da kendini savunamayacağına veya

düşünemeyeceğine inanıyormuşum gibi görme. Sakın seni ezmek istediğimi düşünme.

bağımsızlık." Köprücük kemiği boyunca yaladı, dilini boğazının çukurunda döndürmek için durakladı. "Sen benim için tam olarak olduğun gibi mükemmelsin."

"Hatırlayacağım. Bu geri adım atmayacağım anlamına gelmez."

Gülümsedi. "Farklı bir şey beklemezdim." Dirseğini kullanarak kendini destekledi ve başını elinin üzerine koydu. "Peki, hangimiz paket değiştiriyor?" Kız bir şey söylemeyince devam etti. "Sana karşı dürüst olacağım. İki nedenden dolayı değişmek istemiyorum: Birincisi, sürümdeki insanlara yakınlığım; hepsi benim için aile. İki, Eli'a katılıyorum: Nick ve annen bizim için sorun yaratacaklar, kendilerine gerçekten yardım edemezler. Ama gerçekten burada kalmak istiyorsan, yer değiştirebilirim."

"Bunu neden yapasın ki?"

"Çünkü sen bunların hepsinden daha önemlisin."

Boştaki eliyle kızın düz karnına desenler çizdi, dokunuşuyla titremesi hoşuna gitti. "Senin mutlu olmanı istiyorum." "Bu harika bir şey ama ben de senin mutlu olmanı istiyorum."

Yani

Bu kararı mutluluğa göre vermeye çalışamayız, yoksa kendi etrafımızda dönüp dururuz. Bunun yerine pratik olarak bakalım." Onun başını sallaması üzerine devam etti. "Burada kalmak benim için pratik olur. Benim sürüm seninkinden daha küçük. Eğer gidersem sürü küçülür ve bir infazcısını kaybeder. Sürünün bana ihtiyacı yok. Başka bir infazcıya da ihtiyacı yok."

"Trey başka bir infazcıya sahip olmaya itiraz etmeyecektir ama ne demek istediğini anlıyorum." Bir an için onun boynuna sarıldı. "Eğer sürünüze katılırsam, bir üye daha kazanmış olursunuz. Ama kardeşinin beni bir infazcı olarak isteyeceğinden şüpheliyim - hiçbir Alfa kız kardeşinin eşinin doğrudan kendi yönetimi altında olmasını istemez, öyle ki bir emir verdiğinde bu bir trajediyle sonuçlanabilir. Bu da benim burada bir rolüm olmayacağı anlamına geliyor. Ama zaten bu pozisyonu hiçbir zaman istemedim, o yüzden sanırım bununla yaşayabilirim."

Roni gözlerini ona dikti. "Çok hoşgörülü davranıyorsun."

"Şikayet mi ediyorsun?"

"Evet, çünkü değişim gerçekten istediğiniz şey değil; bu fikre fena halde karşı çıkıyorsunuz. Bunu hissedebiliyorum. Sadece beni tekrar 'mutlu' edeceğini düşündüğün şeyleri söylüyorsun."

"Söylediklerim doğru. Benim buraya taşınmam senin paket değiştirmenden daha pratik."

"Ama bir şey seni geride tutuyor. Nedir o?" Farkına vardı ve kızgınlığı azaldı. "Trey'den ayrıldığın için sadakatsiz hissediyorsun. Annesiyle olanlar için ona borçluymuşsun gibi hissediyorsun."

"Ve sen de aileni terk etme fikri karşısında sadakatsizlik hissediyorsun," diyerek kızın alt dudağını ısırıldı. O da kendi dudağını ısırarak karşılık verdi.

"Evet, sanırım öyle. Bu işi nasıl çözeceğimize dair hiçbir fikrim yok."

"O zaman şimdilik bir iğne koyalım." Kendini tekrar onun üzerine bırakarak, usulca ağzını onunkinin üzerine indirdi. Öpücük yavaş, ıslak ve durgundu. "Sen gelmeden önce mutlu olduğumu sanıyordum. Hiç de değilmişim." Bir insan bütün olmadığında nasıl mutlu olabilirdi ki?

"Biraz zaman verin, diğer herkese yaptığım gibi sizi de kızdıracağım.
Bu bir yetenek."

"Bazen beni kızdırıyorsun. Patates kızartmalarımı çaldığında ya da pastanın son parçasını yediğinde ya da yediklerimden biraz tatmana izin vermezsem seks yapmamakla tehdit ettiğinde olduğu gibi."

"Yani, temel olarak, yemekle aranıza girdiğimde sizi rahatsız mı ediyorum?"

"Aynen öyle." Ona gözlerini devirdi. "Kız kardeşlerimi arayıp onlara çiftleşmeden bahsetmem gerekecek. Çok heyecanlanacaklar."

"Umarım bu haberi Kerrie'ye iletirler. Çocukluğuna dair bilgileri sana bu şekilde işkence etmek için nasıl kullandığını düşündükçe onu öldürmek istiyorum."

Bunu o kadar gerçekçi bir şekilde söylemişti ki gülümsemek zorunda kaldı. "Onun 'vizyonunun' senin benim için kim olduğunu anlamamı nasıl engellediğini düşündüğümde, onu öldürmek istiyorum."

"Trick'in sana imgelemi görmezden gelmeni söylediğini söylemiştin." Yarı soru, yarı ifadeydi.

Marcus kadının karnındaki kurt dövmesinin izini diliyle sürebilmek için vücudundan aşağı doğru kaydı. "Arkadaş olduğumuzu hemen anladı. Beni bu konuda düşünmeye zorladı."

"Ondan bunu beklemezdim, bilirsin işte, menfaatleri olan arkadaşlar olduğunuzu düşünürsek."

"Kıskanacağını mı düşündün?" Başını iki yana salladı. "Yakın arkadaş olmanın 'faydalarından' yararlandık ama bundan daha fazlası yoktu."

Parmaklarıyla saçlarını tarayarak, "Benden hoşlandığını sanmıyordum," dedi.

Marcus homurdandı. "Eğer yapabilseydi, seni alıp götürürdü. Sen tam onun tipisin. Ama kimse seni benden alamaz." Bunu deneyen herkesi sorgusuz sualsiz öldürürdü.

"Kimsenin denemek istemeyeceğinden eminim. Ben tam olarak bir av değilim."

Onu sertçe ısırıldı. Tam göbeğinin kenarından. "Benim güzel bebeğim hakkında böyle konuşma," diye uyardı, parmaklarını uyluğunun iç kısmında gezdirmeden önce acıyı dindirmek için dilini göbek deliğinin içinde döndürdü. "Gelmene izin vermem için bana yalvarana kadar seni kenarda tutmak zorunda kalmaktan nefret ediyorum."

Pislik. Roni başını eğdi. "Bir insanın göbek deliğinde binlerce farklı bakteri türü bulunabileceğini biliyor muydunuz?"

"Roni."

"Ne dedin? Ne dedim ben?"

cHAPTkR PİPTkkM

T Oo lanet olası erken.

Roni'nin ön kapısını açan Marcus, Dante'ye ters ters baktı. "Biliyor musun, bu yeni 'sabahın köründe uyandırılma' olayı benim için pek de iyi gitmiyor." Dışarısı hâlâ acayip karanlıktı.

Geçen sefer olduğu gibi, Beta eline bir fincan kahve tutuşturdu. "Hazırlan ve ana kulübeye gel. Brunt hakkında konuşmamız gerek."

Kapıyı kapatan Marcus döndüğünde Roni'nin üzerinde sadece tişörtü olduğu halde neredeyse bir kedi gibi gerindiğini gördü. "Bunu duydun mu?"

"Evet. Belli ki önemli. Ama bu o piçin kahvesine tuz koymayacağım anlamına gelmiyor."

Marcus ve Roni kısa bir süre sonra ana locaya girdiklerinde Shaya, Taryn ve Jaime'yi masanın bir ucunda toplanmış, Nick, Derren, Trey, Dante ve Ryan'ı da diğer ucunda otururken buldular. Dişiler her ne not alıyorlarsa başlarını kaldırıp bakmamışlardı bile ve Roni bunun büyük olasılıkla yarın akşamki çiftleşme töreninin planlarıyla ilgili bir şey olduğunu tahmin etti.

Marcus ve Roni kendilerine birer fincan kahve koyup mısır gevreği aldıktan sonra masaya oturdular.

Marcus bir kaşık dolusu Cheerios'u ağızına atmadan önce, "Peki, bu erken uyandırma çağrısının sebebi neydi?" diye sordu.

Trey, "Uzun bir gün olacağına dair içimde bir his var," diye cevap verdi. "Nick ve Derren'e daha önce de açıkladığım gibi bir sorun var."

Roni kaşlarını çatı.

"Ne?" "Brunt'a ulaşamıyoruz." "İyi korunuyor mu?" "Hayır, hapiste."

Marcus kaşığı yarısına kadar ağızına götürmüşken durakladı. "Hapishane mi?"

Trey başını salladı. "Kefaletle serbest bırakılmadı."

Marcus omuz silkti. "O zaman dairesine gidip etrafa bir göz atarız."

"Bunu riske atamayız," dedi Nick ona. "Bildiğiniz gibi, suçlanan pek çok şekil değiştiren 'isimlendiriliyor ve utandırılıyor' - kişisel bilgileri aşırılık yanlılarına sızdırılıyor, onlar da bu bilgileri sadece web sitelerinde ifşa etmekle kalmıyor, aynı zamanda adreslerinin etrafında dolaşıyor, reklam panoları tutuyor ve yürüyorlar. Şu anda Brunt'ın evi onlar tarafından kuşatılmış durumda."

"Kahretsin," diye tısladı Roni. "Rhett onun üzerinde bir şey buldu mu?"

Dante cevap verdi, "Sabıka kayıtlarına ve nerede çalıştığı ve doğum tarihi gibi temel ayrıntılara ulaşmayı başardı, ama hepsi bu kadar. Brunt bir hacker; meşhur kağıt izlerini silmeyi başardı."

"Onun yalnız bir şekil değiştiren olduğunu biliyoruz." Trey parmaklarını masaya vurdu. "Yirmi üç yaşındayken sürüsünden kovuldu. Kamuoyuna hiçbir sebep açıklanmadı."

Marcus kahvesinden bir yudum aldı. "Suç geçmişi nedir?"

"Kısacası. Çocukken genç kızları takip ettiğine dair suçlamalar vardı ama hiçbir mahkemeye taşınmadı. Sürüsünün bunu bir şekilde örtbas ettiğini sanıyorum. Ama yirmi dört yaşındayken bir dişi insanı taciz etmekle suçlandı. Birkaç yıl sonra yine aynı şey oldu. Bir yıl sonra da

İnsan olan eski kız arkadaşı ona karşı uzaklaştırma emri çıkartmış ama nedeni belli değil. Emin olduğumuz tek şey onun çakalların 'teknik adamı' olduğu."

Marcus başını eğdi. "Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Rhett onun suç dosyalarına girdiğinde

Brunt'ın kollarındaki Çince semboller de dahil olmak üzere net bir resmini görmek için. Onları tercüme etmeyi başardı. Bunlar üç harf."

"Dur tahmin edeyim," dedi Marcus. "S, N, M?" Trey'in başını sallaması üzerine homurdandı.

"En azından o orospu çocuğunun kim olduğunu biliyoruz." Roni kısa bir süre Marcus'un kalçasını okşadı, bu yatıştırma işinde hâlâ kendini iyi hissetmiyordu. Roni elini geri çekmeden Marcus elini sıkıca kavradı.

"Brunt'ın mahkeme tarihi birkaç gün sonra." Trey kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Dava mahkemeden çekilirse, onu ele geçirebiliriz - ama dikkatli olmamız gerekecek, çünkü aşırılık yanlıları büyük olasılıkla adliyenin dışında bekliyor olacaklar. Eğer serbest bırakılmazsa, ona ulaşmamızın hiçbir yolu yok - en azından uzun bir süre için."

Derren ağzını büktü. "Umalım da Eliza iddia ettiği kadar iyi olsun, yoksa Brunt'tan cevaplarımızı alamayacağız."

Ryan koltuğunda geriye yaslandı. "Bu arada, onu tanıyan insanlarla konuşabiliriz-arkadaşları, iş arkadaşları. Alışkanlıklarını biliyor olabilirler, gitmeyi sevdiği bir yer hakkında bir şeyler duymuş olabilirler."

"Hayır." Roni başını salladı. "Tüm bu olanlardan öğrendiğim bir şey varsa, o da 'arkadaşlarla' ve 'ortaklarla' konuşmanın pek yardımcı olmadığıdır. Onun kızdırdığı biriyle konuşmamız gerek. Onlar konuşmaya istekli olacaklardır." Ryan'ın kaşları hafifçe kalktı ve başıyla onayladı.

Dante, "Ona karşı uzaklaştırma emri çıkartan eski kız arkadaşıyla konuşabiliriz," diye önerdi. "Rhett'in öğrendiğine göre, artık New York'ta yaşıyormuş."

Nick gülümsedi. "İşte o zaman özel jetler işe yarar."

Dante tereddüt etti ve sonra bir ağız dolusu kahveyi mutfak zeminine tükürdü. "Roni," diye sızlandı. Diğerleri gülerken o masumca omuz silkti.

Brunt'ın insan olan eski kız arkadaşı Margo Lincoln'ün bir kütüphaneci olduğu ortaya çıktı. Görünüşe göre sessiz, çekingen, akademik tipleri tercih ediyormuş. Ayrıca oldukça düşmanca ve inanılmaz derecede gözlemciydi. Kütüphanenin koridorlarından birinde kendisine yaklaşan Roni ve Taryn'e şöyle bir bakmış ve "Siz şekil değiştirensiniz," demişti.

Taryn gülümsedi. "Ve sen de zekisin, Margo Lincoln."

"Hepiniz böyle hareket ediyorsunuz - kontrollü, zarif, gizlice." Ses tonunda acı bir ton vardı.

"Şekil değiştirenler hakkında çok şey biliyor gibisin." İnsan hiçbir şey söylemedi. "Ben Taryn. Bu da Roni." Roni bir lolipop emmekle meşgul olduğu için Margo'ya kısa bir baş selamı vermekle yetindi.

Margo arkasını dönerek elindeki kitaplardan birini rafa yerleştirdi. "Eğer Noah Brunt için geldiyseniz, söyleyecek bir şeyim yok."

Roni, Marcus'un şaşkınlığını hissetti. Tüm erkekler dağılmıştı ama duyma mesafesi içindeydiler; binanın bu kısmının çoğunlukla boş ve son derece sessiz olması bu durumu kolaylaştırıyordu. Etrafında altı iri yarı şekil değiştiren erkek varken Margo'nun Brunt'la olan sorunları hakkında konuşmaya daha az meyilli olabileceğini düşünmüşlerdi.

Taryn başını öne eğdi. "Neden o pislik hakkında konuşmak için burada olduğumuzu düşündün ki? Yani, öyleyiz. Ama neden hemen böyle düşündün?"

Görünüşe göre Taryn'in ona pislik demesi Margo'nun çok hoşuna gitmişti çünkü yüzündeki ifade öfkesinin bir kısmını kaybetmişti. "Onun sürüsünden değil misin?"

"Eğer benim sürümün bir üyesi olsaydı, onu kuduz bir köpek gibi öldürürdüm."

Margo gözlerini kısarak Taryn'i inceledi. "Bir Alfa dişisi," sonucuna vardı. Sonra o titiz bakışlarını Roni'ye çevirdi. "Ve sen. . eğer istediğin buysa, sen de bir Alfa olabilirsin. Göründüğün kadar zararsız değilsin."

Roni'ye bakarken Taryn'in gülümsemesi genişledi. "Ondan hoşlandım. Yine de konumuza dönelim Margo. Buraya Brunt için geldiğimizi nereden çıkardın?"

Margo etrafına bakındı. "Burası böyle bir sohbetin ne yeri ne de zamanı. İnsanlar kütüphanelere huzur ve sessizlik için gelirler."

Taryn de etrafına bakındı. "Ama gördüğünüz gibi yakınlarda kimse yok. Lütfen, Margo."

Margo sinirli bir şekilde iç geçirdi. "Uzaklaştırma kararını aldığım da, aşırılık yanlıları bir şekilde bunu duydu lar ve yaşadıklarımı halka anlatmam için bana baskı yapmaya çalış tılar."

"Evet, kurbanları taciz etmeleri alışılmadık bir durum değil." "Son zamanlarda, bu baskı büyük ölçüde arttı ve ben

Nuh'un sürüsünden birinin beni ziyaret edip çenemi kapalı tutmam konusunda ısrar edip etmeyeceğini merak ediyordum."

Roni kaşlarını çatarak ağzındaki lolipodu çıkardı. "Brunt sürüsünden kovuldu. Bunu sana söylemedi mi?"

Margo'nun ifadesi sertleşti. "Hayır, yapmadı."

Taryn, "Sanırım aşırılık yanlılarının onun hakkında konuşmanız için size daha fazla baskı yapmasının nedeni ona yöneltilen son suçlama," diye düşündü.

Margo kaskatı kesildi. "Ne suçlaması bu?"

"Bir insan dişisini kaçırmaya çalışmakla suçlanıyor.

-Bir genç. Margo, onun bundan çok daha kötü işlere karış tığına inanmak için nedenlerimiz var."

"Nasıl yani?" Taryn tereddüt edince Margo çenesini kaldırdı. "Sorularına cevap vermemi istiyorsan, en azından benimkilere cevap verme nezaketini gösterebilirsin."

"Yeterince adil. Geçmişte pek çok insanı kaçırdığına, tehlikeli ve açıkçası şeytani insanlarla çalış tığına inanmak için nedenlerimiz var. Ama biz

bu insanları nerede bulacağımızı bilmeliyiz. Brunt hakkında öğrenebildiğimiz kadar çok şey öğrenmeliyiz. Belki bu, o pislikleri bulmamıza yardımcı olabilir."

İç çekti. "Noah hakkında bir şeyler bilmek ister misin? Çok hoş, nazik ve sevecen bir adamdır. Kusursuz tavırları vardır - arkadaşlarından biri seni döverken bile kibar ve yumuşak konuşur. Size ne kadar iyi olduğunuzu söyler. Seninle ne kadar gurur duyduğunu. Ne kadar güzel olduğunuzu."

İşte böyle, Roni kendini hasta hissetti. "Sana kendisi mi zarar verdi?"

"Hayır. Sadece izlemeyi severdi." Acı, mizahsız bir kıkırdama. "Beni tamamen kandırdı."

Taryn alt dudağını ısırды. "Sana bu soruları sorduğum için üzgünüm, bunun zor olduğunu biliyorum ama bana bunun nerede olduğunu söyleyebilir misin?"

Margo gözlerini tekrar raflara çevirdi. "Emin değilim. Beni eve bırakmak için buraya geldi, çoğu gece yaptığı gibi. Arabaya bindiğimiz anda bana ilaç verdi. Uyandığımda, duvarları kanla kaplı boş bir odada elim kolum bağlıydı."

Konuşmayı bıraktı ve Roni ona güvence verdi, "Bize ne yaptıklarını söylemek zorunda değilsin. Ama oradan nasıl canlı çıktığını bilmek istiyorum."

"Yapabileceğimi düşünmemiştim. Akıllı olmam gerektiğini biliyordum. Bu yüzden benimle ne kadar gurur duyduğunu söylediğinde, sevinmiş gibi yaptım. Onu bu kadar memnun ettiğim için mutluymuşum gibi davrandım. İşe yarayacağından emin değildim -özellikle de arkadaşları gitmeme izin vermemesi gerektiğini düşündükleri için- ama işe yaradı. Beni evine geri götürdü, yüzünde ısıltı bir gülümseme vardı. O gülümsemeyi asla unutmayacağım. Birkaç saat gibi gelen bir süreden sonra, onun mahallesine yakın bir yerde kırmızı ışıktaki durduğumuzda, çantamdan biber gazını çıkardım."

Roni içten içe irkildi. Biber gazı şekil değiştirenlerin gözlerini fena halde acıtabilirdi.

"O bağırarak meşgulken arabadan indim ve en yakın eve koştum. Oradaki çift polisi aradı."

Onlar geldiğinde Noah gitmişti ama onu evinde buldular ve tutukladılar."

Taryn'in kaşları birbirine çatıldı. "Yani, bekle . . . Uyuşturuldunuz, isteğiniz dışında bir yere götürüldünüz ve dövüldünüz ... ve o bunlar için yargılanmadı mı?"

"Mahkemeye bile gitmedi." Bir acı kıkırdama daha. "Sürüsünün bazı üyeleri -ya da eski sürüsü, hangisi olursa olsun- olaya dahil oldu, suçlamalarımı itibarsızlaştırdı ve hikayeyi halka açıklamayacağıma söz veririm Noah'ı hayatımdan uzak tutacağına söz verdi."

Roni eminim öyledir. Sürüsü onu istemeyebilirdi ama dikkatleri üzerlerine çekmesini de istemezlerdi.

"Ben bir kütüphaneciyim, banka hesabımda üç rakamdan fazla param yok; onunla yasal olarak mücadele etme şansım yoktu. Tek istediğim beni bir daha incitemeyeceğini bilmektir. Vermedi de."

"Ama bir gün geri döneceği korkusuyla yaşıyorsun, değil mi?" Roni bunu anlıyordu, çünkü uzun bir süre boyunca, saldırısına karışan diğer insanların onun için geri döneceğinden korkmuştu.

"O hasta ve zalim biri ve yaşamayı hak etmiyor." Taryn'den Roni'ye baktı. "Onu öldürecek misin?"

"Planımız bu," diye yanıtladı Roni.

"Güzel. Dayanılmaz derecede acı verici olsun."

Taryn'in ağzı kıvrıldı. "Sanırım bunu başarabiliriz."

"Peki ya arkadaşları?"

"Onları bulduğumuzda, doğmamış olmayı dileycekler. Ama onları nerede arayacağımıza dair hiçbir fikrimiz yok. Burası hakkında hatırladığınız bir şey var mı? Belki Brunt'ın bir zamanlar gitmekten hoşlandığı bir yer hakkında söylediği bir şey?"

Bir dakika düşündü. "Kokuyu hatırlıyorum. Ölüm kokusu. Kan kokusu. Her yerdeydi." Yani Brunt'ın onu çakalların öldürdüğü yere götürdüğünü söylemek yanlış olmazdı. "Hepsi bu kadar, özür dilerim."

Taryn başıyla onayladı. "Bizimle konuştuğun için teşekkürler Margo.

Kendinize iyi bakın."

Koridoru dönerek binanın içinden çıkışa doğru ilerlediler. Erkekler saklandıkları yerlerden çıktılar ve Marcus hemen Roni'nin yanına gitti, tıpkı Trey'in Taryn'in yanına gittiği gibi. Dışarı çıkana kadar kimse konuşmadı.

"Boşuna bir yolculuktu," diye homurdandı Dante.

Taryn bir parmağını kaldırdı. "Tam olarak değil. Margo, Brunt'ın evine yaklaşımadan önce birkaç saat geçtiğini söyledi, bu da yeri tespit etmemize yardımcı olabilir."

"Uyuşturulmuş ve dövülmüştü, Taryn," diye hatırlattı Ryan ona. "O kadar korkarken Brunt'la birlikte kapana kısılmak... yolculuk olduğundan çok daha uzun görünebilirdi." Taryn başını eğerek bunu kabul etti.

Roni lolipopu ağzından çıkardı ama Marcus tarafından elinden kapıldı. Ona doğru kısa bir kaş çatarak, "Öğrendiğimiz bir şey varsa o da Brunt'ın sürüsü tarafından izlendiği. Bir şeyler biliyor olabilirler."

Kiraladıkları cipe ulaşan Trey kilidi açtı ve hep birlikte araca bindiler. "Bundan şüpheliyim. İşlerin ne kadar kötü olduğunu bilselerdi sürünün itibarını korumak için onu öldürürlerdi. Ama yine de onu kurtarmaya çalışacaklarını söyleyebiliriz. Yine de bu sefer işe yarayacağından emin değilim."

"Ona ulaşacağız," dedi Nick. "Hapse atılmış olsa bile. Hiç kimse dokunulmaz değildir. Bunu çok iyi biliyorum." Çocuk cezaevlerinde, insan gardiyanlara genellikle mahkumları hedef almaları için para ödenirdi.

O anda Trey'in cep telefonu çalmaya başladı. Hoparlörü açarak, "Alo" diye cevap verdi.

"Trey, bundan hoşlanacağından emin değilim," dedi Rhett. "Aslında hoşuna gidebilir. Bence Marcus beğenecek. Ya da belki de hoşlanmaz, çünkü artık onları ele geçiremez."

"Rhett," diye araya girdi Taryn, "mantıklı ol."

"Özür dilerim. Sadece snm.com'daki yeni videoları kontrol ediyordum. Quinn ve Lola McGee ölmüş."

"Ölü mü?" diye tekrarladı Dante, koltuğunda öne doğru eğilerek. "Bir klibin içindeyken vahşice öldürüldüklerini Hepsi de kürklü formda olan birkaç çakal tarafından insan formuna sokuldu. McGee'nin sürüsünü de yok ettiler."

Marcus Roni'ye döndü. "Quinn'in bize web sitesinden bahsettiğini öğrenmiş olabilirler."

Taryn, "Ya da dişi çakalı ölü buldukları için biraz sinirlendiler ve hınçlarını onlardan çıkarmaya karar verdiler," dedi.

"Kahretsin," diye mırıldandı Marcus. "Onları kendim öldürmek istedim."

Roni, Marcus'un yüzündeki huysuz ifadeye gülmek istedi. "Sorun değil. Onları bulduğumuzda hıncını çakallardan çıkarabilirsin." Tamamen buna niyetliydi.

"Olağanüstü kıcına bahse girebilirsin ki yapacağım." Ama bu fikir onun ruh halini iyileştirmede. Aslında, sonraki birkaç saat boyunca suratının asık olduğunu itiraf etmekten gurur duymuyordu. Daha sonra, Marcus ve Roni Toyota'sını sürünün park yerinden alıp kendi bölgesine götürdüklerinde bile sinirli kalmaya devam etti.

Roni homurdandı. "Nasıl kara kara düşüneceğini iyi biliyorsun."

"Kara kara düşünmüyorum, ben-" Marcus kendi bölgesinin büyük güvenlik kapılarına yaklaşırken cümlesinin ortasında durdu ve dışarıda park etmiş tanıdık bir araç fark etti. Orospu çocuğu.

Marcus'un içinde kabaran öfkeyi hissederek ona baktı. "Sorun nedir?"

Kapıların dışında durdu. "Beni burada bekle, tatlım."

"Bir tür sorunuz var ve benden burada beklememi mi bekliyorsunuz?"

"Sorun değil. Sadece biraz konuşmam gereken biri var." Başka bir şey söylemeden Toyota'dan atladı ve araca doğru ilerledi. Esmer, orta yaşlı bir adam sürücü tarafından inene kadar durmadı. "Baba." Kelime kesik kesik, tonsuzdu.

"Oğlum." Onun yanıtı da aynı şekilde düzdü. "Burada ne yapıyorsun?"

Jonas Fuller'ın ifadesi sertleşti. "Kerrie bana neler olduğunu anlattı."

Kafası karışan Marcus kaşlarını kaldırdı. "Tam olarak neler oluyor?"

"Eşini terk ediyorsun. Evet, Kerrie bana imgelemimi, çıktığın kadınla ilgili her şeyi anlattı. Eşinin sana ne kadar ihtiyacı olduğunu bildiğin halde onu terk ediyorsun. Bunu nasıl yaparsın? Kerrie'nin bana anlattığına göre, o senin annen gibi. Onunla ilgilenecek, onu kurtaracak birine ihtiyacı var, eşine ihtiyacı var-"

"Ve sana güvenen birine ihtiyacın var, değil mi?" Bu, babasını laf kalabalığının ortasında durdurdu. "İlk başta aklıma gelmemişti. Senin için hep kötü hissettim, kapana kısıldığını, eşin olduğu için annemin yanında durduğunu düşündüm. Ama hiç de öyle değilmiş, değil mi?"

Babası çenesini kaldırdı ama hiçbir şey söylemedi.

"Kendi başının çaresine bakamayan birine ihtiyacın var. Biri için bu kadar vazgeçilmez olmak sizi iyi hissettiriyor, değil mi? Bu kadar kırılmış biriyle ilgilenmek, mutluluğu tamamen size bağlı olan birine sahip olmak iyi hissettiriyor - hatta mide bulandırıcı bir bağımlılığı memnuniyetle mümkün kılacak kadar."

"Senin hakkında konuşuyoruz," dedi Jonas. "Eşin ve geleceğin hakkında."

Babasının arabasının yolcu kapısı açıldı ve Kerrie arabadan indi. Bu iş iyi gitmeyecekti.

"Marcus, lütfen babana gittiğim için bana kızma. Bir şeyler yapmam gerekiyordu. Hayatını mahvetmediğinden emin olmam gerekiyordu." Ona doğru hamle yaptı ama hırıltısı onu kısa sürede durdurdu.

"Hayatımı nasıl mahvedebilirdim ki?"

"O Roni denen kızla ciddileşerek," diye yanıtladı Kerrie. "O senin için doğru kişi değil."

"Kim

demiş?"

"İmgelemim

."

"Öngörülere pek inanmam," dedi Roni'nin bir zamanlar söylediği bir şeyi tekrarlayarak. "Artık değil."

Kerrie'nin burun delikleri alevlendi. "Beni dinlememen için seni ikna etti mi? Sana söylediklerimi görmezden gelmen için?" Marcus ona boş boş baktı. "Seni bana karşı kıskırttı, değil mi?"

"Aptalca bir şey yapma Marcus," diye bağırdı Jonas. "Eşini terk etmek aptallığın zirvesi olur. Hayatını ne olabilirdi diye düşünerek geçirirsin. Sana ihtiyacı olan birini terk edersin."

Bir arabanın kapısının çarparak kapanma sesi, babası ve Kerrie'nin Toyota'ya bakmasına neden oldu. Marcus, Roni'nin kızgınlığını hissedebiliyordu. Sadece bu da değil, kurdunun kızgınlığını da hissedebiliyordu.

Roni gelip onun yanında durdu. "Her şey yolunda mı Marcus?"

"Bu o, Jonas!" diye haykırdı Kerrie, işaret ederek. "Eşi için yolu açmayan bu!"

Jonas Roni'yle alay etti. "Yani sadece kendi eşinden vazgeçmekle kalmayıp Marcus'un da kendi eşinden vazgeçmesini mi istiyorsun?"

Başını eğdi. "Neredeyse umursadığına inanacağım."

Adam geri çekildi. "Tabii ki umurumda! O benim oğlum!"

"Umurunda mı? Gerçekten mi? Peki annesi onu reddedip uzaklaştırdığında ne yaptınız? Evde kendini güvende ve mutlu hissetmesi için ne yaptın? Oh, evet, hiçbir şey."

Marcus babasının yumruklarını sıkışını izledi. Yaşlı adam sorgulanmaktan ya da eleştirilmekten hiç hoşlanmazdı.

"Onun gerçek bir annesi yoktu, sadece kendi ihtiyaçlarını gören bencil bir çocuktuk," diye devam etti Roni. "Bunu telafi etmek için ona şefkat ve sevildiğine dair güvence verdiniz mi? Hayır, ona karşı sert davrandınız. Onu hem onun için hem de kendin için yalan söylemeye zorladın; kendini yalnız hissetmesine neden oldun. Onu kurtaramadığı, mutlu edemediği için kendini suçlu hissederek büyüdü."

Jonas homurdandı. "Bu değil-"

"İkiniz birlikte onu sevebilir, değerli ya da kabul edilebilir olmadığına, ikiniz için de önemli olmadığına inandırdınız. Bunu yaparak, insanların onu gerçek yüzüyle görmelerine izin verecek kadar kendini vermediği bir hayat yaşamasını sağladınız, çünkü bunu yapmak onlara onu reddetme şansı vermek demektir. Bunun yerine, önce o onları reddetti. Bana tam olarak nasıl 'önemsediğinizi' söyleyin, çünkü ben bunu göremiyorum."

Marcus kolunu ona doladı ve kulağına fısıldadı, "Şşş, sorun yok, tatlım." Onun kendisini bu şekilde savunduğunu duymak boğazına bir yumru oturttu.

"Marcus, onu istiyor olamazsın!" diye sızlandı Kerrie. "O sade, çocuksu, ağzı bozuk ve bencil biri!"

Roni elini salladı, o anda kadını acınacak halde bulmaktan başka bir şey yapmamıştı. "Gerçekten Kerrie, beni baş tacı etmene gerek yok."

Kahin gerçekten de ayağını yere vurdu. "Onu gerçekten önemsiyor olsaydın, hayatını bu şekilde mahvetmezdin."

"Fikrinizin önemli olduğunu düşünmeniz beni hem şaşırtıyor hem de sinirlendiriyor."

"İşte oğlum," diye başladı Jonas, "eşin için kenara çekilecek kadar bile umursamıyor!"

"O benim eşim." Sonra Kerrie'ye baktı. "Ama sen bunu biliyorsun, değil mi? Beni Roni'yle birlikte gördün. Onu tanımayacağımı umarak yalan söyledin."

"Hayır!" Kerrie çılgınca başını salladı. "Marcus, ben asla böyle bir şey yapmam. Bana inanmak zorundasın."

"Sana inanmıyorum. Roni ve ben çiftleştik, bu iş bitti."

"Siz gerçek eşler misiniz?" dedi Jonas, kabadayılığını kaybederek.

"Evet. Ve Roni ile çiftleşene kadar bir şeyin farkına varmamıştım - eşinizle birleşmek sizi bir bütün haline getirir. Sana her açıdan uyuyorlar, her şeyi doğru ve dengeli yapıyorlar. O zaman annem de sana uymak zorundaydı, değil mi? Bir bakıma sen de onun gibisin, acı çekmek istiyorsun. Tüm bu şehit kompleksi, değil mi?" Jonas hiçbir şey söylemedi. Öte yandan Kerrie...

"Onun senin gerçek eşin olduğuna inanıyor olamazsın! Seni kandırdı ya da başka bir şey, o-"

Roni homurdandı. "Kerrie, çeneni kapatman gerek yoksa seni yapacak." Kadın yutkundu.

"İşin bitti mi?" Marcus babasına sordu.

Jonas omuzlarını dikleştirdi, ifadesi yumuşadı. "Yani mutlu musun?"

"Öyleyim. Roni beni mutlu ediyor. Ama daha önce mutlu olmamı hiç umursamadın, şimdi neden umursuyorsun?"

"Bir şey istiyor," diye şüphelendi Roni.

"Tabiri caizse baltaları gömüp gömemeyeceğimizi öğrenmek istedim." Sanki her şey küçük bir tartışmaymış gibi.

"Neden isteyessin ki?" diye sordu Marcus, çünkü söz konusu Jonas Fuller olduğunda her zaman bir nedeni vardı.

"Annen seni özlüyor. İkimiz de Trey eski sürümüzden sürüldüğünde seninle birlikte gitmediğimiz için pişmanlık duyuyoruz. Yollarımızı ayırmamış olsaydık her şey çok daha iyi olabilir miydi diye sık sık düşündük. Sen bizim oğlumuzsun; seni seviyoruz, seninle gurur duyuyoruz ve hayatının bir parçası olmak istiyoruz. Özellikle de artık çiftleştğin için. Etrafınızda sizi destekleyen başka insanların olması ikiniz için de iyi olabilir."

"Anka Sürüsü'ne geçmek istiyorsun," diye tahmin etti Roni. Bunu Eliza ve Janice'te de görmüştü -duygusal manipölasyon, pohpohlama ve yararlı olabilecekleri iması.

Marcus gözlerini Jonas'a dikti. "Roni haklı, değil mi?"

"Eğer ailenin yeniden bir araya gelmesine yardımcı olacaksa, annen ve ben bunu düşünebiliriz." Sanki Marcus'a bir iyilik yapacakmış gibi.

"Hoş geldin ziyaretini fazla uzattı, değil mi?" Marcus gülümsedi ama gülümsemesinde hiç sıcaklık yoktu. "Kendine ne yaptığını öğrenen oldu mu?"

"Hayır, o seni özlüyor. İkimiz de özlüyoruz. Sen bizim oğlumuzsun."

Marcus karşısındaki sert adama bakarken bir an sessiz kaldı. "Sana mutsuzluk dilemiyorum. İstemiyorum."

Senden nefret ediyorum. Görüyorsun, hiç umurumda değil ve bunu sen yaptın. Büyürken annemle aranızda geçenleri izledim çünkü başka seçeneğim yoktu. Artık izliyorum. Ve Roni'yi buna maruz bırakmayacağım. Kendimi de buna maruz bırakmayacağım." Roni'nin saçlarını öptü. "Hadi tatlım."

Marcus'un onu Toyota'ya geri götürmesine izin vererek omzunun üzerinden Kerrie'ye baktı. "Eğer bir daha bize yaklaşırsan, seni kendi yumurtalıklarında boğarım. Ve bundan zevk alırım. Dahası, senin de bundan zevk almanı sağlarım. Sadece söylüyorum."

OceanofPDF.com

cHAPTkR StXTkkM

Roni çiftleşme törenini üç kelimeyle anlatabilirdi: Garip. Gibi. Bok gibi.

Romantik bir tip değildi, hiç olmamıştı. Sevgi dolu şeyler onu her zaman rahatsız etmişti. Aslında, kafasını karıştırırdı. Örneğin, bir kıza çiçek almanın ardındaki mantığı göremiyordu. Neden bir insana solup ölmesini izleyebileceği bir şey alsın ki? Bu, birine hasta bir köpek yavrusu vermek gibi bir şeydi. Bu nasıl romantik bir jest olabilirdi ki?

Hayır, Roni anlamadı. Neden elbise giymek zorunda olduğunu da anlamamıştı. Shaya, Taryn ve Jaime'nin neden yüzüne makyaj yapmakta ısrar ettiklerini ya da neden spor ayakkabı giyemediğini de anlamıyordu. En azından birazcık rahat hissetmesine izin verilmesi gerekmez miydi? Görünüşe göre yokmuş. Evet, bu onu çok kızdırmıştı. Ama Roni her şeyi kabul etmişti. Neden kabul etmişti? Çünkü Marcus'u çaba gösterecek kadar önemsiyordu.

Böylece, hazırlıklı ve yalınayak, Nick'in kolunda, Shaya'nın peri ışıklarını takip ederek kulübesinden ormana doğru ilerlemişti. Nick ona kocaman bir insan çemberinin ortasına kadar eşlik etmişti: Marcus'un kız kardeşleri, eşleri ve çocuklarının yanı sıra tüm Merkür ve Anka kurtları bir araya toplanmıştı. Bu yoğun ilgi kalbinin en kötü şekilde çarpmasına neden olmuş, geri dönmek istemişti ama

yapmamıştı. Neden? Çünkü Marcus'u buna cesaret edecek kadar önemsiyordu.

Trey töreni gerçekleştirirken, gözlerini hep Marcus'tan ayırmamıştı. Tıpkı her zaman yaptığı gibi, eşi onu rahatlatmayı başarmıştı ... yalnız kaldıkları anda hayatının bir santimi kadar sikileceğini söyleyen o delici bakışlarla ona bakmasına rağmen. Ve Trey onlardan yemin etmelerini istediğinde, bunda hiçbir anlam görmemesine rağmen bunu yapmıştı. Ne de olsa törensel sözlerin hiçbir gücü yoktu. Bu sadece çiftleşmeyi kutlamanın bir yoluydu: Annesi buna "parti için bir bahane" demişti. Yine de Roni kelimeleri itaatkâr bir şekilde tekrarlamıştı. Neden tekrarlamıştı? Çünkü Marcus'a bunu yapacak kadar değer veriyordu.

Dahası, gülümsemiş, dans etmiş ve lolipoplarını çıkarmaya direnmişti. Marcus için, özellikle de onu tek başına bırakmayacağına söz verdiği için -partilerden, ilgiden ve insanların arasına karışmaktan hoşlanmadığını bildiği için- tüm bu gariplikleri bir kenara itmişti. Bu yüzden birkaç saat sonra kendini ciddi şekilde kızgın buldu.

Dante, Jaime ve Derren'in yanına giderek, "Marcus nerede?" diye sordu.

Dante kaşlarını çatarak etrafına bakındı. "Seninle birlikte olduğunu sanıyordum."

"Yaklaşık yirmi dakika önce kayboldu. Bira almak için çadıra gideceğini söyledi ve o zamandan beri onu görmedim."

Derren gülümsedi. "Muhtemelen yemeklerden dolayı dikkati dağılmıştır."

İlk aklına gelen buydu. "Çoktan kontrol ettim. Orada değil. Kız kardeşleriyle de birlikte değil." Marcus'un kız kardeşleri Roni'yi tekrar sorguya çekmeye çalışmışlardı, o da onlara birkaç rastgele bilgi vermiş ve aslında kaçıp gitmişti.

Jaime gülümseyerek onun koluna dokundu. "Konu dışı ama Greta'nın törende ağladığını gördün mü? Sevinç gözyaşlarıydı onlar. Tüm parti boyunca seni övüp durdu, bu da anneni garip bir şekilde sinirlendiriyor." Eliyle işaret etti

Grace, Rhett, Lydia ve Cam eğlenerek bakarken iki kadın hararetli bir tartışma içindeydi. Roni, Lilah'nın bebek mırıltıları yüzünden konuşulanları duyamıyordu. "Teyzen nerede?"

"Dün gitti, bizim için büyük bir zevkti." Sinirli bir nefes üfleyen Roni, eşinden bir iz bulabilmek için etrafı taradı.

"Sorun yok tatlım, muhtemelen diğer infazcılarla konuşuyordur."

Jaime'nin haklı olabileceğini düşünen Roni, Anka Kuşu ve Merkür infazcılarının bir arada olduğu yere doğru ilerledi. "Marcus'u gören var mı?"

"Onu yaklaşık yarım saat önce gördüm," dedi Trick.

Tao başını salladı ve Roni'ye gülümsedi. "O sırada seninleydi. Bir tavuk kanadı için kavga ediyordunuz." Bunu sırf onu kızdırmak için yapmıştı.

"Endişelenmene gerek yok." Bracken onun sırtını erkeksi bir şekilde sıvazladı. "Buralarda bir yerde olacak." Ryan homurdandı.

Kaşlarını kaldırdı ve yüzünü işaret etti. "Endişeli görünüyor muyum?"

Cevap veren Zander oldu. "Hayır. Kızgın görünüyorsun." Jesse, "Belki de Alfalarıyla birlikte," diye önerdi.

Umarım haklıydı, yoksa Roni eşine ciddi şekilde zarar vermek zorunda kalabilirdi. Alfalar, Kye, Shaya, Caleb ve Kent'le birlikte rahat bir şekilde oturma alanına yerleşmişlerdi. Ama Marcus'tan hiçbir iz yoktu.

"Ro!" diye seslendi Kye onu görür görmez.

Çocuk elinden kurtulup Roni'ye doğru atlamaya çalışınca Shaya güldü. "Seni benden daha çok sevdiği için kıskanıyorum."

"Bazen onun da benden daha çok hoşlandığını düşünüyorum," diye mırıldandı Taryn şakacı bir şekilde, başını Trey'in omzuna yaslayarak.

Kye'ı kucağına alarak - ki o da yanağına ahududular üflemeye başladı - "Marcus'u hiçbir yerde bulamıyorum" dedi.

"Kız kardeşleriyle birlikte değil mi?" diye sordu Caleb. "Onu daha önce onlarla gördüğümü sanıyordum."

Roni derin bir nefes verdi. "Onu bir süredir görmemişler."

Kent başını eğdi, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Grace'le ya da oradaki küçük grubundan biriyle konuştun mu?"

"Hayır, aslında yapmadım. Teşekkürler, Kent."

Taryn ellerini Kye'a doğru çırpı ve sonra davet edercesine iki yana açtı. "Haydi bebeğim. Ro'nun artık gitmesi gerekiyor."

Annesine kaşlarını çatarak kollarını Roni'nin boynuna doladı. "Benim."

"Evet, elbette," diye kıkırdadı Taryn. "Ama yine de git."

"Benim, benim, mi-ooh, kurabiye." Pratik olarak fırlattı kendisine kurabiye sallayan Shaya'ya baktı.

"Hazır oradayken," diye başladı Shaya, Kye'ı kucağına oturtturarak, "onlara Nick'i görüp görmediklerini sor."

Roni'nin kaşları çatıldı. "Nick buralarda değil mi?" "Onu yarım saattir falan görmedim."

Trey, Taryn ile bakıştı. "Düşündüm de, Eli'ı bir süredir görmedim."

"Oh, onları öldüreceğim." Kardeşlerini, bir tür dublörlük yapmaktan büyük keyif alacaklarını bilecek kadar iyi tanıyordu. "Marcus'a ne yaptıklarını ancak hayal edebilirim."

"Kim? Kardeşlerin mi?" Kent başını salladı. "Onlar senin eşine hiçbir şey yapmazlar."

Roni inanmayarak kaşlarını kaldırdı.

"Tamam, eşinize bir şey yapabilirler, çünkü ona işkence etmekten hoşlanıyor gibi görünüyorlar. Ama Marcus bu tür şeyler için tetikte olacaktır."

"Evet," diye onayladı Shaya. "Çiftleşme töreninizin gecesini mahvetmelerine izin vermeyecektir. Asla."

Meğer arkadaşı da tam olarak bunu yapmış. O akşam, parti bittikten sonra, Dante ve Ryan onun kulübesinde belirmiş, ellerinde bir

Şarkı söyleyen Marcus. Şarkı söyleyen Marcus'un yüzü de kaplan gibi boyanmıştı ve parlak bir tanga dışında çıplaktı.

Dante konuşurken onu yaşam alanına sürüklediler. "Biz değildik, kardeşlerin yaptı. Onu sarhoş edip bir ağaca bağladılar ve bu hale getirdiler."

"Orospu çocukları. Onları öldüreceğim."

"İçimden bir ses buna gerek kalmayacağını söylüyor. Şu anda Kathy Eli'nın kışını tekmeliyor ve Shaya da Nick'i av tüfeğiyle kovalıyor, şaka bile yapmıyorum. Sanırım biz ayrılmadan önce ona söylediği son sözler, 'Kaç, Alfa çocuk' oldu."

"Onu nereye koyalım?" diye sordu

Ryan. Kadın iç çekti. "Yatağın üzerine."

Dante kaşlarını kaldırdı. "Emin misin?"

Onun ne düşündüğünü biliyordu: Geceyi eşiyle geçirmek yerine sinsi kardeşleriyle sarhoş olmayı tercih ettiği için Marcus'un acı çekmesini neden istemiyordu? Dante'nin anlamadığı şey, Marcus'un acı çekmesini sağlamak için her türlü niyete sahip olduğuydu. "Ah, evet. Eminim."

Ertesi sabah Marcus'u uyandıran parlak ışıktı. Yoksa başındaki ağrı mıydı? Ya da o rahatsız edici ses miydi? Kendi nefes alışının sesi olduğunu fark etti. Emin değildi. Işığı engellemek için yorganı başının üzerine çekmeye gitti. Garip bir şekilde kolunu hareket ettiremedi. Tekrar denedi. Hayır, hâlâ kımıldamıyordu. Daha da tuhafı, diğeri de kıpırdamıyordu.

Gözlerini zorla açtığında, güneş ışığı onu neredeyse kör ettiği için irkildi. Birkaç kez gözlerini kırptırdıktan sonra başını çevirdi ve evet, bileğinin yatak başlığına bağlı olduğunu gördü. Diğer bileğine baktığında, evet, onun da iple bağlanmış olduğunu gördü. Dahası, ayak bilekleri de ayağa sabitlenmişti.

aynı iple yatağa bağıladı. Tamamen çıplak, kartal gibi açılmıştı.

Bu hiç komik değildi.

Başını kaldırarak, "Roni?" diye seslendi. Yüzünü buruşturdu; kendi sesi bile canını yakıyordu.

Zihnini bulandıran örümcek ağlarıyla mücadele ederek önceki geceyi hatırladı. Trey töreni gerçekleştirirken Roni'nin ne kadar muhteşem görüldüğünü hatırladı. Daha fazla beceriksiz olamamasının ne kadar sevimli olduğunu hatırladı. Bir yerlere kaçıp partiden saklanmamış olmasını hatırladı ve bu onu gururlandırmıştı. Kardeşlerinin nasıl ... oh kahretsin.

"Roni!" Hiçbir şey. Bağlarla sertçe mücadele etti ama bir santim bile vermediler. Görünüşe göre arkadaşı düğümlerle arası çok iyiydi. Neden şaşırmamıştı? Önemli değildi. Pençelerini çıkaran Marcus bileğini ipi kesmeye yetecek kadar açtı. Tek yapması gereken malzemeyi zayıflatmaktı ve ip hemen kopacaktı.

Ama olmadı. İp hafifçe bile gevşemedi.

"İstersen kesmeye devam et. İşe yaramayacak. Şekil değiştirenlere dayanıklı ip."

Başını kaldırdığında eşini kapı pervazına yaslanmış, kollarını kavuşturmuş, törende giydiği siyah elbisenin içinde buldu. Ve hiç de mutlu görünmüyordu. Özür dilemesi gerektiğini söylemek yanlış olmazdı. "Kardeşlerin tekilayı onlardan daha iyi idare edemeyeceğimi söyledi ve maço erkek gururu bu meydan okumayı görmezden gelemeyeceğimi dikte ediyor" bahanesinin davasına yardımcı olacağını gerçekten düşünmüyordu. "Muhteşem . . ."

Roni kapının pervazını itti, gözlerini onunkilere dikti, bıkkınlığının her zerresini görmesine izin verdi. Sesini eşit ve düz tuttu. "Evet?"

Marcus nefesini dışarı üfledi. "Çok kızgınsın."

"Kızgın mı? Neden kızayım ki? Tek yaptığın kardeşlerimin seni kör kütük sarhoş etmesine izin vermektir, onların kurnaz zihinlerinin nasıl işlediğini biliyorsun. Tek yaptığın onlarla vakit geçirmeyi seçmektir."

benimle vakit geçirmekten daha önemli. Başka bir gece olsa umurumda olmazdı. Ama çiftleşme törenimizin olduğu gece ... evet, bu benim için bir sorun."

Kendini bok gibi hissederek -ve kuşkusuz, eşinin ters düştüğünde oldukça hırçın olduğunu düşününce biraz gergin- ciddiyle, "Özür dilerim," dedi.

Yatağın ayak ucuna geldi. "Bu bizim çiftleşme törenimizdi. Senin deyimimle, 'bir çift olarak geçireceğimiz en özel akşamlardan biriydi' ... Ve sen üzgün müsün?" Yapabileceğinin en iyisi bu muydu? Kahretsin, tangayı ve yüz boyasını üzerinde bırakmalıydı.

Kurt gözleri ona parladı ve hayvanının haklı öfkesini gördü. "Güzelim, bunu telafi edeceğim."

"Biliyorum yapacaksın." Roni elbisesini yukarı sıyırıp vücudunun üzerinden geçirdi ve adamın gözlerinin açlıkla parlayarak kadının her santimetresinde gezinmesini izledi. "Bana tam olarak istediğimi vereceksin."

"Yapacağım," diye söz verdi alçak bir hırıltıyla. "Sadece beni çöz, ben de-"

Güldü. "Seni çözmek mi? Bunu neden yapayım ki?"

Şaka yapıyor olmalı. Değil mi? "Tatlım, özür dilerim. Gerçekten."

"Biliyor musun, birinin üstüne çıkmak bana daha önce hiç cazip gelmemişti. Ama şimdi, seni bağlanmış ve benimle oynarken görmek... Bu fikrin kendine göre avantajları var."

Gerildi. "Roni. . ."

"Ne yani, kontrolün sende olmadığı fikrinden hoşlanmıyor musun? İsteddiğini 'alamayacağın' fikrinden mi? Sadece benim sana verdiğimi mi alacaksın?"

Hayır, yapmadı. Ama yine de parmaklarını bir kalçasında gezdirdiğinde inlemekten kendini alamadı. Aniden kuruyan boğazını temizleyerek, "Ne istiyorsun?" diye mırıldandı.

"Dün gece istediğim şey." Tırnaklarını adamın diğer kalçasında gezdirerek homurdanmasına neden olurken bakışlarını adamın sikine doğru kaydırды. "Hmmm. Durumdan rahatsız ama kaya gibi sert."

"Çünkü önümde çırlıçıplak duruyorsun ve tahrik kokunu alabiliyorum." Dürüst olmak gerekirse, tüm bu olanlar onu biraz heyecanlandırmıştı; küçük, güzel kurdunun ne yapacağını merak ediyordu. Ama lanet olsun, merak etmemeliydi çünkü baskın erkekler boyun eğmezdi. Hayatında hiçbir şekilde boyun eğmemişti. Trey'e bile... Marcus'u iyi bir uygulayıcı yapan da buydu; Alfa itaatkâr evcil hayvanlar istemezdi, kendi adına düşünen insanlar isterdi.

"Hepsi bu mu?" diye sordu şüpheyle.

"Hepsi bu kadar."

"Anlıyorum." Roni onun üstüne çıktı ve göbeğinden gergin bir meme ucuna kadar bir yol yaladı. Dilinin ucuyla fiske vurdu ve adam dişlerinin arasından tısladı. Kendini alçaltarak vücudunu onunkine sürttü ve yanağını onun göğsüne sürttü.

Kadının tenini üzerinde hissetmek hoşuna gittiği için inledi ve sikini kadına sürtecek kadar eğildi. Onun ağzını isteyerek başını kaldırdı ve "Buraya gel" diye emretti.

Diliyle diğer meme ucunu fiskeledi. "Hayır." "Roni."

Kadın göğüslerini sertçe ısırınca sarsıldı. "Siktir." "Belki. Ama henüz değil." Yaladı ve ısırıldı.

Çaresiz kalana ve kontrolünü kaybetmenin eşiğine gelene kadar şehvetli bir işkence yapma niyetiyle vücudunun üst kısmını sıktı. İnleme, hırlama ve onu yatıştırma çabaları arasında bağlara karşı mücadele etti.

"Roni, bırak beni, söz veriyorum bunu telafi edeceğim."

"Ama bu eğlenceli." Dişlerini iddiasının üzerinde gezdirdi işaretledi, ondan alçak bir hırıltı çıkardı. Yatakta biraz daha sürünerek göğüslerini adamın yüzüne doğru sarkıttı. Bir meme ucuna sıkıca yapıştı, amını sıkacak kadar sert emdi. Sonra onu dişlerinin arasında sıkıca tutarken diliyle de fiskeledi.

"Çöz beni de onlarla
oynayabileyim." Dik oturdu.

"Hayır."

Uyarırcasına hırladı. "Buraya gel. Sana dokunmak istiyorum." Bu bir rica değildi. Bir emirdi. Ona dokunabilirdi. Ne Marcus ne de kurdu kendisine ait olan bir şeye erişiminin engellenmesinden hoşlanmazdı.

"Ve dün gece eşimi istedim." Tırnaklarını hafifçe meme uçlarına geçirerek onun sarsılmasına neden oldu.

"Üzgün olduğumu söyledim."

"Oh, peki, eğer üzgün olduğunu söylediyse . ." diye homurdandı.

"Ellerimi serbest bırak. Sana dokunmak istiyorum." Buna ihtiyacı vardı. Onu hissetmeye ihtiyacı vardı. O pürüzsüz, tonlu teni hissetmeye, göğüslerinin ellerini doldurduğunu hissetmeye, takıntılı olduğu o kıcı avuçlamaya ihtiyacı vardı. Aleti ağırlaşmış, zonkluyor ve patlamaya hazır hissediyordu.

"Görünüşe göre, vücuttaki en güçlü kas ... dildir." Öne doğru ayaklarını sürüyerek adamın yüzünün önünde diz çöktü ve kendini alçalttı. "Bunu kanıtla."

Memnuniyetle. Dilini kızın kıvrımlarında gezdirdi ve kızın tadı ağzında patlarken inledi. Kahretsin, kaygan ve hazır olduğunda hiçbir şeyin tadı eşinden daha güzel olamazdı. Tekrar ve tekrar kıvrımlarını yaladı, klitorisine vurmak ya da dilinin ucuyla daire çizmek için durakladı. Kız kıpırdandığında ve her zaman sikinin seğirmesine neden olan o sinirli inlemelerden birini çıkardığında, dilini içine soktu.

Marcus dilini tekrar tekrar kızın içine sokmadan önce etrafında döndürdü. Kalçaları titriyordu ve huzursuzca kıvranıyordu. Boşalması gerektiğini bildiğinden, dilini tekrar amının içine sokmadan önce kısa bir süre klitorisini emdi. Bunun üzerine kadın sırtını dikleştirdi ve boşaldı. Adam her damlayı yalayıp yuttu, kadın uzaklaştığında itiraz ederek hırladı. "Buraya gel."

"Ben de seni ödüllendirecektim." Adamın kalçalarından birine oturarak elini sikinin etrafına sıkıştırdı ve başparmağını başının üzerinde gezdirmeden önce bir kez pompaladı. "Ödül istemiyor musun?"

Çaresizce onun yumruğuna doğru eğildi. "Tekrar." Onu sert ve hızlı bir şekilde pompaladı, neredeyse aklını kaçırmamasına neden olacak bir bükülme hareketi yaptı. "İşte böyle. Daha sert." Tanrım, o kadar yakındı ki... neredeyse-

Küçük cadaloz durdu. Kısıtlamalara karşı direndi. "Bırakın beni!"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bana emir verebilecek bir konumda olduğumu sanmıyorum, değil mi?"

Hırladı. O kadar yakın ama bir o kadar da uzaktı ki bu onu çıldırtıyordu. Dahası, o da bunu biliyordu. "Özgür kaldığımda seni çok sert becereceğim ve hoşuna gidip gitmemesi umurumda bile olmayacak!"

Güldü. "Büyüleyici."

Etkileyici mi? "Ya beni kaldır ya da içine sok." Başını eğerek dudaklarını büzdü. "Hayır."

Nah? Onu öldürecekti. Gerçekten, onu eline geçirdiğinde ... onu becerdikten sonra ... onu öldürecekti.

"Sikişmeye başlayacağız, ama henüz değil." Eğildi ve adamın sikini dibinden ucuna kadar yaladı. "Sana güzel ve ıslak ihtiyacım var ... böylece sana binebilirim."

Yumuşak elini sikinin dibine dolayıp onu ağzına aldığı anda inledi. Onu sertçe emdi, her geçişte daha derine götürdü ve dilinin düzlüğüyle horozunun alt tarafını okşadı. "Siktir, evet. Çok iyi bir ağzın var." Kadının yumuşak saçları adamın kalçalarının üzerinde dolaşırken ve kız adamın sikinin etrafında inerken, adam tam anlamıyla cennetteydi. Duraklayarak, dişleriyle başını hafifçe sıyırmadan önce dilini onun etrafında dans ettirdi. "İşte bu kadar. Beni boşalt." Bunun yerine durdu ve iç uyluğunu sertçe ısırarak onu işaretledi. "Bir elini çöz. Bir elini." Ona dokunmayı o kadar çok istiyordu ki, içi sızlıyordu. Hayatında hiçbir şey için bu kadar çaresiz olduğunu sanmıyordu. Bunu ona sadece Roni yapabilirdi.

Adamın sikine sarılarak başını salladı. "Hayır. Sen bağılyken sana bineceğim. Ve hiçbir şey yok

Bu konuda ne yapabilirim?" Kendini tamamen adama bırakarak üzerine kapandı.

Kasları onu sıkıca kavradı. "Siktir, Roni." Yavaşça, sadece başı içine girene kadar kendini kaldırdı ve sonra yavaşça kendini tekrar soktu. Adam "Daha hızlı" diye gürlemeden önce bunu birkaç kez daha yaptı.

Bir keresinde söylediği bir şeyi yorumlayarak, "Hayır, çünkü bu horoz içimdeyken, o benimdir. Ve şu anda onu güzelce ve yavaşça sürmek istiyorum."

Hırladı. "Güzel ve yavaş "ı sevmiyorsun. Bu beni öldürdüğü kadar seni de öldürüyor. Bırak beni tatlım, yemin ederim seninle ilgileneyeceğim." Kalçalarını döndürdü. "Tekrar yap." Yaptı ve adam inledi. "Roni, buna daha çok ihtiyacım var. Senin de ihtiyacın var. Hadi, ikimize de ihtiyacımız olanı ver."

"İhtiyacın var mı?"

"Evet," diye
homurdandı. "Kötü
mü?"

"Evet. Yap şunu, Roni!" Tırnaklarını beline geçirerek onu sertçe becerdi. Adam onun aşağı doğru her hamlesine doğru eğiliyor, olabildiğince derine inmek istiyordu. Saçlarından bir avuç tutmak, onu kendine çekmek ve boynunu ısırarak istiyordu. Yapabildiği tek şey, kadının onun sikinin üzerinde kendini becermesini, aşağı yukarı çarpmasını izlemektir. Hafızasına kazınacak bir manzaraydı bu. "Çöz beni de sana dokunabileyim."

"Hiç şansın yok. Sana ne verirsem onu alacaksın." Kalçalarını döndürmek için durakladı. "Anladın mı?"

Marcus ona hayatında hiç boyun eğmediğini ve şimdi de eğmeyeceğini söylemeye hazırdı. Ama bu "herhangi biri" değildi. Bu onun eşiydi. Bu anlamda, o anda kontrolün kimde olduğunun pek bir önemi yoktu çünkü zaten ona sahipti. Yine de bu, sözlü olarak boyun eğmeyi kabul etmesinin onu kızdırmayacağı ya da ona işkence etmenin bedelini ödemeyeceği anlamına gelmiyordu. "Tamam. Ne verirsen alacağım."

"Evet, yapacaksın." Yine, klitorisini adamın leğen kemiğine sürtündürerek kendini defalarca sokmaya

başladı. Sürtünme devam etti

hisler onu boğmaya devam etti ve sonunda bir doruk noktası onu süpürene kadar gerilim yoğunlaşmaya devam etti. Omurgasından yukarı doğru dalgalanıyor, vücudunu eğiyor gibiydi ve Roni başını geriye atıp çığlık attı.

Kasları onun etrafında sıkılaştı ve kasıldı, sikini sağdı. "Orospu çocuğu." Marcus son bir kez daha itti ve kadının içinde patladı - bu devam etti, devam etti ve devam etti. Sonra nefes nefese onun üzerine yığıldı. Eşi beynini karıştırdığı için konuşabilmesi için birkaç dakika geçmesi gerekti. "İyi misin, güzelim?"

"Hmmm."

"Dün gece için gerçekten özür dilerim." Kıs kıs güldü. "Olsan iyi olur."

"Yaptığım çok boktandı ve sen bunu hak etmedin." Kısa bir duraklama. "Şimdi beni çözecek misin?"

"Şey . . ."

"Roni."

"Sadece birkaç tehditte bulundun." Ve eşi her zaman tehditlerini yerine getirirdi.

"Sana dokunamamak beni deli ediyordu, hepsi bu," diye güvence verdi ona. "Hadi, çöz beni. Kollarım acımaya başladı."

Bunu hiç düşünmemişti. Doğrulup öne doğru yürüdü ve bir bileğini kurtarmak için eğildi. Bunu yaptıktan sonra diğerini de serbest bıraktı ve geriye uzanıp ayak bileklerini çözdü. Tam kollarına masaj yapmak üzereydi ki aniden sırtüstü çevrildi. Elektrik mavisi gözleri kararlılık ve açlıkla dolu bir şekilde ona bakıyordu. "Şimdi, Marcus . . ."

Alt dudağını sertçe ısırıldı. "Benim olanı benden esirgedin."

"Tam olarak değil."

"Evet, yaptın." Dilini kadının boğazının çukurunda döndürdü. "Gördün mü, bu vücut bana ait. Ona dokunmak istedim" -bir elini onun yan tarafına götürdü- "yaladı" -boynuna uzun, şehvetli bir yalama yaptı- "ısırıldı"

dişlerini boğazına geçirdi-"ve sik onu." Canlanan sikini kızın klitorisine dayadı.

"Seni ortada bırakmış değilim."

"Mesele bu değil, değil mi?" Başparmağını kızın alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Benden boyun eğmemi istemen bir şey, ama bana ağzını bile vermedin. Bu çok acımasızcaydı."

"Şimdi alabilirsin."

"Evet, yapabilirim. Ve yapacağım." Ağzını onunkinin üzerine kapattı, dilini içeri sokarak öpücüğe hükmetti. Diliyle kızın diline saldırdı ve bir karşılık istedi. O da dilini onunkine dolayarak karşılık verdi. Her zaman olduğu gibi, eşi aldığı kadar iyi verdi. Ama öpücüğü kendine ait kılmaya çalışmadı, ona hükmetmeye çalışmadı. Onu yatıştırmaya çalıştığını biliyordu.

Marcus yatıştırılacak bir ruh halinde değildi. Tekrar sertleşerek onu hızla elleri ve dizleri üzerine çevirdi ve sikinin ucuyla girişini okşadı. "Benim olanı almamı engelledin. Bu yüzden şimdi alacağım." Kadının içine girdi. Kadının kasları onu sıkıca kavradı ve sırtı kavislendi. Uzun bir kaymayla içinden çıktı ve her santimini hissetmesini sağladı. Sonra tekrar içeri daldı. Vuruşlarını yavaş ve nazik tuttu. Kız onunla buluşmak için geri itmeye çalıştığında, adam bir kış yanağını tokatladı. "Hayır. Güzel ve yavaş yapıyoruz."

Kendisine tam olarak bu kelimeleri kullandığı için ona işkence ettiğini anlayan Roni, omzunun üzerinden ona ters ters baktı. "Ne yani, bana bundan daha sert şaplak atamaz mısın?"

Oh, küçük cadı. Elini önce bir yanağına, sonra da diğer yanağına sertçe indirdi. "Bu soruna cevap oldu mu?" Elini kadının kürek kemiklerinin arasına yerleştirerek sertçe bastırdı. Kız bu son derece baskın hareket için ona saldıramadan, adam iki omzunu da kavradı ve kızın içine girip çıkmaya başladı.

Onun altında sıkışıp kalan kadın hırladı. "Bırak beni!"

"Neden? İstedimde kalkmama izin vermedin." Roni'nin eğer gerçekten kalkmak isterse o süslü hareketlerinden birini kullanarak kalkabileceğini biliyordu.

istedim. Hayır, hayal kırıklığının kaynağı sıkıştırılmış olması değildi. Küçük arkadaşı mücadeleyi severdi. Hoşuna gitmeyen şey, adamın onu istediği kadar sert sikmemesiydi. "Daha sert istiyorsun tatlım, değil mi?"

"Evet," diye mırıldandı.

"Zor."

"Ne?"

"Hoşuna gitse bile umurumda olmayacağı konusunda seni uyarmıştım." Bu onu kızdırmışa benziyordu. Hırlayarak pençelerini açtı ve onu kesmek için geriye uzandı. Şansına, herhangi bir hasar vermesi için açısı çok garipti. Bu onu daha da sinirlendirdi. Kıvrandı ve çırpındı, ona küfretti. "İşte bu, dövüş benimle." Dövüştü de. Ama adam ona çarpmaya başladığında kavga durdu, ona istediği kadar sert ve hızlı verdi.

Roni'yi şaşırtarak aniden sikini geri çekti. "Bu da ne-" İki uzun parmağın içine girmesiyle nefesi kesildi. "Ne yapıyorsun?" Sonra o parmaklardan biri arkadaki büzülmüş deliğe kayd ve onu alaycı bir şekilde daire içine aldı.

"Seni buraya kimse getirdi mi?" "Hayır. Sen de götürmeyeceksin."

Kıkırdadı. "Oh, evet yapacağım." Parmağını yavaşça içeri itti ve kadın tıslayarak kasıldı. "Bunu istemiyormuş gibi davranma. Bunu düşündün, hayal ettin." Güzel küçük kurdu bunu merak etmeyecek kadar meraklıydı. Parmağını onun kıcından çıkardı ve yavaşça tekrar içine soktu.

Tamam, merak ettiğini kabul edebilirdi. Ve şaşırtıcı bir şekilde bu hissin hoş olduğunu da kabul edebilirdi. Acıtıyordu ama bir parça da zevk veriyordu. Birkaç itişten sonra parmağın etrafında gevşemeye başladı. Ama sonra ikinci bir parmak sokuldu ve kadın gerildi.

"Şşş, sorun yok. Henüz sikimi oraya götüremezsin. Önce seni germemiz gerek."

"Sen çok büyüksün." Bu sözleri söyleyebildiği ve bunları kastettiği için ne kadar şanslıydı?

"Sen benim eşimsin. Beni her yere ve her yere götürmek için yaratılmışsın." İddia ettiği işaretin üzerini yalarken iki parmağını tekrar tekrar kıkına sokup çıkardı. Kısa süre sonra inlemeye ve kıvranmaya başladı, bu yüzden üçüncü bir parmak ekledi. Kadının tekrar gerilmesini bekliyordu ama gerilmedi. "İşte bu, tatlım." Üç parmağını yavaşça içeri ve dışarı kaydırды, ta ki kadın onları karşılamak için geri itmeye başlayana kadar. "Sanırım benim için hazırsın."

Roni adamın sikinin kalın, yuvarlak başının kıkına bastırıldığını hissettiğinde, gerilmemek için elinden geleni yaptı. Bunun yerine, adam yavaşça içine girmeye başladığında kendini dışarı itti. Bu nasıl bir histi, tarif edemiyordu. Adam onu inç inç sikiyle beslerken, gererken ve doldururken zevk, acı ve baskının bir kombinasyonuydu. "Acıyor," diye homurdandı ama şikâyet etmiyordu.

Marcus durakladı ve onun omzunu öptü. "Şşş, çok iyi gidiyorsun." Tekrar ileri doğru itti. Kahretsin, onu hissetmek, sikinin kıkının içinde kayboluşunu görmek, çıkardığı o sinir bozucu inlemeler... Şimdiye kadar boşalmamış olması bir şoktu. Sonunda tamamen kılıfına girdiğinde, Marcus inledi. "Kahretsin, çok sıkısin." Kadının sırtını örterek kulağına konuştu. "İyi misin?" Aralarındaki bağlantı sayesinde onun iyi olduğunu hissedebiliyordu ama kelimeleri duymak istiyordu.

Bir kez başını salladı, nefes nefese kalmıştı. "Ben iyiyim."

Kıkını avuçlayan Marcus, sadece başı içine girene kadar yavaşça geri çekildi. Sonra taşaklarına kadar oturarak yumuşak bir şekilde geri girdi. "Kıkını sevdiğimi biliyorsun. Bu en sıkı, en tatlı kık. Ve hepsi benim." Tekrar ve tekrar, yavaşça içeri ve dışarı itti. "İyi hissediyor musun? Biraz daha?" Kızın onaylayan iniltisi üzerine hızını biraz artırdı ve itişlerini sertleştirdi. Her birine karşı koymak için geri çekildi. "İşte bu, al onu."

"Daha sert."

Hırlayan Marcus dişlerini kızın ensesine kilitledi ve sikini kızın içine sokup çıkarmaya, ona tam olarak istediğini vermeye başladı. Her sızlanma ve inleme

Onu daha da tahrik etti, ona çarpana kadar kontrolünün sınırına kadar sürükledi. Adını inledi - bu tam bir hayal kırıklığı sesiydi ve adam onun yakın olduğunu biliyordu.

Bir elini kızın altına sokarak iki parmağını kızın amına soktu. "Ver onu bana, Roni. Gel." Dişlerini Roni'nin ensesine kan çekecek kadar batırdı ve Roni'nin kıcı etrafında sıkılaştıkça hırladı. Kendini son bir kez daha içine soktu ve hareketsiz kaldı, eşinin derinliklerinde nabız atıyordu - onu tekrar sahipleniyordu.

Hem kendi doruk noktasının hem de onunkinin gücünü hisseden Roni çığlık attı. Saf ve mutlak mutluluk içinden geçerken titremeler tüm vücudunu sarstı. O kadar iyiydi ki, neredeyse acıtıyordu. Sonunda doruk noktası hafiflediğinde, yatağa yığıldı ve büyük, katı bir vücut onunkinin üzerine katlandı. Dakikalar ya da saatler sonra, adam yataktan kayboldu ve ıslak bir bezle geri geldi. Onu hareket ettirmeden temizledi ve sonra bir kez daha vücudunu örttü, omurgasına öpücükler kondurdu.

İşte o zaman, hâlâ o doruk sonrası bulutun üzerinde mutlu bir şekilde süzülürken, kurdu ona dişlerini gösterdi. Öfkeyle değil. Kurt onun dikkatini çekmek istiyordu. Kına yakıyordu ve Roni'nin bu kadar kolay sezdiği şeyi kaçırdığı için ona kızgındı. "Kokularımız birbirine karıştı."

"Biliyorum." Beyni tekrar çalışmaya başladığı anda fark etmişti bunu. Yataktan kalkmakla banyoda temizlenmek arasında bir yerdeydi bu. Kurdu gibi o da her şeyden zevk alıyordu. Bu, çiftleşme bağlarının ilerlediği anlamına geliyordu ki bu da başlı başına muhteşem bir şeydi. Bu aynı zamanda şekil değiştirenlerin Roni'nin çiftleştiğini kokusunu aldıkları anda anlayacakları anlamına da geliyordu. Bu, içindeki sahiplenici damara fazlasıyla hitap ediyordu.

"Buna ne sebep oldu?" Bilindiği kadarıyla, bağın ilerlemesi için belirli adımlar atılması gerekiyordu.

"Çiftleşme törenlerinde herhangi bir anlam görüyor musunuz?"

"Hem de hiç."

"Ama sen bizimkini yaptın. Neden?" Cevabı zaten biliyordu.

Küçük bir omuz silkme. "Çünkü senin için önemli olduğunu düşündüm."

"Bu benim için çok önemliydi. Senin için partiler ve ilgi odağı olmak bir kabus. Ama sen bunu benim için yaptın." Kızın nedenini anlayıp anlamadığından emin değildi. Marcus onun omzunun arkasını öptü. "Hayatımda hiçbir şeye ya da hiç kimseye boyun eğmedim. Ama bunu senin için yaptım." Bunu sessizce ya da kolayca yapmamıştı ama yapmıştı. Çünkü söz konusu olan Roni'ydi. Onun için yapamayacağı büyük ya da küçük hiçbir şey yoktu.

"Seni seviyorum, Roni. Buna inanmakta zorlanacağını biliyorum, çünkü sende sevmeye değer hiçbir şey olmadığı, sadece sinir bozucu ve beceriksiz olduğun gibi aptalca bir fikre sahipsin. Seni gerçekten tanıyan insanlar için ne ifade ettiğini görmüyorsun. Benim için ne ifade ettiğini görmüyorsun. Bu yüzden sana söylüyorum. Çünkü kelimeleri içinde tutmak ... aptalca ve adaletsizce."

Devam etmeden önce kürek kemiklerinin arasına uzun bir öpücük kondurdu. "Gerçekten ne hissettiğimi açık açık söyleyen biri olacağımı hiç sanmıyorum. Ama sana karşı böyle olmak istemiyorum. Benim için ne kadar önemli olduğunu hiç merak etmeni istemiyorum. Sevdiğin birinin seni sevip sevmediğini merak ettiğin o yer, hoş bir yer değildir. Çiftleşme bağlantısında aşağı yukarı hareket eden duyguların benim yerime konuşmasına izin vermek bencilce ve korkakça olurdu." Alnını onun sırtına yasladı. "Hiçbir şey söylemeyecek misin?"

Konuşmadan önce bir duraksama oldu. "Bunu biliyor muydun-"

"Roni."

"Tamam, tamam. Sadece... Duygularla aram iyi değildir." Belki de her şeyi fazla düşündüğü içindi. Ya da belki de duygusal olmaktan çok pratik olduğu içindi. "Ama ben

seni sevdiğimi biliyorsun. Başka hiçbir sebep beni o kâbusa sürükleyemezdi." Adamın kıkırdaması onu gülümsetti. "Duygusal sözler bekliyorsan özür dilerim. Etkileyici değilimdir. En azından kelimelerle değil." Yumruklar, pençeler, dişler ve makaslar... Roni duygularını bu şekilde ifade ediyordu.

Onu nazıkçe sırt üstü çeviren Marcus, onu sertçe öptü. "Bana anlattığın için teşekkür ederim."

"Sen haklıydın. Geri durmak anlamsız ve adaletsiz. Sadece ... bunu çok fazla söylemezsem alınmayın."

"Senden değişmeni beklemiyorum. Sadece zaman zaman bana kelimeler vermeni istiyorum."

"Bunu yapabilirim." Yapamadığı şey, çiftleşme bağının tam olarak oluşması için ne gerekeceğini hesaplamaktı. Marcus'un sevgi dolu ilişkilerle ilgili çarpık deneyimleri ve Roni'nin sevgi dolu duyguları tanımakta yaşadığı güçlük göz önüne alındığında, birbirlerine karşı ne hissettiklerinin farkına varmalarının -özellikle de bunu açıkça itiraf ettiklerine göre- yeterli olacağını düşünebilirdi. Ama hayır. Ve nedenini de anlamıyordu.

Marcus onu tekrar öptü, ağzını keşfetmek için zaman ayırdı. Kız kıpırdandı ve sonra yüzünü buruşturdu. "Ağrın var mı?"

"Birazcık." Kadın kaşlarını çattı. "Endişeli olmaktan çok kendini beğenmişsin."

"Bugün her hareket ettiğinde, kıcını kaldırdığımda nasıl hissettiğini hatırlayacak olman fikri hoşuma gidiyor." Kadın sadece burnunu çekti. Yatak başlığından sarkan bir ip parçasını fark eden adam ona hafifçe gülümsedi. "Bir sorum var. Neden bana bağırmadın?"

Bir omzunu silkti. "Tartışmak zaman ve enerji kaybıdır."

"Hiçbir zaman süper büyük tartışmalarımız olmayacak, değil mi?" diye anladı. İkisi de kürek çekmeyi ya da dramayı sevmezdi ve ikisi de eylemi sözlere tercih ederdi. Ayrıca Roni nadiren çatışmaya girecek kadar öfkelenirdi. Ama öfkelenildiğinde, yaptığı hiçbir numaranın yanına kâr kalmasına izin vermezdi. Onun saçmalıklarını asla kabul etmezdi. Hayır.

İntikamcı küçük kurdu her zaman ona karşılık verirdi, ama kendi özel yöntemiyle. Onu bağlayıp cinsel işkence yapmak gibi mesela.

"Bundan şüpheliyim." Adamın midesinin guruldadığını duyunca gözlerini devirdi.

"Hey, ben büyüyen bir çocuğum."

"Tamam. Hadi yemeğe gidelim. Zaten kardeşlerimi görmek istiyorum." "Ne yapacaksın?" Sırıtmaktan kendini alamadı.

Roni'nin intikam anlayışı her zaman eğlenceliydi.

"Ben çoktan intikamımı aldım, şapşal." Marcus rüya alemindeyken o bu işi halletmişti. "Sadece hasarı kendim görmek istiyorum."

"Ne yaptın sen?"

OceanofPDF.com

ON YEDİNCİ BÖLÜM

O Arkadaşı üşüyordu.

Marcus, verandadaki salıncakta Shaya'nın yanında oturan insana gülümsedi. "Selam Stone." Shaya'nın babası uzun boylu ve iri yarı olmasına rağmen, Marcus'a Jack Nicholson'ı hatırlatıyordu - yavaşça beliren Cheshire Kedisi gülümsemesi, çakıllı bir ses tonu ve rahat, kendinden emin bir duruş. Bir insanın Stone Critchley'nin hassasiyet ve kontrole önem verdiğini anlaması için onun düzgün ve şık görünümüne bir kez bakması yeterliydi.

"Marcus, seni görmek güzel." Stone ayağa kalkarak onun elini sıktı. "Seni görmek her zaman bir zevk, Roni. Çiftleştğini duydum. Tebrik ederim. Gerçekten birbirine yakışan bir çift görmek güzel."

Shaya eğlenmiş gibi görünse de bu sert çıkış karşısında yüzünü buruşturdu. "Baba. . ."

Hoşgörülü bir ses tonuyla, "Evet, bebeğim?" diye sordu. Kız sadece başını salladı.

Nick duvara yaslandığı yerden Roni'ye kaşlarını çatarak baktı. "Onu sen davet ettin, değil mi?"

Roni masumca omuz silkti. Başlangıçta Stone'dan pek emin değildi, çünkü Nick'e pek hoş davranmamıştı. Ama sonra Roni Stone hakkında birkaç şey öğrenmişti: Birincisi, kızını çok seviyordu ve Roni de Shaya'yı seven herkesten hoşlanabilirdi. İkincisi, o bir

Bir yırtıcının ruhuna sahip sert bir orospu çocuğuydu ve Roni buna saygı duyabilirdi. Üç, Nick'ten gerçekten hoşlanıyordu... sadece onunla sevişmeyi de seviyordu.

Temel olarak Stone'un sorunu Nick'in Shaya'yı hemen sahiplenmemesiydi. Nick'in sorunu ise Stone'un ... yani Stone olmasıydı. İnsan kendi tarzında bir alfabeydi ve kendisini Shaya'nın hayatındaki "esas adam" olarak görmeyi seviyordu. Elbette Nick bu fikre çok karşıydı, bu yüzden Stone'un etrafta olmasından hoşlanmıyordu. Ama Nick her zaman onu kızdıracak zamanı bulduğu için, Roni de bunun acısını çıkarmaktan geri kalmıyordu. Şakalar Nick üzerinde işe yaramıyordu ama kendini Shaya'nın hayatındaki en önemli figür olarak gören ve Nick'e "çocuk" demekte ısrar eden küçümseyici bir kayınpeder? Nick'in Alfa düğmelerine bastığı kesindi.

Nick'in sorusuna yanıt olarak, "Bölgeyi işgal ettiğimizde Shaya'nın yanında sert birinin olmasının iyi olacağını düşündüm. Brunt daha sonra kefaletle serbest kalır ve bize ihtiyacımız olan bilgiyi verirse, aslında bu gece ayrılmamız gerekebilir."

"Onu korumasız bırakmayı planladığımı mı düşündün?"

"Hayır, ama yine de babasının yanında olmasının onun için iyi olacağını düşündüm, bu yüzden Stone'un birkaç gün kalabileceğini düşündüm."

"Birkaç gün mü?"

Stone verandadaki salıncağa uzandı, kollarını arkaya sarkıttı. "Sakıncası yok, değil mi evlat?"

Nick dişlerinin arasından, "Tabii ki hayır," diye cevap verdi. Gözleri Roni'ye dikildiğinde intikam vaadiyle parladı.

Başparmağıyla ensesine masaj yapabilmek için elini Roni'nin boynunun kıvrımına doğru kaydıran Marcus, Stone'a "Eşin nasıl?" diye sordu.

"Ölüyor. Zaten bu sabahki teşhisi de buydu."

Shaya inleyerek gözlerini devirdi. Gabrielle Critchley tam bir hastalık hastasıydı.

"Ayrıca bana büyük bir cenaze töreni istemediğini de söyledi. Bir elbise seçti, hangi çiçekleri istediğini yazdı ve hatta çalınmasını istediği müziklerin bir CD'sini bile hazırladı." Omuz silkti. "Düzenli değilse bir hiçtir. Marcus, Roni'nin peşine düştüğünde kızımın eşinin biraz direnç gösterdiğini duydum."

"Sadece birazcık," dedi Marcus.

"Ama görüyorum ki bunun sizi durdurmasına izin vermemişsiniz."

"Ona sahip olmaya karar verdikten sonra olmaz."

"Bu iyi bir şey. Bazı erkekler istediklerinin peşinden gitmekte tereddüt etmezler."

Shaya gözlerini kapattı. "Baba. . ."

"Evet, bebeğim?" Yine sadece başını salladı.

Birden arka kapı açıldı ve Eli elinde cep telefonuyla dışarı çıktı. Roni'yi işaret etti. "Sen! Bu çok kötüydü, Roni!"

Gözlerini iki kez kırptırdı. "Ne demek istediğinizi anladığımdan emin değilim."

"Zalimliğin sınır tanımıyor mu?" "Ne yaptı ki?" diye kıkırdadı Marcus.

"Bir bak. Kiminle çiftleştğine uzun uzun bak." Eli cep telefonunu Marcus'a fırlattı. "Toplam. Sikik. Orospu."

Arkadaşı kardeşinin hakaretlerini savuşturmaya devam ederken, Marcus kendini Eli'nin Facebook profiline bakarken buldu; Nick, Shaya ve Stone da onun omzunun üzerinden bakıyordu. Eli -ya da Eli gibi davranan Roni- sabah saat dört buçukta duvarına bir mesaj göndermişti: "Yapmam gereken bir duyuru var. Gerçek eşimi buldum. Evet, meğer eşim bunca zamandır burnumun dibindeymiş." Gönderinin altında yatakta kıvrılmış çıplak bir Eli fotoğrafı vardı ... sırttan bir Kent onu kaşıklıyordu.

Shaya bir elini ağzına kapattı ama kahkahasını tutamadı. "Oh, Roni, yapmadın!"

Nick aval aval Roni'ye baktı, gözleri mizahla parlıyordu. Bu mizah, gülen bir Taş ona tokat attığında kayboldu.

sırtında biraz fazla sert. "Kız kardeşin acımasız. Bunu sevdim."

Omuzları titreyen Marcus telefonu Eli'a geri fırlattı ve eşine daha sıkı sarılıp şakağına bir öpücük kondurdu. "Şimdi anlıyorum ki ucuz atlatmışım."

Yüz ifadesi acı içinde olan Eli, Roni'ye söylenmeye devam etti, "Yaptığın son numara sayesinde insanları aslında eşcinsel olmadığımı ve sadece senin dalga geçtiğine ikna etmek benim için ne kadar zor oldu biliyor musun?"

"Sakin ol Eli," diye araya girdi Shaya. "Bahse girerim o 'arkadaşların' yarısı zaten senin arkadaşın değildir."

Eli ona aptalmış gibi baktı. "Bunun sadece arkadaş listemle ilgili olduğunu mu sanıyorsun? Bu duyurunun Facebook'ta kaç kez paylaşıldığını fark etmedin mi?" Bakışlarını Roni'ye çevirdi. "Artık küresel ölçekte eşcinsel, itaatkâr, sapık, çiftleşmiş ve cinsel yolla bulaşan bir hastalıktan iyileşen bir erkek olarak tanınıyorum!"

Roni başını öne eğdi. "Eğer pişmanlık arıyorsan, sözlükte rektum ve bücür arasında bir yerde bulabilirsin."

Eli ellerini havaya kaldırarak bıkkınlık dolu bir ses çıkardı. "Kent'i bulduğumda bunun için onu öldürmeyeceğimi sanma," diyerek omzunun üzerinden fırladı ve kulübeye doğru yürümeye başladı.

Salıncağa uzanan Stone içini çekti. "İyi ki bugün buraya gelmişim." Kızının arkadaşına bir köpekbالیğı sırtışı fırlattı. "Değil mi, evlat?" Sonra kıkırdadı.

Nick homurdandı. "Gülmeye devam et, yaşlı adam. Sadece huzurevini kimin seçtiğini unutma."

Kahvaltıdan sonra Derren hep birlikte bir sürü koşusuna çıkmayı teklif etti. Roni bunun nedenini anlayabiliyordu: Brunt'ın geldiğini söyleyecek telefonu beklerken hepsinden huzursuzluk yayılıyordu.

kefaletle serbest bırakıldı. Onları sakinleştirecek tek şey sürülerinin dokunuşu ve desteğiydi.

Roni insan formuna ilk geçenlerden biri oldu ve yorgun olduğu için sürü koşusuna katılmayan Shaya ile biraz vakit geçirmek istedi. Ardından, Alfa dışisini babasıyla kaliteli zaman geçirmesi için yalnız bırakan Roni, devrilmiş bir ağacın üzerine oturup diğer kurtların oyununu izlemeye gitti. Gerçi Marcus'un kurdunun, Zander'in kurduna onu dereye düşürecek kadar sert bir şekilde sıçradığında ille de "oyun" oynadığından emin değildi. Jesse ve Bracken'in kurtlarının onun üzerine atlamasının nedeni bu olabilirdi.

Simsiyah bir erkek kurt ve gri-beyaz bir erkek kurt - Derren ve Eli- mücadeleye katıldı. Birine yardım mı ettiklerini yoksa sadece oynamak mı istediklerini söylemek zordu. Caleb ve Kent'in kurtları çimlere yayılmış, dinleniyorlardı ve görünüşe göre diğerleriyle ilgilenmiyorlardı.

Roni'nin arkasından gelen ayak sesleri Nick'in kokusundan önce geliyordu. İnsan formuna geri dönmüş ve yeniden giyinmiş olan ağabeyi onun yanına, meşenin üzerine oturdu. "Tamam, yani kendi ilacımın tadı güzel değil. Ailenin işime karışıp oyun oynamasının nasıl bir şey olduğunu bana hatırlatmak istedin."

"Evet ve buna bir son vermelisin," dedi sertçe. "Onu bir 'erkek fahişesi' olarak görsen de görmesen de, Marcus benim eşim, yani bu işin peşini bırakmalısın."

Nick iç çekti. "Biliyorum. Başta onu uzak tutmaya çalışarak seni koruduğumu sanıyordum. Seni mutlu ve güvende tutmak istedim ve-"

"Suçluluk yükünü hafifletmek istedin." Sustu, kafası karışmış ve dengesi biraz bozulmuş görünüyordu. "Nick, ne düşünürsen düşün, o gün ormanda beni travmatize etmedin. Yaptığın şey için sana minnettar olmaktan başka bir şey yapmadım. Aslında, hayatım boyunca kendimi sana borçlu hissettim."

Geri çekildi. "Ne? Bu çok aptalca."

"O zaman ikimiz de aptalız. Olan her şey korkunçtu. Ama benim suçum değildi, senin de suçun değildi. Kafanda olan bir şeyi telafi etmeye çalışmayı bırak. Aşırı korumacılığın tek yaptığı beni boğulmuş hissettirmek oldu, sanki gücümü tanıımıyormuşsun gibi."

Ona sert bir bakış attı. "Seni hiç zayıf görmedim. Asla." Derin bir nefes alarak, biraz çöktü. "Şımartmayı bırakacağım."

"Ve sen de Marcus'la oynamayı bırakacaksın."

"O benim kız kardeşimin eşi, onu sinirlendirmek benim hakkım. Biz erkekler böyle yaparız."

Şekil değiştiren erkeklerin özelliği buydu: Mantık gerekmiyordu. "O zaman Stone'un buralarda daha fazla zaman geçirmesine aldırılmazsın sanırım."

Büyük bir hayal kırıklığı. "Arkadaşını rahat bırakacağım."

"Teşekkür ederim." O anda, Marcus'un kurdu geldi nefes nefese ona doğru koşuyordu. Ona ulaştığında bacaklarının arasında durdu ve göğüslerini okşadı. "Tipik." Daha sonra Nick'e uyarıcı bir hırıltı göndermeden önce onun böğrünü okşarken mutlulukla çenesini yaladı.

Hoşnutsuzluğa kapılan Nick ellerini kaldırdı. "Pekâlâ, ben gidiyorum." Ayağa kalktığı sırada cep telefonu çaldı ve herkes dondu kaldı. Cebinden çıkarıp cevap verdi: "Alo." Kısa görüşmeyi bitirdiğinde tüm şekil değiştirenler insan formuna geri dönmüştü. "Arayan Trey'di. Brunt kefaletle serbest bırakıldı. Planlandığı gibi, Ryan ve Dante adliye binasının çıkışlarını tutuyorlar, nereye giderse gitsin onu takip etmeye hazırlar. Onu yakaladıklarında kendi bölgelerine götürecekler." Bakışlarını Derren, Roni ve Marcus'un üzerinde gezdirirken başını eğdi ve "Hadi gidelim" dedi.

Roni ve Taryn içeri girerken Dante koluyla kulübenin kapısını kapattı. "Üzgünüm, bu çocuklar için." Kulübe, ateşe verildikten sonra yeniden inşa edilmişti.

Sürü bölgesini işgal eden aşırılık yanlıları tarafından yakılan ateş, sorgulamaların yapıldığı yerdı. Dante ve Ryan, Noah Brunt'ı aşırılık yanlılarından kaçmak için arka girişı kullanarak adliyeden çıktıktan sonra saklandığı motel odasından kaçırmışlardı.

Roni siyah frenk üzümü aromalı lolipopunu ağzından çıkardı. "Karışmak gibi bir niyetim yok. Ama söyleyeceklerini duymak istiyorum."

"Dişı çakalla eğlenirken izlemene izin verdik," diye çıkıştı Taryn, "o yüzden kenara çekil, Barney Moloztaş."

Dante iç çekti. "Taryn, tatlım, ikimiz de biliyoruz ki geride durup sadece izleyebilmen için hiçbir şansın yok."

"Sanki kendimi hiç kontrol edemiyormuşum gibi konuşuyorsun."

Nick homurdandı. "Öyle mi?"

Taryn kendini açıklamaya değmezmiş gibi ona ofladı. "Dante, yolumuzdan çekil. Seninle Alfa dişı hareketin olarak konuşuyorum."

Dante ona bir bakış atarak itiraz etti. "Evet, ama-"

Roni'nin arkasında, Marcus Dante'yle konuştu. "Bu konuşmayı yaparak neden hayatınızdan zaman harcadığınızı gerçekten anlamıyorum. Eminim ki deneyimleriniz size bu iki kadını yapmak istedikleri şeyden hiçbir şeyin alıkoyamayacağını öğretmiştir."

Trey tek omzunu silkti. "O haklı, D."

"Eminim kızlar karışmayacaklarına söz vermişlerdir, değil mi?" Derren dikkatle hem Roni'ye hem de Taryn'e baktı.

Anka Alfa dişisi gözlerini devirdi. "Planı biliyoruz, planı seviyoruz ve plana müdahale etmeye hiç niyetimiz yok."

Dante başını sallayarak kolunu indirdi ve kenara çekildi. Teker teker içeri girdiler. Küçük, boş binanın ortasında esmer, iri yarı, erkek bir kurt duruyordu. Gözleri bağlı, ağzı tıkalı ve bir sandalyeye bağlıydı.

Dante kapıyı kapattıktan sonra yavaşça kurda doğru ilerledi. Beta ağzındaki tıkaç ve gözlerindeki bağı çıkararak

bir çift acayip koyu göz. "Noah Brunt. Bulunması kolay bir insan değilsin."

Kibirli ifadesinden bunu bildiği anlaşılıyordu. "Kimsin sen?" "Biliyorsun."

Brunt'ın gözleri odadaki herkesi taradıktan sonra Trey'in üzerinde karar kıldı. "Yavrunuza olanlarla benim hiçbir ilgim yok. Ya da infazcınızın dışına yapılan saldırıyla." Bunu savunmak için söylememiştir. Sadece bir gerçeğin ifadesiydi.

Marcus bir adım öne çıktı. "Bahsettiğin benim dişim olabilir mi? O aslında benim eşim." Bu, Brunt'ın da bildiği gibi, işleri çok farklı bir hale getiriyordu. Bir şekil değiştiren, eşine zarar vereceğinden şüphelendiği herkesi öldürmekte tereddüt etmezdi. Marcus, Roni'yi en ufak bir şekilde tehdit eden herkesi yok ederdi ve bunun için bir dakika bile uyumazdı.

Brunt sıkılmış bir ifadeyle, "Benim bununla hiçbir ilgim yok," dedi.

Nick homurdandı. "Öyle diyorsun."

Brunt'ın dikkati ona yöneldi. "Sen Mercury Sürüsü'nün Alfa'sısın."

"Bunu biliyorsanız, hamile eşimin ve kız kardeşimin çakal arkadaşlarınız tarafından güzelce düzenlenmiş olan araba kazasında olduklarını da biliyorsunuz demektir."

"Kazayla hiçbir ilgim yok. Arkasında ben yoktum." Tekrar ediyorum, bunu kendisini savunmak için söylemedi; sadece bir gerçeği ifade ediyordu.

"O zaman kimdi?" diye sordu

Dante. Kısa bir duraksama.

"Bilmiyorum."

Dante kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Eşimin bana bu kadar uygun olmasının nedenlerinden birini bilmek ister misin? O dürüsttür. İnsanların bana yalan söylemesinden hoşlanmam. Sen neden bana yalan söylemek isteyesin ki Noah?" Kurt yanıt vermedi. Dante onun etrafında dönmeye başladı. "Snm.com'u biliyoruz. Scorpio Sürüsü'nün bu işe karıştığını biliyoruz. Senin de işin içinde olduğunu biliyoruz. Teknik becerilerin kesinlikle iyi. Ama seni şekil değiştirenlerden kurtaracak kadar iyi değil.

yavruları ve eşleri tehdit altında olan. Onlar eşi benzeri olmayan bir güç."

"Senin izlemeyi sevdiğini de biliyoruz," dedi Nick. "Ben acımasız bir piçim ve bunu biliyorum. Ama asla bir dişiye zarar vermem. Bir başkasının bunu yapmasını izlemekten de asla zevk almam. Aslında sadece fikri bile öldürme isteği uyandırıyor bende."

"Ben de öyle. Yine de söylemeliyim ki," diye başladı Trey, "Beta'mın seni incitmesini izlemekten gerçekten zevk alabileceğimi düşünüyorum."

Dante'nin pençeleri dışarı çıkarken Brunt'ın gözleri büyüdü. "Bekle
_."

Dante başını eğdi. "Oh, özür dilerim, birkaç son sözler?"

Brunt dudaklarını yaladı, bunun akıl oyunları oynamasına izin verecek bir sorgulama olmadığını anlamış gibiydi. Buraya işkence görmek ve öldürülmek için getirilmişti, başka bir şey için değil - ya da Dante'nin planı sayesinde öyle olduğunu düşünüyordu.

Roni'ye göre bu çok iyi bir plandı. Dante sorgulamanın her zaman tehdit içermediğine dikkat çekmişti. Noah Brunt çok zekiydi ve kontrolü severdi. Aptalca bir şekilde sorguyu kontrol edebileceğini düşünecekti - hepsiyle kuklaymış gibi oynayabileceğini çünkü sahip olduğu bilgiler göz önüne alındığında onu kolayca öldüremeyecek kadar önemli olduğunu düşünecekti. Dante, bu bilgiyi gönüllü olarak vermesinin tek yolunun kendi şartlarıyla, kendini değerli kanıtlamaya çalışması olduğunu biliyordu.

"Beni öldürmek istemiyorsun," diye mırıldandı

Brunt. "Gerçekten mi?" diye söylendi Dante.

"Nedenmiş o?"

"Bir şeyler biliyorum."

"Biz de bir şeyler biliyoruz."

Kurt güldü. "Bilmediğin o kadar çok şey var ki. Bunun sadece insanların videolarını paylaştığı bir web sitesi olduğunu sanıyorsun. Ama değil." Başını sallayarak durakladı. "Çakalların kurbanları her zaman rastgele değildir."

"Biliyoruz." Marcus sesinin sıkılmış ve etkilenmemiş gibi çıkmasını sağladı. "Lyle Browne'a genellikle belirli kişileri hedef alması için para ödenir.

insanlar."

"Ama onu kimin sık sık işe aldığını bilmiyorsun," dedi Brunt, yine böbürlenerek.

"Konseyden biri." Bu Ryan'dan geldi. "Çok fazla dikkat çeken şekil değiştirenlerden veya sürülerden kurtulmanın mükemmel bir yolu."

Brunt sersemlemiş bir halde Ryan'a baktı. "Nereden biliyorsun? Bunu sadece Lyle ve ben biliyorduk. Konseyin geri kalanı bile bilmiyor."

"Çılgınca bir tahmin."

Roni bunu düşünmediği için kendine lanet etti. Konsey her şeyden önce barış istiyordu -özellikle de insanların dikkatini çekmemek için- bu yüzden içlerinden birinin Lyle'ın yeteneklerini kullanması mantıklı olurdu. Buldukları şeyle konseye gitmemiş olmaları iyi bir şeydi. Bu onları vurulacaklar listesine ekleyebilirdi.

Brunt'ın gözleri yine potansiyel bir müttefik arar gibi etrafındaki yüzlere baktı. Roni'nin üzerinde durdular. "Videonu gördüm. Kimin yüklediğinin izini sürdün mü?" Roni cevap vermeyince yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı; bu da kurdunun hırlamasına neden oldu. "Yapmadın, değil mi?"

Roni umursamaz bir omuz silkme hareketi yaptı. "Kayıt altına alınmış kanıtları kimin yasadışı yollardan ele geçirdiğinden çok daha önemli şeyler oluyor."

"Kim olduğunu biliyorum. Size söyleyebilirim. Tıpkı Akrep Sürüsü'nün nerede olduğunu söyleyebileceğim gibi."

"Tam olarak neyin karşılığında?" diye sordu Dante.

Brunt'ın ifadesi aniden sertleşti. "Onların ölmesini istiyorum. Çakalların. Hepsinin ölmesini istiyorum."

Trey kaşlarını çatı. "Neden ölmelerini istiyorsun?" "Bunun bir önemi var mı?"

"Eğer sana inanmamızı bekliyorsan öyle. Onlara ihanet etmenizin bir anlamı yok - onlar sizin hastalıklı küçük sapkınlığınızı besliyorlardı."

"Margo'yu öldürdüler."

Dante aptalı oynayarak, "Margo kim?" diye sordu.

Brunt'ın bakışları çok uzakta gibiydi. "O farklıydı. Beni severdi."

Hayır, diye düşündü Roni, insan Brunt'ın kim olduğunu düşündüğüyle ilgilenmişti.

"Daha dün gece ona işkence edip öldürdüler, hatta bana bir resmini bile gönderdiler." Üst dudağı öfke ve tiksintiyle geriye doğru kıvrıldı.

Sonra Marcus konuştu. "Neden bu Margo denen kişinin peşine düşsünler ki?"

"Aşırılık yanlılarıyla benim hakkımda, ilişkimiz hakkında konuştu. Bunu yapana kadar güvendeydi. Onu cezalandırdılar. Onların ölmesini istiyorum."

"Pis işlerini hep başkasına yaptırmak istiyorsun," diye mırıldandı Derren.

Onu görmezden gelen Brunt, Dante'ye odaklandı. "Ben aptal değilim ve hayal görmüyorum. Beni serbest bırakmayacaksın. Benim çakalları istediğim kadar sen de beni ölü istiyorsun. Ama bu işin çabuk ve temiz bir şekilde bitmesini istiyorum. Ölümümü çabuklaştırmayı kabul et, ben de sana Scorpio Sürüsü'nün nerede olduğunu ve video kanıtını kimin yüklediğini söyleyeyim."

Marcus gülümsedi. Evet, Noah Brunt gerçekten de zekiydi. Yavrularını ve eşlerini hedef almanın bedelini ödetmek isteyen bir grup kurt tarafından çabucak öldürülmek istiyorsa teklifini çok cazip hale getirmesi gerektiğini biliyordu.

Dante başını sallamadan önce Trey ve Nick'le baktı. "Tamamdır."

Brunt başıyla onayladı. "Buradan iki saat uzaklıkta, şekil değiştirenlere özel eski panayırın yanındalar - bir aslan sürüsünün sahipleriyle yaptığı savaşta yok ettiği panayır."

"Peki ya videoyu yükleyen şekil değiştiren?" diye sordu Marcus.

"Nolan Richards" diye açıkladığında baktığı kişi Roni'ydi.

Nick ona baktı. "Bu bizim eski Alfa'nın oğlu. Seni eski sürümüzden uzaklaştırmak için kampanya yürüten pislik."

Evet, ve Roni tamamen ve tamamen kızgındı. Ona ve ailesine yeterince sorun çıkarmamış mıydı? Başka zaman olsa, bağırp çağırabilirdi. Ama şimdi değil. Çünkü karşısında Noah Brunt gibi gerçek bir canavar varken, Nolan kışından altın külçeler çıkaran sevimli, tüylü bir kedi yavrusu gibi görünüyordu. Söylenmeyi her şey bittikten sonraya saklayacaktı. Sonra her zaman yaptığı gibi öcünü alacaktı.

"Ee," dedi Dante, etrafındaki kurtlara bakarak. "İlk kim gidiyor?"

Taryn ilk kez konuştu. "Siz başlamadan önce, bu pislikle birkaç dakika konuşmak istiyorum."

Dişi pençelerini serbest bırakıp ona doğru ilerlerken, Brunt bağlara karşı mücadele etti. "Şimdi bir dakika bekle. Bu işi çabuk halletmeyi kabul etmiştin."

Dante uzun bir nefes verdi. "Çabuk olsun... bu çok gevşek bir terim. Yani, 'çabuk' gerçekten her anlama gelebilir. Bir kişinin aklındaki zaman dilimine göre saniyeler, dakikalar, saatler, günler, hatta haftalar bile olabilir."

Nick'in gülümsemesi karanlıktı. "Size tam olarak hak ettiğiniz şeyi vermek niyetindeyiz."

"Çakallara akşama kadar saldırmayacağımıza göre," diye başladı Marcus, "bu da bize seninle oynamak için bütün gün verir."

Brunt bakışlarını Roni'ye çevirdi, sanki Nolan'ın adını açıkladığından beri onun adına konuşmasını bekliyordu ama Roni omuz silkti. "Yavruları ve eşleri tehlikede olan şekil değiştirenlerden merhamet bekleyemezsin. Ama eminim bunu anlayabilirsin. Ne de olsa bu sizin sloganınız, değil mi? Merhamet göstermemek."

CHAPTER EIGHT

F Roni, bir sosyopata işkence etmenin gerginliği nasıl azaltabileceğini düşündü.

Her iki sürü de birkaç ay önceki araba kazasından beri huzursuzdu ve sorumluları yakalamak için yanıp tutuşuyordu. Brunt'la uğraşmak herkesin öfkesini dindirmiş, onu ölümcül bir bıçağa dönüştürmüştü.

Kulübede eğlenen Roni, Marcus, Nick ve Derren, Eli, Zander ve Bracken'ı almak üzere kendi bölgelerine dönmüşlerdi. Plan, Anka kurtlarıyla çakalların bulunduğu yerden kısa bir mesafe ötede buluşmak, Kent ve Caleb bölgelerinin sınırını gözetlerken Shaya'yı Jesse, Stone ve Kathy ile bırakmaktı.

Herkes mutfakta vedalaşırken Roni başını kaldırıp kendisini omzunun beşiğine sıkıştıran erkeğe baktı. "Zor muydu?"

Marcus onun belini ovuşturdu. "Ne?"

"Sürüne dönmek yerine benimle buraya mı geliyorsun?" İçgüdüleri buna karşı çıkmış olmalıydı. Durum tam tersi olsaydı, kesinlikle zorlanırdı.

Elleriyle yüzünü çerçeveleyen Marcus onu usulca öptü. "Sen benim evimsin." Kız onun için her şeydi. Küçük bir parçası bundan korkuyordu, onun üzerinde sahip olduğu güçten korkuyordu.

Onu. "Kabul ediyorum, içimdeki infazcı onları terk ediyormuşum gibi hissediyor. Ama sürülerimiz arasında bir savaş varmış gibi değil. Bir bütün olarak savaşıyoruz."

"Evet, biliyorum. Ama sen çok sadık bir insansın."

"Evet ve benim sadakatim her şeyden önce size.

Her zaman öyle olacak."

"Yengemi rahatsız etmeyi bırak," diye çıkıştı Shaya, Roni'yi kendine çekip sıkıca sarıldı. "Geri döndüğünden emin ol," diye burnunu çekti. Alfa dışının arkasında, hem Nick hem de Eli onun endişesi karşısında adeta eridi. Shaya'ya tapmamak mümkün değildi.

"Yapacağım," diye söz verdi Roni. "Bu grubu sakın tut, özellikle de Jesse'yi. Kendisine geride kalmasının söylenmesi onu rahatsız ediyor."

Onu serbest bırakan Shaya başını salladı. "Unutmayın: Çakal değiştirenler tam kan çakallardan daha büyük ve güçlüdür, bu yüzden hazırlıklı olun. Ve dövüşürken her zaman bacaklara ve boğaza saldırırlar. Ve onlar sinsî küçük kavgacılarıdır - adil dövüşmezler, bu yüzden siz de adil dövüşmediğinizden emin olun." Ellerini yanaklarına vurdu. "Seninle gelememekten nefret ediyorum."

Nick arkadaşının kırmızı tirbuşon buklelerini okşadı. "Neden yapamayacağını biliyorsun, bebeğim."

Shaya ona ters ters baktı. "Ve biliyorsun ki hamile olmasaydım bile beni evde tutmaya çalışırdın." Nick sadece omuz silkti - tamamen pişmanlık duymayan korumacılığını.

Bu Roni'yi düşündürdü. Hayatındaki üç erkeğe döndü. "Bu gece hiçbirinizin beni korumaya çalışmasını istemiyorum." Marcus, Nick ve Eli kaşlarını çatı. "Ciddiyim. Eğer tek düşündüğünüz benim güvenliğimse, dikkatinizi dağıtmaktan başka bir işe yaramam. Ayrıca, gerçekten güvende olmamı istiyorsanız, bunu yapmanın yolu gördüğünüz her çakalı parçalamaktır-önünüzdekine konsantre olun. Anladın mı beni?" Kardeşleri mutsuz bir iç çekişle başlarını salladılar.

Marcus burnunu onunkine sürttü. "Seni yakaladım, tatlım. Ama bu iki şekilde de işe yarar." Onun asi ifadesine neredeyse gülümseyecekti. Onun bu kadar korumacı olması hem kendisinin hem de kurdunun hoşuna gitmişti. "Benim için endişelenme. Sen sadece bunun için endişelen." Hafifçe kışına dokundu. "O benim ve güvende olmasını istiyorum."

"Gitmeye hazır mıyız?" O, Zander ve Bracken yaklaşırken Derren Nick'e sordu.

Nick, Shaya'ya endişeli bir bakış fırlatıp onu terk etme fikrinden nefret ettiğini belli edince Stone onun yanına geldi ve "Ben buradayken ona hiçbir şey olmayacak," diye söz verdi.

Nick konuşmak için ağzını açtı ama sonra telefonu çalmaya başladı. Cebinden çıkarıp cevap verdi: "Alo. Şaka yapıyorsun. Emin misiniz? Hemen geliyorum." Aramayı sonlandırırken yutkundu. "Arayan Kent'ti. O ve Caleb aramızın sınırının hemen ötesinde, uçurumun kenarına atılmış bir ceset buldular."

"Ceset mi?" Bracken bön bön baktı.

"Eliza olabileceğini düşünüyorlar ama emin değiller."

Herkes Jesse'ye baktığında yüz ifadesinin her zamanki gibi boş olduğunu gördü.

"İçlerinden birini öldürdüğümüz için çakallar bize öç veriyor olmalı," dedi Shaya, sinir küpünden ortalığı yakıp yıkmaya hazır vahşi bir Alfa'ya dönüşmüştü.

Zander başıyla onayladı. "Eliza'nın hâlâ Jesse'nin kız arkadaşı olduğunu düşünmüş olmalılar."

Sonra Marcus konuştu. "Gitmeden önce kontrol etmeliyiz."

"Geliyorum," diye duyurdu Jesse.

Nick başını sallayarak ona, "Seninle kalmam gerek-" dedi.

"Siz çakallara saldırırken, ben Shaya'yı korumak için burada kalacağım. Ama bunun Eliza olup olmadığını kendim görmeliyim. Onu umursamamış olabilirim ve herkesin başının belası olduğunu biliyorum ama ..."

Ama cesedin Eliza'ya ait olma ihtimaline karşı cesedi teşhis etmemek saygısızlık olurdu, Roni bunu anladı. Nick'e, "Ben burada kalacağım, böylece Jesse de seninle gelebilir," dedi.

Jesse başıyla onu onayladı. "Teşekkür ederim."

"Hadi gidelim." Nick gitmek için döndü. Sürünün erkekleri itaatkâr bir şekilde onu takip etti.

Marcus Roni'yi nazıkçe öptü. "Yakında döneceğim." Merkür erkek kurtlarıyla birlikte bölgelerinin karşı tarafına doğru koştu. Kent ve Caleb onlara yer açmak için geri çekilmeden önce el salladı. Vahşice öldürülmüş cesede bakan Marcus boğazındaki safranın yükseldiğini hissetti. Eliza'dan zerre kadar hoşlanmamıştı. Roni'yi kavgaya kışkırtmış ve onu gerçekten yaralamış olması -küçük yaralar olsun olmasın- ona hiç saygı duymadığı anlamına geliyordu. Ama kesinlikle kimse bu şekilde ölmeyi hak etmiyordu.

Bıçaklanmış, dövülmüş, yakılmış ve büyük ihtimalle tecavüze uğramıştı. Bunların da ötesinde, karnına "SNM" kazınmıştı. Morarmış, şişmiş yüzü, bazı yerlerde derisi soyulana kadar acımasızca kesilmişti. Kokusunu tanımasaydı, Marcus onun o olduğuna ikna olmazdı.

Bakışlarını Jesse'ye kaydırды. İfadesinde keder ya da yıkım yoktu ama öfke vardı. Adamın da belirttiği gibi, Eliza herkesin başının belası olmuştu. Ama bunu hak etmemişti.

İlk konuşan Zander oldu. "Çakalların buraya gelmesi çok cesurcaydı."

"Ama o kadar da cesur değillerdi," diye başladı Jesse, "yoksa bu kadar تنها olmayan bir yer seçerlerdi. Ana kulübeye yaklaşmayı göze alırlardı."

Marcus Nick'e, "Sana ulaşmak için bunu yapmaları hiç mantıklı değil," dedi. "Sürü üyelerine yaptıklarımızın öcünü almak istemelerini anlayabiliyorum. Ama misilleme olarak bu pek de kısasa kısas sayılmaz, değil mi? Yani, Eliza öyle olabilirdi"- bunu kibarca ifade etmenin bir yolunu bulmakta zorlandı,

Ölüye saygısızlık etmek istemem-"bir tanıdık ... ama sürünüzün bir üyesi değildi."

"Ama o Brunt'ın avukatıydı," diye belirtti Derren.

Eli Beta'ya döndü. "Brunt'ın ona web sitesinden bahsetmiş olabileceğinden endişe ettikleri için onu öldürdüklerini düşünüyorsun."

"Mantıklı. Sonra da bizimle alay etmek için cesedi buraya attılar."

"Ve şimdi cesedi ne yapacağımıza karar vermeliyiz." Nick iç çekti. "Ailesi ona ne olduğunu bilmeyi hak ediyor ama bu konuda konseye güvenemeyiz. Onlardan biri işin içindeyse olmaz."

Bracken, "Belki cesedini bulunması muhtemel bir yere bırakabiliriz," diye önerdi.

Nick bir an sessiz kaldı. "Bu şu anda yapabileceğimiz bir şey değil. Gitmemiz gerek; döndüğümüzde bunu tartışırız. Kent, Caleb, cesedi boş kulübelerden birine nakledin ki vahşi yaşam onu olduğundan daha fazla hırpalamasın."

"Trey'i arayacağım, ona yolda olduğumuzu söyleyeceğim..." Marcus'un içini aniden bir yanlışlık duygusu kaplayınca sözlerini yarıda kesti.

Nick kaskatı kesildi. "Ne oldu?" "Doğru olmayan bir şeyler var."

Ani bir çığlığı, her yönden geliyormuş gibi görünen daha kısa çığlıklar izledi.

Zander homurdandı. "Çakallar. Piçler sınırı geçti."

"Etrafımızı sardılar," diye gürledi Marcus. Etraflarını gevşek bir daire şeklinde sarmışlar, sonra da yavaş yavaş yaklaşmışlardı. Onların kokusunu almıştı ama Eliza'nın vücudu onların kokusunu aldığı için alarm vermemişti. Marcus şimdi başka bir şeyin kokusunu da alabiliyordu. "Ve bazı arkadaşlar getirmişler."

Siren gibi bir ulumaya içi boş bir kıkırdama cevap verdi. Birdenbire çakallar ve sırtlanlar her açıdan üzerlerine saldırmaya başladı. Marcus en ufak bir tereddüt göstermeden

diğerleriyle birlikte yer değiştirdi. Siyah sırtlı bir çakalın üzerine atladığını gören kurt, hayvana çarptı ve çenesini boğazına geçirdi.

Kathy bir fincan çayı Shaya'ya uzatırken Alfa dişisi iç çekti. "Kahveyi özledim. Ve akan yumurtaları. Ve ton balığını."

Shaya'nın yanındaki koltuğuna dönen Kathy ona sevgiyle gülümsedi. "Bebeğın doğmasına çok az kaldı."

"Açıkçası insanların dokuz aylık hamilelikle nasıl başa çıktıklarını bilmiyorum, gerçekten bilmiyorum. Beş ay benim için yeterli olacak." Kıpırdandı, yüz ifadesi acılıydı. "Sırtım beni öldürüyor."

"Bebeğınızı kucağınıza aldığınızda, her şeye değecek." Kathy, Roni'ye hoşnutsuz bir bakış fırlattı. "Roni'den torun alacağımdan şüpheliyim."

"Muhtemelen hayır," diye izin verdi Roni, yavaşça volta atarak. Kurdu geride bırakılmaktan ve herhangi bir aksiyondan uzak kalmaktan hoşlanmıyordu. Roni de bundan pek hoşlanmamıştı; eşinin yanında kalmak ve cesedi kendi gözleriyle görmek istiyordu. Bu ona Shaya'nın nasıl hissettiğı hakkında bir fikir veriyordu. "Çocuklar benden nefret ediyor."

Shaya usulca güldü. "Hayır, öyle değıl. Kye sana tapıyor, sen de ona tapıyorsun. Kabul et bunu."

Roni omuz silkti. "Herkes Kye'ı sever, sevmemesi imkansız. için."

"Ben gidiyor için yap a daire . ve Lodge," Taş Glock'unu çıkararak duyurdu.

Shaya kaşlarını çatı. "Ceset bizim bölgemizin diğér tarafına atılmış. Çakallar ana kulübeye yaklaşamayacak kadar korkaktır."

"Yine de, güvende olmak her zaman en iyisidir. Al." Shaya'ya tüfeğini uzattı. "Kathy, kapıyı arkamdan kilitle. Sadece güvende olmak için," diye ekledi Shaya itiraz edince. Arka kapıdan çıkıp karanlık tarafından yutulduktan sonra Kathy kapıyı kapatıp kilitledi.

Shaya iç geçirerek öne doğru eğildi ve dirseklerini masaya dayayıp yüzünü ellerinin arasına aldı. "Kendimi çok çaresiz hissediyorum. Keşke bu gece ben de gelebilseydim. Beni yanlış anlama, bebeği asla tehlikeye atmam. Milyon yıl geçse bile. Ama yine de sürüm kendilerini tehlikeye atarken burada oturup parmaklarımı oynatmak zor olacak. Özellikle de Nick. Doğrudan olayların içine dalıyor."

"O iyi olacak, tatlım." Kathy onun elini hafifçe sıktı.

"Umarım haklısındır, çünkü eğer zorunda kalırsam-"
Shaya'nın

Nefesi aniden boğazında sıkışmış gibiydi.

Aynı anda Marcus'un öfkesi Roni'ye çarptı ve kurdu yer değiştirip önündeki tehditle yüzleşti. Darbe Roni'nin tökezlemesine neden oldu. "Lanet olsun."

Kathy gerildi. "Sorun nedir? Ne oldu?"

"Çakallar sınırı geçti ve saldırıyorlar," diye yanıtladı Shaya, nefes nefese.

"Taryn'i ara," dedi Roni ona, eşi ve sürüsü için öfke ve korku içinde. Shaya başını sallayarak bunu yaptı. Roni pencereden dışarı baktı; dışarı fırlayıp savaşa katılma dürtüsü güçlüydü. Çok güçlüydü. Roni'nin sahip olduğu her içgüdü ona Marcus'a gitmesi, onun yanında savaşması ve sürüsünü korumasına yardım etmesi için bağıırıyordu. Ama Shaya'yı sadece Kathy ve Stone'la -her ne cehennemdeyse artık- baş başa bırakamazdı.

"Anka kurtları yola çıktı." Shaya telefonunu cebine geri koydu. "Roni, Marcus'a gitmen gerekiyorsa seni anlarım."

"Seni bırakmayacağım."

"Sorun değil. Elimden gelse Nick'e giderdim." Shaya'nın elleri tüfeğinin etrafında sıkıca kenetlenmişti ve Roni onun dışarıdaki her piç kurusunu vurmaya hayal ettiğini hissediyordu. "Çaresiz olmaktan nefret ediyorum, Roni. Nefret ediyorum. Nefret ediyorum."

Roni hızla nefes alan Shaya'nın önünde çömeldi. "Benim için sakın olmanı istiyorum, Shaya. Tamam mı? Sakin olman hem senin için hem de bebek için önemli. Benimle birlikte nefes al, tamam mı? Al ve ver."

Shaya başını sallayarak Roni'nin dediğini yaptı. "Ceset yemdi, değil mi? Her şey bir tuzaktı."

"Her şey yoluna girecek Shaya, biz-" Yukarıdan gelen bir ses Roni'nin ensesindeki tüylerin diken diken olmasına neden oldu. Parmağını ağzına götürdü ve hem Shaya hem de Kathy hemen donup kaldı. Başka bir ses: hafif bir itiş kakış. "İçeride biri var," diye fısıldadı, balkondan girdiklerinden şüpheleniyordu. Bu da cesedin hiç de yem olmadığı anlamına geliyordu. Bu bir şaşırtmacaydı, sürüyü zayıflatmak için onları ayırmanın bir yoluydu, hatta muhtemelen Shaya'ya ulaşmanın bir yoluydu.

Shaya sessizce, "Sadece babam olabilir," dedi.

"Baban etrafta sürünmezdi." Daha fazla gürültü: pençelerin üstlerindeki ahşap zemine vurması. "Hareket etmeliyiz."

Roni koluna girip onu ayağa kalkmaya zorlarken Shaya, "Nereye?" diye sordu.

"Dışarı çıkamayız." Kathy ayağa kalktı, etrafına bakarken gözleri kısılmıştı. "Dışarıda daha fazlası olabilir."

"Bodrum katı," dedi Roni kısa bir duraksamadan sonra. "Çelik bir güvenlik kapısı var ve acil çıkış dışarıdan kolayca görünmüyor. Kapatmadıkları tek çıkış orası." Nick'in aşırı korumacılığına bir kez olsun minnettar olmuştu.

"Bekle, babam ne olacak?"

"Muhtemelen dışarıda onları avlıyordur," diye yanıtladı Roni. "İlk sorun işaretinde seni saklayacağımı biliyor."

Roni önde, Kathy arkada, sessizce mutfak ve yemek bölümüne doğru ilerlediler. Yaşam alanına açılan kemerli geçide ulaştıklarında, Roni durmaları için elini kaldırdı. Başını kemerin etrafından dolaştıran Roni, davetsiz bir misafirin izini aradı. Görünürde kimsenin olmadığından emin olduktan sonra ilerlemeye devam etti ve kapıya ulaşana kadar durmadı. Hepsi birden

Roni başını dışarı çıkarıp koridorda bir aşağı bir yukarı bakarken duvarı boş buldu.

Nefes nefese kalan Shaya'ya "Neredeyse geldik," diye hatırlattı.

Üçü de bir omuzlarını duvara yakın tutarak koridorda sessizce ilerledi ve T kavşağında durdu. Roni köşeden hızla bakarak bodruma giden küçük koridorun temiz olduğunu teyit etti. "Hadi, hadi, hadi." Shaya ve Kathy'ye köşeyi dönmelerini, koridor boyunca ilerlemelerini ve sondaki küçük merdivenlerden aşağı inmelerini işaret etti.

Önce Roni içeri girdi. Sol taraflarında bir bar ve oturma alanı, sağ taraflarında ise kapalı bir havuz vardı. Bodrumun boş olduğundan emin olduktan sonra Shaya ve Kathy'yi içeri çağırdı. "Bunu kilitli tutun."

Gözlerini kocaman açan Shaya onun kolunu sıkıca kavradı. "Bekle Roni, bizi bırakamazsın."

"Onlarla savaşmak zorundayım."

Alfa dişisi başını çılgınca salladı. "Hayır, onlardan bir sürü olabilir. Güçlüsün ama yenilmez değilsin. Burada kalmanın gururunu incittiğini biliyorum. Ama saklanmıyorsun, beni koruyorsun. Lütfen, Roni. Lütfen."

Bu sulu yakarışa nasıl karşı koyabilirdi? Karşı koyamazdı. Roni iç geçirerek başını salladı ve kapıyı kapattı. "Taryn'i tekrar ara. Onu çakalların kulübenin içinde olduğu konusunda uyar."

Shaya hızla arkadaşına neler olduğunu anlatırken, Kathy de Roni'yle konuştu. "Güvenlik kapısı bile şekil değiştirenlerin gücüne dayanamaz."

"Hayır, ama bu onları bir süre geride tutacak ve Anka kurtlarına buraya gelmeleri için zaman kazandıracak."

"Bu iyi, çünkü kapıya barikat kurabileceğimiz tek şey şu şezlonglar."

"Eşyaları hareket ettirmek, yerimizi belli edecek kadar gürültü çıkarmaktan başka bir işe yaramaz."

"Taryn neredeyse geldiklerini söylüyor," dedi Shaya, telefonu kot pantolonunun cebine sokarak. "Diğerleri savaşa katılırken birkaçı kulübeyi aramayı planlıyor. Biz sadece

dayanmak zorundayım." Ellerini saçlarının arasından geçirdi. "Nick çok acı çekiyor. Yoruluyor ama aramızdaki bağ sayesinde benden enerji alamayacak."

Eşler çiftleşme bağlarını kullanarak birbirlerinin gücünü artırabiliyordu ama bu sadece bağ tam olarak gelişmişse mümkündü. Roni ve Marcus'un bağı henüz tam olarak oluşmadığından, Roni kendi gücünü Marcus'unkine ekleyemiyordu ve bu onu çok kızdırıyordu çünkü Marcus da yoruluyordu. "Bir çiftleşme bağı nasıl tamamlanır?"

Shaya gözlerini kırptırdı. "Eşler birbirlerine karşı yüzde yüz açık olmalıdır. Sizi ondan alıkoyan her neyse onunla yüzleşmelisiniz."

"Hiçbir şey beni geri tutamaz." "Bundan emin misin?"

"Evet." Marcus'u sevdiğini hem ona hem de kendine itiraf etmişti. Ona güvenmiş, ona güvenmeye başlamış ve hatta bazı konularda ona yaslanmıştı. Bunu yapmanın bağımsızlığına ya da gücüne zarar vermediğini kabul etmişti. Kendine fazla güvenmenin mümkün olduğunu fark etmişti. Aslında bu bencillik olarak bile görülebilirdi, çünkü bu bir tür reddetmeydi. Başkalarına yardım etmek insana kendini iyi hissettirebilir ve bu "al-ver" aralarındaki bağın gelişmesine yardımcı olabilirdi. Marcus'u bundan mahrum etmek, çiftleşmelerini bundan mahrum etmek adil değildi.

"Belki de sorun bende değil, ondadır." Marcus hayatı boyunca insanlardan uzak durmuştu. Bir insan ne kadar isterse istesin, böyle bir şeyden kurtulmak kolay olmazdı. Hâlâ bunu yaptığının farkında bile olmaması mümkündü.

Shaya çaresizce omuz silkti. "Eğer durum buysa, bu senin elinde olan bir şey değil. Bunun farkına kendi başına varması gerekiyor." Yakın mesafeden hayvansı bir havlama sesi duyulurken gözleri geniş ve temkinli bir şekilde kapıya dikildi. Başka bir havlama, bu seferki daha yakındı. "Geliyorlar."

Birkaç dakika sonra, patiler koridor boyunca bodruma doğru ilerledi ve sonra merdivenlerden aşağı indi. Koklama vardı

ve nefes nefese kapıda duruyordu ve sonra pençeleri bir çukur kazmaya çalışır gibi zemini tırmalıyordu. Kahretsin. Yüksek sesli ve acil bir çığlık havayı böldü ve küçük bir izdihama benzeyen ses onlara doğru yönelirken birkaç çığlıkla karşılık buldu.

"Bizi buldular," diye fısıldadı Kathy.

Sanki bunu doğrulamak istercesine, bir şey çelik kapıya saldırdı. Ardından hayvanlar vücutlarını defalarca kapıya çarparak ezikler ve izler bırakırken havlamalar ve ciyaklamalar duyuldu. Kapının uzun süre dayanamayacağı hemen anlaşıldı.

"Acil çıkışı kullanmamız gerekiyor." Kapıya doğru koştular. Roni karartma perdesini çekti ve camın hemen dışında duran erkeği görünce şaşkınlıkla geriye sıçradı. Onun Stone olduğunu fark edince rahatlayarak sarktı ve kapının kilidini açtı.

Elinde Glock'la içeri doğru ilerledi. "Lanet sırtlanlar bölgede devriye geziyor." Çelik kapının saldırıya uğradığını fark edince küfretti.

"Sırtlanlar mı?" Kathy ürperdi.

"Birkaçını halletmeyi başardım ama çakalların kulübeye girdiğini fark edince seni çıkarmaya geldim. Shaya'yı bir ekip olarak koruma şansımız daha yüksek."

Roni başıyla onayladı. Kapının her an çökebileceğinin bilinciyle bir elini Shaya'nın sırtına koydu ve onu öne doğru itti. "Ciplerden birine binelim ve Shaya'yı buradan çıkaralım."

Gözlerini çelik kapıya diken Stone, Shaya'nın elini tuttu ve onu dışarı çıkardı. Kathy de hemen onu takip etti. O sırada Roni kapıyı çarparak kapattı ve kendini bodruma kilitledi.

"Roni, ne yapıyorsun?" Kathy talep etti; kelimeler camın ardından zar zor duyulabiliyordu.

"Shaya'yı koruyun. Onu buradan uzaklaştırın." Roni karartma perdesini indirerek asık suratlı Stone'u ve çok öfkeli iki dişiği dışarıda bıraktı. Sonra döndü, pençelerini çıkardı,

ve tam kapı açıldığı sırada odanın ortasında pozisyonunu aldı, ona yer değiştirecek zaman bırakmadı. Kendisini bir anda çakallar tarafından kuşatılmış bulmayı bekliyordu. Bunun yerine, birkaç tanesi yavaşça odaya süzüldü; gözleri ona sabitlenmişti ve kötü niyetle parlıyorlardı.

Nabızı hızlandı, kalbi hızla çarptı ve onu çevreleyen, onu hapseden ve kurdunun yüzeye çıkmak için savaştmasına neden olan kasları gerildi. Ama Roni bir an bile yer değiştiremez, kendini bir saniye bile savunmasız bırakamazdı.

O sırada iki çakal daha girdi, ikisi de insan formundaydı. Biri Lyle Browne'du. Ve diğeri... kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama elindeki nesne kanını kaydattı ve kurdunun dişlerini kırmasına neden oldu.

"Dave ile tanışın, kameramanım." Lyle sıırttı. "Eminim bu sana bazı anıları hatırlatıyordur."

Öyle oldu. Ve bu geri dönüşlerle birlikte çaresizlik, dehşet, aşağılanma ve acı duyguları geldi. "Ona ulaşamayacaksınız."

"Peşinde olduğum kişinin Alfa dişisi olduğunu sandın, değil mi?" Lyle sessizce gülerek başını salladı. "Onu iyi bir infazcı gibi koruyacağını biliyordum. O kaçma şansı bulana kadar bizi geride tutacağını biliyordum. Ve şimdi burada yalnızsın. Benimsin." Gülümseyerek başını eğdi. "Korktun mu? Umarım öyledir. Birinin en büyük korkusu üzerinde çalışmak ve sonra onu buna maruz bırakmak... işte güç budur. Gerçek eğlence budur."

Hepsi insan formuna geri dönmüş olan sürüsü kıkırdadı; buna onu kaçırmaya çalışan üç dişi çakal da dâhildi.

"Bana Phoenix halı faresine mal oldun. Sürü üyelerimden birine mal oldun ve onu öldürmeden önce onunla çok eğlendim. Şimdi seninle biraz eğlenmemin zamanı geldi. Ve duyduğuma göre, oldukça eğlenceli olacaksın. En büyük korkunla yüzleşme vaktin geldi."

Üç çakal ona doğru tek bir adım attığında, Roni anında anladı. Lyle'in niyeti ona yaşadıklarını tekrar yaşatmaktı.

on iki yıl önce olmuştu. Sürü üyeleri ona tecavüz ederken onu zapt etmek niyetindeydi; belki de sırayla yapacaklardı. Midesi yuvarlandı ve kalbi göğsünün içinde çarptı. Bir daha olmaz. Bir daha olmaz. Lanet olsun. Yine mi?

Bir daha böyle bir durumda kalırsa, biri ölene kadar savaşıacağına dair kendine hep söz vermişti - bu kişi kendisi olsa bile. Çok önemli bir gerçek olmasaydı, ölüm şimdi de tercih edilebilirdi: eğer o ölürse, Marcus'un da ölme ihtimali vardı.

Aralarındaki bağı sadece kısmen oluşmuş olması, onun bu bağı kopmasından sağ çıkabileceği anlamına gelebilirdi ama Lyle yanıldığı için buna kesin gözüyle bakmaya hazır değildi. Kâbusunu yeniden yaşamak en büyük korkusu değildi. Artık değildi. En büyük korkusu Marcus'un başına bir şey gelmesiydi. O yumuşak sikiciyi seviyordu. Oyunculuğunu seviyordu. Hiperaktif metabolizmasını seviyordu. Onu savunmasını ve korumasını seviyordu.

Şimdi onun da aynısını yapmasının zamanı gelmişti. Ama bu sadece hayatta kalmak anlamına gelmiyordu. Hayır. Eğer bu piçlerin ona zarar vermesine izin verirse, Marcus bağlantıları aracılığıyla ona yaptıklarını hissedecekti. İhlali, korkuyu, güçsüzlüğü ve acıyı onunla birlikte yaşayacaktı. Bununla, onun ölümüyle başa çıkabileceğinden daha kolay başa çıkamazdı.

Bu da savaşıması gerektiği anlamına geliyordu. Ne yazık ki tamamen dezavantajlıydı. Sayıca azdı, müttefikleri yoktu ve yer değiştiremiyordu. Hayatta kalmak için en iyi şansı kaçmak ve başka bir gün savaşmak olacaktı. Bunda utanılacak bir şey yoktu. Ama gidecek hiçbir yer yoktu. Kapana kısılmıştı. Etrafı tecavüze uğramasını izlemek için can atan insanlarla çevriliydi; onların beklentilerini ve heyecanlarını hissedebiliyordu. Bu mide bulandırıcıydı ve kurdunun tiksintiyle hırlamasına neden oldu.

"Arkadaşının seni kurtaracağını sanma," dedi Lyle. "Oh, ne kadar incinmiş olursa olsun senin için geleceğinden hiç şüphem yok.

öyle. Bu yüzden burayı kuşattım. Eğer sana ulaşırsa, yardım edecek zamanı bulamayacaktır. Kendi başınasınız."

Hayır, değildi. Marcus'u küçümsemek Lyle'in yaptığı kesin bir hataydı. Arkadaşı ona ulaşmak için ne gerekiyorsa yapacaktı. Kaslı bir kol aniden arkadan boynuna dolandı ve onu sert bir göğse doğru çekti. Karanlık anılar zihninden geçerek midesinin bulanmasına ve kurdunun serbest kalmak için can atmasına neden oldu. Roni neredeyse korkusunu tadabiliyordu.

"Kim bilir?" Lyle omuz silkti. "Hoşuna bile gidebilir." Kameraman kıkırdadı ve bir an için dikkatini çekti. Başka bir zaman ve mekândaki başka bir kameramanın anısı yüzüne sert bir tokat gibi çarptı. O piçin, Nick'in geri çekilirken duyduğu öfkeye nasıl güldüğünü hatırladı; kardeşiyle ona ne yapacakları konusunda nasıl alay etmişti? diğerlerini nasıl kışkırttığını izlemek zorunda kaldı.

O anda, o geçmişe dönüşler zihnini ele geçirdiğinde, Roni'nin korkusu azaldı ve yerini çiğ bir öfkeye bıraktı. Boğazında gergin bir öfke düğümü oluştu, yüzü ısındı ve kalbi göğsünün içinde gümbürdedi. Ama bunun iyi bir şey olmadığını biliyordu. Öfkeyle savaşmak, daha savaş başlamadan kaybetmek demektir. Öfke düşüncelerini bulandırır, kafasını karıştırırdı. Roni kendini kaybettiğinde, özellikle de kurdunun öfkesi kendi öfkesini beslerken, sakinleşmeyi her zaman bir deneme olarak görürdü.

Roni geçmişe odaklanmak yerine bugüne odaklandı; dikkatini Lyle'da tuttu, kendine ve kurduna gerçekten neyin önemli olduğunu hatırlattı. Geçmiş değil. Zihnini ve bedenini ele geçirmekle tehdit eden güçsüzlük duygusu değil. Önemli olan Marcus'tu. Ve şu anda onun akli başında olmasına ihtiyacı vardı. Bu yüzden soğukkanlılığını korumak ve kendi sesini sevdiği anlaşılan Lyle kardeşleri, eşi ve sürüsü hakkında ileri geri konuşmaya başladığında ifadesini tamamen nötr tutmak için mücadele etti.

Sözlerini duymazdan geldi, onunla ilişki kurmayı ya da yemlenmeyi reddetti. Bunun yerine onu dikkatle izledi. Aradı

Zayıflıklarını. Kendini nasıl taşıdığını, hangi tarafı tercih ettiğini izledi. Ondandır ne kadar uzun olduğunu kaydetti. Ne kadar ağır olduğunu. Fiziksel gücünü ve çevikliğini tahmin etti. Ne yazık ki, ondan üstün olduğunu inkar etmek mümkün değildi. Ama gücünü ona karşı kullanmanın yolları vardı.

Onu tutan çakal kötü niyetli bir kıkırdama çıkarıp yanağını yaladığında, tiksintiyle titremekten kendini zor kurtardı. Saldırıdan bu yana sadece bir kez boğazına sarılmıştı. Eli'yle birlikte dövüş hareketleri çalışıyorlardı ve Eli'den panik geçene ve bir daha olursa nasıl kurtulacağını tam olarak öğrenene kadar onu bu şekilde tutmasını istemişti.

Eli yasadışı dövüş arenasına katılmaya zorlandığı için çok şey öğrenmişti ve tüm bu öğretileri ona aktarmıştı. Ona kendini nasıl daha iyi savunacağını öğretmemişti. Ona gözünü kırpmadan nasıl öldüreceğini öğretmişti. Vicdansızca ve vahşice nasıl dövüşüleceğini. Ona "her saldırganın kışına tekme basmasını, çünkü gerçek dünyada adil dövüş diye bir şey yoktur" diye emretmişti.

Lyle onun önünde durdu ve parmağını çenesinin üzerinde gezdirdi. Kız irkilmemek için kendini zor tuttu. "O insanların aksine, seni merhamet için yalvartacağım."

Hiç sanmıyorum. Sadece bu fikir bile damarlarında adrenalin pompalanmasına neden olmuş, içinden bir enerji dalgası ve gelişmiş farkındalık fışkırmıştı. Roni onun omzunun üzerinden baktı ve bakışlarını hızla onunkilere döndürmeden önce gözlerinin hafifçe açılmasına izin verdi. Adamın gözlerinin şüpheyle kısılmasını izledi. Adam paranoyayla arkasına baktığı anda, boynunun yan tarafına sert bir darbe indirerek geriye doğru tökezlemesine neden oldu.

Hiç duraksamadan kendini zapt edicisinin pençesine bıraktı; ağırlığı adamın sendelemesine ve hafifçe eğilmesine neden oldu, bu da dirseğini piçin kasiğine sertçe saplayacak kadar alçalmasını sağladı. Adam acı dolu bir homurtuyla onu bıraktı ve mavi bir çizgiye küfrederek yere yığıldı.

Lyle'in sersemlemiş bakışlarını tutarak zapt ediciden uzaklaştı ve "Sana meydan okuyorum" dedi.

Eğer Lyle bir insan olsaydı, boynuna aldığı darbe onu bayıltmaya yetebilirdi. Ama şekil değiştirenler daha sert şeylerden yapılmıştı. "Affedersiniz?" diye mırıldandı.

"Sana meydan okuyorum, Lyle Browne, düelloya." Çünkü ona grup olarak saldıramayacaklarından emin olmanın tek yolu buydu. Bire bir düello en azından olasılıkları daha eşit hale getirecekti. Meydan okumayı geri çevirmek onu sürüsüne ve videoyu izleyen herkese karşı zayıf gösterecekti. Bir video olmasını istediğinden değil ama Lyle bunun olacağından kesinlikle emindi.

Bir süre sonra Lyle başını geriye attı ve güldü - daha doğrusu, "Benimle dalga geçiyorsun," diye mırıldandı.

Ona şeytani bir sırıtış sundu. "Bir kızıdan korkmuyorsun, değil mi?"

"Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi tatlım?"

Kurdu bunun üzerine hırladı; onu kullanmaktan hoşlanmıyordu

Marcus'un sevecenliği.

"Bu, seninle işim bittiğinde bitkin düşeceğin anlamına geliyor. İçinde hiç mücadele kalmayacak. Ve biz eğlenirken bana ve sürüme karşı kendini savunmaya bile çalışamayacaksın. Sanki bunu kabul ediyormuş ve istiyormuş gibi, orada yatıp bunu kabul etmek zorunda kalacaksın."

"Ya da bu senin dayanılmaz bir şekilde ölmen anlamına gelecek. Bu fikir hoşuma gitti."

cHAPTkR MİtMkTkkM

G Erkek kurt kükreyerek bir sırtlanın boğazını parçaladı ve bir kenara fırlattı. Daha başını bile kaldırmamıştı ki bir çakal bacağına yapıştı, bir diğeri de zaten yaralı olan boğazını ısırıldı ve ona ne bir mola ne de nefes alacak bir an verdi. Kurt vücudunu bir ağaca çarparak çakalla arasına girdi ve çakalın elinden kurtuldu. Sonra kurt çenesini çakalın boğazından kan tadı alıyorum. Ölüm. Zafer.

Dişleri bacağına daha sert batarken, kurt geriye uzandı ve ikinci çakalın kulağını ısırarak kopardı. Hayvan acı dolu bir ses çıkararak kaçmaya başladı. Kurdun avının kaçmasına izin vermeye niyeti yoktu. Şekil değiştirene çarparak onu yerde kıstırdı ve öldürücü ısırığı atmak için harekete geçti. Ama sonra sırtına ağır bir yük indi. Başka bir çakal.

Hayvanın dişleri omzuna batarak kemiği sıyrırken kurt uludu. Daha fazla kan kürkünü ıslattı. Sırt üstü yuvarlandı ve çakal acı içinde bağırıp onu serbest bırakana kadar ezdi. Kendini toparlayan kurt, çakalın karnını yararak kan kaybından ölmesini sağladı ve diğer çakalın boğazını parçaladı.

Yanakları kabaran kurt etrafına bakınarak yeni bir av aradı. Yorulmuştu. Kanıyordu. Nefes nefese. Çok acı çekiyordu. O

ısırıklarla kaplıydı. Pençeler yanlarını ve ağzını kesmişti. Kötü çiğnenmiş bacakları dengesizdi. Kürkü kanla kaplanmıştı; bazıları onun, bazıları değildi. Ve zayıflıyordu. Ama dinlenemezdi. Eşini korumak zorundaydı. Onun sürüsünü korumalıydı.

Yaralı ve itaatkâr bir kurt olan Kent'in üzerine atlayan bir sırtlana saldırdı ve onu yere yıktı. Çakallar her iki taraftan ona saldırdı. Kurt aynı anda birçok kişi tarafından defalarca saldırıya uğramıştı. Ana tehdide odaklandı: sırtlan. Düşmanını pençeledi, ısırıldı, sakatladı ve yok etti.

Kurdun ağır yaralı arka bacağı, keskin dişler kürkü ve kası delip kemiği sıyırdığında büküldü. Merkür Baş İnfazcısı aniden hayvana çarparak onu bacağını bırakmaya zorladı ve-

Birkaç keskin çatırtı havayı ikiye böldü. Kurt dondu kaldı. Kurşunlar. Daha fazla kızgın keskin çatırtı. Alfaların evinin olduğu yönden geliyordu. Kurt uludu, eşine zarar gelebileceği için öfkeliydi.

Ona ulaşma niyetiyle ağaçların arasından koşarak geçti. Ancak çakallar her iki yanından ona saldırıp üzerine atladıklarında, dişleri acı veren yaralarına yapıştığında nefesi bedenini terk etti. Kurt tekrar uluyarak saldırganlardan kurtulmak için çabaladı. Bacaklarını altından çekerek onu sıkıca tuttular. Biri boğazına saldırdı ama sonra başka bir kurt ona çarpınca inledi. Bir Anka kurdu-Trick. Sürüsünden daha fazla kurt ortaya çıktı ve kavgaya katıldı.

Alfa dişisi kayarak önünde durdu ve insan formuna geçti. "Marcus, beden değiştirip seni iyileştirmeme izin vermelisin. Çakallar ana kulübeye girmiş. Roni'ye ulaşmalısın."

Kurt sözleri anlamadı ama Marcus'un baskısını hissetti, eşinin güvenliğinden korktuğunu ve hâkimiyet istediğini biliyordu. Kurt isteksizce geri çekildi ve insan yarısının kontrolü ele almasına izin verdi.

Marcus sırt üstü düştü, Roni için duyduğu endişe göğsünü kabarttı. "Bana çakalların kulübeye girdiğini söylemediğini söyle," diye nefes nefese kaldı. Vücudunun acımayan tek bir yeri bile yoktu. Çakallar defalarca üzerine atlamış, karıncalar gibi üzerinde sürünmüş ve savunmasız her bölgesine saldırmışlardı. Çok kan kaybettiğini biliyordu, çoğunlukla öfkeyle koştuğunu biliyordu.

Gözlerini kısa bir süreliğine etraflarındaki manzaradan ayıran Trick yüzünü buruşturdu. "Kahretsin Marcus, kötü durumdasın."

Çömelen Taryn elini Marcus'un alnına koyarak tüm yaralarının aydınlanmasını sağladı. Yaralarının boyutu netleştikçe yüzünü buruşturdu. "Shaya beni aradı. Cesedi buraya atmak sadece dikkat dağıtmak içindi. Çakallar seni ana kulübeden uzakta istiyordu. Sanırım Shaya'nın peşindeler. Savaşa katılabilmemiz için Dominic ve Tao'yu yardıma gönderdik."

Trick bir çakalı yere yatırıp çizmesini hayvanın boğazına bastırarak nefes borusunu ezerken, "Tanrım, her yerde bu pislikler var," diye yorum yaptı. "Görünüşe göre Scorpio Sürüsü birkaç iyilik istemiş ve iş ortaklarını, hatta belki de iş ortaklarının ittifaklarını da getirmiş."

Marcus davetsiz misafirlerin, Akrep Sürüsü'nün tamamı olmasa da çoğu kulübedeyken dikkat dağıtmak için hareket ettiklerinden şüpheleniyordu. Bu da Roni'ye hızlıca ulaşması gerektiği anlamına geliyordu. "Roni'yi bağ aracılığıyla hissedebiliyorum. Kızgın ve korkmuş durumda. Ona gitmeliyim."

"Evet, biliyorsun, o yüzden kıpırdama." Taryn ağzını onunkine dayadı ve derin bir nefes aldı. Sonra başını kaldırdı ve ağır bir nefes verdi. Bunun üzerine ağzından siyah parçacıklar fışkırdı. Bunu tekrar tekrar yaptı ama ışıklı lekeler tamamen kaybolmadan önce durdu. Yaralarının en kötüsü kapanmış olmasına rağmen solmamıştı ve hâlâ çürükler, kesikler, diş izleri ve pürüzlü bir şekilde iyileşmiş çiziklerle kaplı bir karmaşaydı.

Pençelerini çok yaklaşan bir çakalın boğazına saplayan Trick, Taryn'e "İyi misin?" diye sordu. İyileşmek onu zayıflatmaya meyilliydi.

Biraz solgun bir ifadeyle Marcus'a dönmeden önce başını salladı. "Seni tamamen iyileştirmeye gücüm yetmez, üzgünüm-diğerlerine yardım etmek için biraz güç saklamam gerekiyor."

Marcus anlayışla başını sallayarak bir kez daha kurt formuna dönüştü. Kurt ormanda hızla ilerledi ve Alfaların evine yaklaştıkça hızla yavaşlamadı. Sürü üyelerinden ikisi - Dominic ve Tao- sırtlanlarla güreşirken, eşinin annesi - Kathy- iki çakalla mücadele ediyordu.

Bir silah sesi, bir sırtlanın inleme sesi ve ardından "Marcus!" diye bağırarak bir ses duyuldu.

Kurt başını çevirdiğinde Merkür Alfa dışısının elinde silahıyla bir arabanın camından dışarıya doğru eğildiğini gördü. İnsan yarısına kontrolü tekrar veren kurt geri çekildi.

"Nerede o, Shaya?" diye sordu Marcus.

"O bodrumda," diye bağırdı Shaya. "Onu bırakmak istemedim!"

Elinde Glock'uyla diğer pencereden dışarı eğilmiş olan Stone, "Shaya'ya ulaşmalarını engellemek için kendini içeri kilitledi!" diye bağırdı.

Tipik Roni. Değer verdiği kişilere karşı son derece korumacıydı ve infazcı pozisyonu, Alfa dışısını korumanın onun işi olduğu anlamına geliyordu. Ama bu onun kışına şaplak atmak istemediği anlamına gelmiyordu. "O yaşıyor," diye Shaya'ya güvence verdi ve Alfa dışısının Roni'nin öldüğünü düşünerek paniklediğini fark etti. "Onu oradan çıkaracağım." Bu Shaya'ya olduğu kadar kurduna da verdiği bir sözdü.

"Bunu kazanamazsın, küçük kurt."

Roni onun "kazanmak" kelimesini kullanmasına neredeyse burun kıvrıyordu. Lyle'in açıkça fark etmediği şey, onun için bunun bir dövüş olmadığıydı. Bir düello değildi. Bu ölümkalım meselesiydi. O öldürecekti

onu. Bir daha asla kimsenin kurbanı olmayacaktı. Ama onun kararlılığını ve azmini görmesine izin vermek yerine omuz silkti. "Olabilir. Ama şimdiye kadar sahip olduğun en iyi ikinci ben olacağım."

Eğlenmiş gibi görünerek ona doğru ilerledi. "Aslında bunu dört gözle bekliyorum."

"Sağ kroşesine dikkat etmeyi unutma, Lyle!"

Roni bu sesin kendisini zorla arabaya bindirmeye çalışan dişi çakala ait olduğunu anladı; o da bayılmıştı.

Roni'nin bakışlarını tutan Lyle, "Ah, evet, Jenna bana tapınağa gitmeyi nasıl sevdiğini anlattı," dedi.

Bu Roni'yi ne kadar kızdırsa da, o anda Jenna'ya minnettardı. Ne kaltak ne de Lyle bunun farkına varmıştı ama aslında Roni'ye bu hamleye karşı tetikte olması gerektiğini söyleyerek yardım etmişlerdi. Artık diğer hamlelerine konsantre olması gerektiğini biliyordu.

Adamın yumruklarını sıkışını, çenesini hafifçe indirişini ve bir ayağını önüne doğru kaydırışını izledi ve ona vuracağını biliyordu. Önce Roni vurdu, hızlı ve sert vurdu, yumruğunu adamın solar pleksusuna çarparak nefesini kesti.

On iki yıl önce, içgüdüğü doğrudan kasıklarına saldırmaktı. Şimdi daha iyi biliyordu. Bunun kolayca karşı konulabilecek, tahmin edilebilir bir hareket olduğunu biliyordu. Ona kendini savunacak zaman bırakmadan, hızlı bir hamleyle Lyle'in üzerine yürüdü. Kaburgalarına sert bir darbe. Diz kapağına sert bir tekme. Yüzüne bir avuç içi darbesi. Hareketlerinde telgraf çekmemeye dikkat ederek baskıyı sürdürmekten vazgeçmedi.

Hızlıydı, acımasızdı ve patlayıcıydı. Lyle onu bıçakladı, yumrukladı, tokatladı ve defalarca zapt etmeye çalıştı. Kadın adamın onu yere yatırmaya çalıştığını hemen anladı. İmkânı yoktu. Eğer onu yere yatırmayı başarırsa, tekrar ayağa kalkması pek mümkün olmayacaktı.

Kız adamın burnuna nişan aldığında Lyle darbeyi engelledi ve yumruğunu aniden kızın kafasına doğru savurdu. Kız darbeden kaçınmak için sarsıldı ama yumruk çenesine isabet etti. Seyirciler alkışladı. Kahretsin, acıtmıştı. Ve moraracaktı. Marcus çıldıracaktı. Adrenalin acıyı hareket etmeye devam etmesine yetecek kadar azaltmıştı. Ama asıl acıyı daha sonra hissedeceğini biliyordu.

Jenna çığlık attı, "Orospunun kanını akıtın!"

Lyle tam da bunu yaptı: göğsünü tırmaladı, bir meme ucunu tırmıkladı. Hay sikeyim. Acı Roni'yi bıçakladı, tomurcuğu yanıyormuş gibi hissettirdi. Tişörtünü ıslatan kanı hissedebiliyordu, kötü olduğunu biliyordu. Ama yarayı kontrol etme isteğiyle savaştı. Dikkatini Lyle'dan ayırmayı reddetti. Bunu yaptığı anda, Lyle onun üzerine atlayacaktı.

Bunun yerine Eli'nin ona öğrettiği gibi yaptı; su gibi hareket etti, Lyle'in hareketlerinden korkmak yerine onlarla birlikte aktı. Hiç durmadı. Bir an bile. Vurdu, eğildi, zıpladı, kaçtı - Lyle'in onu sıkıca kavrayamayacağı kadar kıvrak olmasını sağladı.

Adamın görüşünü engellemeyi amaçlayarak, yumruğunu sertçe burnuna indirirken biraz çapraz yaptı. Burnundan kan fışkırıp yere sıçrarken uğursuz bir çatırtıyı hemen bir kükreme izledi. Seyirciler yuhaladı ve küfretti.

Lyle hırlayarak yüzündeki kanı sildi ve ona doğru fırlattı. Dikkatinin dağılması ona pahalıya mal oldu. Aniden ayağını savurdu ve kadının ayaklarını altından çekti. Kadın acı içinde homurdanarak sertçe karo zemine çarptı ve adam hızla üzerine yürüdü. Lyle'in botu kaburgalarına değmeden önce yuvarlandı. Ayağa sıçrayarak adamın bir sonraki darbesini savuşturdu. Ve bir sonrakini. Ve bir sonrakini. Bir açıklık görünce dirseğini adamın boğazına geçirdi. Adam sendeleyerek geri çekildi ve boğazını tuttu.

Jenna öfke dolu bir çığlık atarak lanet bir örümcek maymunu gibi geldi. Oh, Tanrı aşkına. Roni onun göğsünü sertçe yumrukladı - kaltak şimdi Roni'nin tam olarak nasıl hissettiğini anlayabilirdi; meme ucu hâlâ

Zonkluyordu, yanıyormuş gibi hissediyordu. Roni onu saçlarından yakaladı ve Jenna'nın başını aşağı doğru itti, tam o sırada dizini sertçe yukarı kaldırarak burnuna sapladı. Bir başka mide bulandırıcı çatırtı. Jenna haykırdı ve kalabalık yine yuhaladı.

Roni daha yeni sızlanan çakalı kenara itmişti ki Lyle'in eli bileğine dolandı ve onu kendine doğru çekerken acıyla sıktı. Kurtulmaya çalışmak yerine yüzünü pençeleyerek gözünü yakaladı. Acı dolu bir kükremeye geri çekildi ve refleks olarak ellerini geri çekerek yüzünü korumak için kaldırdı. Ama zalim bakışlarını ona kilitlemeyi sürdürdü. Ve Roni o gözlerde daha önce olmayan bir şey gördü. Kokusunda da vardı. Bakırimsı kan kokusunun, ekşi ter kokusunun ve yakıcı öfke kokusunun ardında korkunun metalik kokusu vardı. Bu onun kurdunu tatmin etti.

Gözleri kızarmış ve sulanmış bir halde tekrar ona doğru ilerledi. İkisi de acımasız ve intikama susamış bir şekilde birbirlerine saldırdılar. Yumruklar. Tekme. Tokat. Pençeler. Hızla nefesi kesiliyordu ama vazgeçmedi. Göğsü kabarmasına, alnında ter lekeleri oluşmasına ve vücudundaki çeşitli yaralardan kan damlamasına rağmen devam etti. Lyle da ondan daha iyi durumda değildi, bu da kalabalığı daha da kışkırtmaktan başka bir işe yaramadı.

O anda Marcus'u hissetti, onun yakınlarda olduğunu biliyordu. Ona ulaşmak için çaresiz olduğunu, kulübenin etrafını saran sırtlanlar ve çakallar arasında savaşıp öldürmeye çalıştığını biliyordu. Ama onu Lyle Browne'a ya da onun hasta herif sürüsüne yakın bir yerde istemiyordu.

Ellerini kavuşturarak Lyle'in kulaklarına sertçe vurdu. Kulak zarı parçalanırken kükredi ve sendeledi. Ona tekrar saldırmak için hamle yaptı ama arkasından bir kol ona dolandı. Orospu çocuğu. Pençelerini kullanarak kolu bileğinden dirseğine kadar kesti. Kol onu bıraktı. Kalçasını çevirdi ve piçin böbreklerine bir yan tekme attı.

Tam o sırada Lyle'dan gelen bir öfke çığlığı duydu. Döndü ama çok geç dönmüştü. Yumruğu

ve mide bulandırıcı bir çatırtı duyuldu. Katıksız acı dalgaları içinden geçti. Orospu çocuğu. Derin nefesler çekerek nefesini tutmaya çalışırken elleri vücuduna doğru uçtu. Adamın botunun topuğu kaval kemiğine çarptı ve tökezledi, neredeyse kaygan, kanla kaplı fayanslarda ayağını kaybediyordu. Adam avantajı değerlendirerek ona saldırdı. Çarpmanın etkisiyle kadın sırt üstü yere yığıldı.

Piç kurusu onun üzerine çıktı ve ellerini boynuna doladı. Anında, nefes borusunun tıkanmasını önlemek için çenesini aşağı doğru eğdi. Ellerini boğazından çekmeye çalışma refleksini görmezden gelerek adamın aletine bir yumruk attı. Adam boğulur gibi bir ses çıkararak eliyle kasıklarını kavradı ve kadının üzerine doğru kıvrıldı.

Kurtulmaya kararlı bir şekilde saçlarını çekti, boğazını ısırdı, yüzünü pençeledi. Kurdunun paniği onu daha da zorluyor, vazgeçmemesi için ısrar ediyordu. Lyle'in arkadaşlarının etrafını sarmak üzere olduğunu hisseden Roni, ana atardamarı hedef alarak pençelerini Lyle'in uyluğunun iç kısmına sapladı. Adam acıyla kükredi ve Roni pençelerini yuvarlayarak Lyle'in üzerine geldi. Ama koca piç onları tekrar ve tekrar yuvarladı ve-

Havuzun soğuk suyu Roni'yi yuttu ve neredeyse şok içinde soluk soluğa kalmasına neden olacaktı. Kısa bir an için kıpırdamadı, sersemlemişti. Sonra paniğe kapıldı ve kendini Lyle'in elinden kurtarıp havuzun yüzeyine doğru tekmeledi. Başı suyun yüzeyine çıktığında içini bir rahatlama duygusu kapladı ve büyük hava yığınları halinde yutkundu.

Havuzun kenarına doğru yüzdü ama sonra bir el saçlarını avuçladı ve başını suyun altına sokmaya zorladı. Lanet olsun. Onu boğmakla tehdit eden paniğe karşı savaştı, ama Lyle'in onu tutuşu sıkılaştıkça ve onu suyun derinliklerine doğru ittikçe, Roni'nin tek düşünebildiği yüzeye çıkmaktı.

Çılginca çırpınıyor ve bacaklarını tekmeliyor, bir yandan da nefesini tutmaya çalışıyordu. O anda, kurdunun öfkesi canlı bir şeydi. Yakıt görevi görüyor, Roni'nin gücünü artırıyordu... ama yeterli değildi. Roni savaştı ve

m¼cadele etti ama Lyle'a zarar verecek kadar iyi ulaşamadı; kurtulamadı.

Çaresizce suyu içine çekerken klor burnuna ve solunum yollarına doldu ve yaktı. Su ciğçerlerine dolduğunda sanki bir şey boğazını yırtıyormuş ve yakıyormuş, boğazını daraltıyormuş gibi hissetti. Aynı zamanda kendini ağır, yorgun ve halsiz hissetmeye başladı.

Ve öleceğini, eşini bir daha asla göremeyeceğini düşündü.

Bunun paniğini artırması gerekirdi ama korku aniden kayboldu. Bir sakinlik ve sükûnet duygusu yerleşmeye başladı. Garip bir şekilde huzurlu hissediyordu. Güçlü, kuvvetli ve dirençli Marcus'un onsuz da iyi olacağından emindi. Kurdu hâlâ çılgına dönmüştü, Roni'yi pençeliyor, yüzeye çıkmak ve onları korumak için savaşıyordu. Ama bedeni yer değiştirmek için yeterli fiziksel güce sahip değildi. Uyuma ihtiyacına yenik düşerken, zihni uzaktan kurtların hırlama seslerini ve çakalların saf ıstırap içinde bağırışlarını kaydediyordu.

Marcus, Roni bilincini kaybettiği anda bunu hissetti. İnsan formuna yeni geçmişti ve bodrumun acil çıkışıını koruyan sırtlanları parçalamıştı. Roni'nin bayılmasının şokuyla bodrum kapısına doğru koşarken tökezledi. Lanet olsun. Kurdu uludu, eşi için dehşete düşmüştü.

Ona ulaşma ihtiyacıyla titreyen Marcus kapıyı itti ama kapı açılmadı. Bir şekilde koruyucu camı kırarak içeri girmeye kararlı bir şekilde kapıyı tekmeledi. Yaklaşan bir dizi uluma sesi duyunca, arazinin karşı tarafındaki savaşın sona erdiğini, sürüsünün ve Merkür kurtlarının yolda olduğunu anladı. Ama Roni'ye yardım edecek kadar hızlı olamazdı.

Basamakları hızla çıkan Marcus, kulübenin yanından bir taş aldı ve kapıya fırlattı. Camı hafifçe kırdı ve örümcek ağı çatlakları bıraktı. Bunu tekrar tekrar yaptı, ta ki sonunda kolunu sokabileceği kadar büyük bir delik açılana kadar.

Kapının kilidini açtıktan sonra iterek açtı ve bodruma dalarken karartma perdesini indirdi. Beyni üç kurdun -Kathy, Tao ve Dominic- bodrumda olduğunu fark etti.

-Diğer kapıdan girmişlerdi ve şimdi çakallarla savaşıyor, onları acımasızca parçalıyorlardı. Ama onun umurunda olan tek şey eşiydi; organlarının kapanmaya başladığını, kalp atışlarının yavaşladığını ve düzensizleştiğini hissedebiliyordu.

Gözleri, başını suyun altına sokmaya çalışan Lyle Browne'a takıldı. Ve kadın hareket etmiyordu. Marcus odanın öbür ucuna koştu ve havuza daldı. Lyle irkilerek hafifçe döndü ve kendini savunmak için gevşek Roni'yi serbest bıraktı. Ama o daha harekete geçmeden Marcus herifi saçlarından yakaladı ve kafasını havuzun kenarına çarptı. Bir kere. İki kez. Üç kez. Ta ki bir şeyler kırılıp Lyle bayılana kadar. Marcus onu bıraktı, suyun işini yapmasına izin vermeye hazırdı. Başka bir zaman olsa, Marcus onun ölümünü daha acı verici hale getirmek için zaman ayırabilirdi. Ama şu anda tek derdi Roni'yi sudan çıkarmaktı.

Nefesini tutarak, Lyle'in hareketsiz bedenini bırakıp Roni'ye doğru yüzerken suyun onu sarmasına izin verdi. Roni havuzun dibini yarılamıştı, hareketsizdi. Bir kolunu ona dolayarak yüzeye doğru tekmeledi ve Eli ile Derren'in orada durduğunu gördü. Onu elinden alıp karo zemine kaydırdılar. Solgundu, dudakları ve tırnak dipleri maviydi ve kahretsin, hayatında hiç bu kadar korkmamıştı. Kurdu kederli bir uluma çıkardı.

Marcus havuzdan çıktığında Derren kalp masajına başlamıştı bile. Derren'i yolundan iterek, bir şeyler yapma ihtiyacı duyarak hemen görevi devraldı. İki elinin parmaklarıyla kulaklarının hemen altındaki çenesini tuttu.

Adam burnunu kapatıp ağızını onunkinin üzerine kapatırken çenesi çıkıktı. Göğsünün yükseldiğini görecekt kadar sert üfledi, sonra iki saniye sonra tekrar yaptı. Gelişmiş kulakları hâlâ nefes almadığını fark etti.

Ellerini birbirine kenetleyerek göğsünü sıkıştırmak için aşağı doğru itti ve Derren sayarken bunu birkaç saniyede bir tekrarlardı. "Bebeğim, benim için nefes almalısın." Ölemezdi, ölemezdi işte. "Hadi tatlım, nefes al."

"Lütfen, Roni," diye yalvardı Eli, Derren'in yanında diz çökerek. "Uyanmak zorundasın."

Marcus çatışmanın durduğunun ve birkaç kurdun etraflarında toplandığının uzaktan da olsa farkındaydı ama o sadece Roni'ye odaklanmıştı.

"Kendini içeri kilitleyeceğini bilmeliydim," diye burnunu çekti Shaya. "Onu durdurmalıydım." Nick kulağına rahatlatıcı sözler mırıldanarak bunun onun hatası olmadığına dair güvence verdi.

Marcus tekrar Roni'nin ağızına hava üfledi. Yaşayacaktı, lanet olsun. Göğsünü tekrar sıkıştırarak, "Nefes al" diye emretti.

Ama nefes almıyordu. Ölüyordu. Hem kendisi hem de kurdu bunu aralarındaki bağdan hissedebiliyordu, onun kayıp gittiğini hissedebiliyordu, bu bağın onunla birlikte zayıfladığını hissedebiliyordu. Hayır, bu gerçekleşmiyordu. "Ölemezsin lan!"

Yapamazdı. Onu seviyordu. Ona ihtiyacı vardı. Ve ancak o zaman aslında ona ihtiyaç duymaktan korktuğunu fark etti. Dahası, onun kendisine gerçekten ihtiyaç duymasına izin vermekten korkuyordu. Annesi gibi muhtaç olmama ya da onun gibi biriyle çiftleşmeme konusundaki kararlılığı, farkında bile olmadan onu Roni'den uzak tutmuştu.

Roni'nin ona yaslanmasında bir sakınca yoktu, çünkü onu asla tüketmeyecekti. Tıpkı onun da Roni'ye yaslanmasında bir sakınca olmadığı gibi - bu ilişkiyi hiçbir şekilde karşılıklı bağımlılık haline getirmiyordu. Aralarında her zaman bir alış veriş olacaktı. Bu iki yönlü bir yoldu.

Göğsüne ve kafasına inen bir balyozun ani hissiyle nefesini içine çekti. Ama acı çabucak hafifledi ve çiftleşme bağlarının yerine oturduğunu fark etti; hem onu hem de kurdunu rahatlatma, zafer ve umutla doldurdu. Marcus içgüdüsel olarak güç ve enerjiyi bağdan aşağı iterek Roni'yi besledi. Aynı zamanda kalp masajına da devam etti. "Lütfen bebeğim, lütfen. Brea-"

"Nabız alıyoruz," diye duyurdu Derren. "Zayıf ama var."

Marcus bunu bağ aracılığıyla hissetti, onun geri geldiğini hissetti. Rahatlaması o kadar derindi ki bebek gibi ağlamamak için kendini zor tuttu. Kalp masajına devam ettiği gibi, bağdan enerji aktarmaya da devam etti. Birkaç dakika sonra vücudu aniden eğildi ve boğazından garip bir ses yükseldi. Ne olduğunu fark eden adam onu yan yatırdı; ağzından su fışkırıyordu.

"Tanrı'ya şükürler olsun." Onu kendine doğru çeken Marcus, sanki hâlâ boğuluyormuş da havaya alışamıyormuş gibi tekrar tekrar öksürürken yüzünü saçlarına gömdü. "Sorun yok, tatlım." Onu sakinleştirmek için elinden geleni yaptı ve kendisini yormaya başlamış olsa da bağ aracılığıyla ona güç vermeye devam etti. Kurdu volta atmayı bırakmadı, hâlâ duygusal bir enkaz halindeydi ve korkudan tam olarak kurtulamamıştı.

Roni konuşmak istedi, Marcus'a iyi olmasına çok sevindiğini söylemek istedi, sürüdeki diğerlerini sormak istedi, tüm vücudunda yara olup olmadığını kontrol etmek istedi ama nefesini tutacak gibi görünmüyordu. Uykuya daldıktan sadece bir an sonra göğsünde acı verici bir baskı hissediyordu.

"Al." Gözyaşları yüzünden akan Kathy, Marcus'a bir battaniye uzattı.

Annesini ağlarken -duygularını gösterirken- görünce şaşırان Roni, eğer gücü olsaydı yorum yapabilirdi. Bunun yerine Marcus'a sokularak endişeli kurdunu memnun etti.

Marcus hemen battaniyeyi Roni'nin etrafına sardı. Donmuyordu ama içini rahatlatacak kadar da sıcak değildi. Alfa çiftinin etrafta olmadığını fark edince Trick'e döndü. "Kaç kişi yaralandı?" Sürüsünden biri ölmüş olsaydı, Marcus bunu sürü bağlantısından hissederdi. Merkür kurtlarının Roni'den başka kimseyle ilgilenmediğini düşününce, hepsinin hayatta olduğunu tahmin etti.

"Dante, Tao, Dominic, Bracken, Kent ve Caleb kötü durumdaydı," diye yanıtladı Trick. "Taryn enerjisini korumak için her birini yarı yarıya iyileştirdi, bu yüzden şimdi dinleniyorlar. Ancak Trey ona gücünü ödünç verse bile düşmek üzere."

Roni'nin kollarında titrediğini hisseden Marcus onu kendine daha da yaklaştırdı. "Bu ıslak giysileri üzerinden çıkarmam gerek."

Nick başıyla onayladı. "Hadi gelin. İkiniz de misafir odalarından birini kullanabilirsiniz."

Marcus, Roni hâlâ kollarındayken yavaşça ayağa kalktı. Dizleri hafifçe büküldü ve Eli anında oradaydı.

"Bırak onu ben alayım." Marcus tereddüt edince Eli ekledi: "Şu anda ondan bir saniyeliğine bile olsa uzak kalmak isteyeceğin son şey biliyorum ama bayılırsan ona bir faydan dokunmaz."

Ve bayılmak üzereydi. Uyuşukluk ona doğru yaklaşıyordu. Bağdan ani bir enerji fışkırması hissetti ve bunun Roni olduğunu fark etti. Ona sert bir bakış attı. Roni'nin cevap veren ifadesi saf bir inatçılıktı. İsteksizce onu Eli'a teslim etti. Trick ve Ryan iki yanında belirdiler. Onları omuz silkerek uzaklaştırmaya çalıştı, kendi gücüyle yürümeye kararlıydı.

"Gururunu bir kenara bırak, göt herif," diye homurdandı Trick, sinirlenmiş ve eğlenmiş bir halde.

Geride kalmak istemediği için, Nick ve Shaya üst kattaki yatak odalarından birine doğru ilerlerken Trick ve Ryan'ın ağırlığını taşımasına izin verdi. Birkaç saniye içinde hem Marcus hem de Roni

Çıplak ve battaniyeye sarılmış bir şekilde yatak başlığına yaslanmış halde birbirlerine kilitlenmişlerdi. Kadının yaralarını görünce, zaten tam bir kargaşa içinde olmasa aklını kaybedebilirdi. Roni kendi yaralarını görünce kaşlarını çatıyor, nefesinin altında çakallara ve sırtlanlara lanet okuyordu.

Taryn, Nick, Shaya, Kathy, Eli ve Derren'in yanından omuz silkererek odaya daldı. "Onu bana bırakın."

"Taryn, şu anda çok zayıfsın," dedi Trey, onun arkasından giderken. Gerçekten de öyleydi. Neredeyse Roni kadar solgun ve halsizdi. "Kendine gelmen gerek. O yaşıyor."

Alfa dişisi onu görmezden gelerek Roni'nin yanına geldi. "Bu onun iyi olduğu anlamına gelmez Çakmaktaş. Zatürre, enfeksiyon ya da kalp yetmezliği gelişebilir. İşimi şansa bırakmayacağım."

Taryn ona dokunmaya kalktığı anda, Roni başını sallayarak geri çekildi. Hiçbir şekilde Taryn'in yere düşmesine neden olmayacaktı.

"Bana saçmalama, Roni Axton." Taryn sertçe onu işaret etti. "Oğlumun hayatını kurtardın ve ben de senin yaşamını sağlayacağım."

Evet, Roni almak için vermiyordu. Taryn'in elini itti, yüzü isyankârdı.

"Bırak yapsın," diye homurdandı Trey. "Seni iyileştirse de iyileştirmese de her an düşebilir."

Bunu kabul eden Roni, Taryn o garip iyileştirme şeyini yaparken mücadele etmedi - her ne kadar onu hem korkutup hem de büyülese de. Beklendiği gibi, işi bittiğinde Taryn'in bacakları tutmaz oldu. Trey onu yakalamak için oradaydı. Onu kucağına alıp odadan çıkmaya başlarken Taryn'in inatçılığına kızdı. Taryn de onun kafasına bir tokat attı.

O sırada Nick geldi ve Roni'ye bakarken zorlukla yutkundu. "Shaya'yı güvende tutmak için kendi hayatını riske attın. Kendini bu şekilde riske attığın için sana teşekkür mü etmeliyim yoksa seni boğmalı mıyım bilmiyorum."

Şahsen Marcus ikincisine meyilliydi. Nick'in kararsız kalmasını anlayabiliyordu ama

Kimi korumaya çalışıyor olursa olsun, hayatını riske atması Marcus için hiç de kabul edilebilir bir şey değildi.

Nick onun elini tuttu. "Teşekkür ederim. Ama böyle bir şeyi son kez yapıyorsun." Sonra onu alnından öptü. "İkinizi de dinlenmeniz için yalnız bırakalım." Herkesi odadan dışarı çıkardı.

Kapı arkalarından kapandıktan sonra Marcus ona sokuldu. "Daha iyi hissediyor musun?" Ellerini onun üzerinde gezdirdi, ona dokunmak, hayatta olduğundan emin olmak istiyordu.

Başını sallayarak boğazını avuçladı. "Artık acımıyor. Sersemlik de geçti."

"Güzel." Sonra kıına sert bir şaplak attı. Sarsılınca nefesi kesildi. "Hey!"

"Bunu bir daha asla ama asla yapma," diye hırladı. "Hayatını riske atmak benim için kabul edilebilir bir şey değil."

Ondan yayılan korkuyla biraz irkilerek gözlerini kırptırdı. "Shaya'yı koruyordum."

Çenesini sıkıca kavradı, duyguları bu kadar karmakarışıkken dokunuşunu nazik tutamadı. "Neredeyse lyordun, Roni. Olduğunu hissettim, elimden kayıp gittiğini hissettim. Ne kadar korktuğum hakkında bir fikrin var mı?"

"Onu almalarına izin veremezdim."

"Peki ya Taryn'i kurtarmak için hayatımı riske atsaydım?"

fkelenir ve ona işkence etmek isterdi ama yine de anlayışla karşıladı. "Anladım." "Bir infazcı olmanın

Alfalarınızı ve srnz korumak için yapmanız gerekeni yapmak anlamına geldiğini anlıyorum. Bunu anlıyorum. Ama artık iftleştiniz, bu da demek oluyor ki ikinci gelir. Bu işler böyle yrr."

Adamın sesindeki incinmişlik kaşlarını atmasına neden oldu. "Seni ikinci plana atmıyordum. Ama Shaya . . . Mesele Alfa dışımı korumak değildi, mesele hamile baldızımı ve yeğenlerimi korumaktı. Shaya değer verdiğim çok az insandan biri. Ayrıca, geleceğini biliyordum. Sana yüzde yüz güveniyordum."

Aralarındaki bağ sayesinde onun samimiyetini hissedince hafifçe gevşedi. Kurdu üst dudağını geriye doğru kıvırdı, sakinleşmeye yakın değildi. "Bir daha asla." Eli aşığı kayarak kızın boynunu kavradı. "Sana ihtiyacım var, tatlım. Beni anlıyor musun? Sen yanımda olmadıktan sonra hiçbir şeyin anlamı yok."

Burnunu adamın burnuna sürttü, adamın ona sık sık yaptığı gibi. "Bir daha asla." Rahatlaması çiftleşme bağlantısından aşığı aktı. "Bağımız artık tamamen oluştu. Bu ne zaman oldu?"

"Seni hayata döndürürken." Alnını onunkine yasladı. "Kendimi tuttuğumu fark etmemiştim. Kasıtlı değildi."

"Biliyorum."

"Birine ihtiyaç duymaktan korkuyordum, birinin bana ihtiyaç duymasından korkuyordum."

"Anladım."

"Hayır, bilmiyorsun. Sana ne kadar ihtiyacım olduğu hakkında hiçbir fikrin yok. Bu beni korkutuyor."

"Ben de öyle." Birine ihtiyaç duymak geliştirdiği tüm içgüdülere aykırıydı ama Marcus onun için vazgeçilmezdi. "O zaman bir daha hayatını böyle tehlikeye atma. Sen Bu kıcı benim için güvende tut." Avuçladı ve hafifçe sıktı. "Tamam mı?"

"Tamam." Adamın ağzı kadınıninkine indi, yaladı, ısırdı ve ısırdı. Geri çekilirken, ona vücudunda çok ilginç şeyler yapan o şehvetli gülümsemelerden birini verdi.

"Seni seviyorum, Roni Axton."

"Ve seni seviyorum, Marcus Fuller." Yüzünde aniden tanıdık bir acı ifadesinin oluşmasını izleyerek, "Ciddi misin? Neredeyse ölüyor olmana rağmen aç mısın?"

"Bu soruya seni kızdırmadan nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum." Arkadaşı sadece gözlerini devirdi ve onu tekrar gülümsetti.

YİRMİNCİ BÖLÜM

BİR AY SONRA

W Benden nefret mi ediyorsun?" diye çıkıştı Marcus. Roni arkadaşının kafasına vurma isteğine güçlükle karşı koydu. "Sadece biraz tatmak istiyorum."

"O zaman kendininkini al."

"Son dilimi sen aldın."

"Başka pastalar da var."

"Ama ben onları sevmiyorum. Ben çikolatalı kek severim." Adam somurtkan bir ifadeyle ona bakınca, kadın içini çekti. "Başka bir şekilde sorayım. Seksten hoşlanıyor musun?"

"Evet."

"O zaman benimle paylaşacaksın ve hoşuna gidecek." Kaşığını pandispanyaya sapladı ve bir parça çıkardı.

Başka biri olsaydı boğazına yapıştırdı. Marcus kahkahaları duyunca başını kaldırdı ve yeni çiftleşmiş Caleb ve Kent'in Gabe ve Hope'u birçok kişinin dans etmeye başladığı derme çatma dans pistine sürüklediğini gördü. Aslında Marcus, Rhett'in yaptığıının dans etmek olarak tanımlanabileceğinden emin değildi; tıbbi yardıma ihtiyacı varmış gibi görünüyordu.

İnfaz memurları kenarda durmuş, dehşete düşmüş bir hayranlıkla izliyorlardı.

"Caleb ve Kent'in çiftleşmesini beklemiyordum." Bu gece çiftin çiftleşme töreniydi ve Caleb Taryn'in çocukluk arkadaşı olduğu için tüm Phoenix kurtları kutlamaya katılmaya gelmişti.

Roni onun bakışlarını takip ederek başını salladı. "Mutlu görünüyorlar." Onlar da Ryan'ı dans pistine çekmeye çalışıyorlardı. Onlar durana kadar Ryan onlara baktı, bu da diğer tüm infazcılarını güldürdü. Ryan'ın bakışlarının tedirgin edici olduğunu kabul etmek zorundaydı ama bu düşünceli erkekten hoşlanıyordu ve onun yanında olmayı kolay buluyordu. Söyleyecek bir şeyi olduğunda konuşurdu, yani havadan sudan konuşmazdı. Aksiyona çok yatkındı ve ellerini kirletmekten korkmuyordu ki bu da kızın hoşuna gidiyordu.

Kolunu onun beline dolayan Marcus, Roni'yi kendine çekti. "Bu bana çiftleşme törenimizi hatırlattı. Ne kadar güzel görünüyordun." Kız pastadan bir kaşık daha yiyince kaşlarını çatmaktan kendini alamadı. "Ve ertesi sabah bana nasıl işkence ettiğini."

"Bunu hak ettin." Yine de boğazına bir öpücük kondurdu -Çakallarla dövüşürken aldığı yara izinin hemen yanında. Saldırının ertesi günü, Phoenix ve Mercury infazcılarını ölüm bölgesine gitmiş ve her şeyi - kameralar, videolar, fotoğraflar ve karavanlar - yok etmişlerdi. Bölgenin belirli bir alanı, çoğu ateşe verilmiş cesetlerle doluydu.

İnfaz memurlarının Rhett'e getirdiği dizüstü bilgisayarını buldular. Daha sonra üye listesini ve Lyle ile onu ara sıra iş alan konsey üyesi arasında gidip gelen tüm e-postalarını indirdi. Ancak o zaman web sitesini çökertmişti.

Bundan sonra, hem dizüstü bilgisayarını hem de Eliza'nın cesedini konsey üyelerinin geri kalanına verdiler ve onları konuyla ilgilenmeleri için bıraktılar - ama önce

Her şeyi, konseye "görmezden gelmeye" karar verirlerse bu çirkin meseleyle kendilerinin ilgileneneğini bildirerek.

Roni'nin saldırısının videosunu yükleyen Nolan Richards meselesine gelince... Onu bulmak için elinden geleni yapmış ama çoktan ölmüş olduğunu öğrenmişti. Marcus, Nick ya da Eli'nin bu olayla bir ilgisi olduğundan şüphelenerek onlarla yüzleşti. Hepsi de sorularını "Yorum yok" diye yanıtlamıştı - bu da üçünün de sorumlu olması gerektiği anlamına geliyordu.

Meseleyi kendi başlarına hallederek intikamını elinden aldıkları için çok kızmıştı ama son derece baskın ve aşırı korumacı üç erkek şekil değiştirenden farklı bir davranış bekleyemezdi. Onun adına gücenir ve öfkelenirlerdi ve böyle bir hareketi onunla ilgilenmek olarak görürlerdi.

"Ro!"

Aşağı bakan Roni, Kye'ın başparmağını çiğnediğini gördü. "Selam küçük adam. Bugün başka kalp erittin mi?"

Kollarını havaya kaldırdı, küçük yumruklarını sıktı ve açtı. "Yukarı!"

Roni onu kucağına aldı ve kalçasına oturttu. Marcus'un pastasını işaret etti ve dudaklarını şapırdatmaya başladı. "Biraz ister misin?" Kaşığına biraz çikolata sosu koyup Marcus'un homurdanmasına aldırmadan ona yedirdi. Arkadaşının işkencesine katkıda bulunarak, kendine de biraz daha kek yedirdi.

Jaime, yanında Dante olduğu halde, kucağında Coni'nin yeğeni olan bir kız çocuğunu tutarak yanına geldi. "Vay canına, Marcus'a paylaşmayı öğretiyorsun. Bu gerçekten aşk olmalı."

Marcus Dante'ye baktı, o da ona sırtarak "kırbaçlandı" diye mırıldandı. Göt herif.

"Neden bu kadar sessiz konuşuyorsun?" Roni Jaime'ye sordu.

"Annenden saklanıyorum. Willow'u ona geri vereceğime söz verdim ama vermek istemiyorum."

Kathy ve Nick, Willow Mika Axton için kelimenin tam anlamıyla sürekli kavga ediyorlardı, her ikisi de eşit derecede sahiplenici ve koruyucuydu. Shaya

Böyle bir aşırı korumacılığa maruz kalmaktan kurtulmanın tadını çıkarıyor gibiydi. Alfa dişisi doğum boyunca tam bir asker gibi davranırken, Nick bembeyaz kesilmiş ve neredeyse bilincini kaybetmişti.

Eliyle bebeğin bir tutam sarı saçını okşayan Roni, Kye'a, "Ne düşünüyorsun? Çok güzel değil mi?"

Kye'in küçük yüzü buruştu. "Hayır."

Jaime sessizce güldü. "Bence o da annesi gibi muhteşem. Onun bende kalmasını istiyorum."

O anda Taryn ve Trey de onlara katıldı. "Oh, Kye, Marcus Amca'nın pastasını yiyemezsin," diye nazikçe uyardı Taryn. "Sonsuza kadar surat asar."

Babası kollarını uzattığında Kye neredeyse kollarına atlayacaktı. Trey'in bakışları Roni'den Marcus'a doğru dans etti. "Hanginizin sürü değiştireceğine karar verdiniz mi?"

Marcus iç geçirerek Roni'yle bakıştıktan sonra, "Seçim yapamayız," diye cevap verdi.

Taryn dudaklarını büzdü. "Peki, bir önerimiz var."

Olası her seçeneği düşündüğü için bunun nereye varacağını tahmin edemeyen Marcus kaşlarını çattı. "O da ne?"

"Sürüleri değiştirmek yerine ikisine de ait olabilirsin."

"Bu işe yaramaz," dedi Roni. "Bizim kurtlarımız kafası karışık ve huzursuz."

"Trey ve Nick kan verirse işe yarar. Bu sürüleri birleştirir. Onları tek bir sürüde birleştirmez ama sürü bağlantılarını Alfalar aracılığıyla psişik düzeyde birbirine bağlar."

"Bu harika olurdu." Jaime'nin gözleri heyecandan kocaman oldu. "Lütfen yapacağını söyle!" Kathy kaşlarını çatarak aniden belirdi ve Jaime biraz garip bir şekilde güldü. "Oh, işte buradasın."

"Torunumu bana geri ver." Kathy bebeğe uzandı, ama o sırada Nick oradaydı; yanında eğlenen bir Shaya vardı.

"Neden herkes Willow'la birlikte ortadan kaybolup duruyor?" diye homurdanarak bebeği kucağına aldı. Shaya bebeğin başına yumuşak bir öpücük kondurdu.

Kathy ellerini kalçalarına koyarak, "Onu hep kucağında tutuyorsun," diye yakındı.

"Elbette öyleyim." Nick parmağıyla kızın yanağını okşadı. "O benim küçük kızım."

"Ve o benim torunum. Sen ve Shaya daha fazla çocuk sahibi olmaya karar vermezseniz, sanırım benim tek torunum olacak." Kathy, Roni'ye anlamlı bir bakış attı.

Roni sinirlenmek yerine eğlendi. "İstediğin kadar şirret ol kadın, ben boğulmak üzereyken seni ağlarken gördüm." Kathy sadece ofladı.

Marcus dudaklarını onun şakağına götürerek, "Bana o günü hatırlatma," dedi. Korku ve endişe henüz onu tam olarak terk etmemişti. Sanki bunu hissetmiş gibi, kısa bir süreliğine sırtının alt kısmını okşadı. Eşi hâlâ dokunaklı bir insan değildi ve hiçbir zaman da olmayacağını biliyordu. Ama yavaş yavaş ona karşı daha dokunaklı olmaya başlamıştı.

"Ben de tam Roni ve Marcus'a sürülerini değiştirmelerine yönelik küçük alternatifimizi anlatıyordum." Taryn teklifini Nick ve Shaya'ya tekrarladı.

"Bunu yapmaya istekli misin?" Shaya Trey'e sordu.

Anka Alfa erkeği umursamazca omuz silkti. "Marcus'u başka bir sürüye kaptırmak istemiyorum. O benim hem arkadaşım hem de en iyi infazcılarımdan biri. Ayrıca Roni de değerli bir katkı sağlayacaktır. Bu da bunu mantıklı bir hamle haline getiriyor." Ve Trey'in tek derdi mantıktı. Kye yere inmek için mücadele edince Trey onu yere yatırdı ve Nick'e döndü. "Peki ya sen?"

Nick ayağını yere vurmak ister gibi görünüyordu. "Sürü üyelerimin kanına girmekten bile hoşlanmıyorum."

Marcus Nick'e sahte bir sempati bakışı attı. "Sarılmak ister misin? Kardeşim?" Ters ters baktı.

Shaya gülümsemesini bastırarak elini Nick'in omzuna koydu. "Bence bu iyi bir fikir. Roni'yi kaybetmek istemeyiz. Ve eğer sen

Trey ile bağlantı kurarsak Marcus onların olduğu kadar bizim de olur." "Ama hangi Alfa'ya hesap verecekler?" diye sordu Dante,

Kolunu Jaime'ye doladı. "İkisi birden olamaz."

Trey homurdandı. "Marcus ne zaman birine bir şey için hesap verdi ki?"

Nick iç çekti. "Evet, Roni de aynı. Ondan itaat göremezsin."

"Hayır," diye onayladı Taryn, "ama Greta'yı idare edebilecek birini bulacağız. Bu da kız kardeşinin ağırlığınca altın değerinde olduğunu gösterir." Jaime başıyla onayladı. "Sürüler bunu daha önce de yaptı, babamınki de dahil. Bildiğiniz gibi Lance ittifakları toplar ve bu onun için iyi sonuç verdi."

Birinin üstünün arkasıyla oynadığını hisseden Roni, Dominic'in yakasının içindeki etiketi okuduğunu görmek için döndü. "Ne yapıyorsun sen?"

Sadece başını salladı. "Cennette yapıldı. Biliyordum." Jaime güldü, Marcus homurdandı ve diğer herkes inledi. "Size söylüyorum, meleklerin bu kadar alçaktan uçabileceğini bilmiyordum." Marcus ona bir yumruk attığında kıkırdadı.

Roni kendi sevimsiz cümlesiyle karşılık vermeye kalktığında Marcus eliyle Roni'nin ağzını kapattı. "Hayır."

Eli, Tao, Phoenix ve Mercury infazcılarını ortaya çıkırdılar, Dominic histerik bir şekilde gülerken Roni'nin ağzını kapatan sinirli Marcus'u gördüler ve durumu anında özetlediler. Ryan mecburen Dominic'in kafasına kelepçe taktı.

"Ry! Ry! Ry! Ry!" Herkesi eğlendiren Kye, infazcıya bir çit direğiymiş gibi tırmanmaya başladı. Zavallı Ryan daha garip görünemezdi.

Lilah'yı taşıyarak Roni'nin yanına gelen Greta, Roni'yi yanağından hafifçe öptü ve ona kazanan, şefkatli bir gülümseme verdi. "Merhaba tatlım, kendini nasıl hissediyorsun?"

"Ben iyiyim. Sen?"

"Oh, ben iyiyim. Oğullarımdan biri değerli bir dişi bulduğuna göre daha mutlu olamazdım."

Taryn Roni'ye doğru eğildi, sesi kısıktı. "Roni, bunu nasıl yaptığını bilmek zorundayım."

Greta Alfa dışisine dudak büktü. "Fısıldamak kabalıktır."

"Ama yine de umurumda değil."

"Peki," diye başladı Trey, belli ki tartışmayı durdurmak istiyordu, "ne düşünüyorsun Nick? Kan vermeye razı mısın, değil misin?" Greta ve infazcılar için konuyu detaylandırırken, Nick bir an düşündü.

Merkür Alfa erkeği nihayet konuştuğunda, Roni ve Marcus'a seslendi. "İsteddiğiniz bu mu?"

Marcus alt dudağını kaşıyan eşine baktı. Aralarındaki bağ sayesinde onun bunu ciddi ciddi düşündüğünü hissedebiliyordu ama bir şey onu engelliyordu. "Ne oldu?"

"Sürüler arasında seçim yapmak zorunda olmama fikri hoşuma gidiyor, ancak yine de nerede yaşayacağımızı seçmemiz gerekecek, bu yüzden her iki sürüye de ait olmanın nasıl bir fark yaratacağını anlamıyorum."

"Şu anda yaptığımızı yapabiliriz: Haftanın birkaç gününü burada, birkaç gününü de Phoenix bölgesinde geçiririz." Bu, Roni'nin ihtiyacı olduğunda Kathy'den uzak kalması anlamına geliyordu - Eli'nin tahmin ettiği gibi, kadın hâlâ Roni'yle alay etmek ve hayatına müdahale etmek için elinden geleni yapıyordu. Nick biraz yumuşamıştı ama hâlâ sinir bozucuydu.

"Bu işe yarayabilir." Bu anlaşma, ailesini gerçekten terk etmeden onların baskısından kurtulmasını sağlayacaktı.

Nick başıyla onayladı ve Willow'u Shaya'ya teslim etti. "O zaman biz de öyle yapacağız."

"Emin misin?" Roni gerçekten karşı çıkıyorsa bunu yapmasını istemiyordu.

"Seni başka bir sürüye kaptırmak istemiyorum ve Fuller'ın yirmi dört/yedi burada olmasını istemiyorum. Bu benim için uygun."

Marcus, Nick'in gözlerindeki mizahı görerek kıkırdadı.

İki Alfa birbirlerine dönerek avuç içlerini birbirine vurdular. Roni bunu hissetti.

bağlantılar birleşti. Sanki ikisi bir değilmiş de, her biri diğerinin bir uzantısıymış gibiydi. Dans pistindeki herkes bunu hemen hissetti ve etraflarında toplandı. Roni'yi rahatlatacak şekilde, hepsi bu karardan memnun görünüyordu. Aslında, gerçekten önemli olan tek fikir eşinin fikriydi.

Kutlamalar bittikten uzun bir süre sonra, Trey'e kendi kulübesinde -onların kulübesinde- gece atıştırmaları hazırlarken, ona bakmadan sordu: "Her iki sürünün de üyesi olmanın senin için sorun olmadığına emin misin? Yani, Trey'e ihanet etmiş gibi hissetmiyor musun?" Aptalca olurdu ama bunu anlayabilirdi.

Marcus mutfak masasındaki koltuğundan, "Hmm." diye cevap verdi. Kadının ne sorduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Hadi ama, üzerinde sadece bir atlet ve bir çift erkek şortuyla dolaşırken söylediği tek bir kelimeyi bile anlamasını bekliyor muydu gerçekten? Bu şimdiye kadarki en ateşli şeylerden biriydi ve ona sevdiği kıcının küçük bakışlarını veriyordu. Sadece yirmi dakika önce onun içine girmiş olması önemli değildi. Ona asla doyamıyordu.

Verdiği yanıt karşısında kafası karışan kadın omzunun üzerinden baktı . . ve gözlerini devirdi. "Bir saniyeliğine kıcıma bakmayı keser misin?"

"Hmm."

Sandviçini masaya koyarak sorularını tekrarladı. Ve adam ona acıyarak baktı.

"Elbette benim için sorun yok." Tek istediği onu mutlu edecek bir çözümdü. O mutluydu. Sorun çözülmüştü.

Aralarındaki bağ sayesinde onun samimiyetini hissedince rahatladı. "Sadece kontrol ediyordum." Kadın tezgahı temizlediğinde, adam yemeğini bitirmişti. Kadın tabağını almaya giderken, adam onu kaldırdı ve kucağına oturttu.

Alt dudağını ısırды. "Hâlâ açım." Ama bu başka türlü bir açlıktı. "Besle beni." Ağzı onun için açıldığı anda dilini içeri soktu. Ne aldıysa

istediği, ihtiyaacı olan Şeyi verdi. Bir elini saçlarına sokarak başını yana çekti ve nabzına yapıştı; emiyor, dişliyor ve işaretliyordu. Pençeleri uyarıcı bir Şekilde kollarına battı, ona liderlik etmesine izin veren ama zorlamasına izin vermeyen baskın bir dişiyle karşı karşıya olduğunu hatırlattı. O da dişiye sertçe ısırarak, baş edilemeyecek kadar baskın bir erkekle karşı karşıya olduğunu hatırlattı.

Nefesini tıslayarak çıkardı. "Bunun iain seni pençelemeliyim."

"Çok kötü." Atletini yukarı doğru kıvrarak soydu ve bir kenara fırlattı. "Kurdumun sende en çok sevdiği Şeylerden biri de bu." Kız arkasına yaslanıp kollarını masanın kenarından sarkıttığında ve göğüslerini yukarı kaldıracak Şekilde vücudunu kavislendirdiğinde onaylayarak homurdandı.

"Çünkü senin kurdun kana susamış." Kelimeler biraz nefes nefese çıkmıştı, çünkü şimdi onun göğüs ucunu emerken, yetenekli elleri hafifçe ama sahiplenerek onun üzerinde geziniyordu. Hareketlerinde aceleye gelen hiçbir Şey yoktu. Bu baştan çıkarma durgun, neredeyse tembelceydi.

"Hırçın olmanı seviyorum ama senin iain önemli olan kişilere karşı yumuşak kalpli olmanı da seviyorum."

Kırgın bir Şekilde kaşlarını çatı. "Ben yumuşak değilim." Adam ihmal edilmiş meme ucuna yöneldiğinde kaşlarını çatı. Aynı anda, bir eli kalçasını kavradı ve onu ona doğru sürtmeye başladı. Onu şortunun iainden sert ve sıcak hissedebiliyordu.

"Merak etme, kimseye söylemem." Bunu göğsünün tepe noktasını ısırarak noktaladı. İkisini de avuçlarının iaine aldı ve oraya ne kadar mükemmel oturduklarına hayret etti. Kız ona ne kadar da mükemmel uyuyordu. "Benim." İddia ettiği izi yaladı. "Benim Roni'm."

"Evet," diye kabul etti. Ve adam onun olmuştu. Acı verecek kadar güzel, cehennem kadar çekici, tehlike arz edecek kadar güzel giyinmişti ve hepsi ona aitti. Adamın eli şortunun iaine kayarken ve bir parmağını usulca iaine sokarken karnı sıkıştı.

İnledi. "Benim iain çoktan ıslanmışsın." Bu düşünce

sikinin zonklamasına neden oldu ve serbest bırakılmasını istedi. Marcus yere

Parmağını her sokuşunda elinin topuğunu klitorisinin üzerinde gezdiriyor, bir yandan da boynunu öpüyor ve ısıırıyordu. Kadın kıvranıyor ve inliyor, tam olarak ne istediğini açıkça belli ediyordu. Parmağını geri çekerek ağzına soktu. "Em." Cesurca onun bakışlarını tutarak emdi ve yaladı.

Roni birden kendini mutfak masasının üzerine sırtüstü uzanmış, bacakları adamın omuzlarına asılmış ve erkek şortu parçalanmış halde buldu. Görünüşe göre telaşsız baştan çıkarma sona ermişti. "Bu benim en sevdiğim çiftti."

Kot pantolonunu indiren Marcus sikini yumrukladı. Ağırlaşmış ve ağrıyordu ve kadının aç bakışları neredeyse o anda boşalmasına neden olacaktı. "Bunu içinde mi istiyorsun?"

"Evet."

"Söyle bana. Bana istediğini söyle."

Onun kendini okşamasını izlerken dudaklarını yaladı. "Bunu istiyorum."

Kıçını avuçlayan Marcus, onu doğru şekilde eğdi ve taşaklarına kadar içine girerek derinlere daldı. Çenesini sıkarak onu tam da sevdiği şekilde sikti; sert, hızlı, kaba ve derin. Onu orada yataırken, saçları etrafına dökülürken, göğüsleri her hamlede zıplarken ve amı sikinin üzerinde gerilirken gördüğünde, uzun süre dayanamayacağını biliyordu. Pençeleri dışarı fırladı, inleyerek ona doğru eğilirken tahtada derin oluklar bıraktı. "İşte böyle. Seni duymak istiyorum." Kadının gözlerinde parlayan kurt, adamın kendi kurdunun ona doğru hamle yapmasına neden oldu.

"Gel buraya. Seni ısırarak istiyorum."

Bunun onun kurdunun ihtiyacı olduğunu biliyordu. Marcus ona hınzırca bir gülümseme verdi. "Bir dakika içinde." Beklediği gibi, pençeleri göğsünü kesti. Kan akıtacak kadar değil, sadece reddedilmekten hoşlanmadığını gösterecek kadar. Boğazından alçak sesle hırladı. "Uslu dur."

Roni, kurdunun onu tahrik etmesiyle ayağa fırladı ve Marcus'un göğüslerini ısırdı. Marcus ona karşı koymak yerine daha da sert bir şekilde vurdu. Tatmin olan Roni sırt üstü yattı, bir kez

tekrar onun itişlerine doğru eğildi. Tam o sırada bir el boğazına dolanarak onu yakaladı. Roni hırladı, "Bırak. Bırak." Ama bırakmadı. Tabii ki bırakmadı. Kulağının arkasındaki noktayı ısırdı.

"Söyle, Roni."

Emir baskın bir şekilde çınılıyordu; onu görmezden gelmek refleks haline gelmişti.

Eli kızın boğazını sıktı. "Söyle."

Başparmağı kısa süreliğine klitorisinin etrafında döndüğünde neredeyse eriyecekti. "Seni seviyorum."

Ağız onunkini ezdi, ısırdı ve tattı. "Ben boşalacağım. Sen de benimle boşalacaksın." Sertçe bastırmadan önce başparmağıyla klitorisini tekrar daire içine alırken itişlerini sertleştirdi. Amcığı onun etrafında kasılırken boğazından bir çığlık kopuyor gibiydi. Zevk onu kamçılardı, sertleşmesine ve kendini onun içine boşaltırken son bir kez daha derine çarpmasına neden oldu.

Uğursuz bir gıcırta duyuldu ve ardından masa altlarına çöktü.

"Mobilyaları kırmaya devam edemeyiz."

Onun boğazını sıktı. "Her seferinde buna değer." Evet, gerçekten de öyle.

Onu dikkatlice kucağına alarak yatak odasına götürdü ve nazikçe yatağa yatırdı. Üstüne çıkarak, yüzündeki saçları fırçaladı. "Seni seviyorum, güzelim."

"Hmm."

"Söyle."

"Çoktan yaptım."

"Öyleyse tekrar söyle." Ama tabii ki söylemedi. Adam onun kulak memesini ısırdı. "Şimdi."

"Tamam, tamam, seni seviyorum." Adamın ağız onunkini alıp harap ederken, ona sahip çıkarken, onun olduğunu hatırlatırken inledi. Adamın göğüslerini okşayıp emmesinden sadece birkaç dakika sonra uzun ve kalın bir fırça hissetti

kalçasına vurdu. İçini çekti. "Tekrar gitmeye hazır olamazsın."

"Bu senin hatan."

"Dinlenmem için bana bir saat verin."

Kadının üzerine çıkarak sikini yumrukladı. "Hayır. Şimdi."

Gerçekten de bazen çok şımarık bir piç olabiliyordu. Onun kendini okşamasını izlerken başını eğdi. "Endonezya'da mastürbasyon yaparken yakalanırsan ceza olarak başının kesilebileceğini biliyor muydun?"

"Roni."

"Ne dedin? Ne dedim ben?"

OceanofPDF.com

AcRMOWLkDGfIkMTS

Araştırmaya yardımcı olanlara teşekkür etmenin önemli olduğunu biliyorum, bu nedenle Google'a çok teşekkür ederim. Bunu yapamazdım sensiz yapardım.

Kafamın içindeki sesleri dinlemek için kendimi ne kadar sık kaptırdığımı sevgiyle görmezden gelen kocama ve çocuklarıma çok teşekkür ederim. Bu kitabı bitirebilmem için çocukları eğlendirmeye yardımcı olan Nick Jr'a minnettarlığımı ifade etmeliyim.

Editörüm JoVon Sotak'a ve Montlake Romance ekibinin geri kalanına -özellikle Melody Guy ve Jessica Poore'a- sonsuz teşekkürler. Tüm yardımlarınız ve desteğiniz paha biçilemezdi.

Son olarak: kitabıma şans veren herkese teşekkür ederim. Umarım gerçekten beğenmişsinizdir!

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

Fotoğraf © 2012 Steven Wright

A İngiltere doğumlu yazar Suzanne Wright, karakter yaratmadığı bir zamanı hatırlamıyor. ve onların hikayelerini anlatıyor. Çocukken bile şiirler, oyunlar ve öyküler yazmayı seven Wright, bir yetişkin olarak sekiz roman yayımladı: From Rags, üç Deep In Your Veins romanı ve şimdi Phoenix Pack serisinde dört kitap. Kocas ve iki çocuğuyla birlikte Liverpool'da yaşayan Wright, serbestçe

Ev temizliğinden nefret ettiğini ve yemek yapamadığını, ancak her zaman çikolata paylaştığını itiraf ediyor.

Web sitesi: www.suzannewright.co.uk

Blog: www.suzannewrightsblog.blogspot.co.uk

Twitter: www.twitter.com/suz_wright

Facebook: www.facebook.com/pages/Suzanne-Wright/1392617144284756

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.